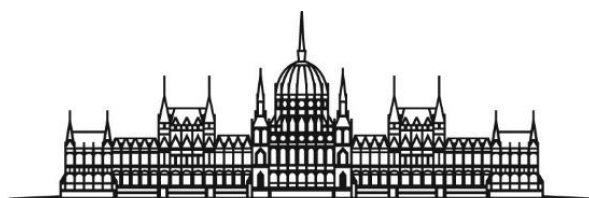

Országgyűlési Napló

Kövér László, Jakab István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Hiszékeny Dezső, Szabó Sándor,***
dr. Szűcs Lajos, dr. Vinnai Győző

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	26803
Megemlékezés elhunyt volt országgyűlési képviselőkről	26803
Napirend előtti felszólalások:	
Szabó Tímea (Párbeszéd).....	26803
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	26806
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	26807
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	26809
Gyurcsány Ferenc (DK).....	26810
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	26812
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	26814
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	26815
Jakab Péter (Jobbik).....	26817
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	26819
Dr. Simicskó István (KDNP).....	26820
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	26822
Kósa Lajos (Fidesz).....	26823
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	26824
Napirenden kívüli felszólalók ismertetése:	
Hiszékeny Dezső jegyző.....	26826
A köztársasági elnök átiratának ismertetése:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző.....	26827
Az ülés napirendjének elfogadása	26827
Döntések előterjesztés bizottsági megtárgyalásáról és döntéshozataláról	26827
Az ENSZ libanoni békefenntartó missziójában (UNIFIL) történő magyar katonai szerepvállalásról szóló beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat zárószavazása.....	26827
Interpellációk	
Magyar Zoltán (Jobbik) - az agrárminiszterhez - „Miért titkolóznak az állami földekről?” címmel.....	26828
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár.....	26829
Viszontválasz:	
Magyar Zoltán (Jobbik).....	26830
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ha a kormány szerint annyira csökkent a szegénység az elmúlt években, akkor minek ennyi népkonyha? Miért nem adnak érdemi támogatást a bajba került családoknak?” címmel.....	26831
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	26832
Viszontválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	26833
Varju László (DK) - a pénzügyminiszterhez - „Az Európai Unió segít - az Orbán-kormány mikor fog segíteni? címmel.....	26834
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	26834
Viszontválasz:	
Varju László (DK).....	26836
Ungár Péter (LMP) - a pénzügyminiszterhez - „Tervezi a kormány emelni a bértámogatás mértékét, hogy segítsen a bajba jutott vállalkozásokon?” címmel.....	26836
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	26837

Viszonzválasz:	
Ungár Péter (LMP)	26839
Tordai Bence (Párbeszéd) - a nemzeti vagyónkezelésért felelős tárca nélküli miniszterhez - „Miért akarnak bezáratni egy kulcsfontosságú kórházat egy pusztító járvány idején, Habony Árpád haverjai és üzletfelei kedvéért?” címmel	26839
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	26840
Viszonzválasz:	
Tordai Bence (Párbeszéd)	26841
Dr. Bajkai István (Fidesz) - az igazságügyi miniszterhez - „Felelős önkormányzat az, aki közpénzből finanszíroz egy zűrés múltú ügyvédet?” címmel	26842
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	26843
Viszonzválasz:	
Dr. Bajkai István (Fidesz)	26844
Ander Balázs (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „A hódmezővásárhelyi ingyenes helyi buszjáratot leállították. A NER luxusgépe viszont továbbra is zavartalanul röpköd Dubajba. Önök szerint rendben van ez így?” címmel	26845
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára	26846
Viszonzválasz:	
Ander Balázs (Jobbik)	26847
Hollik István (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mit tesz a kormány a világjárvány hazai visszaszorítása érdekében?” címmel	26848
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	26848
Viszonzválasz:	
Hollik István (KDNP)	26850
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mit tesz a kormány a rák elleni küzdelem érdekében? Ki a felelőse a hazai rákellenes terv elkészítésének?” címmel	26851
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	26851
Viszonzválasz:	
Korózs Lajos (MSZP)	26853
Arató Gergely (DK) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi lesz az idei érettségivel? Tanárok és diákok életveszélyben?” címmel	26853
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	26854
Viszonzválasz:	
Arató Gergely (DK)	26856
Schmuck Erzsébet (LMP) - a pénzügyminiszterhez - „Hányan dolgoznak részmunkaidőben?” címmel	26857
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	26858
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	26859
Interpellációkra adott válaszok elfogadása:	
„Miért titkolóznak az állami földekről?” címmel benyújtott interpelláció (I/15385.) határozathozatala	26859
„Ha a kormány szerint annyira csökkent a szegénység az elmúlt években, akkor minek ennyi népkonyha? Miért nem adnak érdemi támogatást a bajba került családoknak?” címmel benyújtott interpelláció (I/15674.) határozathozatala	26859
„Az Európai Unió segít - az Orbán-kormány mikor fog segíteni? címmel benyújtott interpelláció (I/15664.) határozathozatala	26860

„Tervezi a kormány emelni a bértámogatás mértékét, hogy segítsen a bajba jutott vállalkozásokon?” címmel benyújtott interpelláció (I/15656.) határozathozatala	26860
„Miért akarnak bezárni egy kulcsfontosságú kórházat egy pusztító járvány idején, Habony Árpád haverjai és üzletfelei kedvéért?” címmel benyújtott interpelláció (I/15675.) határozathozatala	26860
„A hódmezővásárhelyi ingyenes helyi buszjáratot leállították. A NER luxusgépe viszont továbbra is zavartalanul röpköd Dubajba. Önök szerint rendben van ez így?” címmel benyújtott interpelláció (I/15662.) határozathozatala.....	26860
„Mit tesz a kormány a rák elleni küzdelem érdekében? Ki a felelőse a hazai rákellenes terv elkészítésének?” címmel benyújtott interpelláció (I/15301.) határozathozatala.....	26860
„Mi lesz az idei érettségivel? Tanárok és diákok életveszélyben?” címmel benyújtott interpelláció (I/15657.) határozathozatala	26860
„Hányan dolgoznak részmunkaidőben?” címmel benyújtott interpelláció (I/15661.) határozathozatala	26861
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár	26861

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	26861
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	26862
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	26862
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	26862
Balczó Zoltán (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszterének - „Miért nem teljesítették az ígéretüket?” címmel	26862
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	26863
Viszontválasz:	
Balczó Zoltán (Jobbik)	26864
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	26864
Mesterházy Attila (MSZP) - az igazságügyi miniszternek - „Hogy is van ez?” címmel	26865
dr. Varga Judit igazságügyi miniszter	26866
Viszontválasz:	
Mesterházy Attila (MSZP)	26867
dr. Varga Judit igazságügyi miniszter	26867
Bósz Anett (DK) - az emberi erőforrások miniszterének - „Miért nincsenek világos szabályok az oltási sorrendre?” címmel	26868
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	26869
Viszontválasz:	
Bósz Anett (DK)	26869
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	26870
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	26871
Hohn Krisztina (LMP) - a családokért felelős tárca nélküli miniszternek - „Hogyan kárpótolják a szülőket?” címmel.....	26871
Zsigó Róbert , a Miniszterelnökség államtitkára	26871
Viszontválasz:	
Hohn Krisztina (LMP)	26872
Zsigó Róbert , a Miniszterelnökség államtitkára	26873

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	26873
Burány Sándor (Párbeszéd) - a miniszterelnöknek - „Mi folyik itt?” címmel	26873
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	26874
Viszonzválasz:	
Burány Sándor (Párbeszéd)	26875
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	26876
Dr. Budai Gyula (Fidesz) - az igazságügyi miniszternek - „A jogszabályi korlátozás ellenére mi- ként folytathatja állatorvosi tevékenységét Hadházy Ákos?” címmel	26876
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	26877
Viszonzválasz:	
Dr. Budai Gyula (Fidesz).....	26878
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	26878
Rig Lajos (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszterének - „Mit gondol erről, Miniszter úr?” címmel.....	26879
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	26879
Viszonzválasz:	
Rig Lajos (Jobbik).....	26880
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	26881
Szászfalvi László (KDNP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Hol tart a pedagógusok soron kívüli oltása?” címmel.....	26881
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	26882
Viszonzválasz:	
Szászfalvi László (KDNP).....	26883
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	26883
A Minority SafePack elnevezésű európai polgári kezdeményezésről szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	26884
Pánczél Károly , a Nemzeti összetartozás bizottságának elnöke, a napirendi pont előadója	26884
Dr. Sztáray Péter András külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	26887
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	26890
Balczó Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	26895
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	26897
Szászfalvi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	26898
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	26900
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	26902
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	26904
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	26908
Alexov Lyubomir , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója.....	26911
Gál Kinga európai parlamenti képviselő	26914
Mesterházy Attila (MSZP)	26917
Németh Zsolt (Fidesz)	26918
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	26922
Bencsik János (független)	26924
Pánczél Károly , a Nemzeti összetartozás bizottsága elnökének előadói válasza	26925
Napirend utáni felszólalások:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	26927
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	26929
Bencsik János (független)	26930
Horváth László (Fidesz).....	26932
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	26933
Rig Lajos (Jobbik).....	26935
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	26937

Magyar Zoltán (Jobbik)	26938
Hajdu László (DK)	26940
Varju László (DK)	26941
Bósz Anett (DK)	26942
Varga Zoltán (DK)	26944
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)	26946
Az ülésnap bezárása	26948

Az ülésen jelen volt:

GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, KOVÁCS PÁL államtitkár, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VARGA JUDIT igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külügyi és külügyminisztériumi államtitkár, DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
8. ülésnapja
2021. április 7-én, szerdán
(13.08 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 8. ülésnapját **megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Ház! Szomorú kötelességemnek teszek eleget azzal, hogy bejelentem, az elmúlt időszakban három **volt képviselőtársunk** hunyt el.

Csak nemrégiben értesültünk Kovács Jenő haláláról, aki a rendszerváltozás utáni első szabad országgyűlési választásokon az MSZP országos listájáról szerzett mandátumot, és 1992-ig volt az Országgyűlés tagja. Megbízatása alatt az Emberi jogi, kisebbségi és vallásügyi, illetve a Nemzetbiztonsági bizottság tagja volt. A politikai pályától visszavonulva nyugdíjazásáig az üzleti életben tevékenykedett. Életének 73. évében hunyt el.

Szintúgy a közelmúltban hunyt el Rigler Zoltán, aki 1998-tól 2002-ig volt a Fidesz országgyűlési képviselője. Mandátumát a párt Győr-Moson-Sopron megyei területi listájáról szerezte. Megbízatása alatt a Gazdasági bizottság tagja és az Infrastruktúra-fejlesztési albizottság elnöke volt. Korábban a Győr-Moson-Sopron megyei közgyűlés képviselője, a Fidesz vállalkozói tagozatának alapítója és megyei választmányának elnöke is volt. Életének 63. évében hunyt el.

Varga Géza 2010-ben a Jobbik színeiben a párt országos listájáról szerzett mandátumot, és egy cikluson keresztül volt a magyar Országgyűlés tagja. Megbízatása alatt dolgozott az Országgyűlés Mezőgazdasági bizottságában, továbbá a Közös agrárpolitikával foglalkozó albizottság elnöke volt. Az agráriumban kimagasló tudásáról és elhivatottságáról ismert szakpolitikus életének 74. évében hunyt el.

Kérem önöket, hogy képviselőtársaink emléke előtt néma felállással tisztelegjünk. *(A teremben lévők néma felállással adóznak az elhunytak emlékének.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett a Párbeszéd frakcióvezetője, Szabó Timea. Megadom a szót.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Képviselőtársaim, az első szó a részvétnyilvánításé: tegnap Magyarországon 311 ember hunyt el koronavírusban. A járvány kitörése óta soha ennyi édesapát, édesanyát, nagymamát, nagypapát nem veszítettünk el egy nap alatt.

Orbán Viktor szeptemberben azt mondta: a védekezés sikerét a megmentett életek számában tudjuk mérni. Azóta most ott tartunk, hogy Magyarországon ötpercenként hal meg valaki koronavírusban.

A járvány kezdete óta egymillió főre vetítve Magyarország az élen jár a koronavírus-halálozásban. Hiába próbálják önkéntesek innen meg onnan kozmetikázni az adatokat, sajnos ezt már nem lehet szépíteni.

Orbán Viktor járványkezelése megbukott. De nem azért bukott meg, mert a miniszterelnök ne tudott volna segíteni az embereknek, hanem azért, mert a miniszterelnök nem akart segíteni az embereken. Miközben az összes európai ország időben hatékony intézkedéseket hozott, a közös pénzeket pedig arra költötték, hogy megerősítsék az egészségügyet, és segítsenek a munkanélkülivé vált embereknek és a munkavállalóknak, vállalkozásoknak, addig Orbán Viktor a járvány közepén elüldözött ötezer orvost és ápolót; leinasozta a kórházban életüket mentő rezidenseket; Habony Árpád ingatlanbiznisze miatt a járvány közepén be akarja zárni a Szabolcs utcai kórházat; és beszólt a végtelenségig kimerült egészségügyi dolgozóknak, hogy ne nyavalyogjanak, ő is négy órát alszik, és még sincs híján romantikának. Nincs híján a romantikának?

Ennyit tud mondani a miniszterelnök azoknak az orvosoknak, ápolóknak, akik szó szerint fizikailag és lelkileg is megszakadnak mások életének megmentése közben; akik azért vannak a végkimerülés szélén, mert Orbán nem a kórházaknak, hanem Semjén Zsolt vadászkiállításának adott most már több mint 80 milliárd forintot? 80 milliárd forint egy darab vadászkiállításra a kórházak megsegítése helyett! Ezért halnak meg többek között Magyarországon a legtöbben lakosságárányosan a világon koronavírusban, mert Orbán Viktor alkalmatlan, embertelen, egy cinikus tolvaj.

És ez a cinikus tolvaj aznap, amikor rekordot döntött a halálozás, nyitni akar, amivel újra veszélybe sodorhatja milliók életét. Nyitni akart azért, mert azt mondja, hogy szerinte két és fél millió beoltott Magyarországon két és fél millió, a vírussal szemben védett embert jelent. Csak pontosan tudjuk azt, hogy két és fél millió beoltott nem jelent két és fél millió védett embert, ugyanis a két és fél millió beoltott emberből csak egymillió ember az, aki már megkapta a második oltását is. És Orbán Viktor ezt pontosan tudja, ha máshonnan nem, a saját kormánya járványügyi szakértőitől, hogy az első oltás még nem véd meg a vírustól, az első után pedig sajnos nem egy olyan esetet halottunk, hogy megbetegedtek, ne adj' isten, elhunytak beoltottak.

A védettségről a második oltás után beszélhetünk, márpedig, még egyszer: két és fél millió emberből csak egymillió kapta meg eddig Magyarországon a második oltását.

(13.10)

Nem lehet most illúziót kelteni! Folytatni kell a védekezést, folytatni kell az oltási regisztrációt, a kormánynak biztatni kell erre az embereket! Oltani kell az embereket, maszkot kell hordani, távolságot kell tartani, és nem arra biztatni az embereket, hogy higgyék azt, hogy vége van a vírusnak!

De hogyha Orbán Viktor tudta, hogy nincs két és fél millió védett ember, akkor vajon miért hazudta ezt

az embereknek? Esetleg annyira aggódna a munkájukat veszített dolgozók miatt, hogy mindenképpen újra akarja indítani a gazdaságot? Hát, egy nagy fenét! Hogyha ez így lenne, akkor nem kínai munkásokkal, kínai alapanyagokból, 540 milliárd forintért építene Orbán Viktor Budapest szívében, a VIII. kerületben egy fallal körbevett kínai egyetemet. Orbán Viktor nem a magyar, hanem a kínai gazdaságot nyitja éppen újra.

De ha nem a magyar gazdaság újraindítása a cél, akkor honnan jön a két és félmillió ügynevezett erkölcsei határ? Véletlen egybeesés lenne, hogy pont tegnap derült ki az, hogy Orbán Viktor pályázni akar a nyári foci-Eb megrendezésére? Véletlen lenne az, hogy kiderült (*Felzúdulás, közbeszólások a kormánypárti sorokból.*), hogy júniusban 20-30 ezres focimeccseket akar rendezni Orbán Viktor, ezért akar nyitni? Erre tessék nekünk válaszolni, tisztelt kormánypárti képviselők, hogy miért sodorja Orbán Viktor újra veszélybe magyarok millióinak az életét! Veszélyes játszma ez, aminek a vége megint rosszul fog elsülni.

A Párbeszéd felszólítja a kormányt, hogy fejezze be a hazudozást Sorosról, Brüsszelről, oltásellenes, nem létező ellenzéki megmozdulásokról. (*Nacsá Lőrinc: Te vagy az oltásellenes! - Közbeszólások a kormánypárti sorokból.*) Tessék, pontosan tudjuk, hogy oltáspártiak vagyunk! Tessék önöknek is ezt mondani! (*Szórványos taps az ellenzéki sorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Ha jól értem, ön most azzal kapcsolatban fogalmaz meg állítást, hogy a két és fél millió beoltott pontosan mekkora védelem jelent. Én azt javasolom önnek, hogy ezt hagyjuk meg az egészségügyi szakembereknek, a kormány mindig az ő javaslataik alapján hozza meg a döntéseket.

Azt azért hozzátenném, hogy ha az önök javaslatait és követeléseit követjük, akkor sok százezerrel kevesebb ember lenne ma beoltva Magyarországon. (*Közbeszólások a kormánypárti sorokból: Így van!*)

Az előzményekhez az is hozzátartozik, hogy már benne voltunk a harmadik hullámban, amikor önök, az önök főpolgármestere március 15-én még nagy rendezvényeket is tartott volna. Hogyha az operatív törzs nem intéz önökhöz felhívást, akkor meg is tartották volna. (*Közbeszólások a kormánypárti sorokból: Így van!*)

És az is hozzátartozik a teljes képhez, hogy a baloldali pártok, bár benne voltunk a harmadik hullámban, de nyitást követeltek, méghozzá nyitást azonnal. (*Dr. Rétvári Bence: Így van!*) A Jobbiktól a Momentumig a baloldali pártok nyitást követeltek. (*Szabó Tímea közbeszól.*) Ezek után most az újraindítás miatt kritizálnak - csak a szokásos kétszínűség és baloldali cinizmus. (*Közbeszólások a kormánypárti sorokból: Így van!*)

Ezek szerint önök két és fél millió beoltottnál zárva tartanák a fodrászatokat és más szolgáltatókat.

Legyenek akkor egyenesek, és mondják meg nekik, hogy meddig tartanak őket zárva! Mindenesetre egymillió beoltottnál egy szavuk nem volt akkor, amikor Dobrev Klára végigtornézte az országot, maszkot sem viselve, egy szavuk nem volt! (*Dr. Vadai Ágnes: Szerintem óvatosan!*)

Egy fontos változás... Ne fenyegetsen, képviselő asszony! (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Te bátor férfi, te!*) Egy fontos...

ELNÖK: Legyen szíves csöndben maradni! Legyen szíves csöndben maradni! Bejön ebbe a terembe, és az első dolga az, hogy belekiabál abba, amiről fogalma sincs, mert nem érkezett időben. Államtitkár úré a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Egy fontos változás azért történt a múltkorai ülés óta: az, hogy az ellenzéki pártvezetők tömött sorokban beoltatták magukat. Tehát, miután hetekig, hónapokig folytatták az elbizonytalanító kampányt, a maguk védetségét azért fontosnak tartották. (*Dr. Rétvári Bence: Így van!*) A politika történései néha egyszerűen is leírhatók, márpedig itt az történt, hogy másokat lebeszéltek, de azért maguknak beadatták. De még hogy! Ön még pár nappal ezelőtt is azt állította, hogy a Fidesz-frakció tagjai soron kívül megkapták az oltást. (*Szabó Tímea: Nem, én ilyet nem mondtam!*) Ez épp akkora hazugság volt, mint a korábbiak. Hogyha ez igaz lenne, akkor az egyik képviselőtársunk nem lenne lélegeztetőgépen (*Szabó Tímea közbeszól.*), akkor egy másik képviselőtársunk nem töltött volna heteket az intenzív osztályon. De önök ezekre a tényekre teljesen érzéketlenek, mint ahogy az emberi méltóságra is.

Jellemző módon, amikor elmentek az oltópontra, hogy a saját oltásukat elintézzék, akkor már nem merték azt állítani, hogy nincs oltási terv, hogy az egész összeomlott, mint amint korábban mondták. Azért nem, mert akkor azoknak a szemébe kellett volna ezt mondani, akik az egészet lebonyolítják, és hónapok óta a legnehezebb küzdelmet vívják, és emberéleteket védenek.

Most azt mi nem fogjuk firtatni, hogy önök, akik pár napja még azt kérték számon, hogy miért nem az idősebb emberek kapják meg az oltást, most miért kerülhettek sorra. Mondom, az ellenzéki pártvezetők megkapták. Ehelyett azt azért megjegyezzük, hogy maguk is azért kaphatták meg, mert az oltási terv működik, és a kormány szerzett vakcinákat.

Tisztelt Képviselő Asszony! Mindenki emlékezni fog arra, hogy a saját biztonságukat nagyon fontosnak tartották, de másoktól, más magyar emberektől ezt megtagadták volna. És aki egy ügyben gyengítené a magyarok biztonságát, az más ügyekben is megtenné.

Sajnos nem álltak meg az oltásellenes kampánynál, nem volt elég, erre még rátettek egy lapáttal, mert egy baloldali stratégia az elmúlt napokban arról beszélt, kifecsegte az okokat: szerinte egy külön célzott kampányt kellene indítani a baloldalnak az áldozatok hoztatórtározói irányába. Szerinte ez akár kétszázezer embert is érinthet. Mennyire lelketlen kalkuláció már ez!

(13.20)

Egy dologban az ő elemzése pontatlan volt, valószínűleg önök ezt a kampányt, ezt a lelketlen kampányt már hónapokkal ezelőtt megkezdték. Gyakorlatilag minden parlamenti ülésen ezt csinálják. Nem számít az emberi méltóság, semmi sem számít. *(Szabó Tímea: Vedd fel a maszkot inkább!)* Hogyha egyetlenegy gramm segítséget sem tesznek hozzá ehhez, ez az ország akkor is le fogja győzni ezt a járványt.

Meghaladtuk a két és fél millió beoltottat, és ez egyben két és fél millió bizonyíték arra, hogy a baloldal politikája nemcsak tévút, hanem morális csőd is. Ne legyenek rá büszkéek! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most az LMP frakcióvezetője, Keresztes László Lóránt következik.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Én ma is azzal kezdem a napirend előtti felszólalásomat, hogy tisztelettel megköszönöm a munkáját mindenkinek, aki a magyar emberek egészségének és biztonságának megőrzéséért dolgozik ilyen nehéz időszakban.

Reakcióként az államtitkár úr csak engedjen meg annyit, hogy az önök egyik befolyásos államtitkára azt mondta október elején, riogatással vádolt meg egy virológus professzort a televízióban, és azt mondta október elején, hogy a számok stabilizálódtak. Én azt gondolom, hogy ezen egyetlen tény alapján sokkal nagyobb szerénységet várhatunk el önöktől itt az Országgyűlés munkájában, tisztelt képviselőtársaim. *(Közbeszólás az ellenzék soraiból: Így van!)*

Nagyon fontos most napirend előtt arról beszélni, hogy önök milyen aljasságok sorozatára készülnek a járvány kritikus időszakában. De ami most majd itt három nap alatt az Országgyűlés előtt történik, ez semmi más, mint az érdemi válságkezelés helyett a közvagyon jelentős részének kiszervezése, kilapátolása, illetve konkrét kormányzati jogköröknek a kipakolása az önökhöz közel álló figurákhoz és politikusokhoz.

Önök vagyonkezelő alapítványok egész sorát akarják létrehozni, ebben nyilván önökhöz rendkívül hűséges embereket hatalmaznak föl különböző hatalmas vagyonelemek feletti rendelkezéssel, és olyan jogköröket adnak nekik, amik alapvetően a kormányzat jogkörébe kell hogy mindig is tartozzanak. Egy nagyon-nagyon rossz példaként említeném, hogy a MOL Új Európa Alapítványnak az előterjesztését önök úgy fogalmazták meg, itt is hatalmas közvagyon kerül ki az alapítványba, hogy még azt sem írták bele, hogy a magánalapítványba így kihelyezett közvagyon utána közcélra kell használni. Ez egészen elképesztő és pontatlan magatartás.

Önök létrehozzák az úgynevezett Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatóságát, itt szintén kormányzati funkciókat kívánnak kiszervezni. A dohánytermék-kereskedelmet, a szerencsejátékpiacon felügyeletet, a bírósági végrehajtást és a felszámoló szerveze-

tek feletti felügyeleti jogot kiveszik a kormányzati hatáskörből, és olyan, önökhöz hűséges embereknek adják oda, akik az önök szándékai szerint kilenc évig visszavonhatatlanul, visszahívhatatlanul rendelkezni fognak ezekkel a jogkörökkel. Erről tudni kell mindenkinek, aki a magyar Országgyűlés munkáját követi, hogy önök mit művelnek egy ilyen kritikus járványügyi helyzetben.

Mondhatjuk, hogy talán a legaljasabb lépés az, amit a magyar felsőoktatás ellen terveznek elkövetni. Önök azt hazudják, hogy a felsőoktatás fejlesztéséhez szükség van az egyetemek magánalapítványokba való kiszervezésére. Ez egy szemenszedett hazugság, Európa legjobb, legelismertebb egyetemei jellemzően államiak. Az is teljesen világos, hogy ami most történik, az az egyetemek, az egyetemi vagyon, az egyetemi ingatlanok és az egyetemi döntéshozatal kiszervezése és politikai irányítás alá helyezése.

Az is hazugság, amit nagyon sokszor elmondanak, hogy az egyetemi vezetőségek, az egyetemi szenátusok önként jelentkeztek erre az úgynevezett modellváltásra, hiszen láthatjuk, hogy önök gyakorlatilag megszarolták az egyetemeket az uniós fejlesztési forrásokkal. A szakbizottság ülésén az önök egyik politikusa el is mondta egyébként konkrétan az ülésen, hogy aki a modellváltásból kimarad, a fejlesztési forrásokból is kimarad. Tehát ez nyílt zsarolás volt.

De azt, ugye, nem akarják önök megmagyarázni, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt kormánypárti képviselők, hogy kormányhoz hű személyeknek, fideszes képviselőknek, államtitkároknak, minisztereknek a kezébe kell adni - az önök szándéka szerint visszavonhatatlanul - a magyar egyetemek feletti döntési jogokat? Az előttünk álló, a parlament előtt álló előterjesztések alapján nem az egyetemi szenátusok fogják kinevezni a kurátorokat, hanem a kormány, kizárólag a kormány. Az önök szándéka szerint ezeket a kurátorokat nem lehet visszahívni, minden fontos döntést magukhoz vonhatnak, az egyetemi költségvetéstől kezdve még a rektori pályázat feltételeit is, és a szervezeti és működési szabályzatban gyakorlatilag minden, az egyetemi polgárok által vezetett egyetemi testületnek a jogkörét el tudják vonni és magukhoz tudják delegálni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Önök valóban azt akarják hazudni a magyar embereknek, illetve ezt is hazudják, vagy azt akarják elhíttetni, hogy Szijjártó Péter, Varga Judit, Bajkai István, Lázár János kezébe kell adni visszavonhatatlanul a magyar egyetemek feletti döntési jogokat? Ez lenne a felsőoktatás fejlesztése? Ez gyalázat, tisztelt képviselőtársaim!

Nem tudom, hogy van-e fogalmuk arról például, hogy a nagy vidéki tudományegyetemeknek milyen jelentősége van önmagában a központi, közvetlen felsőoktatási funkciókon túl. Ezek jellemzően az érintett városok legnagyobb foglalkoztatói, legfontosabb gazdasági szereplői. Több tízezer hallgatóval rendelkező tudományegyetemről van szó, például a debreceni tudományegyetemről, és nyilván ott is a legnagyobb gazdasági szereplő az egyetem. Önök ezeket az egyetemeket, egyébként az Unió húsz legszegényebb térsége közé tartozó régiók központjában rendkívül fon-

tos szerepet betöltő egyetemeket visszahívhatatlan fideszes kurátorok kezébe akarják adni?! Ez egész egyszerűen rablás és gyalázat, és ezt súlyosbítja az a tény, hogy ezt önök egy súlyos járványügyi helyzetben akarják végrehajtani.

De azt tudom mondani önöknek, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez nem nemzeti politika, ne hazudják azt, hogy ez nemzeti politika. Ez a jövő felélése, ez a magyar fiatalok jövőjének a felélése, ami gyalázat. Én azt gondolom, hogy amellet, hogy itt természetesen elmondjuk majd a pénteki vitán ezzel kapcsolatban a véleményünket *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*, most minden lehetőséget és minden eszközt meg kell adni az egyetemi polgároknak és alkalmazottaknak, hogy ki tudják fejezni a tiltakozásukat, akár még sztrájk árán is. Köszönöm. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Schanda Tamás államtitkár úr a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is engedje meg, hogy abban csatlakozzam önhöz, hogy megköszönjem mindazoknak a munkáját és minden egyes percét, akik a védekezést segítik, az orvosoknak, az ápolóknak.

Ha már a felsőoktatást említette, akkor engedje meg, hogy külön megköszönjem azoknak a hallgatóknak, azoknak a fiatal egyetemistáknak, magyar fiataloknak, akik kiveszik a részüket a vírus elleni védekezésből. Büszkéek vagyunk rájuk. Ezt engedjék meg, hogy itt is elmondjam, büszkéek vagyunk az egészségügyi tanulmányokat folytató hallgatókra, akik ott vannak a frontvonalban és segítik a magyar embereket.

Azt is el kell mondanunk, hogy míg ezek a fiatal emberek, fiatal lányok és fiatal fiúk ott vannak a frontvonalban, harcolnak és életet mentenek, addig a baloldal veszélyezteti a magyar emberek életét az oltásellenes kampányával. A vakcinákkal szembeni félelemkeltés következményeként vannak ugyanis olyanok, akik nem oltatják be magukat, és így meg is halhatnak.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön számos olyan kérdést vetett föl, amiről pont ezen a héten még lesz lehetőségünk érdemi és részletes vitát folytatni. De szögezzük le, és tegyük világossá, hogy ezeket a vitákat érdemes a tények alapján lefolytatni.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön is pontosan tudja, ön is pontosan tudhatja, hogy a történelmi léptékű egyetemi fejlesztéseknek az a célja, hogy a magyar fiatalok korszerű képzést kapjanak és a jövő nyerteseivé váljanak. Ez Magyarországnak a stratégiai célja, mindamellet, hogy ezek a fejlesztések, ezek a modellváltások, ezek az új lehetőségek hozzájárulnak hazánk versenyképességének az erősítéséhez és a gazdaság fenntarthatóságának a növeléséhez is.

Tisztelt képviselő úr, ne tegye az egyetemek világát... Tisztelt Képviselő Úr! Ne tegye az egyetemek világát pártpolitikai csatározások terepévé! *(Derűtség az ellenzéki padsorokban.)* Tisztelt képviselő úr, fontosabb kérdés... *(Arató Gergely közbeszól. - Derűtség az ellenzéki padsorokban.)* Tisztelt Képviselő Úr! Fontosabb kérdés a magyar fiatalok jövője, fontosabb

kérdés a magyar fiataloknak a sikeressége, mint hogy ön ebből pártpolitikát akarjon csinálni. Ne akarjanak újra és újra olyan témákat találni, ahol újrakezdekhetik az önök lételemét, a háborús uszítást! *(Arató Gergely: Jaj!)*

Tisztelt Képviselő Úr! A hazai egyetemi szféra, a felsőoktatási intézményeink a magyar tudáskincsnek valóban az egyik legfontosabb bázisát jelentik, meghatározzák az országnak a jövőjét. Éppen ezért különösen fontos, hogy belássuk és világossá tegyük, hogy óvatosan kell velük bánni, vigyázni kell rájuk, ugyanakkor *(Arató Gergely: Ajjaj!)* mégiscsak megérett az idő a változásra *(Arató Gergely: Annyira vigyáztok rá, hogy haza is vizittek! - Derűtség az ellenzéki padsorokban.)*, megérett az idő ezeknek az intézményeknek a fejlesztésére. *(Egy hang az ellenzék sorából: Óóó!)*

Valóban, a felsőoktatás fejlesztésében különösen fontos a hazai tudásnak, a hazai innovációnak a tehetőség bázisán történő gyarapítása, egy olyan modellnek, egy olyan intézményrendszernek a létrehozása, ahol a vállalatokkal is hatékonyan együttműködő, az adott régióknak, az adott térségnek a meghatározó szereplőivé tudnak válni a felsőoktatási intézmények.

(13.30)

És, tisztelt képviselő úr, valóban szükség van arra, hogy ezeknek a felsőoktatási intézményeket fenntartó alapítványoknak a kuratóriumába olyan emberek kerüljenek be, akik helyi identitással rendelkeznek, akik rendelkeznek elköteleződéssel az adott intézmény felé *(Dr. Brenner Koloman: A Fidesz felé! - Közbeszólások, derűtség a DK soraiban.)*, akik rendelkeznek pécsi, szegedi, debreceni, és lehetne még sorolni, hogy milyen elköteleződéssel, akik... *(Közbeszólások az ellenzék soraiból. - Dr. Brenner Koloman felé fordulva:)* Tisztelt képviselő úr, én sem szoktam önt kis barátomnak hívni. *(Közbeszólások, derűtség az ellenzék soraiban.)* Tehát, tisztelt Országgyűlés, tisztelt képviselő úr, engedje meg, hogy befejezzem a mondatokat! *(Ungár Péter: Én nagyon várom!)* Arról van szó, hogy szükség van ezeknek az intézményeknek a kuratóriumába olyan emberekre, akik rendelkeznek helyi identitással, fontosnak tartják a régiót, fontosnak tartják az intézményeket, és ők a professzorokkal, az Akadémiának a meghatározó szereplőivel *(Az elnök csenget.)* és a vállalatokkal közösen tudják kialakítani a stratégiai célokat. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólások, derűtség az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr, a türelmét. Gyurcsány Ferenc következik. *(Dr. Rétvári Bence: Ajjaj! - Dr. Vadai Ágnes: Képviselő úr, frakcióvezető úr!)*

GYURCSÁNY FERENC (DK): Köszönöm az elnök úr kedvességét, megtisztel...

ELNÖK: Nem volt szándékomban. *(Derűtség a kormánypártok soraiban. - Dr. Vadai Ágnes: Tényleg ez kell?!)*

GYURCSÁNY FERENC (DK): ...viszonozni fogom. Szóval, a tavaszi ünnepkörnek (*Dr. Rétvári Bence: Húsvét!*) a legfontosabb üzenete mégiscsak az élet. (*Dr. Rétvári Bence: Húsvétnek hívják!*) A pészah az életről szól, a szolgálattól történő megszabadulásról szól, a feltámadás meg arról szól, hogy az élet győz a halál fölött. (*Dr. Völner Pál közbeszól. - Dr. Rétvári Bence: Messziről indít!*) Most az a kérdés, hogy akkor, amikor egyébként a világ legbotrányosabb haláladatait szolgáltatja Magyarország, akkor valójában sikerült-e az életnek győznie a halál felett ennek a kormányának a segítségével.

Szeretnék önöknek mondani valamit, amiből önök botrányt fognak majd csinálni, és azt gyanítom, hogy a következő hetekben majd ugrálni fognak rajtam, de miközben azon gondolkodtam, mit mondjak el önöknek, mégiscsak abban maradtam önmagammal, hogy elmondom önöknek. (*Közbeszólások a kormánypartok soraiból.*) Nyugodjanak meg, kollégák, nyugodjanak meg!

Az én apám nagyjából négyszer-ötször volt életében börtönben - aki akarta tudni, az tudhatta. Nem volt egy igen nagy gazember, csak kicsi, de azt rendesen csinálta. (*Derűltég az ellenzék soraiban.*) Viszonylag kis trógerságért az én apámat jó néhány börtönbe zárták. Mindeközben van Magyarországnak egy kormánya, a kormányának sok tagja és egy vezetője, aki mégiscsak felelős azoknak a százaknak a haláláért, akik az elmúlt hetekben elmentek. Ezek nem statisztikai adatok; szülők voltak, gyermekek voltak, hiányoznak valakiknek. Tudják, önök is aggódnak a sajátjaikért, szerintem ismerősökért és rokonokért, őértük is aggódott valaki. Foglalkozási körben elkövetett gondatlan veszélyeztetésnek hívják ezt - vagy talán még annál is többnek.

Az én apámat párszor tízezer forintért egypár hónapra lecsukták. Emlékszem rá, hogy anyám keltett öt-hat évesen, hogy megyünk valahova, nagyon messze Pápától - már felnőtt voltam, mikor kiderült, hogy a váci börtönbe mentünk, hogy lássam az apámat, akinek volt bűne, nem kétséges. Az a kérdés, hogy önöknek van-e bűne. Énszerintem igen, van. Nem az a kérdés, mondom az államtitkár uraknak, hogy most az oltással jól állunk-e - szerintem egyébként igen, és én is, akit beoltottak, azt tudom mondani, hogy flottul ment -, az a kérdés, hogy korábban mit csináltak, hogy merték-e vállalni annak a kockázatát, hogy megvédik a magyarokat, ha kell, korlátozással, vagy félték ennek a politikai kockázatától, és százak mentek el, mint ahogy ma is több mint háromszázan. Önök ölték meg őket. (*Közbeszólás az ellenzék soraiból: Így van!*) Az én apám pár tízezer forintért börtönbe ment, önök pedig arról tudnak csak beszélni, hogy két és félmilliót beoltottak. Hála a Jóistennek! Egyébként ez rendben is van.

Nagyjából azt látom, hogy minden működik, amikor maguk nem avatkoznak közbe, és semmi nem működik, amikor ez a kormány megpróbál valamit csinálni, mert maguk alkalmatlanok arra, hogy kormányozzanak. (*Arató Gergely: Így van!*) Az a helyzet, kérem szépen, hogy ma Magyarországon sokkal kevesebért, mint amit önök tesznek, embereket elvisznek és

becsuknak. Szeretnék önöknek valamit mondani: magukat is el fogják vinni, nem is olyan soká, egy év múlva, másfél év múlva, mert maguk nem megvédték a magyarokat, hanem hozzájárultak ahhoz, hogy százak haljanak meg, és ezért maguk lesznek a felelősök, és mi ezt a felelősséget számon fogjuk kérni. Tudják, mikor? Amikor győzünk. (*Közbeszólás a kormánypartok soraiból: Akkor soha!*) És tudják, mikor fogunk győzni? Jövőre. És maguknak nem lesz kegyelem, szeretném mondani. Viszontlátásra! (*Taps az ellenzék soraiban. - Dr. Rétvári Bence: Szeretettelv! Szeretettelv!*)

ELNÖK: Kérek mindenkit, hogy most tartsunk egy tíz másodperces szünetet, amíg mindenki lenyeli azt, ami a torkán akadna, és adjuk meg a lehetőséget az államtitkár úrnak is, hogy erre a ritka ízléstelen hozzászólásra nyugodt választ adjon. Parancsoljon, államtitkár úr! (*Arató Gergely: Arról híres az államtitkár úr!*)

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Abban egyáltalán nem vagyok illetékes, hogy az ön édesapja miért volt börtönben, ezért nem is szeretném kommentálni. De azt már igen, hogy a jelek szerint ön azt tartja a legfontosabb feladatának egy járvány közepén, hogy fenyegetsen; fenyeget egy járvány közepén, és ez közvetlen folytatása annak, amikor pár héttel ezelőtt azzal fenyegetett meg másként gondolkozókat, hogy majd földönfutóvá teszi őket. (*Dr. Rétvári Bence: Így van!*) És ezek a szavak általában nem maradnak megválaszolatlanul, mert jönnek az emberei, jön Jakab Péter (*Derűltég a Jobbik soraiban.*), jön Karácsony pártja, és ugyanezeket a fenyegetéseket harsogják. Vegye észre a saját felelősségét! És az a helyzet, hogy nem tudunk eléggé meglepődni azon, hogy semmit nem változott Balatonószöd óta. (*Dr. Vadai Ágnes közbeszól.*) Most nem tudom felidézni, hogy a DK-nak a logója hogy néz ki, de javasolom, hogy cseréljék le gumilövedékre, mert változatlanul ugyanazt a politikát folytatják. (*Közbeszólás a kormánypartok soraiból: Úgy van!*) A fenyegetések pártja volt, a beváltott fenyegetéseké - és az is maradt.

Ami pedig azt a kérdést illeti, hogy mennyi embert oltottunk be, talán úgy fogalmazott, hogy nem ez a kérdés - de, ez a kérdés. Egy járvány közepén, amikor benne vagyunk a harmadik hullámban, az a legfontosabb kérdés, hogy mennyi embert oltottunk be, és látom azt a törekvést, hogy megpróbálják letagadni, hogy heteken, hónapokon keresztül oltásellenes kampányt vittek. Mi mindenre nagyon jól emlékszünk, itt nem lesz helye trükkök százainak, itt nem lesz helye, mert emlékszünk arra, hogy hogyan támadták az engedélyező hatóság döntését, emlékszünk arra, hogy hogyan indítottak petíciót, aminek a nyomait a napokban megpróbálták eltüntetni. (*Dr. Vadai Ágnes: Jajjajaj!*) Azt is felidézzük, hogy korábbi jelöltjük hogyan tagadta meg helyben az oltások beadását, aztán egy polgármesterük Budapesten hogyan állította azt, hogy nincs is igény az oltásokra, úgy, hogy a helyben élők nem is tudtak róla, hogy egyébként lehet oltásokat igényelni.

(Arató Gergely közbeszól.) A baloldalnak meg kell hagyni egy dolgot: óriási tapasztalatuk van abban, hogy hogyan írják felül a múltat, hogy eltüntessenek bizonyítékokat - de itt ez most nem fog menni, nem tudják letagadni, hogy mit tettek.

Sok példát hoztunk fel, de engedjék meg, hogy felhozzak még egyet, mert erről kevesebb szó esett. Pár hete van csak annak, hogy ellenzéki vezetők egy csoportja egy határozati javaslatot terjesztett elő, mégpedig azért, hogy legyen egy vizsgálóbizottság (Arató Gergely: *Így van!*) a kínai vakcinák ügyében. Az előterjesztésből kiolvasható, hogy az idősektől megvonták volna a lehetőséget, hogy ilyen vakcinát kapjanak (Arató Gergely: *Hazudsz! Hazudsz! Nem igaz!*), az indoklásban pedig az szerepel, hogy brüsszeli jóváhagyás nélkül egyáltalán ne lehessen ilyen vakcinákkal oltani. Abból a szempontból ez egyébként egyáltalán nem meglepő, hogy a honlapjukon közzétett állásfoglalásban nyíltan azt követelték, hogy tiltásuk be ezeket a vakcinákat.

Tudják, hogy ezen a határozati javaslaton kinek a neve szerepel a névsor legelején? Szerintem ki fogják találni. Az öné, Gyurcsány Ferencé. És lehet lazaskodó videóiban elbagatellizálni a saját szerepét, de az sem teszi meg nem történeté, hogy beleálltak az elmúlt évek legsötétebb kampányába. (Arató Gergely közbeszól.) Sok mindent láttunk már maguktól, de mégis tudnak újat és rosszabbat mutatni.

(13.40)

A teljesség igénye nélkül azért jegyezzük meg, hogy ezt a vakcinaellenes javaslatot aláírta még Vadai Ágnes, Jakab Péter, Rig Lajos mentősként - mentősként -, Hiller István - ez engem meglepett -, Korózs Lajos - ez nem lepott meg -, Szabó Timea, Tordai Bence és sokan mások. Hogy az LMP-t ne hagyjam ki, Schmuck Erzsébet is aláírta. Hogy aztán mi történjen? Az, hogy a határozati javaslat árnyékában szépen beoltatta magát. És milyen vakcinával? A kínaiával! (Dr. Vadai Ágnes: *Nem, nem!*) Azzal oltatta be magát! Nincs több kérdésünk, de további mondandónk azért igen, mert nem volt egyedül, amikor ellenzéki vezetőként beoltatta magát. Azóta megkapta Gyurcsány Ferenc - ön is utalt rá -, Karácsony Gergely, Jakab Péter, Szabó Timea, és ki tudja még, hány ellenzéki vezető. Másokat lebeszéltek, de azért maguknak beadatták, ki a kertek alatt, mint a gyöngyösi polgármester, ki pedig az oltási program alapján, azon oltási program alapján, amit egyébként itt meg máshol is letagadtak.

Szerintem a járvány elleni védekezés hőseinek lehet majd szobrot állítani, és egy képzeletbeli elretentő szobrot is lehet majd állítani a képmutatásnak és a felelőtlenységnek, és a talapzaton a baloldali képviselők nevei szerepelnek majd, közvetlenül az ön neve alatt, akár abban a sorrendben egyébként, ahogy ezt az oltásellenes határozatot aláírták.

Tisztelt ellenzéki képviselő hölgyek és urak, szerepelhettek volna a járvány ellen küzdők névsorában is, de a másik utat választották - viseljék a következményét! Köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Most Harangozó Tamás következik, az MSZP részéről.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Nehéz! Olyan időket élünk, amikor a Magyar Országgyűlésnek azzal kéne foglalkoznia, ami a dolga. (Dr. Rétvári Bence: *Ez máskor is így van!* - *Közbeszólás a Fidesz soraiból: Na!*) Mi is a dolga ilyenkor a magyar Országgyűlésnek, egy bármilyen képviseleti szervnek? Biztos, hogy nem az egybites, szarvasbögésre hasonlító propagandát nyomni, szerintem még csak nem is az egymás iránti vádaskodás jelen pillanatban a legfontosabb. (Moraj a kormánypárti padsorokból. - Dr. Rétvári Bence: *Gyurcsány ellen beszélés?*) Bizonyára olvasták már valahol, de alapvetően az Országgyűlés különböző meggyőződésű és beállítottságú választópolgárokat, embereket képviselő országgyűlési képviselők találkozó pontja, vitahelyszín, ahol egy ilyen helyzetben mindenkinek meggyőződése és legjobb tudása szerint el kéne mondania, hogy mit kéne csinálni, hogy jobb legyen az embereknek, vitatkozni, javasolni, meggyőzni. (Cseresnyés Péter: *Gyurcsánynak mondtad már?*) De ennek itt a nyoma sincsen. Mondom neki is, de mondom leginkább önöknek, akik ma megint megkapták az e heti leírt szövegüket, gondolom, a Rogán-minisztériumtól, amitől eltérni nem lehet, gondolkodniuk tilos, válaszolniuk érdemben büntetendő, és talán még az érzéseiket is megtiltják önöknek, hogy itt a parlamentben valójában előadják. (Moraj a kormánypárti sorokból. - Zaj. - Az elnök csenget.)

Tisztelt képviselőtársaim és főleg kormánypárti államtitkárok, a parlamenti műfaj nemcsak arról szól, hogy mi itt egymással beszéljünk. Az utóbbi időben az embernek az az érzése lenne, hogy azt kár is tenni, mégiscsak a magyar közvélemény figyeli azt, hogy miről beszélünk, úgyhogy én szeretnék néhány nagyon konkrét javaslatot tenni, többek között az alapján, amit múlt héten szakértőkkel, virológusokkal, mentős szakértőkkel az ellenzéki vizsgálóbizottságban is végighallgattunk. (Közbeszólások a kormánypárti sorokból.) Ne óbégasson már, nőjön már fel a feladathoz egy picit, az Isten áldja már meg! (Moraj a kormánypárti sorokból.)

Az első. Legyenek kedvesek végre nekiállni megszervezni a kontaktkutatást egy járványnak lassan a végén, nem is a közepén. Legyenek kedvesek ingyenes tesztet biztosítani az embereknek, mert ez a két dolog nagyban hozzájárulhat ahhoz, hogy ne legyen negyedik hullám, mint ahogy a harmadik hullámról sem volt szó, amikor január elején Orbán Viktor birkózószőnyegesdit játszott a második hullámmal.

Legyenek kedvesek, ha megjön a több millió oltás nemsokára - pontosan tudjuk, önök meg pláne, mert a szerződéseket önök látják -, a tömeges oltást flottul megszervezni. Vannak nagyon jó példák, az Egyesült Államokban, Nyugat-Európában is stadionokban, akár autós oltással, hogy a lehető legnagyobb biztonságban a lehető legtöbb embert, akár több tízezret vagy több száz ezret naponta be lehessen oltani egy ilyen szituációban.

Három. Legyenek kedvesek érdemben felülvizsgálni az iskolák kinyitását a 19-ei dátummal. Minden

szakember azt mondja, hogy ennek nagyon komoly kockázata van, másfél millió gyereket visszavinni az iskolába a szüleivel együtt akkor, amikor többen elmondták, a két és félmillió beadott oltás nem jelent még csak két és félmillió védett embert sem. Egymillió ember kapta meg a második oltását, nekik is még két hét, mire kialakul. Önök is pontosan tudják, ez hazaáramlás, főleg ha az első két lépést sem teszik meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha már az új szabályokról van szó, hála a Jóistennek, ez nem egy nyitás, amit tegnap a miniszterelnök bejelentett. 311 ember halt meg tegnap, 12 ezer van kórházban, 1400-nál több van lélegeztetőgépen. Épeszű ember ilyenkor nem is nyitna. Ez semmi más, mint az eddigi, nem tudok mást mondani, ostoba és káros szabályok felülvizsgálata, amit többek között február óta kértünk önöktől. Nem nyitást kértünk, hanem az ostoba és káros szabályok felülvizsgálatát, például azt, hogy naponta emberek millióit kényszerítették arra, hogy fél 5 és este 7 között a munka után menjenek el vásárolni. Ez helyes, hogy megváltozott. De ami nem változott, az az önök politikája, hogy pénz nélkül hagyják az embereket, hogy nincs 100 százalékos táppénz, hogy nem adják oda a 80 százalékos bértámogatást, hogy nem adnak pénzt, készpénzt a magyar cégeknek a túléléshez, hanem hitellel hitegetik őket.

Azt gondoljuk, ezek nincsenek rendben, és igen, mi, baloldali pártként ilyet például nem hagynánk. De az első perctől kezdve azt mondtuk, hogy mindenki konzultáljon a házi orvosával, és adassa be magának azt a vakcinát, amit a házi orvosa neki ajánl. Ennyit az oltásellenességről. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem az egymás elleni vádaskodásnak lenne a helyszíne a magyar Országgyűlés. Mintha nem pár perccel ezelőtt hallottuk volna Gyurcsány Ferencet, aki miután meghirdette a szeretetnyelvet, és hogy a szeretet nevében kell a politikusnak megszólalnia, ezt a programot, azután itt a teljes kormányzati oldalt, mindenkit, akinek része volt abban, hogy Magyarországon kétszer annyi ember kapta meg az oltást, mint az Európai Unióban, mindenkit azzal fenyegetett, hogy börtönbe fog zárni, tisztelt képviselő úr. Ezután beszélt ön arról a baloldaltól, hogy nem az egymás elleni vádaskodással kell foglalkozni, miközben Gyurcsány Ferenc öt percig töményen csak fenyegetett, fenyegetett és fenyegetett, mást sem tett. Ezt tette korábban is akár jobboldali értelmiségiekkel szemben, jobboldali művészekkel szemben, egyházakkal szemben, és még ki tudja, ki mindenkivel szemben.

Magyarországon, mint ezt ön is tudja, a fertőzések szinte mindegyikét most már a brit vírusmutáns adja. Ez az oka annak, hogy jóval magasabbak a számok, mint az első és a második hullámban. Ugyan ezt harmadik hullámnak hívjuk, de talán - mint ahogy azt sok szakértő is mondja - érdemesebb a brit mutáns első

hullámának, vagy reméljük, a brit mutáns első és utolsó hullámának neveznünk, hiszen egy teljesen más, sokkal gyorsabban terjedő, sokkal több mindenkít megtámadó és sokkal súlyosabb következményekkel járó vírusmutáns ez, mint amelyek az első és a második hullámban támadták meg a magyar emberek szervezetét. Ezért különösen fontos, hogy siessünk az oltásokkal. Itt minden nap, minden óra számít, tisztelt képviselő úr. Amikor önök hónapokon keresztül arról beszéltek - és erről majd idézeteket is hozok önnek -, amikor hónapokon keresztül arról beszéltek, hogy sem orosz vakcinát, sem kínai vakcinát Magyarországra behozni nem szabad, magyar embereket sem orosz, sem kínai vakcinával nem szabad beoltani, erre petíciót indítottak, betiltották volna, országgyűlési határozati javaslatot nyújtottak be, amely szintén arra vonatkozott, hogy az európai gyógyszerhatóság engedélyén kívüli, magyar engedéllyel rendelkező oltásokat ne adjanak be, akkor önök azért kampányoltak, hogy lassabban jussanak a magyar emberek oltáshoz. Most már láthatjuk, hogy mekkora különbség lenne, felekkora sebességgel haladnánk. A mai napon körülbelül 1 millióval kevesebb embernek lenne oltása, márpedig a brit vírusmutáns nem az önök órájával számol, tisztelt képviselő úr, hanem terjed, sokkal gyorsabban terjed Nagy-Britanniában is, Magyarországon is, Csehországban is, és minden országban, ahova bekerül, sokkal gyorsabban terjed. Ezért iszonyat felelőtlenség, és ezért emberéleteket tesznek kockára önök akkor, amikor az ellen kampányoltak, hogy Magyarország egyáltalán beszeressen kínai és orosz vakcinát, és utána pedig arra kérték az embereket, hogy ne adassák be maguknak, mert azt mondták önök, hogy ez egy emberkísérlet, hogy Putyin laboratóriuma lesz Magyarország; a kormány a Szputnyik vakcinával kezdett el kampányolni meg a kínaiakkal, és az emberek nem hajlandóak ezt beadatni a szervezetükbe. Én megértem őket, én sem tennék így. *(Balczó Zoltán: Ezt ki mondta?)* Fekete-Győr András mondta - nem adatná be a kínai vakcinát, és egyetért azokkal az emberekkel, akik nem adatnák be.

(13-50)

De ha már a Jobbik padsoraiból érkezett a bekiabálás, a Jobbik közleménye: „A kínai oltóanyagok, az orosz vakcinához hasonlóan, teljesen átláthatatlan a fejlesztése.” Vagy az LMP soraiból: „Orbán ne erőltesse a kínai vakcinát!” Mit jelent ez, képviselő úr? Azt jelenti, hogy minél később oltsák be az embereket akkor, amikor sokkal gyorsabban terjed a brit mutáns, mint korábban bármelyik más koronavírus, tisztelt képviselő úr. Ez jelenti azt igazából, hogy emberek életét teszik kockára. Ez az igazi felelőtlenség, amikor lassítanak az oltásokat, amikor kiállnak a baloldali polgármesterek és azt kérik, hogy az ő kerületeikben, az ő városaikban ne jöjjön kínai vakcina. Ez a felelőtlenség része. Az álszentség része az, hogy utána, akár soron kívül, akár suttyomban, de elmennek és önmagukat beoltatják, mert tudják, hogy a vakcina, az oltás az, ami segíteni fog.

Ön azt mondta, hogy ne legyen negyedik hullám. Mivel tudjuk ezt megelőzni, tisztelt képviselő úr? Azzal, ha minél több ember oltást kap. Önök miről beszéltek

le az embereket? Arról, hogy oltást kérjenek, hogy kínai oltást kérjenek, és hogy orosz oltást kérjenek. Ezzel önök emberek életét tették volna kockára. Ha a baloldálnak ez a fajta stratégiája megvalósult volna Magyarországon, sokkal több halottról beszélhetnénk sajnálatos módon. És önök mit mondtak, az MSZP-ből Újhelyi István, amikor éppen indult a harmadik hullám? Túl szigorúan korlátoz a kormány, nyitni kellene. A Momentum szintén ezt mondta: nyissuk újra az országot, ideje lenne végre bejelenteni a korlátozások enyhítését. A Jobbikból Jakab Péter azt mondta a harmadik hullám kezdetén: „Nyitni kell, különben végleg bezárunk.”

Önök kinyitottak volna mindent a harmadik hullám kezdetén, hogy szabadon terjedjen a brit mutáns és sokkal lassabban oltottak volna, ami sokkal több ember egészségébe és életébe kerülhetett volna. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormány pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Jakab Péternek adom meg a szót.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót. Mindenekelőtt engedjék meg, képviselőtársak, hogy köszönetet mondjak mindenkinek, aki jelenleg is a munkájával a hátán cipeli ezt az országot. Önök nincsenek közöttük, teszem hozzá, mert önök nem az országgal foglalkoznak, hanem saját magukkal, és nem is akár-hogyan.

Tudják, előttem van az a videó, amelyet nemrég a miniszterelnök osztott meg a Facebook-oldalán. Azon a videón az látható, hogy a miniszterelnök saját magát nézi egy tükörben, a tükörre Orbán-idézetek vannak írva azzal a felütéssel, hogy ezek Magyarország törvényei. Azért mennyire beteg jellem kell már ahhoz - nem? -, hogy valaki a saját idézeteit nézegesse egy tükörben, mondván, hogy ezek az ország legfőbb törvényei! Az az ország legfőbb törvénye, hogy minden meccs addig tart, ameddig nem nyerünk. Vagy: csak az a miénk, amit meg tudunk védeni. Nagyon szép gondolatok, de higgyék el, sokkal hamarabb kilábalnánk a válságból, ha erre a tükörre az lenne ráírva, hogy ne lopj, ne csalj, ne hazudj, ne vedd el azt, ami a másé, ne stadiont építs, hanem kórházakat, ne urizálj, amikor a nép nyomorog.

Ehelyett a miniszterelnök kitalálja, hogy így a válság kellős közepén itt az idő repülőteret építeni Felcsúton, hogy lehetőleg már a kert végéből elszállhasson önmagától a Maldív-szigetekre vagy Dubajba, vagy Üzbegisztánba, ugye, felavatni az első üzbég-magyar krumplikutató intézetet. Vagy amikor ebben az országban tízezrek halnak meg a kórházakban, száz-ek veszítik el a megélhetésüket meg a fizetésüket, akkor önöknek az a legfontosabb, hogy kikutassuk az új krumplit Üzbegisztánban. Gratulálok! Képviselőtársak, a hazai már nem jó, hazai krumplival már nem tudnak választást nyerni, ilyen rosszul állnak?

Eközben idehaza 67 milliárd forintért rendeznek vadászati kiállításokat. Az Országos Mentőszolgálatra egész évben költ a kormány 52 milliárd forintot, de arra, hogy bemutassuk Semjén Zsolt hobbiját, arra simán elverünk 67 milliárd forintot, plusz több tíz millióért építenek szarvasagancsból kaput, mondván, hogy majd ez fogja

kifejezni a nemzet egységét. Az eszem megáll, képviselőtársak! Tudják, mi fejezné ki a nemzet egységét? Az, ha ez a kormány végre visszamenőlegesen megadná a bajba jutott melósoknak, vállalkozóknak a 80 százalékos bértámogatást, ha megemelnék az álláskeresési járadékot, ha féken tartanák a végrehajtókat, ha végre az egészségügyi dolgozók minden anyagi segítséget megkapnának a küzdelemhez. Na, ez jelentené a nemzeti egységet! De nem! Önök 52 milliárdot költenek el életmentésre, 67 milliárd forintot meg arra, hogy szarvasagancsokat mutogassanak. Hát, már ne haragudjanak, de ennyire elcseszett kormánya ennek az országnak még nem volt! *(Dr. Rétvári Bence: Hé, hogy beszélés?!)*

Ezt nem csak én mondom, félreértés ne essék! *(Dr. Rétvári Bence: Hogy beszélés?)* A Fidesz egyik alapító tagja *(Dr. Rétvári Bence: Hogy beszélés?)* maga ismerte el, hogy se a miniszterelnök, se a tisztifőorvos nem alkalmas arra, hogy kezelje a kialakult helyzetet, és igaza van. Igaza van! Vagy az önök szerint normális, hogy Müller Cecília bemehet a köztévébe és arra biztathatja a magyarokat, hogy tegyenek meg mindent azért, hogy megfertőződjenek? A miniszterelnök meg két napra rá bemegy a köztévébe és azt mondja, hogy fogadjuk meg, amit Müller Cecília mond, mert ő aztán tudja, hogy mi az igazság. Vagy önök szerint az normális, hogy a miniszterelnök a járvány kellős közepén kórházat zárat be Budapesten azért, mert kell neki az ingatlan? Vagy az normális, hogy miközben magyarok százezrei várnak oltásra, aközben önök Pfizer-vakcinákat adnak át más országoknak? Vagy az rendben van, hogy miközben az egészségügyi dolgozók most már naponta küldik a segélykiáltást, hogy baj van, Kásler miniszter belehazudja a képünkbe, hogy az egészségügy annyira erős, hogy meg sem rendültünk? *(Z. Kárpát Dániel: Szégyen!)*

Persze, önök nem rendültek meg, azt látom. Rendületlenül urizálnak, dőzsölnek, élvezik a Maldív-szigeteki meleget, közben meg nagyképpően alázzák azokat, akik önök helyett működtetik még ezt az országot. Önök elérték azt, hogy egyetlen nap alatt 5500 egészségügyi dolgozó meneküljön el a kórházakból, akik meg maradtak, azokat önök nagyképpően leinasozzák?! Ezt érdemlik ezek az emberek? Azok az emberek, akik éjt nappallá téve mentik az életüket? Vagy a tanárok azt érdemlik, hogy a kormány beléjük álljon csak azért, mert szerettek volna időben oltáshoz jutni, hogy védetten fogadhassák a gyermekeinket az iskolákban? Ezt érdemlik a tanárok?

Nézzenek már kicsit magukba! Önök páros lábbal rúgnak bele mindenkibe, akik önök helyett életben tartja ezt a hazát. Önmagukkal viszont annyira elégedettek, de annyira, hogy milliós jutalmakat szavaztak meg saját maguknak. Önök milliós jutalmakat tettek zsebre azok után, hogy ebben az országban meghalt több mint húszezer magyar, közel félmillió honfitársunknak már nincs állása, több mint kétmillióan nyomorognak a létminimum alatt, a vállalkozások naponta jelentenek csődöt, az árak elszabadultak. De ezek önöket mind-mind nem érdekli. Nem érdekli! A lényeg, hogy épüljön a szarvasagancskapu, meg kutasuk az üzbég krumplit. Minden mást meg majd idehaza elintéznek az inasok, ugye, erről van szó?

Képviselőtársak, ezek után egyetlenegy kérdés sem maradt: a miniszterelnök ott, a dolgozószobájában hogy tud még egyáltalán tükörbe nézni? (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Orbán Balázs államtitkár úré a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Jól láthatóan komoly problémába ütközött a felszólalásával kapcsolatban, hogy vajon hogyan tud tromfolni Gyurcsány Ferenc jakobinus diktatúrát idéző fenyegetésére. De tisztelettel látom, hogy sikerült megugrania ezt a léccet, ugyanis sikerült beleszállni Müller Cecília tiszti főorvos asszonyba és az ő munkáját megkérdőjelezni. Engedje meg, hogy ezt a kormány nevében és Magyarország nevében is visszautasítsam. Önnek természetesen... (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

Önök természetesen joga van politikusokat kritizálni, természetesen joga van a kormánytól eltérő álláspontot kialakítani, de azt gondolom, hogy egy világjárvány kellős közepén az egészségügyi, népegészségügyi dolgozókat, akik egy éve megfeszített módon dolgoznak a koronavírus-járvány ellen, ilyen módon megtámadni, az felelőtlenség és elfogadhatatlan. (*Taps a kormánypártok padsoraiból. - Dr. Brenner Koloman: Szövegértés! - Jakab Péter: Szövegértési problémád van!*)

Gyurcsány Ferenc-i magasságot és Gyurcsány Ferenc-i mélységet sikerült önnek tovább is folytatnia. Van egy mondás, mely szerint egy hazugság százat termel, és ez így volt az ön esetében is. Önök korábban is hazudtak már a rendkívüli jogrend bevezetésével összefüggésben (*Arató Gergely: Mikor számol be a kormány itt, a parlamentben?*), hazudtak a halálzási statisztikákkal összefüggésben, hazudtak a gazdasági adatokkal összefüggésben, hazudtak az oltásokkal összefüggésben. Ezek a hazugságok pedig szépen sorban visszazállnak önökre.

A gazdaságról beszélt elég hosszan, de ha megnézi a gazdasági adatokat, akkor azt láthatja, hogy európai összehasonlításban Magyarország mind a munkanélküliség, mind a gazdasági visszaesés tekintetében jobban teljesített, mint az európai átlag, és az európai statisztikai számítások szerint is jobban fog teljesíteni a magyar gazdaság a következő években, mint az európai átlag. Ez nyilvánvalóan nem független attól a bértámogatási, hitelmoratóriumi programtól, amelyet elindítottunk, az új lakások áfájának csökkentésétől, a lakásfelújítási programtól, az orvosok soha nem látott mértékű béremelésétől, a 13. havi nyugdíj visszaépítésétől, a 25 év alattiak adókedvezményétől és egyéb adócsökkentésektől, a legkisebb vállalkozásoknak nyújtott nullaszázalékos hitelektől és a településfejlesztési programoktól, amelyek több forrással működnek ebben az évben, mint a járvány előtti időszakban.

A Jobbiknak ezzel összefüggésben és a védekezés kapcsán az fáj, látom az önök kommunikációjában, hogy az oltási program sikeres. A miniszterelnök úr februári rádióinterjújában konkrétan azt mondta, hogy

áprilisra az eddig regisztráltak közül két és fél millió embert be fogunk oltani.

(14.00)

0,5 százalékos hibahatárral a miniszterelnök úr eltalálta, hogy pontosan mennyi embert fogunk beoltani, és ezt önök álhírekkel támadják a közösségi médiában.

Tehát jól látszik, hogy miközben ön megkapja a vakcinát, továbbra sem az egészségügyi dolgozókat támogatja, hanem azt az oltási programot is támadja, amelyben több tízezer egészségügyi dolgozó, háziorvos, kormányhivatali alkalmazott - még egyszer mondom: nem politikusok, nem olyan politikusok, mint ön vagy én -, egyszerű, kétkezi munkások, egészségügyi dolgozók, szakdolgozók vesznek részt, miközben, ha önön múlna - tudja, parlamenti képviselőként van felelősség is a világon, még ha nem is jogi, hanem politikai felelősség -, több százezer emberrel kevesebb lenne beoltva Magyarországon.

Emlékezzünk csak vissza, hogy ön azt mondta a miniszterelnöknek: „Ön ebben a kérdésben úgy viselkedik, mint egy afrikai kuruzsló, mint egy kínai gyógyszerügynök. Magyarán: ha van valami kínai cucc, amit pár millióan megkaptak, akkor az biztos, jó lesz a magyaroknak is. Ez emberkísérlet és zsarolás.” Érti, frakcióvezető úr? Érti? (*Dr. Rétvári Bence: Így beszéltek! - Dr. Völner Pál: Ezt mondtad!*) A Jobbik választópolgárai, az MSZP választópolgárai, a Fidesz választópolgárai haltak volna meg akkor, ha Magyarország Kormánya önökre hallgat, mert a vírus nem válogat. A vírus nem válogat! (*Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Ugye, nem a kormánypárti szavazókkal van gond, mert a kormánypárti szavazók azt sem hiszik el, amit ön kérdez, hanem az ön szavazóival, akik felnéznek önre. Na, azokat beszélte volna le ön ezzel az oltásról! (*Jakab Péter: Akkor Pfizer van?*) Gondolja, hogy ez a felelős politikai magatartás?

Az ellenzék viselkedését látva pedig az jut eszembe, hogy az egység az, amibe önök tömörültek, de a kétség az, ami nemsokára majd mind önöket fogja a sírba vinni (*Felzúdulás a Jobbik soraiban. - Arató Gergely: Jesszus Mária!*), ugyanis a képviselői esküjük arról szól, hogy Magyarország érdekében járnak el (*Az elnök csenget.*), és önök ezt a felelősséget, ezt a politikai pozíciót nem arra használják, hogy a védekezést támogassák, hanem arra, hogy a saját politikai pecsenyéjüket sütögessék. (*Jakab Péter: Mit fenyegetsz? - Folyamatos közbeszólások a Jobbik soraiból.*) És ez nem krumpli, hanem politikai pecsenye (*Taps a kormánypártok soraiban.*), ezt a magyarok nem fogják soha elfelejteni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Z. Kárpát Dániel: Ti feleltetek mindenért! Vállaljátok?*)

ELNÖK: Simicskó István, a KDNP frakcióvezetője következik. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nehéz időszakot élünk, sok családot ért veszteség, sokan aggódnak kórházban lévő szeretteikért, és a

világjárvány a hétköznapijaink mellett az ünnepeinket is átszővi. Nehéz időszakokban a húsvét ünnepe talán fontosabb és nagyobb jelentőségű, mint máskor, talán ilyenkor többen keresik a húsvét igazi értelmét, valós üzenetét: Krisztus feltámadása, a halál legyőzése az újjászületés üzenetét hozta el minden ember számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ady így fogalmaz gyönyörűen szép versében, A szép Húsvét című versében: „Óh, Tavasz, óh, Húsvét, emberek ősi biztatója”. Egy világjárvány harmadik hullámának idején különösen fontos ez a biztatás, hogy legyőzzük ezt a halálos vírust. Ezt a győzelmet úgy tudjuk kivívni, hogy összefogunk, az emberi tudásra támaszkodunk, a hitünket megerősítjük, és cselekvő akarattal lépünk fel mindannyian és természetesen védőoltással.

Mindannyian tudjuk ezt, és mi örömmel nyugtázzuk, hogy a magyar kormány által létrehozott és kialakított oltási terv alapján az ünnepek alatt sem állt le az oltás, és ennek köszönhetően 2,5 millió magyar honfitársunk kapta meg a védőoltást; ezzel a második helyen állunk Európában, ez óriási teljesítmény. Gyurcsány Ferenc frakcióvezető úr úgy fogalmazott, hogy mi nem tettünk semmit, a kormány nem tett semmit. Hát, ezek a védőoltások, ezek a vakcinák nem maguktól jöttek be az országba, nem maguk sétáltak be Magyarországhatárain keresztül, hanem a magyar kormány rendelte meg ezeket időben, megelőzve sok más európai országot, és igen, nagyon helyes volt, hogy Keletről is rendeltek vakcinát, kínait és orosz vakcinát is.

Nem itt tartanánk most, sokan elmondták már, az előttem szóló Orbán államtitkár úr is, hogy igen, sokkal többen haltak volna meg, ha ezt nem teszi meg a magyar kormány. Minden élet számít, de azt hiszem, mégiscsak mindannyian látjuk és tudjuk, és a szakemberek is ezt állítják, hogy a védőoltás hozhatja el a győzelmet a vírussal szemben, a járvánnyal szemben. Ennek szellemében küzd és dolgozik a kormány és valamennyi egészségügyi dolgozó, és külön köszönet azért, hogy a húsvét ünnepe alatt is az egészségügyben dolgozók, az önkéntesek végig küzdöttek, végig dolgoztak, elmentek az emberek, és beoltatták magukat. Komoly eredmény mindez, és úgy komoly eredmény, hogy hallhatjuk és láthatjuk hetente, naponta a baloldali politikusok hozzáállását, véleményét, kritikáját; miközben egyébként magukat beoltatják, másokat pedig lebeszélnek az oltásokról.

Tisztelt Képviselőtársaim! Húsvét kapcsán mégiscsak egy Szent Pál-idézzettel is készültem, és engedjék meg, hogy ezt a KDNP nevében elmondjam: „Itt az ideje, hogy elveszünk minden rosszindulatot és minden gonoszságot.” Ezt különösen ajánlom azoknak a felszólalóknak, akik itt az előbb a baloldali részről elmondták a felszólalásukat, fenyegetőzve, kiabálva, hangoskodva, méltatlan módon, egyáltalán a hely szelleméhez is méltatlan módon meg a helyzet szellemiségéhez méltatlan módon. Ilyenkor nem kiabálni kell, nem kioktatni kell, nem vádaskodni kell, nem fenyegetőzni kell, hanem segíteni kell az embereket, segíteni kell a kormányt annak érdekében, hogy el tudja végezni a munkáját, és az egészségügyben dolgozók mellett pedig ki kell állni. Erre szeretném

felhívni a figyelmüket, tisztelt képviselőtársaim, felelősek vagyunk hazánkért, embertársainkért, és szükség van a segítő szeretetre.

Arra kérek mindenkit, aki még nem regisztrált, hogy regisztráljon, minél többen oltassák be magukat, hiszen az oltás hozhatja meg a győzelmet. A győzelem kulcsa az oltás lehet a járvánnyal szemben. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Menczer Tamás államtitkár úr a szó.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Van itt egy friss hír, engedje meg, hogy ezzel kezdjem, de mielőtt a friss hírre rátérnék, felvezetésként néhány baloldali nyilatkozat az orosz vakcinával kapcsolatban: a Gyurcsány-párt azt mondta, hogy az orosz vakcina emberkísérletet jelent; Fekete-Győr András azt mondta, hogy a Keletről érkező oltóanyag megbízhatatlan; szintén a DK mondta azt, hogy káros és veszélyes, hogy a magyar kormány az orosz diktátornak hízelegve az orosz vakcina vizsgálatával házal; Jakab Péter szintén azt mondta, hogy az orosz vakcina emberkísérletet jelent.

Szeretném idézni a friss hírt, amely néhány perccel ezelőtt érkezett: „Az imént tartott sajtótájékoztatót Markus Söder bajor miniszterelnök. Markus Söder bejelentette, hogy a mai napon 2,5 millió adag Szputnyik vakcinára kötöttek előszerződést, és tárgyalnak egy olyan gyár engedélyezéséről, amely az orosz vakcinát gyártaná Bajorországban.” Ez tehát a helyzet, tisztelt Ház, tisztelt frakcióvezető úr, tehát Szlovákia és Ausztria után Bajorország a harmadik, amely bennünket követve - így összességében a negyedik, ha a mi első helyünket is ideszámítjuk -, aki az orosz vakcinát szeretné megvásárolni, használni, sőt gyártani is. Különös tisztelettel hívnám fel azoknak a baloldali politikusoknak a figyelmét erre, akik most már nem tisztelnek meg bennünket a figyelmükkel.

Arra is szeretnék visszautalni, amit ön nagyon helyesen hangsúlyozott, hogy a 2,5 millió beoltott lehetőséget ad egy fokozatos újraindítás megkezdésére, és ez is ahhoz köthető, hogy vannak keleti vakcináink. Minden vakcina jó, minden vakcinának örülünk, a Pfizernek, a Modernának, az összesnek egyformán, de a brüsszeli hibákat nem tudnánk orosz és kínai vakcina nélkül kijavítani.

A magyar átoltottság jelenleg több mint 24 százalékos, 24,2 százalékos körül van, az uniós átlag nagyjából a fele, 12,7 százalékos; egymillióval kevesebb beoltott lenne ma Magyarországon keleti vakcinák nélkül. Eddig 2,2 millió orosz és kínai vakcina érkezett Magyarországra, 1,1 millió orosz és 1,1 millió kínai, de a nagy rész még hátra van, még 4,8 millió jön összesen, és így a végére az orosz és a kínai vakcina 3,5 millió magyar ember életét fogja védeni.

Nincs igaza Szabó Timea képviselő asszonynak, hadd utaljak vissza korábbi felszólalására, amikor azt mondta, hogy még a beoltottakat sem védi a vakcina.

Nem igaz! A beoltottakat védi, sőt még másokat, sokakat, hiszen a fertőzés át nem adása véd másokat is a beoltottakon kívül.

Arra is szeretném tisztelettel felhívni a figyelmet, mint ahogy sokszor elmondtuk már, hogy a baloldal oltásellenes. Most láttunk egy ilyen hollywoodi B-mozinak, egy ilyen rossz minőségű, vagy inkább hollywoodi ZS-mozinak is beillő baloldali előadást „A múltat eltörölni” címmel, de a múltat nem lehet eltörölni, a múltért vállalni kellene, vállalni kell a felelősséget azoknak, akik petíciót indítottak, akik emberkísérletről beszéltek, azoknak vállalniuk kell a felelősséget az oltásellenes magatartásukért.

(14.10)

Egyébként a baloldal jelene pontosan ugyanolyan, mint a múltja, hiszen néhány nappal ezelőtt Cseh Katalin, a kisleány, a Momentum politikusa - mert ha jól értem, Gyurcsány Ferenc a nagyfőnök, a Momentum meg a kisleány, tehát a Momentum politikusa, és akkor Jakab urat nem akartam megsérteni, az ő pozíciója nehezen beazonosítható a koordináta-rendszerben (*Derűtség a kormánypartok soraiban.*) -, tehát Cseh Katalin azt mondta még néhány nappal ezelőtt is, hogy nem örül annak, és nem helyes, hogy használunk orosz és kínai vakcinát. Ezt néhány nappal ezelőtt mondta a Momentum politikusa. Jakab úr, ha már említettem, pedig ahogyan Orbán Balázs is utalt rá, valami kínai cuccnak nevezte azt a vakcinát, amelyet ma már világszerte nagyszámúval 70 millió vagy talán már több mint 70 millió ember megkapott.

És zárásként szeretnék én is arra utalni, hogy baloldali pártvezetők beoltatták magukat, és az, hogy ők be tudták magukat oltatni, az a kínai és az orosz vakcinának köszönhető. Ugyanis 1.: vagy orosz és kínai vakcinát kaptak; 2.: vagy más típusú vakcinát kaptak, de más típusú vakcinát is csak azért kaphattak ilyen gyorsan, mert az orosz és a kínai vakcinának köszönhetően Magyarországon (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) kétszer gyorsabb az oltás üteme, mint máshol Európában. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: A napirend előtti hozzászólások sorában utolsóként Kósa Lajosnak adom meg a szót, a Fidesz részéről. Parancsoljon, képviselő úr!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! A vége mégiscsak az, hogy „a burnane-i erdő felmegy Dunsinane várához”. Hiába a főhős teljes gátlástalansága, hiába a sok rémtett, hiába a felesége rémalakja, Macbeth a végén elbukik. Igaz, Shakespeare történetében és Szabó Lőrinc csodálatos tolmácsolásában rövidítve, sűrítve láthatjuk ezt, de láthatjuk azt, hogy hogyan zakkan meg, hogyan örül meg a főhős a hatalom mindenáron való akarásában, hogyan örül abba bele, hogy mindent felrúg, minden határt túllép, és mégis a burnane-i erdő felmegy Dunsinane várába, a lehetetlen is teljesülni fog. Ilyenkor, húsvét lévén nyugodtan mondhatjuk: mert hát mégiscsak az a világ

rendje, hogy a jó legyőzi a gonoszt, és a szeretet legyőzi a rosszat. (*Közbeszólások a kormánypartok pad-sorokból, köztük: Így van!*)

Most, amikor a járvány harmadik hullámának a tetőzését éljük, mindenki napnál világosabban láthatja, az egyetlen lehetőség arra, hogy legyőzzük a járványt, az az oltás. Bárki akár tudatlanságból, akár számításból, akár csak azért, mert a többiek ezt követelik meg, az oltás ellen beszél, arról a magyarokat le akarja beszélni, vagy egyszerűen csak el akarja őket bizonytalanítani, az bűnt követ el a saját népe, a saját nemzete ellen. (*Közbeszólások a kormánypartok pad-sorokból, köztük: Úgy van!*)

Amit itt láthattunk, az annak a politikának a megvalósulása, amit egyébként olvashattunk Krekó Pétertől vagy Nagy Attila Tibortól, aki azt tanácsolta, azt tanácsolták a baloldalnak, hogy a kormány sikerességét úgy lehet biztosítani, hogy elbizonytalanítjuk a magyarokat az oltásban, az oltás ellen beszélünk, mert ez majd a választásokon politikai tőkeként jól jön a baloldali jelölteknek, mutogatván a kormányra, hogy lám, lám, a kormány nem tett meg mindent. Ja, hogy ők egyébként petíciót, aláírásokat, nyilatkozatokat, reklámot fordítottak arra, hogy a magyarokat az oltásról lebeszéljék, azt majd úgymond ügyis elfelejti a magyar választó. Voltak már ennek előjelei. Emlékezhünk rá, Arató képviselőtársunk az ATV-ben azon sajnálkozott, nem nyelvbottlás volt, hogy kevés a halottak száma, és ez egyébként a kormány védekezési intézkedéseit támasztja alá.

Márpedig az a jó hír, hogy az oltási program sikeres. A beérkezett vakcinák számához viszonyítva Magyarországon a második legeredményesebb a világban az oltások beadását tekintve. Csehország 7,09-cel vezet a mezőnyt, Magyarország 8,06-tal a második. Egyébként olyan országok, mint Németország 24 százalékkal, magyarul: az összes beoltott vakcinának a 24 százalékát nem tudták beoltani. (*Sic!*) Hollandia 34 százalékkal, Svédország szintén. Egyébként Magyarország ezzel a teljesítményével az Európai Unióban Málta után a második az oltást tekintve, egyébként világvizonylatban is a 11. helyen áll, olyan országgént, akinek egyébként egyelőre még nincsen saját hazai vakcinagyártása. De lesz, mert a kormány döntést hozott arról, hogy Debrecenben meg kell építeni azt a vakcinagyárat, amely az ilyen és ehhez hasonló helyzetekben valódi segítséget jelent.

Az egyetlen lehetőség, hogy a vakcina beoltása minél jobban menjen. A két és fél milliót már meghaladta a beoltottak száma az országban. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) Nagyon szépen köszönjük mindenkinek, aki segít abban, hogy legyőzzük a vírust. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Idézem a DK európai parlamenti képviselőjének még tavaly november 21-ei nyilatkozatát. „A Demokratikus

Koalíció az Európai Bizottsághoz fordul, hogy akadályozzák meg, hogy a magyar kormány a magyarokon kísérletezzen az orosz vakcinával.” Magyarul, idetova fél éve azzal foglalkoznak a baloldal Brüsszelbe kiküldött európai parlamenti képviselői a szokásos feljelentős stílusukban, hogy az Európai Bizottság szorítsa le a magyar beadható vakcinák számát. Nem arról nyilatkozott a baloldal képviselője, hogy azon fognak dolgozni, hogy a brüsszeli közös beszerzés minél eredményesebb legyen, és Magyarországra minél több vakcina jusson, hanem azon fog dolgozni, hogy Magyarországra minél kevesebb vakcina jusson. Nem azért kéri számon az Európai Bizottságot, hogy miért kötött rossz megállapodást, miért van Európa előtt az Egyesült Államok, az Egyesült Királyság vagy Izrael utcahosszal a megérkezett vakcinák terén. Nem erről beszél, nem arról beszél, hogy miért eredményesebb az Európai Unió, nem arról beszél, hogy Magyarország az európai uniós készletekből többet kapjon, hanem azért fog dolgozni, hogy Magyarország ne szerezhesen be se kínai, se orosz vakcinát. Úgy érzi a baloldal, hogy ő azért van Brüsszelben, hogy az Európai Bizottságon keresztül ezt megakadályozhassa.

És sorolhatnánk még az idézeteket, Lukács László György: „Magyarország nem az oroszok laborja, Szi-jártó és Orbán fejezze be az orosz oltásokkal a magyarokon való kísérletezést!” Szintén tőle: „A saját biztonságunk érdekében nem kell orosz oltással kísérletezni, nem akarjuk a magyarokat kitenni veszélynek.” Mondja ezt az a képviselő, aki egyébként abban működött közre, hogy magyar orvosok jussanak Írországba és még ki tudja, hány helyére a világnak.

Gyöngyösi Márton, aki itt még listázni akarta képviselőtársainkat, most arról beszél, hogy „emberkísérletek orosz és kínai vakcinákkal”, így beszélt a magyar oltási programról. Fekete-Győr András, a Momentum elnöke: „A kormány a Szputnyik vakcinával kezdett el kampányolni meg a kínaiával, és az emberek nem hajlandóak ezt beadatni a szervezetükbe, és én is megértem őket, én sem tennék így.” Ő is tehát nyíltan azt mondta, hogy az orosz és kínai vakcinát senki se adassa be magának.

Varga Zoltán azt mondta a kínai vakcináról: „Ez nyilvánvalóan veszélyes és felelőtlen.” Szintén Lukács László György: „Orbán számára láthatólag másodrendű kérdés, hogy biztonságosak-e a kínai vagy orosz vakcinák.” Így kampányoltak ellenük. Az LMP társelnöke: „Orbán ne erőltesse a kínai vakcinát!” Jakab Péter, ő is felcsapott a Jobbik elnökeként vakcinaszakértőnek, és azt a szakértői véleményt adta, hogy „a kínai elavult technikájú, ki tudja, milyen eredetű vakcina”, mert ő ezt, úgy látszik, jobban tudja, mint a gyógyszerhatóság.

(14.20)

Fekete-Győr András: „Ne vegyen orosz vakcinát a kormány, mert az pénzkidobás.” Fekete-Győr Andrást a saját testvére cáfolta meg, amikor azt mondta Angliában dolgozó orvosként, hogy az orosz vakcina igenis hatékony. Úgy látszik, hogy ebben talán az orvos végzettségű testvérére érdemesebb hallgatni.

Donáth Anna: „Az orosz vakcina eddig csak kérdőjeleket és kételyeket gyárt.” A DK petíciója pedig egyértelműen úgy fogalmazott: „A kínai vakcinát be kell tiltani.” Szintén a DK Facebook-kampánya: „Meg kell védenünk a magyarokat Orbán emberkísérletétől.” Vagy amikor a DK-s polgármesterek kiálltak a nyilvánosság elé, azt mondták, hogy „nem támogatjuk kerületeinkben a kínai vakcina használatát”. Jakab Péter: „Ez nem más, mint emberkísérlet.” Gyurcsány Ferenc a kínai és orosz vakcináról: „és én nem szeretném, ha a magyar emberek ebben kísérleti nyúlként ott lennének” - mondta a baloldal vezetője, hogy nem szeretné, ha a magyar emberek kínai és orosz vakcinát kapnának, mert az szerintük nem az élet és az egészség megvédése, hanem emberkísérlet.

Komáromi Zoltán, a baloldal egészségügyi szakpolitikusa: „Én vitatkozom azzal, hogy bármelyik oltás jobb, mint a betegség.” Varga Zoltán, szintén a baloldal soraiból: „A kormány a bevizsgálatlan, innenonnan összeszedett, talán hamisított keleti vakcinákkal próbálja a magyar lakosságot beoltani.” Itt ráadásul még hamisnak is mondják a vakcinákat.

Őnök hónapok óta mást sem tesznek, mint az embereket lebeszélnek a vakcinák beadásáról. Sajnálatosan, úgy látszik, a saját DK-s politikusaik közül volt, akít sikerült meggyőzni a kínai vakcina visszautasításáról. Lehetséges, hogy ennek lett tragikus következménye, tisztelt képviselőtársaim. *(Dr. Vadai Ágnes: ...más halálán! Szégyellj magad! - Az elnök csenget.)*

Felelősebben kellett volna az elmúlt hónapokban önöknek politizálni. *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Dr. Vadai Ágnes: Szégyellj magad!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Ez a bekiabálásokra is vonatkozik.

Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismeresse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Keresztes László Lóránt, LMP; Ungár Péter, LMP; Varga-Damm Andrea, független; Bencsik János, független; Horváth László, Fidesz, Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Rig Lajos, Jobbik; Potocsáné Kőrösi Anita, Jobbik; Dudás Róbert, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Hajdu László, DK; Varju László, DK; Bósz Anett, DK; Varga Zoltán, DK; Steinmetz Ádám, Jobbik.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Mellár Tamás, Párbeszéd; Csárdi Antal, LMP; Varju László, DK; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Brenner Koloman, Jobbik; Juhász Hajnalka, KDNP; Győrffy Balázs, Fidesz; Farkas Félix, roma nemzetiségi szószóló.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Keresztes László Lóránt, LMP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Kálló Gergely, Jobbik; Steinmetz Ádám, Jobbik; Witzmann Mihály, Fidesz.

A pénteki napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Keresztes László Lóránt, LMP; Kálló Gergely, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Áder János **köz-társasági elnök** úr államtitkári megbízatás megszüntetéséről szóló **átiratot** küldött az Országgyűlésnek. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse az átirat tartalmát.

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, valamint a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény 204. §-a alapján - a miniszterelnök javaslatára - megállapítottam, hogy dr. Hajas Barnabásnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának e megbízatása 2021. március 15-ei hatállyal megszűnt. Üdvözlettel: Áder János”

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Házbizottsági egyetértés hiányában most **előterjesztés bizottsági megtárgyalásáról és döntéshozataláról** határozunk. Mielőtt megkezdjük a szavazási eljárást, a szavazógépek működőképességének ellenőrzése érdekében jelenlétellenőrzést tartunk. Kérem, nyomják meg a szavazógépük valamelyik gombját, és ellenőrizzék, hogy működik-e! *(Jelenlét-ellenőrzés: jelen van 144, távol van 55.)* Köszönöm.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Gazdasági bizottságot „Az állam nevében tulajdonosi jogokat gyakorló szervezetek 2019. évi működéséről, az állami vagyoni állományának alakulásáról, az állami vagyonnal való gazdálkodás folyamatairól” című, B/15394. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 108 igen szavazattal, 37 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett az indítványt elfogadta.

Soron következik **az ENSZ libanoni békefenntartó missziójában (UNIFIL) történő magyar katonai szerepvállalásról szóló beszámoló elfogadásáról** szóló H/15257. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e a H/15257. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a határozati javaslatot 145 igen szavazattal, 2 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Ház! Most, 14 óra 27 perckor áttérünk az interpellációk tárgyalására. Néhány másodperces technikai szünetet tartunk. Kérem képviselőtársaimat, hogy gyorsan és csendben hagyják el az üléstermet, ha máshol van dolguk. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Ház! **Magyar Zoltán**, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az agrárminiszterhez. A képviselő úr a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Itt a járvány égisze alatt azért összegyűltek az agrárügyek is szép rendesen, és szeretném, ha ezekre most megpróbálna őszinte és korrekt választ adni.

2010-15-16 tájéka több mint 200 ezer hektár állami földet privatizáltak. Ennek a részleteibe most nem kívánok idő hiányában belemenni, úgysem fogunk egyetérteni, hiszen egészen egyértelmű, hogy ez 180 fokok fordulat a korábbi ígéreteikhez képest és a korábbi politikájukhoz képest, hiszen azt ígérték, hogy az állam jelentős szerepet fog vállalni a birtokpolitikában, ehhez képest elprivatizálták ezeket a földterületeket. De azért maradt itt még néhány hektár, és ezzel kapcsolatban elég aggasztó információink vannak.

Mit szól ahhoz, államtitkár úr, hogy az állami földek megmaradt területeit ma olyan cégek bérlik, akik egyrészt önmagukhoz szorosan köthetőek, másrészt pedig a piaci ár harmadát fizetik ezekért a termőföldekért? Mennyire tartja ön korrektnek, versenybarátnak, versenysemlegesnek ezt a hozzáállást, hogy elvárja azt egy piaci alapon működő gazdálkodótól, hogy ugyanazt a teljesítményt tudja, mint egy olyan gazdálkodó, akinek a harmadéért adják oda ugyanazt a minőségű termőföldet?

Nem értem azt sem, hogy ezen a területen miért titkolóznak, hiszen például az állami földek felvásárlásánál is hasonló ellentmondásokat vélek fölfedezni. Adott egy térség, mondjuk, Dél-Somogyban, ahol az egymás mellett fekvő területeknél egy idősebb magyar honfitársunk felajánlotta az állam számára megvételre a termőföldet, ajánlottak neki egy nevetégesen alacsony összeget, amiért hajlandóak lennének felvásárolni tőle ezt a földet, míg a szomszédban ugyanolyan aranykorona-érték mellett egy külföldi nagy gazdálkodónak pedig a környéken szokásos ár háromszorosát kínálta a magyar állam.

(14.30)

Gondolom, azért, mert egy korábbi államtitkár például egy 5 millió forint értékű bikát lőhetett ki ezen a vadászterületen. Én azért itt érzek némi összefüggést. Tehát önök a nemzeti vagyonnal ilyenformán gazdálkodnak. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Hihetetlen!)*

Mennyiben gondolja ön ezt a hozzáállást korrektnek, becsületesnek? Vagy például a támogatáspolitikában a beígért és meg nem érkezett fordulatról is jó lenne néhány szót hallanunk. Miként tartja azt ön normálisnak, hogy az országba érkező agrártámogatások 80 százalékát a gazdálkodók 10 százaléka zsebeli be? Azaz a magyar állam segíti azt - egyébként jogszabályokkal, birtokpolitikával egyaránt -, hogy a legtehetősebbek, a legvagyonosabbak, a legnagyobb földterülettel rendelkezők vigyék el a támogatások döntő részét.

Mit szól ehhez államtitkár úr? Mégis hogy számol el a saját lelkiismeretével? Mit mond a szavazóinak

(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.), akik az ángyáni gazdabarád politikát várják el önöktől? (Taps a Jobbik padsoraiban.)

ELNÖK: Farkas Sándor államtitkár urat illeti a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Az ön által feltett kérdéseknek csak egy része szerepelt az előre leadott írásbeli gondolat-sorban, ugyanakkor természetes, hogy erre is megpróbálok reagálni.

Azt azért határozottan el kell hogy mondjam, és talán a mai nap eddigi hangulatára utalva is: az önök és az ön állandó kételyeit, vádaskodásait, amelyek az agráriumot érintik, szeretném messzemenőleg visszautasítani, mivel az elmúlt évtizedben a „Földet a gazdáknak!” program az egyik legsikeresebb programunk volt, ahol több mint 30 ezer személy, 30 ezer ember földtulajdonos tudott szerezni az állami földekből.

Ugyanakkor azt is mondhatnám, hogy 2014-hez képest megtízszereztük a '10 előtti állapothoz képest a földtulajdonosok számát. Mintegy 8 ezer személy jutott új földtulajdonhoz, a korábbi pár száz kiváltsággal szemben.

Ugyanakkor azt is el kell mondanom, hogy a kormány következetesen birtokpolitikai célokat jelölt meg és jelöl meg a mai nap is, amelyben a gazdáknak, a gazdatulajdonosoknak, a földhasználóknak jelentős segítséget ad, és megpróbálja - nem csak megpróbálja, hanem meg is tesz mindent annak érdekében -, hogy a spekulációt, a külföldi befektetőket kiszűrje a nemzeti földvagyon értékesítésének köréből.

Ugyanakkor azt is el kell hogy mondjam, hogy az Országgyűlés - ön erre kérdést tett fel az eredeti írásában is - az értékesítési program lezárásakor az abból származó mintegy 270 milliárd forintos bevétel adócsökkentésre való fordítását mondta ki. E körben a Nemzeti Földalapról szóló törvény alapos áttanulmányozását szeretném kérni a tisztelt képviselő úrtól, mivel ebben határozottan a célok megjelenése megtörtént, ami a földvásárlás, osztatlan közös földtulajdon megszüntetése, a kiadatlan részaránytulajdonnal rendelkezők kártalanítása, öntözési infrastruktúra fejlesztése vonatkozásában történt.

A haszonbérleti szerződésekről el kell hogy mondjam, hogy az Agrárminisztérium a kormánnyal együtt elkötelezettségét igazolja a földműves gazdák földhasználati lehetőségeinek bővítése iránt is, egységesen megállapított haszonbérleti díjak a versenysemlegeség biztosítását szolgálják, egyúttal a kis- és középbirtokok agrárgazdasági pozícióinak megerősítését is.

Tisztelt Képviselő Úr! Lesz még egy percem, ahol az ön által feltett két kérdésre még válaszolni szeretnék. Köszönöm.

ELNÖK: Államtitkár úr, van még egy perce. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Elnézést, akkor mondom tovább.

ELNÖK: Igen, négy perc áll a rendelkezésére.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Elnézést! (Balczó Zoltán: Az az azonnali!) A 2010 előtti pályázatok kiírása mind ilyen hátsó ajtókon, hátsó elzárt területeken történt, azoknak a földeknek az értékesítése, amihez képest ma már teljesen átlátható, tiszta viszonyok vannak. Szeretném megjegyezni, hogy jelenleg 2500 forint/aranykorona egységes mértékről beszélünk, ami az ön által kérdésként is feltett, jelen pillanatban is 80-100 ezer forintos földbérleti díjat jelent hektáronként. Tehát egységes díjtételek vannak a földpiacon.

Az állami földek kapcsán titkolózást vizionáló felvetése a nyilvános, egységes szakmai szempontok szerinti pályázati rendszer tükrében egyszerűen értelmezhetetlen, éppen ezért a Nemzeti Földügyi Központ internetes honlapján a jogszabályi előírásokkal összhangban folyamatosan és teljeskörűen eleget tesz a közérdekből nyilvános adatokra vonatkozó közzételi kötelezettségeinek. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Viszonzásra a képviselő úré a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Államtitkár úr, egy nyelvbotlást talán kijavítanék: „földet a gazdagoknak!” programot kellett volna mondani a gazdák helyett. (Derűtség a Jobbik és az MSZP soraiban.)

Nem velem vitatkozik államtitkár úr, az Alkotmánybíróság - nevezzük függetlennek - mondta ki azt, hogy a 300 milliárd forintot illene esetleg az agráriumba visszaforgatni. És átlátható ez a program? Akkor nem állnánk perben, államtitkár úr. A Kúriánál van az ügyünk, mert önök nem hajlandóak a közérdekű adatokat kibocsátani. Ne vicceljen, hogy lehet ebben az esetben átláthatóságról egyáltalán beszélni?! Akkor nem jutottunk volna el ideig.

Azért jó lett volna hallani, a minisztériumon át-söprő korrupciós botrány hogy áll most, jelenleg, legalábbis amit a nyomozás megenged. Örömmel hallottunk volna erről vagy arról, hogy mennyibe került a magyar adófizetőknek az Üzbég-Magyar Burgonyakutató Központ, miközben idehaza tizedére zuhant a csúcshoz képest a burgonya vetésterülete, tehát lett volna idehaza is mit fejleszteni, ha mást nem, a Keszthelyi Egyetemen meglévő Burgonyakutató Központ fejlesztésén keresztül vagy az öntözhetőség támogatásán keresztül. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)

De beszélhetnénk Mezőhegyes kilapátolásáról. Ilyenekről szeretnék hallani, államtitkár úr. (Taps a Jobbik padsoraiban.)

ELNÖK: Mi meg arról szeretnénk volna hallani, hogy elfogadja-e a választ, de kikövetkeztettem, hogy nem. És amennyiben a képviselő úr nem fogadja el a választ, úgy az elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapon kerül majd sor.

Most **Bangóné Borbély Ildikó**, az MSZP képviselője következik, aki interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez. Oné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársak! A koronavírus-járvány és a járvány által a gazdasági válság nagyon sok magyar családot hozott nagyon nehéz helyzetbe. És eközben azt látjuk, hogy mérhetetlen módon lopják a közpénzt a kormánypárti politikusok, és nagyon furcsa projektekre mennek el milliárdok Magyarországon.

Egészen furcsa dologra szeretném az önök figyelmét felhívni, amire már írásbeli kérdést is adtam be: Magyarországon nagyon drasztikus módon nőtt a népkonyhák száma 2010 óta. Hozzászem, azzal szeretném kezdeni, hogy teljes mértékben egyetértünk, hogyha egy kormány és mindenkori kormány törekszik arra, hogy a legrászorultabbakat ellássa olyan mértékben, hogy napi egyszeri étkezést biztosítson azon emberek számára - akár nyugdíjasokról, akár gyerekekről vagy akár családokról beszélünk -, hogy napi egyszer főtt, meleg ételt ehessenek. Ezzel semmi probléma nincsen.

Csak azt látjuk évek óta a kormány kommunikációjában is, és engedjék meg, hogy az írásbeli kérdésben Rétvári Bence válaszából idézzek: „A képviselő asszony által említett kapacitás és napi átlagforgalom közötti különbség arra enged következtetni, hogy a kormány szociálpolitikájának köszönhetően a népkonyha-szolgáltatás igénybevételére szoruló állampolgárok kevesebben vannak, mint amennyi kapacitás rendelkezésre áll.” És itt még elmondja államtitkár úr, hogy a 2010 utáni intézkedések a magyar családok erősödését szolgálják. 2010-hez képest több millió fővel csökkent azok száma, akiknek a vártnál magasabb kiadások jelentős nehézséget okoztak, és nőtt az egyenlőtlenség is Magyarországon.

Ehhez képest 2010-ben még 44 népkonyha volt Magyarországon, körülbelül félmilliárd forintot fordítottunk erre a célra, majd 2018-ban már 13 milliárd forintot költött az Orbán-kormány népkonyha-szolgáltatásra. 494 népkonyha működött Magyarországon, 2019-ben 503. Meglepő, hogy miközben a szociális étkeztetésben részesülők száma 146 ezerről 186 ezerre nőtt tíz év alatt, addig a népkonyhán több mint harmincszoros növekedést tapasztalhattunk az elmúlt időszakban.

Államtitkár úr, ami miatt felfigyeltem erre az étkeztetésre: Kabán is, ahol én élek, most hozták létre a népkonyhát, napi szinten 800 adagot főznek. Nincs rászorultsági alap. Úgy kapják meg ezt a napi egyszeri étkeztetést, hogy lakcímkártya, tajsám; és Kabán 800 ember. És higgye el, nem azok állnak sorba az egyszeri főtt ételért, akik rászorultak lennének. Sőt, úgy toborozták össze őket, mert az volt a kritérium, hogy ha nem tudják a 800 adagot biztosítani (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leletét.*), akkor nem kapják meg.

(14.40)

Államtitkár úr, mondja el nekem, hogy milyen mutatók szerint osztják ki ezeket a népkonyha-szolgáltatásokat, és milyen kritériumoknak kell megfelelni.

Várom megtisztelő válaszát. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Igencsak meglepő, hogy a baloldal azt kéri, hogy a nélkülözők, rászorulóknak számára megnyitott és kibővített népkonyha-szolgáltatásokat építse le a kormány, miért biztosít több tízezer ember számára naponta lehetőséget arra, hogy étkezzen.

Persze, emlékszünk arra, mikor a szocialisták voltak kormányon: megszüntették az otthonteremtéshez a kamattámogatott hiteleket, helyette devizahitelezésbe kergették a magyarokat; kétszeresére, illetve háromszorosára növelték a villanynek és a gáznak az árát; úgy szerveztek éhségmenetet Simon Gábor vezetésével, hogy közben százmillió bankszámla lapult a zsebükben; és ahogy Ferge Zsuzsa is fogalmazott, 2008-ban önök voltak az egyetlen olyan kormány, amely a szociális válság ellenére egy gyufaszálat sem tett keresztbe azért, hogy a válság nyilvánvaló veszteséivel valami történjen.

Önöknek láthatólag nem az a célja, hogy segítsenek a rászoruló embereknek, hanem hogy a segélyekkel függésben tudják őket tartani, és ebből politikai hasznuk legyen. Ahogy Lackner Csaba politikustársuk fogalmazott: aki önkormányzati politikában nem keres évi százmillió forintot, az hülye - fogalmazott ő szó szerint. Önök tehát mást tartanak a politika céljának, semmint a rászorulóknak segítségét.

Ez látszott is a szavazásaikban is: legutóbb február 22-én nem szavazták meg a veszélyhelyzet meghosszabbítását, ezzel ellene szavaztak az ágazati bértámogatásoknak, ellene szavaztak az adó- és járulékcsoökkentésnek, ellene szavaztak a bérletidj-elengedéseknek, ellene szavaztak a házi orvosifizetés-emeléseknek és az otthonfelújítási programnak is. Nem beszélve arról, hogy korábban sem és most sem támogatták a hitelmoratórium fenntartását vagy a családvédelmi támogatások idejének a meghosszabbítását, tisztelt képviselő asszony.

Ebbe a képbe illik bele az is, ahogy ön a népkonyhákat támadja. Mi arra törekedtünk, hogy minimális adminisztráció mellett - ahogy ön is mondta, itt az alapvető névadatokon kívül a tajsámot kell megadni, és egy aláírást kellett megtenni; járványhelyzetben nyilván aláírást nem kérünk, hiszen az fokozná a járványveszélyt pont azok esetében, akik a leginkább a veszélynek kitéttek - mindenki, akinek erre szüksége van, az ezekre a népkonyhákra betérhessen, és ott napi meleg ételt kaphasson.

Mi abban hiszünk, hogy a természetben nyújtott támogatás sokkal inkább célzott; ha valaki ebédet kap vagy vacsorát kap, az biztosan az ő létfenntartását segíti. Az önök által bizonytalan módon osztogatott segélyek nem biztos, hogy ennyire célzottak.

És nemcsak a népkonyhák tekintetében, hanem azt mondtuk a szociális gyermekétkeztetés terén is, hogy az, amit önök nyújtottak, az kevés. Kiszélesítettük

a jogosultak körét, hogy minél többeknek jusson ilyen. Önök erre 29 milliárd forintot költöttek, az ideai költségvetésben több mint 80 milliárd forint szerepel arra, hogy a gyermekek számára ingyenes vagy kedvezményes gyerekétkeztetést biztosítsunk, több százezer gyermek számára. Mint ahogy mi már ingyen adjuk például a tankönyveket is nekik, önök azt még pénzért, évente emelkedő összegért tették.

Ez a különbség, tisztelt képviselő asszony, önök beszélnek a szegények megsegítéséről, mi cselekszünk, mi költségvetési forrásokat erre biztosítunk. Önök mindig, amikor megszorításokat hajtottak végre, mindig a legszegényebbekkel kezdték: a nyugdíjasoktól vettek el egyhavi nyugdíjat, az állami alkalmazásban lévőkötől vettek el egyhavi bért, és a szociális támogatásokat is csökkentették.

Ezzel szemben mi hiszünk abban, hogy mindenki számára az emberhez méltó élet körülményeit biztosítani kell, és ezt leginkább természetben nyújtott támogatásokkal tudjuk megadni akkor, ha a rászorulóknak számára étkezést biztosítunk vagy a családok számára ingyenes tankönyvsomagot vagy mást biztosítunk.

Én azt kérem, hogy vizsgálja fölül az álláspontját, és támogassa azt, hogy a népkonyhai szolgáltatásokon is keresztül mindenki, aki rászorul, az kapjon étkeztetést. Képviselő asszony, higgye el, senki sem passzióból jár népkonyhára ebédelni. Támogassuk őket! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Ismét képviselő asszonyé a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Államtitkár úr, 40 milliós terepjáróval biztos rászorult, hogy ott álljon mindennap napi egyszeri étkezésre, ezt azért engedje meg!

A másik meg, államtitkár úr, akkor ön hazudik. Hadd idézzem az ön szavait! „A teljes lakosságot tekintve az EU-átlagnál nagyobb mértékben, mintegy kétharmaddal csökkent Magyarországon a súlyos anyagi nélkülözésben élők aránya.” *(Dr. Rétvári Bence: Így is van!)* Ezt ön írta le. Akkor mi indokolja azt, hogy harmincszorosára nőtt a népkonyhák száma Magyarországon, az ellátottak száma? Akkor valamit önök hazudnak nap mint nap, mert akkor valamit nem csinálnak... Akkor azt hazudják, hogy kevesebb a rászoruló, közben meg a napi kiosztott ételadagok száma drasztikusan nő.

Államtitkár úr, nincs rászorultsági vizsgálat. Úgy hozták létre ezeket a népkonyhákat, hogy nem vizsgálják, hogy a rászorultak kapják meg ezt a szolgáltatást, vagy nem a rászorultak. Mi nem tőlük sajnáljuk, hanem azt szeretnénk, hogy tényleg azok vehessék igénybe, akik a legjobban rászorultak erre az ellátásra, és nem úgy, hogy mindenki sorba állhat, aki arra vetődik, mert most így működik ez a szolgáltatás Magyarországon. *(Dr. Rétvári Bence: Ki más menne oda? Milliomosok mennek a népkonyhára, tényleg, szerinted?)* Köszönöm szépen, elnök úr. Nem fogadom el. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Képviselő asszony nem fogadta el a választ. **Varju László**, a DK képviselője, interpellációt

nyújtott be a pénzügyminiszterhez. Megadom a szót.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Itt a járványveszéllyel szemben folytatott melldőngető küzdelmük közepette néhány dologról megfeledekzenek. Sőt, szeretném ráirányítani a figyelmüket is, a kérdésem erre irányul, hogy igazából a rendelkezésre álló forrásokat hogyan akarják és hogyan használják fel, mert elszámolással tartoznak e tekintetben.

Elszámolással a tekintetben, hogy ugyan önök egy szót sem ejtenek arról, hogy mennyi pénzzel segíti és támogatja a járványveszéllyel szembeni küzdelmet az Európai Unió, erről elfelejtenek beszélni, hogy egyébként ennek segítségével hogyan lábálhatunk ki a válságból.

Persze tudjuk, és ön is tudja, hogy nem az Unió tehet arról, hogy lakosságszám arányában az egész világon Magyarországon halnak meg a legtöbben, vagy arról sem tehet az egész Unió, hogy magyar vállalkozások kaptak a legkevesebb támogatást, és ezen keresztül a magyar családok kapták a legkevesebb támogatást a magyar kormánytól.

Az uniós támogatás azt is jelenti egyébként, hogy a még fel nem használt, korábbról megmaradt összeget is felhasználhatták volna védekezésre, amiből vélhetően egyébként akár több száz milliárdért vásároltak gépeket és akár maszkot is, de nem segítettek a családoknak és nem segítettek a vállalkozásoknak.

Sok milliárd euró az, amivel hozzájárul Brüsszel itt a következő időszakhoz. Összesen 50 milliárd euró, 17 000 milliárd forint, amiről ön pontosan tudja, hogy alig kevesebb, mint a költségvetés mai kiadási oldalának egész évre vonatkozó összege, és ezzel a támogatással tervezhetjük az ország következő éveit. Április 30-áig önöknek az erre vonatkozó tervet be kell nyújtani, és erre vonatkozóan meg kell mondani, hogy mire fogják felhasználni. Az elmúlt hetekben, hónapokban számtalan alkalommal követeltük, hogy tegyenek végre ide az asztalra egy épkezláb tervet, mert mind ez ideig ez nem sikerült. Most tehát ott tartunk, hogy az önök által folyamatosan szidott Európai Unióra kígyót-békát kiabálnak, eközben önök a pénzüknön élőködnek itt Magyarországon.

De a magyar polgárok keveset tudnak arról, hogy egyszerűen mire költik el, mire költik azt a forrást, amit rájuk szántak. A válságkezelés kudarcai elé tartott spanyolfal, itt a Fidesz propagandája az, amit ma is látunk itt a parlamentben, ez kevés ahhoz, és itt önöknek számot kell adni arról, mire akarják felhasználni ezt a forrást.

Államtitkár úr, mire készülnek? Számoljanak be a magyar embereknek! Köszönöm szépen, várom válaszáat. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Miniszterelnökség államtitkára, Orbán Balázs fog válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Megpróbálok mindent

megtenni, hogy elfogadja a válaszat, de attól tartok, hogy ezen igyekezetemet kudarc fogja kísérni, de tartozom ennyivel a dolognak. *(Varju László: Ne mondjon le róla, államtitkár úr!)*

Valóban, gazdasági téren az Európai Unióval összefüggésben többféle program is van. Van egy SURE nevezetű program, ez egy 100 milliárd eurós keretösszegű hitel, munkahelyvédelmi intézkedések. Magyarország 500 millió euró hitelt kapott; ez nem ajándékpenz, hanem kedvezményes hitel.

Van egy REACT-EU program, amiből Magyarország számára 400 milliárd forint állhatna rendelkezésre gazdaságfejlesztésre, egészségügyi, egyéb kiadásokra; ehhez a '14-20-as program módosítása szükséges, ami sajnos nem egyszerű folyamat. Az előzetes egyeztetések megtörténtek, a Bizottságra várunk, tehát kérem, ha van önnek vagy az európai parlamenti képviselőjének lobbijereje, akkor segítsenek, hogy a Bizottság hagyja jóvá a programváltoztatásokat, hogy Magyarország minél előbb hozzájuthasson ezekhez a forrásokhoz.

A szolidaritási alapról - ez az, amiről ön is beszélt - 40 millió eurót kaptunk, ami kiemelkedően magas összeg. Természetesen eltörpül azokhoz a forrásokhoz képest, amit a magyar költségvetésből a járvány elleni védekezésre fordítottunk, de ez az összeg itt van.

(14.50)

És van a 2021-27 közötti ciklus, illetőleg az uniós helyreállítási alap. Valóban, összességében 51,6 milliárd euró a két programból az a támogatás, amely Magyarországra jut.

Szerintünk is kulcsfontosságú ez a program Magyarország jövője szempontjából. Engedje meg - és itt jön az a pont, amellyel ön már valószínűleg nem fog egyetérteni -, hogy felhívjam a figyelmet, hogy ez az a program, amelyet önök decemberben, amikor az ezzel kapcsolatos európai parlamenti és európai tanácsi tárgyalások zajlottak, akkor kézzel-lábbal megpróbáltak megakadályozni; megpróbálták megakadályozni azt, hogy az ezzel összefüggő tárgyalások sikerrel járjanak, és ezek a források Magyarország számára rendelkezésre álljanak. Mindent elkövettek az európai parlamenti képviselők, sőt önök is, hogy ezek a tárgyalási folyamatok elhúzódjának, és hogy Magyarország számára ennél is kevesebb forrás álljon rendelkezésre. Mire hivatkozással? A politikai furkósbót: jogállamisági mechanizmus - amit érdekes módon csak és kizárólag jobboldali, kereszténydemokrata ihletettséggű és politikai filozófiát valló kormányokkal szemben kíván Brüsszel bevetni.

A jó hír viszont az, hogy lehetőség van önöknek is a javításra, ugyanis ezen forrásokkal összefüggésben úgynevezett saját forrásokról szóló határozatot kell hozni a tagállami parlamenteknek, ami itt van a magyar parlament előtt is, tehát önök mint parlamenti képviselők dönteni tudnak arról, hogy a saját forrásokkal összefüggésben a hozzájárulást ezen csomaghoz megadják-e. Én szeretném kérni önöket, hogy legalább most támogassák ezeket a programokat.

Hiányolta képviselő úr a vitát, amit azért hallok sajnálattal, mert itt a magyar Országgyűlésben zajlott nem is olyan hosszú órákig tartó vita a programokkal kapcsolatban. Ez politikai vitanap volt... *(Varju László: Amit az ellenzék kezdeményezett!)* Kétségtelenül, nagyon örülünk, meg is tartottuk a politikai vitanapot, minél több ilyen kezdeményezést szeretnénk várni. Egyébként a tárgyalások itt is folyamatban vannak, tehát jelen pillanatban még a programok kidolgozása zajlik. Az ezzel kapcsolatos konzultáció civil szervezetekkel, egyéb szereplőkkel is folyamatosan zajlik, annak ellenére, hogy az önök politikai szövetségesei például Budapesten, a Városházán vagy más településeken ennek ellenkezőjét állítják.

Tehát ha azonos valóságbázisra szeretnénk helyezkedni, akkor most már azt a hamis kommunikációt, hogy a kormány ezen programok előkészítésével kapcsolatban nem konzultál másokkal, nagyon szeretném kérni, hogy hagyják abba *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, és támogassák, hogy ezeket a programokat a Bizottság minél előbb elfogadja, hogy a források minél előbb Magyarországra érkezzenek. Köszönöm szépen a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Ismét Varju Lászlót illeti a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Előre jelzem, hogy jól gondolta, államtitkár úr, a válaszat nem tudom elfogadni. Ennek sok oka van, mert hazugságnak tartom azt, hogy érdemben konzultáltak volna ennek a forrásnak a felhasználásáról. Gyakorlatilag egy Marshall-tervről beszélünk, ekkora nagyságrendű, és hatása óriási lesz Magyarországra vonatkozóan, feltéve, hogy önök ezt jól akarják felhasználni.

Én úgy gondolom, hogy mivel önök eltitkolják, hogy ennek a tervezése hogyan zajlik, mire akarják igazából elkölteni, és az elmúlt néhány hét... - ott is az ellenzék kezdeményezésére megtartott politikai vitanapot ne tessék az önök javára írni, mert egyébként ott is lényegében csak az ellenzék szerepelt. És ez nem jelenti azt, hogy önök kitétek volna a nemzet asztalára azt, hogy egyébként ezt mire akarnák felhasználni. Folytatni akarják a stadionépítést, folytatni akarják a vadászati kiállítást? És mit akarnak még, államtitkár úr? Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: **Ungár Péter**, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező, innovációért és technológiáért felelős minisztérium államtitkára, Schanda Tamás János fog majd válaszolni. Megadom a szót.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A koronavírus-járványban az emberi életek mellett nagyon fontos, hogy beszéljünk arról, hogy hány egzisztencia szűnt meg, hány ember vállalkozása ment tönkre, és hány ember veszítette el az állását.

Az kétségtelen tény, hogy egy olyan világgazdasági válságban vagyunk, amelyet nem önök okoztak, amelybe Magyarország nem az önök hibája miatt került bele. Ugyanakkor az, hogy mennyi pénzt költenek arra, hogy mérsékeljék ennek a válságnak a hatását, az egyedül az önök felelőssége. Az a helyzet, hogy olyan kis mértékű a támogatás ma Magyarországon, hogy nagyon sok olyan munkakör van, nagyon sok olyan vállalkozó van, akik tulajdonképpen semmilyen segítséget nem kaptak az államtól. Föl lehet itt vetni azokat, akik egyéni vállalkozók... - és itt ne beszéljen majd a válaszában csak a kata terheinek az elengedéséről, mert konkrétan milyen segítséget kaptak ők, ezt a kérdést szeretném föltenni. A másik az, hogy például a szépségiparban dolgozóknak milyen segítséget adtak. Milyen segítséget adtak azoknak a magyar embereknek, akik alapvetően önhibájukon kívül vesztek el az állásukat, a megélhetésüket, és akiknek nagyon kevés lehetőségük volt arra az elmúlt időszakban is, hogy tartalékoljanak.

Két számot szeretnék fölvetni, két adatot, amelyet a végén még egy statisztikával kiegészítenék. Szerintem mind a háromnak a forrását el fogják ismerni, mert mind a három az önök kormányától jön. Az első az, hogy a kormány - amúgy a Pénzügyminisztérium honlapján szerepel ez az adat - 51 milliárd forintot fizetett ki eddig bértámogatásban. Csak hogy összehasonlítsam ezt az 51 milliárdot: a látványsportok 289 milliárdot kaptak, az egyházak 154 milliárdot kaptak. És ezt nem sorolnám tovább, mert azt gondolom, hogy így is kellően felháborítóak ezek az összehasonlítások.

Ha továbbmegyek az Eurostat adataira, amit a magyar kormány szintén elismer mint adatszolgáltatás: Horvátországban a dolgozók 60 százaléka, Ausztriában 30, Csehországban, Szlovákiában és Németországban körülbelül 20 százalék kapott valamilyen bérpótlékot. Ez a szám Magyarországon 2. *(Ujjaival mutatja:)* Kettő! Tehát lehet mondani, hogy Horvátországban nagyobb a turizmus aránya a gazdaságban, ezért nagyobb a bértámogatások aránya, rendben van, de a 60 meg a 2 közötti különbséget nem indokolja ez.

A harmadik: a híresen liberális és sorosista Magyar Távirati Iroda közlése szerint a magyar munkavállalóknak csupán 28 százaléka volt az, aki semmilyen módon nem volt érintett a gazdaságban, tehát akinek vagy részlegesen, vagy bér csökkentésével, vagy az állásának és a bevételének az elvesztésével járt ez a válság. És a Magyar Távirati Irodánál megjelent felmérés szerint 12 százaléka az embereknek elveszítette az állását, és ebből csupán 6 százalék tudott másik állást találni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Összességében annyi a kérdésem, hogy mit tettek önök. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Államtitkár úr a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ha önökön múlik, akkor semmit nem kaptak volna a bajba jutott vállalkozások.

Önök pedig személyesen is papírja van arról, hogy beállt a baloldali kórusba, és el akarta venni a támogatásokat a magyar vállalatoktól és a magyar családoktól. Ha önön múlik, akkor semmilyen támogatást nem kapnának a nehéz helyzetben lévő cégek. Tavaly tavasszal nem mondtak a koronavírus-törvényre, ezzel is lassítva a védekezést, júniusban az átmeneti szabályokat sem szavazta meg, köztük a hitelmoratórium fenntartását, októberben pedig a karantén szabályok szigorítását nem támogatta.

A baloldal tehát továbbra sem segíti a védekezést, hiszen legutóbb is nemmel szavazott a veszélyhelyzet meghosszabbítására, ami azt jelenti, hogy ha önön múlik, tisztelt képviselő úr, akkor február végén nem csak a védekezést szolgáló szabályok szűntek volna meg, de nem lenne bértámogatás és nem lenne hitelmoratórium sem. Ez az intézkedés pedig, tisztelt képviselő úr, 1,6 millió lakossági ügyfelet és félmillió vállalkozást véd; átmenetileg a teljes hitelállománynak a 42 százaléka, vagyis 4300 milliárd forint után nem kell fizetni a törlesztőrészeket.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön öncélúan kiemelt egyetlen támogatási formát a számtalan lehetőség közül, de ezt a számot is, engedje meg, hogy érdemben korrigáljam, hiszen ön nem a bértámogatásokról beszélt, hanem pusztán az ágazati bértámogatási programról, és ennek keretében is, ma már elmondhatjuk, és el is mondtuk a média nyilvánossága előtt is, hogy 25 ezer vállalkozás több mint 155 ezer dolgozója után nyújtott be támogatási kérelmet, és összesen csak ennek a programnak a keretében 62 milliárd forint már megérkezett a koronavírus-járvány miatt nehéz helyzetbe került cégeknek a számláira.

Tisztelt Képviselő Úr! Valójában azzal lenne érdemes önnek személyesen is foglalkoznia, hogy sok esetben azt tapasztaltuk, hogy amint megérkeztek ezek a támogatások, Karácsony Gergely, az ön főpolgármestere, régi-új barátja mint dögkeselyű csapott le a bajba jutott vállalkozásokra, és több esetben inkasszózta a számlájukról az ipari-üzemi adó-előleget, abból a pénzből, amelyet a kormány bértámogatásként számukra biztosított.

(15.00)

És ráadásul ezt úgy vonta le, hogy a kormány a felére csökkentette az iparüzemi adót annak érdekében, hogy ezzel is támogassa a helyi vállalkozásokat a szorult helyzetükben. Ez a könnyítés egyébként, tisztelt képviselő úr, mintegy 800 ezer vállalkozást érint, és 150 milliárd forint megtakarítást jelentett.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön szándékosan elfelejti, hogy a gazdasági újraindítási akcióterv keretében számos intézkedéssel segíti a kormány a nehéz helyzetben lévő vállalkozásokat és a gazdaság újraindítását: a bértámogatás, a kutatás-fejlesztésben dolgozók bértámogatása, ami jelenleg is rendelkezésre áll, a számtalan beruházástámogatási, növekedést ösztönző program, vagy akár a fiatalokat munkához segítő program. Elmondhatjuk, és el is mondtuk már, hogy a kormánynak a meghozott gazdasági intézkedései segítségével nyújtottak az érintettek számára, és ma már

csaknem 1 millió 660 ezer magyar emberen segítettek ezek az intézkedések, amiket ön soha nem támogattott. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

UNGÁR PÉTER (LMP): Nem fogadom el ezt a válasznak nem csúfolható agitációs propagandanégypercet, amit nyújtott. Egyetlenegy adatot sikerült kihámozni belőle, ez a 62 milliárd volt, amit ágazati bértámogatásra elköltöttek, ami mindig érdekesen aránylik ahhoz a 154 milliárdhoz, amit az egyházakra és ahhoz a 289 milliárdhoz, amit a látványsportra költöttek. Még mindig az arányszám elég rossz.

Egy dolgot még kiemelnék: nagyon jó dolgokat elmondott, de annak a szombathelyi szépségipari vállalkozónak, aki nulla forintot kapott a kormánytól egy olyan helyzetben, amikor nem saját maga miatt vesztette el az állását, ez nem válasz. Ez nem válasz azoknak, akiknek életük egzisztenciája ment tönkre, és akik, hiába lesz nyitás, a turizmus nem fog visszaállni úgy, ahogy volt, nem fognak tudni megélni abból, amire egy életet szentelt. Ezeknek az embereknek ez nem válasz, hanem csak propaganda. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: **Tordai Bence**, a Párbeszéd képviselője interpellációt nyújtott be a nemzeti vagyonkezelésért felelős tárca nélküli miniszterhez. Megadom a szót.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! „Miért akarnak bezáratni egy kulcsfontosságú kórházat egy pusztító járvány idején, Habony Árpád haverjai és üzletfelei kedvéért?” - szolt volna a kérdés címe, de elnök úr nem méltóztatott felolvasni.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tehát az a kérdés, hogy amikor itt vagyunk a koronavírus-járvány harmadik hullámában, a világon a második legmagasabb - a városállamokat nem tekintve - a halálozás Magyarországon, a kormány késve, gyenge, alkalmatlan intézkedéseket hoz, és akkor erre rátesz még nem egy, de több lapáttal is, mint amikor például a budai rendelőktől elvont 10 milliárd forintot, vagy most, amikor be akarja záratni a Szabolcs utcai kórházat. Tehát egy járvány közepén ki akarnak lakoltatni egy egyedülálló, nagyszerű munkát végző kórházat, amelyet 132 évvel ezelőtt nyitottak meg. Akkor azt mondta Wahrmann Mór, aki egyébként az első zsidó országgyűlési képviselő volt: „a kórház legyen mindekelőtt menedékhely a szegény betegek számára”.

Nyolc évvel ezelőtt több száz millió forintból újjították fel ezt a kórházat annak érdekében, hogy egyszerre akár több száz idős, beteg, hajléktalan embert láthassanak el ott. Hatvanöt kiváló egészségügyi dolgozó, nővér, ápoló és orvos végzi ott nap nap után a

munkáját, és az ő munkájuknak köszönhető az, hogy Budapesten a hajléktalanok körében nem alakult ki járványgóc. Ők azok, akik ellátást nyújtanak azoknak az embereknek, akiknek sokszor nem lenne máshova menniük, akik más egészségügyi intézményeket terhelnének túl akkor, amikor már egyébként is teljesen kifeszítve dolgozik mindenki az egészségügyben, és olyan embereknek, akiket egyébként a lábadozás alatt nem lehet hazaengedni, mert nincs hova hazamenniük. Egy ilyen kórházat akarnak bezáratni, mégpedig azért, hogy a helyére odaköltöztessék az OGYÉI-t, azt a Gyógyszerészeti Intézetet, akiknek szintén elképesztő sok pluszmunkája van a járvány alatt, és maguk most gondolják őket alkalmasnak kizsuppolni a székházukból. És miért? Azért, hogy a mostani belvárosi, értékes OGYÉI-székház végre hasznosuljon azoknak a Habony-közei befektetőknek a birtokában, akik mélyen áron alul, korrupciós módon szerezték azt meg maguknak.

Tehát azt kérdezném mély tisztelettel államtitkár úrtól, hogy még mindig ragaszkodnak-e ahhoz, hogy a Fidesz-közei oligarchák profitérdeke szerint járjanak el, kizsuppolják a Gyógyszerészeti Intézetet, bezárassák ezt az egyedülálló intézményt, ezt a nagyszerű kórházat, vagy elállnak a tervtől, és végre hajlanak a józan szóra, és Karácsony Gergely kérésére, hogy amíg nem tudnak egy jobb épületet, egy alkalmasabb intézményt felajánlani cserébe, addig álljanak el ettől az örült szándékuktól. Várom választ.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Köszönöm, hogy interpellációjával lehetőséget ad nekem arra, hogy részben ténybeli dolgokra, részben morális kérdésekre rámutassak.

Az első az, hogy ki visel ma nagyobb felelősséget a társadalom esettjeiért, és ki visel nagyobb felelősséget a hajléktalanokért. A kormány a hajléktalanok ellátását kezdettől fontos feladatának tekintette. Csak az összehasonlítás kedvéért: 2010-ben mintegy 7,5 milliárddal gazdálkodott ez az ellátórendszer; ez 2020-ban több mint 12 milliárdot, tehát a másfélszeresét tette ki. A menedékhelyek száma 8400-ról 12 300-ra növekedett, ez telente további mintegy másfél ezerrel bővül. A tartós ellátásra szorulóknak számára mintegy 200 férőhelyes rehabilitációs intézmény és 456 férőhellyel hajléktalanok otthona működik.

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat és a Budapesti Módszertani Szociális Központ az EMMI 110 millió forintos támogatásával első befogadóhelyet működtet. A Baptista Integrációs Központ anyagi támogatást kapott. A Hajléktalanokért Közalapítvány minden évben 360-380 millió forint között pályázatokat ír ki hajléktalanokat segítő és ellátásukat biztosító programokra. Hajléktalan személyek lakhatását a kormány eddig 1 milliárd 850 millió forinttal támogatta. További fővárosi és vidéki, hajléktalanokat ellátó intézmények fejlesztésére több mint 700 millió forintot biztosított.

Az ön által is felhozott Szabolcs utcai, valamikori zsidó kórház egy részében 2012-ben Tarlós István akkori főpolgármester fővárosi intézményként nyitotta meg a jelenlegi intézményt egy olyan épületkomplexumban, melynek rehabilitációs igénye évtizedek óta ismert volt. A kormány 2020 júniusában, tehát közel egy évvel korábban tájékoztatta a főpolgármestert arról, hogy az épületegyüttes felújítása során a hajléktalankórháznak helyet adó épületre is sor kerül.

A főpolgármester úr egy 23 kerületből és ebből 15 ellenzéki vezetés alatt álló, összesen 525 négyzetkilométeren működő nagyvárosban nem talált és nem keresett ennek az intézménynek az elhelyezésére alkalmas épületet. A kilenc hónapos tétlenségét, mulasztását leplezendő politikai támadást indított a kormány ellen, az ellen a kormány ellen, amely mindezek mellett többször tárgyalta vele, és többször, legutóbb 2021. június 30-áig módosított határidővel adott neki lehetőséget a cselekvésre.

Összegezve: a kormány az elmúlt évek során felelősséget vállalt és sokat tett a hajléktalan emberekért. A jelenlegi főpolgármester sokat beszélt, és amikor tenni kellett, semmit nem tett, tétlen maradt. *(Dr. Rétvári Bence: Így van!)* A főpolgármester úrnak sem akkor, sem most nem állt és nem áll szándékában cselekedni, valójában nem érdekli a hajléktalankórház betegeinek és dolgozóinak sorsa, kizárólag az érdekli, hogy ön elmondhassa azt a másfél mondatát, amiért ezt az egészet elmondta. Nem először tapasztaljuk ezt. A fővárost is érintő fontos ügyekben a főpolgármester úr nem cselekedett.

Kérem képviselőtársamat és az ország közvéleményét, hogy vessen össze a cselekvő, tényleges segítséget a hamis pátozzsal, a politikai haszonszerzés reményével folytatott álszent mondatokkal. Köszönöm a türelmét. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

(15.10)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. A képviselő urat kérdezem, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Sajnos méltatlan volt ez a válasz az államtitkár úrhoz. *(Dr. Rétvári Bence: Jaj!)* Ezt a kórházat, a Szabolcs utcai kórházat a főváros tartja fenn és működteti egy állami ingatlanon. Hogyha önök annyira fontosnak gondolták a járvány alatt kirántani a talajt a kórház lába alól, akkor az a legkevesebb, hogy felajánlanak egy csereingatlant. Igen, a főváros nincs olyan anyagi helyzetben, miután maguk kivéreztek, és közel százmilliárd forintot vontak el tőlük éves szinten, hogy egy új ingatlant vásároljon ehhez, és a meglévő ingatlanállományban nincs alkalmas ingatlan erre. Eddig is az állam biztosította az ingatlant a kórház működésére, ezután is az állam felelősége lenne.

Nem néhány hónap haladékot akarunk, azt akarjuk, hogy vagy ne lakoltassák ki a kórházat, vagy biztosítsanak megfelelő csereingatlant számára, hiszen ez, ahogy eddig is, ezután is az állam felelősége. Ne bújjanak el a felelősség alól, ne hárítsák át

a felelősséget, hanem feleljenek meg neki! Én a választ nem fogadom el. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el a választ. Tájékoztatom önöket, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Bajkai István, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: **„Felelős önkormányzat az, aki közpénzből finanszíroz egy zúrós múltú ügyvédet?”** címmel. Bajkai István képviselő urat illeti a szó.

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A DK-s vezetésű Erzsébetvárosban megtanulhattuk, hogy egy világjárvány idején előbbre való a balos haverok, bűnözők és köreik zsebeinek a kitömése, mint a polgárok jóléte és a kerületi polgárok, vállalkozások támogatása. Százmilliók szerződéseket kötöttek, amiből az erzsébetvárosi polgárok valószínűleg soha egyetlenegy fillért sem fognak viszontlátni, hiszen ezek a pénzek nagy valószínűséggel Gyurcsány Ferenc és maffiapártja feke-tekasszájában tűnnek el.

Éppen ezért szeretném tisztelettel kérdezni, milyen önkormányzat az, ahol a járvány legsúlyosabb heteiben az a legfontosabb problémák egyike, hogy milyen ügyvédi megbízásokat kössenek egy elítélt ügyvéddel, a bűnözői karrierje csúcán járó Czeglédy Csabával. Madarat tolláról, embert barátjáról, tartja a mondás.

Mi lehet a valódi funkciója Czeglédy Csabának, aki már bűnözőkkel körülvett életútjával bizonyította, hogy hogyan kell ügyvédi és jogi szakismereteket a jog megkerülésének a szolgálatába állítani? Czeglédy Csaba talán az erzsébetvárosi polgárok pénzével a DK pártkasszáját tömi ki? Különböző pártutasítások alapján jár el, miközben jogi és vagyoni titkokhoz jut hozzá?

Ami erkölcsi mélyrepülés az önkormányzatnak, az igazi lehetőség a baloldalnak arra, hogy gátlástalanul lapátolják ki a pénzt Erzsébetvárosból. A Gyurcsány család házi ügyvédje és bizalmasa 22 bűntársával együtt bünszervezetet működtetett, és ma is a DK legbelsőbb köreiből tartozik. Vajon milyen terveket sző ott? Vajon milyen jövőt szán Magyarországnak ez a bűnrel szimbiózisban élő ügyvéd?

Véleményem szerint a DK bűnözők és szélsőségek hatalom- és vagyona éhes gyülekezete. Nem véletlen, hogy Erzsébetváros ma az elítélt Czeglédy Csabák és áramtolvaj Borka-Szász Tamások kedvelt munkahelye, és amint kiderült, még a Czeglédy-per tizenkettőrendű vádlottja is az erzsébetvárosi önkormányzat épületében dolgozik, ahol Czeglédy ügyvédi irodát működtet, egy olyan irodavezető, akit az ügyesség bűnsegédként elkövetett, különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntetével és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségével vádol.

Volt már arra példa, tisztelt államtitkár úr, hogy egy felelős önkormányzat egy ilyen múlttal rendelkező ügyvéddel egyáltalán szóba áll? *(Az elnök a csengő*

megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) Felelős önkormányzat-e az, amelyik közpénzekből finanszíroz egy gazdasági bűncselekmények miatt elítélt és jelenleg is vád alatt álló ügyvédet? Ez felháborító, és arcucsapása az önkormányzatiság eszméjének! (Az elnök ismét csenget.) Köszönöm, és várom megtisztelő válaszát. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Völner Pál államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Beszélhetünk-e felelősségről egy olyan önkormányzat esetében, amelynek vezetője egyik nap még azt nyilatkozta, hogy soha nem fogja eltűnni, hogy az önkormányzatban vagy annak környékén bárki is lopjon vagy törvénytelenséget kövessen el, majd a következő napon már azt bizonygatja, hogy nem is a korábban elítélt Czeglédyvel, hanem annak ügyvédi irodájával kötött szerződést? Miért lenne azonban idegen ez a viselkedés egy olyan képviselőtől, aki az önkormányzati választások előtt még azt mondta, hogy alkalmatlan lenne egy ilyen pozíció betöltésére, majd gond nélkül foglalta el a helyét a polgármesteri székben? De vajon számíthatnánk-e másra attól a politikustól, aki járványhelyzet idején is az egyházak listázásával foglalkozik, aki a fehér, heteroszexuális férfiakat és nőket rémisztő képződményeknek tartja?

Niedermüller Péter saját bevallása szerint egy olyan Magyarország megteremtésére törekszik, amely a migrációban gazdagodást és lehetőséget lát. Úgy látszik, hogy a VII. kerületi DK-s bitcoinbánya összeomlása után a DK-s képviselők új, más lehetőségek után kellett hogy nézzenek, például az ügyvédi munkadíjakra mozdultak rá.

Tisztelt Ház! Gyurcsány Ferenc párttársa nem szakított a baloldali hagyományokkal, és láthatóan továbbra is azon munkálkodik, hogy az erzsébetvárosiak pénze jó helyre kerüljön, például Czeglédy Csaba ügyvédi irodájához vagy Soros György egyik aktuális NGO-szervezetéhez.

Nagyon érdekes jelenség, hogy míg általában egy ügyvédet azért foglalkoztatunk, hogy a jogszabályokat segítségük betartani, addig a DK-s vezetésű önkormányzatoknál az ilyen ügyekre annak az embernek az ügyvédi irodájával kötnek szerződést, aki bűncselekményeket követett el, illetve büntetőeljárás alatt áll. De ez nyilvánvalóan a baloldali vezetés hozzáállását minősíti.

A napokban Gyurcsányék utcáját illemhelyként használó, a Kulcsár-féle brókerbotrány cégében érintett Tóth Tamás esete egész nyilvánvaló példája annak, hogy a vörös polip mind a mai napig működésben van, az összekötők még mindig jelen vannak közöttük, másrészt a baloldali primitivizmus cáfolhatatlan bizonyítéka is egyben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Annak ellenére, hogy Niedermüller Péter úgy fogalmazott, hogy a törvényesség és a morális elvek betartása mindenkire vonatkozik, biztosak lehetünk abban, hogy a baloldalon

mindig akadnak kivételek; ezt az őszödi beszéd is tanúsítja.

Az erzsébetvárosi adófizetők pénzéből az elmúlt két évben több mint 90 millió forintot utalt ki Czeglédy részére az önkormányzat, amely pont azt a közpénzlopást valósítja meg, amely ellen Gyurcsány Ferenc a közelmúltban hevesen tiltakozott.

Ne legyenek illúzióink! Ha a volt miniszterelnököt valóban érdekelné a közpénzlopás, akkor nem védené Czeglédyt. Hiszen ahogy egy február végi Facebook-bejegyzésében írta: csak azok akarjanak velünk kormányozni, akik nem akarják meglopni az édesanyámat és a hozzá hasonlókat, mert azokat a börtön bejáratáig üldözni fogjuk, azokat is, akik most lopnak. Ezt a Sukoró-ügyben már bizonyította, hogy nem üldözte, de elkísérte a saját barátait a börtön bejáratáig, és Czeglédyt is lelkesen kísérgeti a bírósági tárgyalásokra.

Vajon Gyurcsány börtönviselt ügyvédjének esete a baloldali hitelesség egyértelmű bizonyítéka vagy a hiteltelenségét tanúsítja? Döntsük el! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Megköszönöm a miniszterhelyettes úr válaszát. Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a miniszterhelyettes úr válaszát. Parancsoljon!

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen, elfogadom a választ. Valóban, ahogy az államtitkár úr arra kitért a felszólalásában, rendkívül elgondolkodtató az a tény, hogy ma, 2021-ben itt e szent helyen, a törvényhozás legszentebb helyén azt kell elmondanunk, hogy létezik egy olyan párt, amelynek a legbelsőbb köréhez tartozik egy olyan személy, aki életútjával bizonyította azt, hogy hogyan kell sérteni a törvényeket, hogyan kell bűnöző életet folytatni, ebből hogyan kell pártkarriert csinálni, hogyan kell egy önkormányzatnak az úgymond vagyónára rárepülni - jó magyar kifejezéssel élve -, hogyan kell egyáltalán az önkormányzatiság eszméjét szerintük értelmezni.

(15.20)

Szerintük ez hatalomról szól, vagyonról és rablásról szól, a mi értelmezésünk szerint pedig az önkormányzatiság éppen azt jelenti, hogy szolgálat, szolgálat az ott élőknek (Az elnök csenget.), szolgálat a hazánkunknak. Ez a leglényegesebb különbség közöttünk. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok sorai-ban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**A hódmezővásárhelyi ingyenes helyi buszjáratot leállították. A NER luxusgépe viszont továbbra is zavartalanul röpköd Dubajba. Önök szerint rendben van ez így?**” címmel. Ander Balázs képviselőt illeti a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A történelem során néhányszor már előfordult, hogy politikai hatalmaságok a saját kényük és kedvük szerint alakították a közlekedéspolitikát, nem pedig az emberek valós érdekeinek és igényeinek megfelelően. Az anekdota szerint Oroszországban egyszer a cár megdühödött a szakértőkre, akik nem tudták eldönteni, hogy mégis merre menjen a Szentpétervár-Moszkva vasútvonal, ekkor dühében felragadott egy vonalzót, húzott egy hirtelen vonalat a térképre, de belelógott az ujja, így keletkezett az a furcsa kanyar azon a szakaszon, ami miatt aztán őt nem merete senki számonkérni.

Mi viszont számonkérjük a kormányzatot akkor, hogyha olyan lépésekkel találkozunk, amelyek véleményünk szerint a magyar emberek érdekeivel szembenemnek, történjen ez akkor, amikor önök kínai hitelből ezermilliárdért építenek egy teljesen örült projektet, ugye, ez a Budapest-Belgrád vasútvonal, vagy éppen annak a pofátlanságnak az esetében, amikor a NER luxusgépe zavartalanul röpköd és viszi a rendszer nagy parazitáit Dubajba vagy éppen a Maldív-szigetekre, miközben önök nagy műgonddal azon ügyködnek, hogy tönkretegyék a hódmezővásárhelyi autóbusszos közlekedést.

Történt ugyanis, hogy a város március elején elindította ezt a szolgáltatást, amelyet nagyon szerettek az emberek, viszont közbeszólt az illetékes kormányhivatal. Ezt a szolgáltatást egyébként a településkártyával rendelkezők ingyenesen vehették volna a tervek szerint igénybe, ebből jelen állás szerint most nem lett semmi, ugyanis felfüggesztették az egész cégnek a működését, pedig a polgármester úr egyértelműen fogalmazott azzal kapcsolatban, hogy a cég rendelkezett azokkal az engedélyekkel, amelyekre való hivatkozással a cégnek a működését felfüggesztették.

Miről is van szó? Azt mondja a polgármester úr, hogy a buszok forgalmi engedélye rendben volt, azokban igenis szerepel, hogy közszolgáltatásra alkalmasak, azt csak utóbb vonta vissza a fideszes hatóság, annak hatálybalépése is erősen vitatható. A működési engedély felfüggesztése pedig nemcsak felháborító, hanem nyilvánvalóan politikai megrendelésre történt. A rendkívül népszerű, ingyenes óránkénti járatot egyre többen próbálták ki, és adtak lelkes megerősítő visszajelzéseket; valószínűleg éppen ez a siker volt annak az oka, hogy ez a pártállami ellehetetlenítés megtörténhetett.

A polgármester úr véleménye szerint 54 ezer forint közlekedési megtakarítást fognak elvonni azoktól a dolgozó emberektől, akiket ez hátrányosan érint, és kérdéses az is, hogy mi lesz azzal a 130 diákkal, akik ezeket a buszokat vették volna igénybe, hogyha április 19-én újraindítják az iskolákat - amivel egyébként nem tudunk egyetérteni, hiszen látjuk, hogy az elhibázott válságkezelés miatt lakosságárányosan most már nálunk halnak meg a legtöbben.

A kérdésem az, hogy mikor fejezik be végre azoknak az önkormányzatoknak, politikai szereplőknek, illetve vállalkozásoknak az ellehetetlenítését, amelyek nem hajlandók önöknek behódolni, és művelik aztán ezt velük. Ez felháborító, megengedhetetlen! Várom a

válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik és az MSZP sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Soltész Miklós államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! „A te oldaladon miért nem a te üzenetedet írod? Te egy nagyszerű tanár ember vagy, akinek vannak önálló gondolatai. Miért kell olyantól idézni, akinek nincs?” - mondta mindezt egy volt jobbikos képviselő asszony, Varga-Damm Andrea, ő írta az ön üzenőfalára, hogy állandóan Jakab Pétert lájkolgatja, az ő üzenetét osztogatja. Ha jól értem, a képviselő asszony azt kérte számon, hogy önnek van önálló gondolata, a pártelnökének nincsen. Most az a kérdésem ön felé, hogy ezek szerint itt sincs önálló gondolata, vagy Márki-Zay Péterre gondolt, és a polgármestert idézi.

De mielőtt erre rátérnék, tisztelt képviselőtársam, legalább a történelmi tévedést hadd tegyem rendbe! A Miklós cár ujja nyomán kivitelezett vasútvonal nyílegyenesen épült meg, és azt csak a cár halála után építették át, mivel nem bírták a gőzmozdonyok az erős kaptatót. Másodsor: Marie Antoinette királyné elhíresült, kalácevésre buzdító kijelentése is bizonyítottan egy tévhiten alapul, amit az interpellációjában leírt. A neki tulajdonított szavak Rousseau „Vallomások” című művéből származnak, aki a forradalom utáni királyellenes propaganda részeként kívánta lejáratni a királyi családot. Van egy Rousseau-idézet, tisztelt képviselő úr: „A sértegetések azoknak az 'érvei', akiknek nincsen igazuk.” - ezt kéne inkább használni.

De miért is nincs igaza sem önnek, sem Márki-Zay Péter polgármesternek ebben a kérdésben? Nem március 1-jével indult ez a szolgáltatás, hanem 2017. január 1-je és '18. december 31-e között már volt közúti, közforgalmi, autóbusszal végezhető személyszállítási szolgáltatás, amelyet a Volánbusz Zrt. jogelődje, a Dél-alföldi Közlekedési Központ látott el. Annak érdekében, hogy a szolgáltatási idő lejártá után is biztosított legyen a közszolgáltatás, a 2019. január 1-je és 2023. december 31-e közötti időszakokra érvényes és nyertes ajánlatot kapott az önkormányzat, 50 millió forint/naptári év költségvetési vagy költség-hozzájárulással vállalta is ezzel a szállítást. Az igaz - az igaz! -, hogy ezt a szerződést valamilyen oknál fogva véglegesen nem kötötték meg, de az is igaz, hogy miután az önkormányzat végig fizette, tehát az elmúlt hónapokig fizette ezt a díjat, ezért ráutaló magatartással folytatódott a jogviszony.

Folytatnám tovább az érveket az eljárás eredményéről, mert kiírtak egy eljárást '20, azaz a tavalyi év novemberében a '21. márciustól való szolgáltatás elvégzésére - tehát már volt ez a szolgáltatás, csak kiírtak egy újat, tehát nem Márki-Zay Péter találta ki, hogy most ingyenesen, meg hogy majd valahogy támogatni fogják a hódmezővásárhelyieket, mert eddig nem volt ott busz. Na de nézzük, milyen is ez a társaság! Kísértetiesen hasonlít a BKV-tenderhez, ahol a

Közbeszerzési Döntőbizottság 120 millió forintra büntette meg őket. Miért? Mert a győztes cégnek nem voltak addig buszai, nem foglalkozott addig bérbeadással, a saját kiírási feltételei szerint is alkalmatlan céggel nyertette meg mindezt.

Én azt nem tudom, hogy a mostani győztes Jovány Busz Kft. ilyen értelemben nem felelt meg a dolgoknak, de az viszont egyértelmű, hogy nem voltak buszai, egyértelmű, hogy olyan buszokat hozott be Magyarországra, amelyeket már sok-sok százezer kilométerrel Belgiumban, majd azt követően Lengyelországban leselejteztek. Az igaz, hogy a Közlekedési Hatóság vétett egy hibát, de azonnal jelezte a hibát a polgármester úr felé, illetve a város felé, kijavították, és ezért nincs engedélye; azért nincs engedélye, mert rossz helyen vizsgáztatta, azért nincs engedélye, mert utána elhozták Pest megyébe egy olyan helyre vizsgáztatni ezeket a buszokat, ahol ilyen hatósági engedélyt (*Az elnök csenget.*) nem adhat ki a vizsgáztatóhely (*Az elnök csenget.*), ezért vissza kellett vonni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Polgármester Úr! - ha itt lenne. Ha jól értem (*Az elnök csenget.*), egy nagyszerű tanárembernek mindig olyantól kellene idéznie, aki igazat mond, és a lényegét mondja el önnek. Köszönöm szépen a kérdését. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó. (*Balczó Zoltán: Mi is kérünk fél perccel többet!*)

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Anekdotáról beszéltem, nem véletlenül, hogyha tetszett figyelni. Akkor én is hadd soroljam a tényeket! Amikor ezzel a céggel közölték a fölfüggesztésüket, akkor ez az üzenet 18 óra 47 perckor érkezett meg a kormányhivataltól - egyébként 16 óra 00-ig dolgoznak ott. Aztán még egy kis érdekesség, amely megvilágítja az egész ügynek a bűzlő koncepcionalitását, ez az, hogy 6 perccel később a helyi kormánybarát hírportálon már meg is jelent egy cikk erről az egészről, tízoldalas szakanyagot küldtek, azt a tízoldalas szakanyagot, úgy látszik, 6 perc alatt feldolgozták. Éppen ezért nagy a gyanú arra, hogy az egész már előre meg volt írva.

Önök egy ügyet akartak kreálni a polgármesterrel szemben, ezzel a céggel szemben is, holott az olcsón és jól dolgozik a helyiek meglegedésére. Éppen ezért nem tudom ezt a választ elfogadni. Jó lenne leszállni az önökkel szembeálló önkormányzatokról, politikusokról és cégekről. Köszönöm. (*Taps a Jobbik, a DK és az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Hollik István, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Mit tesz a kormány a**

világjárvány hazai visszaszorítása érdekében?” címmel. Hollik István képviselő urat illeti a szó.

(15.30)

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Már több mint egy év telt el azóta, hogy a koronavírusról, az új típusú koronavírusról aggasztó híreket kaphattunk Kínából. A helyzetre a magyar kormány akkor gyorsan és példásan reagált, aminek köszönhetően a koronavírus-járvány első hullámában sikerült kifejezetten alacsony szinten tartani a fertőzések, mind az elhunytak számát, miközben számos európai országban az egészségügy a teljesítőképességének a határát súrolta, vagy sajnos egy-két országban meg is haladta azt. A járvány második hulláma során viszont bizonyossá vált, hogy a pandémia kizárólag kormányzati egészségügyi intézkedésekkel csak fékezhető, de csak a vakcina segítségével győzhető le.

Magyarország Kormánya ezért gyorsan minden potenciális vakcinagyártóval felvette a kapcsolatot, és alternatív megoldásokat keresett annak érdekében, hogy a minél nagyobb átoltottság mielőbb elérhető legyen, hiszen a kormány is érzékelte, hogy a vakcinabeszerezést Brüsszel elrontotta, és Brüsszelből nem várhatunk elegendő vakcinát, ami a rövid átoltottsághoz elegendő lenne. Ezért a kormány többször is hangsúlyozta, hogy Magyarországon csak teljesen biztonságos, szövődményektől mentes oltóanyag kaphat engedélyt, és a készítményeket teljes körű vizsgálatnak vetik alá.

A megfelelő vakcina beszerzése tehát nem politikai, hanem egészségügyi és szakmai kérdés, és a kormány éppen ezért tárgyalt Keleten, hogy minél gyorsabban megbízható és hatékony oltóanyag álljon a magyar emberek rendelkezésére. Nagyon nagy kár, hogy a baloldal még ebből is politikát csinált, és oltásellenes kampányba kezdett, amivel el akarták bizonytalanítani a keleti vakcinákkal kapcsolatban az embereket, ami bizony emberéletekbe került, és ezek az emberéletek a baloldal lelkén száradnak.

A koronavírus-járvány harmadik hulláma Európa-szerte erősebbnek bizonyult az eddigieknél, a drasztikusan emelkedő betegszám miatt a kormány fenntartotta a védelmi intézkedéseket, és a mai naptól is csak lépcsőzetes nyitás lehetséges, de ez amiatt lehetséges, hiszen felgyorsult az oltási folyamat. Mindezek alapján azt kérdezném államtitkár úrtól, hogy mit tesz a kormány a világjárvány hazai visszaszorítása érdekében, illetve sikeresek-e a vakcinabeszerezések, és hol tartunk, és hogy fog folytatódni az oltási terv megvalósítása. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok padjairól.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha megnézzük, hogy hogy állunk, és hogy állhatnánk, ha az Európai Unió is legalább olyan munkát végzett volna, mint az EU-n kívüli vakcinabeszállítók, akkor láthatjuk, hogy mennyivel járhatnánk előrébb. Ha azt nézzük, és ha itt, mondjuk, körülbelül az egy héttel ezelőtti adatokat vizsgáljuk, hogy hány százaléka érkezett meg az EU-s beszerzéseknek, akkor azt láthatjuk, hogy ez körülbelül 9 százalékos, tehát 10 százalék alatti szám, míg az EU-n kívüli vakcinabeszerezések, amelyeket Magyarország maga bonyolított le, az már akkor is, egy hete is messze 30 százalék fölött volt, tehát 10 százalék alatt, versus 30 százalék fölött. Ha ugyanolyan ütemben érkeztek volna az egyébként sokkal korábbról elindított tárgyalásokkal megrendelt közös EU-s vakcinák is, mint a Magyarország által külön, önállóan megrendelt keleti vakcinák, akkor bizony nem 1 millió fölött lenne valamennyivel az EU-s beszerzésből itt lévő vakcinák száma, hanem bizony 2,4 millióval többnek kéne lennie, 2,4 millió ember beoltásához elegendő vakcinával többnek kellene itt lenni, hiszen az EU-n kívüliek jóval-jóval-jóval gyorsabbak. Mennyivel könnyebb lenne Magyarország helyzete is, ha az EU-s beszerzés olyan gyorsan haladna, vagy az EU-s szállítások olyan gyorsan haladnának, mint az EU-n kívüliek, hiszen akkor most itt 2 milliónál jóval több ember érezhetné magát biztonságban, de nem így történik.

Elmondhattuk már az elmúlt hetekben, hogy a keleti szállításokból már több érkezett, mint az EU-s közös szállításokból azért mert az Európai Unió és Brüsszel elrontotta ezt a beszerzést. Egy jó ötletnek tűnt közösen beszerezni a vakcinákat, csak úgy látszik, nem jó emberekre bízta ezt az Európai Unió, és ezt ők maguk is beismerték. Von der Leyen asszony azt mondta, hogy az Európai Unió valamelyest késlekedett az oltóanyagok engedélyeztetésének folyamatában, és túl optimista volt a tömeggyártást illetően, talán túl magabiztosak voltunk abban is, hogy amit megrendeltünk, azt valóban időben leszállítják, nyilván a szerződésben kellett volna szigorúbb feltételeket kikötni. De az elődje is kritizálta utódját, Jean-Claude Juncker azt mondta, hogy nagyon lassú folyamat volt az uniós vakcinabeszerezés, azt gondolom, és nem a legteljesebb átláthatóság mellett zajlott.

Magyarország tehát eredményesebben tudott felépni, eredményesebb volt abban is, hogy nem csak az Unióra bízta a magyar emberek egészségét. Ez most már láthatóan egy jó döntés, mint ahogy jó döntés volt az, amikor nemcsak az Unióra bíztuk a magyar emberek biztonságát a bevándorlás kapcsán, vagy nemcsak az Unióra bíztuk a gazdaság fellendítését, hanem itt is a saját lábunkra álltunk, és nem az Unió és az IMF tanácsadóira hallgattunk.

A magyar baloldal teljes mértékben csak az uniós beszerzésekben bízott. Ma már tucatnyi idézetet hoztunk, amelyben folyamatosan támadták a kormányt amiatt, hogy nemcsak az uniós beszerzésben hozott be az országba vakcinákat, hanem az engedélyeztetést követően orosz és kínai vakcinákat is hoztunk. Ha a baloldalra hallgatott volna a magyar kormány, ma egymillióval kevesebb emberben lenne ott az ellenanyag, egymillióval kevesebb embert sikerült volna

beoltani. Ez lenne a baloldali kormányzás ára, egymillióval kevesebb beoltott Magyarországon, és nyilván ez a különbség a következő hetekben, a következő hónapokban csak nőni fog, egy olyan időszakban, amikor minden nap számít, hiszen a brit mutáns sokkal nagyobb sebességgel terjed, mint a korábbi koronavírus, éppen ezért sokkal több azoknak a száma és aránya is, akiknél súlyos a következmény, éppen ezért itt most extrán fontos az, hogy gyorsan és időben érkezzenek a vakcinaszállítmányok.

De tudjuk, hogy a baloldalra ebben az esetben sem lehetett számítani, pedig még a WHO is elmondta, hogy Európában elfogadhatatlan lassú az oltási kampány, és mindemellett Magyarországnak pedig gratuláltak ahhoz, hogy valóban az Európai Unióban az egyik legeredményesebb, sőt még ha a világ országait megnézzük, abban is nagyon előkelő helyet foglal el Magyarország, ha az átoltottságot tekintjük. Márpedig az oltás a legfontosabb, hiszen hosszú távon csak az oltás tudja megóvni Magyarországot és a magyar embereket a koronavírustól. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Elfogadom a választ, és köszönöm a tájékoztatást. Azt gondolom, minden józan magyar embernek köszönetet kell mondani a kormánynak azért, hogy nem hagyatkozott Brüsszelre, és Keleten is tárgyalásokat folytatott annak érdekében, hogy minél hamarabb minél több biztonságos vakcina érkezhessen Magyarországra, és köszönetet kell mondani mindannyiunknak azoknak az egészségügyi dolgozóknak, akiknek köszönhetően ezek a vakcinák már meg is védik a magyar emberek egészségét.

A baloldalnak pedig szégyellnie kell magát, mert ezekről a keleti vakcinákról le akarta beszélni az embereket, és most pedig azt az arcpirító hazugságot akarják nekünk beadni és a magyar állampolgárok, hogy ők nem is voltak oltásellenesek. De azok voltak!

Itt van Varga képviselő úr, aki reggel volt az ATV-ben, egy egészen egyszerű kérdést tettek fel önnek, támogatják-e most már végre, amikor a magyar szakemberek is azt mondják, hogy a keleti vakcina biztonságos, támogatják-e a keleti vakcinát, és erre a nagyon egyszerű kérdésre a mai napig nem tudnak, és nem akarnak egy egyszerű választ adni, azért, mert oltásellenesek. Szégyelljék magukat! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr az államtitkári választ elfogadta. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Mit tesz a kormány a rák elleni küzdelem érdekében? Ki a felelőse a hazai rákellenes terv elkészítésének?**” címmel. Képviselő úr, oné a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Két héttel ezelőtt kérdés formájában foglalkoztam már ezzel az üggyel, nem sikerült kielégítő választ kapnom a tárca képviselőjében. Éppen ezért most interpelláció formájában is elő kívánom adni, hiszen itt sokkal hosszabb az idő, és több a lehetőség arra, hogy beszéljünk erről az üggyről.

2020 februárjában az Európai Bizottság elfogadott egy európai rákellenes tervet, és ebben a tervben, pontosabban, ennek a kommunikációjában azt kérték a tagállamoktól, hogy ki-ki készítse el a saját rákellenes tervét abból az apropóból, hogy 4 milliárd euró az az összeg, amelyet az Európai Unió ennek a programnak a finanszírozására kíván fordítani.

(15.40)

De ezt csak úgy lehet felhasználni, ha a tagállamok is elkészítik a saját maguk rákellenes tervét, és ezen keresztül finanszírozzák az Európai Bizottság részéről.

Ismeretes, hogy a rákbetegségek sajnálatos módon nagyon gyakoriak, a szív- és érrendszeri betegségek mellett a leggyakoribbak, hazánk sajnos az Európai Unióban a rákbetegséget illetően az élbolyban van. A múlt évben 2,7 millió ember betegedett meg az Európai Unióban rákban, és több mint 1,3 millióan el is haláloztak sajnálatos módon. Természetesen, ahol ilyen nagy a veszteség, ennek nagyon komoly társadalmi hatása van, és nagyon komoly gazdasági hatása is van, miközben, ezt is tudjuk, a rákbetegségek mintegy 40 százaléka megelőzhető lenne.

Éppen ezért kérdeztem erről két héttel ezelőtt és kérdezem most is államtitkár urat, hiszen ebben a rákellenes tervben nagyon fontos fókuszok találhatóak meg, például hogy a megelőzéssel kapcsolatban milyen programot dolgoz ki egy tagállam, a korai felismerés, a diagnózis és kezelés kapcsán, illetve az életminőség-javítás és a rehabilitáció kapcsán milyen programot dolgoz ki a tagállam. Említem ezt elsősorban azért, mert minden egyes ponthoz kapcsolódóan konkrét elvárásokat is megfogalmazott az Európai Bizottság. Például a megelőzés kapcsán azt írják, hogy mintegy egy évtizeden belül el kell érni, hogy az Európai Unió tagállamaiban élő polgárok között 5 százalék alatt legyen a dohányzók száma, és a fertőzések által okozott rákos megbetegedéseket pedig drasztikusan szorítsák le.

Summa summarum: kérdezem, ki a felelős a rákellenes terv elkészítéséért a minisztériumban, mikor mutatják be a nagyközönség számára, és kérdezem, hogy bevonják-e a civil szervezeteket. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban, ön már kapott választ a kérdésére, de szívesen elismétlem, ha erre igénye van.

2006-ban az önök kormánya is bejelentett a választási kampányban Gyurcsány Ferenc egészségügyi minisztere révén egy nemzeti rákellenes programot, hogy azt végrehajtsák, csak éppen a kampány elmúlt, a végrehajtása pedig elmaradt, semmilyen előrelépés nem történt, hiába voltak zengzetes bejelentések. Éppen ezért hiteltelen az ön aggodalma, hogy amikor a saját időszakukban bejelentenek egy programot, és abból egy lépést nem valósítanak meg, utána még bárkit is számonkérjenek. Persze, utána vizitdíj meg kórházi napidíj az volt, meg orvosibér- és ápolóibér-csökkenés volt.

Magyarországnak 1993 óta van nemzeti rákkontrollprogramja, a közép-európai országok közül először Magyarországon volt ilyen, amelyet nemzetközi szinten a WHO is elfogadott. Az 1722/2018-as kormányhatározattal fogadta el a kormányzat Magyarország öt nemzeti egészségprogramját 2019-től '30-ig, ezeknek az egyike a nemzeti rákellenes program. Ez az a dokumentum, amelyből ki tudunk indulni.

A rákellenes program általános célja a szakterület mai állása szerint a nemzetközi és hazai tapasztalatokat felhasználva olyan nemzeti szintű szakmai és társadalmi cselekvési program megvalósítása, amely 2030-ra a rákhalálozást várhatóan, folyamatosan emelkedő incidenciára is jelentősen, legalább 10 százalékkal csökkenteni fogja. Ez tehát ennek a programnak a célja. A főbb elemei, amelyekről már beszéltem önnek korábban is: a megelőzés, a betegség szűrése és a korai felismerése, a daganatellenes kezelése, a rehabilitáció, palliáció és hospice, az ismeretterjesztés a szakemberek szintjén és társadalmi szinten, a társadalmi kommunikáció, a nemzeti onkológiai struktúra, illetőleg a nyolcadik az indikátorok meghatározása és monitorozása. Ez tehát a felépítése.

A konkrét célkitűzések: a lakosság egészségi állapotának javítása az onkológiai ellátórendszer hatékonyságának és minőségének növelésével, másrészt esélyteremtés és területi kiegyenlítődésként biztosítása az egészségügyi szolgáltatáshoz való hozzáférésben a megfelelő ellátási szinten, harmadrészt korszerű infrastruktúra-fejlesztéssel a diagnosztikai feltételek javítása, valamint a minőségi ellátás biztosítása korszerű és hatékony eszközök szinergiáinak kialakításával, negyedrészt pedig az egészségesen eltöltött évek számának növelése.

Nemcsak papírok, kormányhatározatok vannak róla, nemcsak elvi deklarációk, tisztelt képviselő úr, hanem konkrét kormányzati döntések is, a korábbi szűrőprogramokon kívül a méhnyakrákszűrés személyi és infrastrukturális feltételeinek megteremtése, a HPV-oltások bevezetése. Ez önkéntes, térítésmentes védőoltás most már az általános iskola 7. évfolyamába járó, 12. életévet betöltött lányok számára, illetőleg ez kibővítésre is került az elmúlt évben. Illetve a szervezett vastagbél- és végbélszűrések elindítása, pontosan azért, mert itt volt sajnos magas a halálesetek száma. Már több mint 260 ezer fő vette át az egységcsomagot, 88 százalékuk küldte vissza a mintát, 229 ezer fő, ennek 87 százaléka szerencsére negatív eredménnyel zárult, ugyanakkor a vizsgálataknál 9,4 százalék, 20 834 fő esetében nem negatív

volt a szűrés eredménye. Éppen ezért következett a második vizsgálat, a kolonoszkópos vizsgálat. A második lépcső során rákmegelőző állapotot azonosítottak 4600 főnél és a szövettani mintavétel alapján 1349 főnél állapították meg rosszindulatú elváltozást.

Itt több ezer főről beszélhetünk, akik esetében, pontosan a rákellenes programban megvalósított szűrővizsgálatok révén, reméljük, időben sikerült ezt az elváltozást megtalálni és talán az ő életüket is megmenteni, mert erről szól elsősorban minden program. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsorából.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a miniszterhelyettesi választ. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem fogadom el a választ, államtitkár úr. Itt egy 2020-ban eldöntött, az Európai Bizottság által elfogadott rákellenes tervnek a magyar megfelelőjére kérdeztem rá. Tehát 2018-ban valamilyen dokumentum született *(Dr. Rétvári Bence: Nem valamilyen!)* és erről nyilvánosságra hoztak egy kormányhatározatot, igen, ezt értem, nem vagyok hülye természetesen, de itt 2020 után kellett volna a tagállamoknak egy rákellenes tervet az Európai Unió felé továbbítani annak érdekében, hogy ebben az új rákellenes tervben finanszírozni tudja az Európai Bizottság a tagállamok programját.

Innentől kezdve, igen, értem, hogy valamikor voltak szűrések, csak azt látom, hogy rendszerint ezek megakadtak. Márpedig ebben a programban az van benne többek között, hogy az összekapcsolt rákközpontoknak az esélyegyenlőséget is biztosítania kell a hozzáféréseket illetően. Innentől kezdve, azt gondolom, feladat van bőven, de sajnálatos módon felelőse az üggynek nincs. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapon kerül sor. Tisztelt Országgyűlés! Arató Gergely, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mi lesz az ideai érettségivel? Tanárok és diákok életveszélyben?”** címmel. Arató Gergely képviselő urat illeti a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Államtitkár Úr! Ha megengedi, most az interpelláció lényegi tartalmi kérdéseire koncentrálnék, és kicsit elhagynék a benne lévő retorikai elemekből *(Dr. Rétvári Bence: Jó lenne!)*, és azt kérném, hogy ha lehet, államtitkár úr is tegyen így a válaszában. Olyan ügyekre szeretnék rákérdezni ugyanis, ami ma Magyarországon sok ezer diákot, szülőt és tanárt érint és érdekel.

Előttünk állnak az érettségi vizsgák. Ebből a szempontból a kormány sokáig nem mondott biztosat arról, hogy pontosan mi fog történni ezeken az érettségi vizsgákon. Azt értettük, hogy szeretnék megtartani az

érettségi vizsgákat, mindannyian azt szeretnénk, hogy ha ezek biztonságosan lebonyolíthatók, akkor valóban biztonságosan meg is tartanák őket. Annak is örülünk, hogy megváltoztatták az álláspontjukat, és szemben a korábbi miniszteri nyilatkozatokkal a kormány úgy döntött, hogy a pedagógusok oltása szükséges az újrainyitás előtt.

Szeretném regisztrálni, hogy jó dolog, hogy ez megtörtént, ezt fontosnak tartjuk, azt látjuk, hogy az lényeges, hogy a pedagógusok az iskolák újrainyitása-kor és különösen az érettségi vizsgáknál - most ebből a szempontból szeretnék erről beszélni - legalább valamifajta részleges védettséget már fognak kapni. Azért mondom, hogy csak részlegesen, mert nem fog eltelni annyi idő, különösen a második oltástól, ami a teljes védettség kialakulásához szükséges.

Vannak ebben kisebb hibák, például javasolom is, hogy vizsgáltsák meg és javítsák, hogy jó pár pedagógus a protokollok miatt az írásbeli érettségi vizsgák tervezett napjára kapta a második oltásra az időpontot.

(15.50)

Szerintem ezt érdemes lenne korrigálni a szakértőkkel egyeztetve, hiszen ha megint csak azt szeretnénk, hogy ők az érettségi írásbeli vizsgák lebonyolításában részt tudjanak venni, akkor nem szerencsés, ha csak akkor vagy utána kapják meg az oltást. Érdemes lenne megvizsgálni, ha szakmailag ez lehetséges, nem akarok ebben állást foglalni, hogy nem tudják-e ők korábban megkapni néhány nappal a második oltást annak érdekében, hogy az érettségi vizsgák lebonyolításában részt tudjanak venni.

Tavaly voltak speciális szabályok az érettségi vizsgán. Emlékeznek rá, nem volt szóbeli vizsga, és sokfajta más korlátozás volt az érettségi vizsgák kapcsán. Idén, most az érettségire készülők nem tudják azt, hogy milyen speciális szabályok vannak ezen az érettségi vizsgán, nem tudják azt, hogy lesz-e szóbeli vagy nem lesz szóbeli, nem tudják azt, hogy milyen védelmi intézkedések lesznek, a szülők nem tudják, hogy biztonságosan elengedhetik-e majd a diákokat érettségizni, és ami nagyon fontos: nem látják azt a többletsegítséget, amire az érettségire való felkészítéshez lenne szükség ebben a helyzetben.

Ne felejtsek el, hogy a középiskolások november óta otthon vannak! Nagyon fontos lenne, hogy sokfajta eszközzel, többek között speciális tanrenddel tegyék lehetővé az érettségizők intenzív, kiscsoportos felkészítését a vizsgákra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az iskolák újrainyitását megelőzően a pedagógusok soron kívüli oltása most is zajlik: eddig 78 ezer fő kapott behívót, és abból 66 685-en jelentek meg. Korábban már mintegy 34 ezer iskolai dolgozó, pedagógus megkapta

az oltást más okból kifolyólag, életkoránál, betegségénél fogva. Ez azt jelenti, hogy most már több mint 100 ezer oktatási dolgozó megkapta az oltását, és nyilván a következő napokban fog sor kerülni arra, hogy a korábban nem, de az újonnan regisztrált pedagógusok is megkaphassák az oltásukat, és ezután indulhat az iskolákban az oktatás.

Arra törekszünk, hogy ahogy a tavalyi évben, úgy idén se maradjanak el az érettségi vizsgák. A baloldal tavaly is azt követelte, hogy ne legyen érettségi, ezzel 80 ezer fiatalnak tettük volna bizonytalanra a jövőjét. Szerencse, hogy nem baloldali kormánya van az országnak, mert ezek a fiatalok most már tovább tudtak lépni akár egyetemre, főiskolára, az életben tovább tudtak haladni.

Az ön szavaira is emlékszünk, tisztelt képviselő úr, amikor a vakcinák ellen hangolt. Idézném önt szó szerint: „A 133 bátor ember” - itt ránk gondolt, a Fidesz-KDNP képviselőire - „pedig nyugodtan adassa be magának az Európai Gyógyszerügynökség által nem engedélyezett, ellenőrizetlen kínai vakcinát, ha annyira bíznak benne.” Így próbálta ön is nemcsak a pedagógusokat, de mindenki mást is az oltás ellen hangolni.

Idén januárban pedig azt követelte, hogy kezdjék meg a pedagógusok oltását, és nyissanak ki újra a középiskolák, tisztelt képviselő úr, most pedig mintha az aggodalmát érezném az újranyitással kapcsolatban az ön szavaiban, holott januárban pontosan ezt javasolta. A pedagógusok soron kívüli oltása pedig, amint hallhatta, zajlik, és nagy arányban már meg is történt. Önök oltási káoszról beszélnek akkor, amikor az európai átlag kétszerese a magyar átoltozottság.

Mint ön is tudja, testhőmérséklet-méréssel és más egyéb biztonsági intézkedésekkel törekedtünk arra, hogy az iskolákban ne alakuljanak ki gócpontok, amikor pedig a járvány elterjedt, akkor elrendeltük először a középiskolákban, utána pedig minden iskolában és óvodában a digitális munkarendet vagy a szünetet. A testhőmérséklet-mérés mellett többször tömeges tesztelés is volt az oktatási intézményekben.

Idén is arra törekszünk, hogy minél hamarabb a vakcinákat megkapják a pedagógusok, biztonságban tudjon újraindulni az oktatás, és az érettségit is mindenki le tudja tenni. Az elmúlt hónapokban is lehetőség volt arra, hogy kiscsoportos foglalkozások keretében az iskolákban az érettségire való felkészülés megtörténjen; nyilván, számos iskolában ez meg is történt, ahol a tanárok személyesen is tudták segíteni a fiatalokat az érettségire való készülésben. Nyilván, az előző évek is arról szóltak, hogy ki-ki az érettségire készüljön, de fontos ilyenkor, hogy áttekintsék a tananyagot az érettségire vonatkozó részét. Ezt meg is teheték, ennek az iskola a kereteit biztosította, a digitális oktatásban is igyekeztünk minden eszközt biztosítani ahhoz, hogy akinek valamilyen okból nincsen saját eszköze otthon, az megkaphassa ezeket az eszközöket, hogy minél inkább fel tudjanak készülni az érettségire.

Tavaly, amikor önök az érettségi elhalasztását követelték, azt láthattuk, hogy nemcsak 80 ezer diáknak a jövőjét sodorták veszélybe, hanem azok a jóslataik

sem voltak valósak, amelyek az átlaggal kapcsolatosak voltak, hiszen a tavalyi érettségi eredménye 3,61, ez megfelelt nagyjából az előző öt év átlagának, az évis-méltések száma pedig 40 százalékkal csökkent is.

Én arra biztatom önöket is, hogy támogassák azt, hogy a pedagógusokat is beoltsák, támogassák azt, hogy visszatérhessen az átoltozottság révén az élet minél hamarabb a régi kerékvágásba. Ne hergeljék az embereket az oltás ellen, és bízunk benne, hogy akkor fokozott biztonsági intézkedések mellett természetesen, de sikerül az idei érettségiket is ugyanúgy megtartani, mint ahogy tavaly sikerült ezeket megtartani. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Bízunk benne, hogy az érettségi esetében is és a járvány leküzdése esetében is együtt újra sikerülni fog. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! Sajnos, az államtitkári választ nem áll módomban elfogadni, merthogy államtitkár úr nem válaszolt az alapvető kérdésekre, arra, hogy milyen szabályok szerint folytatják le idén az érettségit *(Dr. Rétvári Bence: Mondtam!)*, pedig ezt tudnia kellene a diákoknak, a szülőknek és az iskoláknak is, sem pedig arra, hogy milyen külön segítséget adnak a felkészítéshez azok után, hogy hónapokat otthon voltak a diákok. Ne haragudjon, de volt olyan iskola, ahol jól működött a felkészítés, és volt, ahol nem működött jól. Az lenne az önök dolga, hogy segítsenek azoknak is, akik nem kaptak megfelelő felkészítést.

Ugyanakkor államtitkár úr ezzel szemben lendületesen mondott valótlanosságokat. Néhány ezek közül: sosem mondta az ellenzék azt, hogy ne legyen érettségi, tavaly sem mondta, azt mondtuk, hogy halasszák el egy hónapot, akkor is nyugodtan meg lehetett volna tartani. Ön is azt mondja, és ebben igazat mond, hogy arra hívtuk fel a figyelmet már januárban, hogy oltani kellene a pedagógusokat - na, ennyire vagyunk mi oltással szemben -, és akkor is azt mondtuk, hogy az Európai Unió által engedélyezett vakcinával oltásuk őket; most önök is avval oltják. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Nem baj, hogy megfogadták a tanácsunkat, az a baj, hogy túl későn. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a mai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: **„Hányan dolgoznak részmunkaidőben?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Palkovics László innovációért és technológiáért felelős miniszter úr képviselője Schanda Tamás János államtitkár úr válaszol. Képviselő asszony, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A kormány szereti félreérthető adatokkal megmagyarázni a sikereit, de még inkább elkendőzni a kudarcait, így teszi ezt a foglalkoztatással kapcsolatosan is.

Orbán Viktor az elmúlt hetekben kijelentette, hogy őt csak az az adat érdekli a foglalkoztatáson belül, amely azt mutatja, hogy hányan dolgoznak most Magyarországon, márpedig őszerint most 4,5 millióan dolgoznak - nyilván, ez így rendben van. Ez az adat azonban több szempontból is hamis képet fest: nem mutatja, hogy hányan kénytelenek felfüggeszteni a vállalkozásaikat, nem mutatja, hogy hányan dolgoznak részmunkaidőben, és azt sem, hogy hányan kényszerültek átmenni képzettségüknek nem megfelelő munkakörbe, és visznek haza emiatt sokkal kevesebb pénzt, mint korábban.

Varga miniszter úr tavaly októberben, egy konferencián azt mondta, hogy látványosan nőtt a részmunkaidős foglalkoztatás aránya: míg 2019 végén 700 ezren voltak részmunkában, 2020 augusztusában már 918 ezerre nőtt a számuk, és nem mellesleg azt is bemutatta, hogy 2020 augusztusában már 3,6 millióra csökkent a teljes foglalkoztatottak száma. Ezek a számok teljesen eltérnek a KSH és az Orbán Viktor által hangoztatott adatoktól, miszerint 4,5 millióan dolgoztak és dolgoznak most is, és ebből 230 ezren részmunkaidőben.

Mivel a családok szempontjából egyáltalán nem mindegy, hogy valaki teljes állású vagy részmunkaidős bért kap, ezért írásbeli kérdést intéztem az illetékes tárcához, hogy hányan dolgoznak részmunkaidőben, és miért mond mást Orbán Viktor és Varga Mihály. Fölöttébb furcsa választ kaptam, konkrétan azt, hogy Magyarországon kevesen dolgoznak részmunkaidőben, ebben a vírusválság sem hozott tartós fordulatot. Ezek szerint új mértékegységet vezetett be a kormány, ez pedig a „kevesen”.

(16.00)

Ehhez képest a Gazdaságkutató Intézet most februári reprezentatív felmérése is azt támasztja alá, hogy a vírus miatt majdnem tízszeresére nőtt a részmunkaidőben foglalkoztatottak aránya egy év alatt. Ha a kormány és a minisztérium ennyire nem kompetens, nem csoda, hogy nem megy a válságkezelés.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, válaszoljon a kérdésekre, mi az oka a KSH és az Orbán Viktor által kommunikált, valamint a Varga Mihály által prezentált számok közötti eltérésnek, és árulják el végre, valójában hányan dolgoznak jelenleg részmunkaidőben!

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Schanda Tamás János államtitkár úr válaszol. (Zaj.) Megkérem képviselőtársaimat, akik beérkeznek, csendben szíveskedjenek helyüket elfoglalni, igen magas a teremben az alapzaj. Köszönöm megértésüket. Öné a szó, államtitkár úr. (Zaj. - Az elnök csenget.)

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Nehéz eligazodni újfent a baloldalon, sokszor a „van sapka, nincs sapka” esete juthat az eszünkbe. Az elmúlt évtizedben a kormány foglalkoztatáspolitikájával szemben felhozott egyik baloldali vélemény pont az volt, hogy a magyar munkaerőpiac nem elég rugalmas, nemzetközi összehasonlításban nagyon kevesen dolgoznak részmunkaidőben. Most meg, ha jól értem, akkor az a probléma, hogy a részmunkaidős foglalkoztatást akarja rossznak beállítani.

Sajnálatos, tisztelt képviselő asszony, hogy önöknek a járványhelyzet munkaerőpiaci kezelését illetően sincsen határozott foglalkoztatáspolitikai stratégiája és koncepciója, és a pillanatnyi érdekeiktől vezérelve fogalmaznak meg különböző mondanivalókat. Most éppen nem kevesen, hanem túl sokan dolgoznak önök szerint részmunkaidőben. Ezen nem csodálkozhatunk természetesen, hiszen ha megnézzük az elmúlt egy évet, akkor sokszor láthattuk azt, hogy hol ez a baj, hol az a baj. Egyszer az a baj, hogy nincs elég lélegeztetőgép, aztán az, hogy túl sok van. Egyszer az a baja a baloldálnak, hogy nem nyitunk, aztán pedig az, hogy miért nem zárunk hamarabb. Azt mondják, hogy ne oltunk keleti vakcinával, mert csak a nyugati a jó, aztán meg közlik, hogy saját magukat beoltatták vele.

Tisztelt Képviselő Asszony! Mint ismert, a koronavírus-járvány a munkaerőpiaci folyamatokat is át rajzolta 2020 tavaszától. Az első hullám során számos ágazat szereplőinek átmenetileg fel kellett függeszteniük a tevékenységüket, át kellett szervezniük a termelésüket, illetve a szolgáltatásaikat. Sajnos voltak és vannak is olyan magyar emberek, akiknek a vírus elpusztította a munkahelyét, jóval kisebb mértékben, mint másutt a világon, de talán nem is a szám a lényeg, hiszen mi pontosan abban hiszünk és azt valljuk, hogy ha munka van, akkor minden van. Éppen ezért azon dolgozunk, és ezért dolgoztunk az elmúlt egy évben is, hogy aki dolgozni akar, és munkából akarja eltartani a családját, az ezt meg is tehesse. Ezért vállaltuk és ezért vállaljuk most is, hogy legalább annyi munkahelyet hozunk létre, amennyit a vírus elpusztít.

Tisztelt Képviselő Asszony! A gazdaságvédelmi akciótervnek egy fontos intézkedése volt, még ha ön erre nem is emlékszik és nem is támogatta, a részmunkaidős foglalkoztatás biztosítása. A vállalkozók részmunkaidőben foglalkoztatták a kollégáikat, részmunkaidős bért fizettek számukra, és a fennmaradt részt pedig a kormány kifizette, tisztelt képviselő asszony, emiatt növekedett jelentős mértékben a részmunkaidős dolgozók száma a tavalyi év egy időszakában, illetve maguktól is a vállalkozások egy része a vírusválság kezelése érdekében a részmunkaidős foglalkoztatás mellett döntött. Ennek köszönhető, hogy a nyári hónapokban megfigyelhető volt egy átmeneti növekedés, azonban az év végére ez gyakorlatilag visszaállt a járvány kitörése előtti szintre.

Tisztelt Képviselő Asszony! Az elmúlt év egészét tekintve átlagosan 250 ezer fő dolgozott részmunkaidőben, ami mindössze 5,7 százalékos aránynak felel

meg. A részmunkaidőben foglalkoztatottak éves átlagos létszáma pedig alig 20 ezer fővel nőtt a megelőző évhez képest, miközben a kormányzati intézkedések összességében több mint 1 millió 660 ezer munkavállaló helyzetének javításához járultak hozzá.

Köszönöm megtisztelő figyelmét, és kérem a válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok sorai-ban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem, köszönöm, nem fogadom el a választ. Államtitkár úr, valószínűleg Varga Mihály nem az ön főnöke, hanem a miniszterelnök úr, ezért ön a miniszterelnök úr által kommunikált számot mondta, hogy az az igaz a részmunkaidősökre, addig, amíg Varga Mihály 900 ezer részmunkaidős foglalkoztatotról beszélt. Igen nagy az eltérés, és ön arra nem adott választ, hogy a kettő között miért ekkora a különbség.

Egyébként azt is szeretném önnek elmondani, hogy egyáltalán nem mindegy, hogy valakinek részmunkaidőbe kell mennie, vagy pedig önként vállal részmunkaidős foglalkoztatást. Ön is nagyon jól tudja, hogy teljesen mások a bérek, amikor valakit teljes munkaidőben foglalkoztatnak, vagy aki esetleg napi kettő, négy vagy hat órára kényszerül. Az árak az elmúlt években rettentően megemelkedtek, és bizony a családoknak egyre nehezebb megélni, nem tudják megvenni már sokan a hónap végén a megfelelő mennyiségű élelmiszert, mert nem jut annyi az asztalra.

Államtitkár úr, egy felelős tárcának pontosan kellene tudni azért ezekre a választ. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el a választ. Tájékoztatom önöket, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően határozathozatalra a mai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Elfogadott napirendünknek megfelelően most a mai napon elhangzott interpellációkra adott válaszok elfogadásáról történő határozathozatalokra kerül sor.

Mielőtt megkezdjük a szavazási eljárást, a szavazógépek működőképességének ellenőrzése érdekében jelenlét-ellenőrzést tartunk. Kérem, nyomják meg a szavazógépük valamelyik gombját! *(Megtörténik. - Jelen van: 150; távol van: 49.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, az **I/15385.** számú interpellációra adott választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen szavazattal, 48 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, az **I/15674.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 104 igen szavazattal, 48 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Varju László, a DK képviselője, az **I/15664.** számú interpellációra adott választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 106 igen szavazattal, 49 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Ungár Péter, az LMP képviselője, az **I/15656.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 106 igen szavazattal, 49 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta. *(Jelzésre:)* Bocsánat. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselő asszonyt, milyen szavazatot adott. Nem működött Gurmai Zita képviselő asszony gépe. *(Dr. Gurmai Zita válaszára:)* Bocsásson meg, nem lehet hallani. *(Jelzésre:)* Nem szavazatot adott le, kérem rögzíteni. Köszönöm.

(16.10)

Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence, a Párbeszéd képviselője, az **I/15675.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás. - Dr. Gurmai Zita jelzésére:)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 107 igen szavazattal, 48 plusz 1, tehát Gurmai Zita képviselő asszony szavazatával 49 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Ander Balázs, a Jobbik képviselője, az **I/15662.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 107 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében - kérdezem a képviselő asszonyt, működött-e a gépe; *(Jelzésre:)* igen, tehát 51 nem szavazat ellenében -, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Korózs Lajos, az MSZP képviselője, az **I/15301.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 107 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Arató Gergely, a DK képviselője, az **I/15657.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 107 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta. *(Németh Szilárd István jelentkezik.)*

Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, az I/15661. számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 107 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett... - mielőtt kimondom a végleges választ, Németh Szilárd államtitkár urat kérdezem...

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: *(Hangosítás nélkül.)* Elnök Úr! A szavazások kezdete óta Szabó István államtitkár úrnak a neve szerepel, állítólag fönt az én nevem. Akkor volt olyan szavazatom, ahol igen szavazatom volt, remélem, azt elfogadták. Az utolsó háromnál már az én nevem szerepelt, de nem tudtam szavazni. Ennél egyszerűbben nem tudom elmagyarázni.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Jelzés felénk nem érkezett. A szükséges korrekciót természetesen figyelembe vesszük.

Tisztelt Országgyűlés! Tehát kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 107 plusz 1, tehát 108 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatalunk végére értünk. Azonnali kérdésekkel folytatjuk munkánkat. Kétperces technikai szünetet rendelék el, hogy azon képviselőtársaink, akik nem kívánnak bent maradni, csendben el tudják hagyni az üléstermet. *(Rövid szünet.)*

(A jegyzői székben Hiszékeny Dezsőt Szabó Sándor váltja fel.)

Tisztelt Országgyűlés! Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni, folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Jakab Péter és Szilágyi György, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mit gondol erről, miniszterelnök úr?” címmel. Miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ. Hang most nincs önnél, képviselő úr. *(Szilágyi György: Köszönöm, elnök úr. Megvárjuk Orbán Viktort.)* A képviselő úr jelezte, hogy megvárja miniszterelnök urat a következő ülésen. Tájékoztatom képviselő urat, hogy a miniszterelnök úrnak a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Csányi Tamás és Lukács László György, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Mit gondol erről, Miniszter úr?” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat, miniszterhelyettest jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, megvárom miniszter urat.

ELNÖK: Tájékoztatom képviselő urat, hogy a miniszter úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kívánnak feltenni az agrárminiszternek: „Meddig folytatnak vidékellenes politikát?” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Farkas Sándor miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr, és a lehetőséget is, de megvárom miniszter urat.

ELNÖK: Tájékoztatom képviselő urat, hogy a miniszter úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Steinmetz Ádám, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni miniszterelnök úrnak: „Igen vagy nem?” címmel. Miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a megtisztelő lehetőséget, elnök úr. A miniszterelnök úrtól szeretnék majd választ kapni.

ELNÖK: Tájékoztatom képviselő urat, hogy a miniszterelnök úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Balczó Zoltán, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Miért nem teljesítették az ígéretüket?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat, miniszterhelyettest jogosította fel. Kérdezem, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

(16.20)

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A 60 év feletti oltásra regisztráltak februárban kaptak egy levelet az illetékes kormányhivataltól, mely szerint: „Az oltási terv alapján minden 60 év feletti honfitársunk, aki regisztrált, húsvétig megkapja az oltást. Így hamarosan ön is elhet a lehetőséggel.”

Húsvét elmúlt, és nemhogy a 60 év feletti, de a 70 év feletti, hónapokkal ezelőtt regisztráltak sem kapták meg az oltást. Zárójelben megjegyzem, én is közéjük tartozom.

Igen, tudom azt, hogy az Európai Unió rossz szerződéseket kötött, ezért a várt vakcinamennyiség nem érkezett be. Ezért a kormányzat keleti vakcinákat rendelt; nagyon helyesen és jól tette. *(Szórványos taps a*

kormánypárti padosorokból. - Dr. Rétvári Bence: *Az első fecske!*) Ennek köszönhetően érhető el az, hogy Magyarországon nagyarányú a társadalom átoltottsága, ami ugyan nem az egyetlen paraméter arra nézve, hogy indokolt-e a nagyobb mértékű nyitás, de egy nagyon fontos eredmény.

Ugyanakkor hozzá kell tennem, hogy fiatal embereknek, nem veszélyeztetett embereknek a nagy tömege is megkapta az oltást, ami önmagában nem baj, de azért mégiscsak a statisztika így hangzik például ma: elhunyt 311, döntően idős, krónikus beteg ember. Nem véletlenül Orbán Viktor hónapokkal ezelőtt azt mondta, hogy szűnjön meg a regisztráció alapján a sorrend, hanem a kor alapján történjen meg.

Nos, ez azt jelenti, tisztelt államtitkár úr, hogy Önök nem tudták ezt az oltási tervet teljesíteni. Az a kérdés - nem csak a magam nevében, természetesen, akkor nem szólnék meg -, miért nem tudták ezt teljesíteni, és milyen újabb ígérvényt tudnak tenni, amit betartanak, hogy az idős állampolgárok, akik regisztráltak, hozzájussanak az oltáshoz. Várom megtisztelő választát.

És annyit kérek, hogy ha idéz másoktól, vakcinaellenes, keletivakcina-ellenes (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) hozzászólást képviselőktől, tőlem idézzen, ha talál olyat! Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mint ahogyan az elmúlt napokban ön is hallhatta az operatív törzs sajtótájékoztatóin, sajtóanyagain: a 65 év feletti átoltottsága - mármint a regisztráltaké, természetesen - 85 százalék fölött jár. Az elmúlt hetekben arra koncentráltunk, pontosan azért, mert a leginkább kitett honfitársaink a koronavírus-járványnak leginkább az idősek, hogy az ő oltásukat gyorsítottuk föl, hogy ők kapjanak meg minél többet azokból az oltásokból, amelyek valóban - ahogy ön is utalt rá - korlátozottan állnak rendelkezésünkre.

Ha az Európai Unió által beszerzett vakcinák is olyan arányban érkeztek volna meg az elmúlt hónapokban, mint a Magyarország által önállóan beszerzett vakcinák, akkor 2,4 millióval több ember beoltására alkalmas vakcina lenne itt az országban. Hiszen míg a közösen beszerzett és leszállított vakcinák aránya 10 százalék körül mozog, addig több mint 30 százalékos a keleti vakcinák leszállítási aránya. Tehát jobb helyzetben lenne minden európai ország, így Magyarország is, hogyha olyan sebességgel érkeznének be a közös beszerzésű, európai uniós beszerzésű vakcinák, mint a Magyarország által önállóan beszerzett vakcinák.

Ezekben a napokban is arra koncentráltunk, tisztelt képviselő úr, a pedagógusok soron kívüli oltása mellett, hogy elsőbbséget élvezzenek az idős emberek, hogy minél több idős embernek legyen meg a védettsége. Hiszen jól látható, hogy a koronavírus elsősorban

az idős embereket támadja meg, bár már a kórházakban levők átlagéletkora a brit vírusmutáns miatt alacsonyabb, mint a korábbiakban, hiszen itt egy újfajta vírusról beszélhetünk, egy gyorsabban terjedő, agresszívabb vírusról, ami sokkal több, arányaiban is sajnos sokkal több embert juttat kórházba; de ha az elhunytak átlagéletkorát nézzük, akkor ez még mindig nagyon magas az idős emberek közül kerül ki.

Ezért volt fontos, hogy egyértelművé tette a kormányzat, hogy az idős emberek oltását kell leginkább felgyorsítani, ezért eredmény az, hogy 85 százaléknál tartunk ebben a körben. És azon idős emberek számára, akik korábban levelet kaptak, de nem regisztráltak az oltásra, ezért került kiküldésre egy újabb levélkör, hogy aki nem levélben regisztrált, nem az interneten regisztrált, újabb lehetőséget kapjon, hogy mégis regisztráljon, hiszen az ő egészségük, az ő életük is fontos, ezért gyorsította föl a vakcinabeadásokat a kormány.

Ha megnézi ön más országok napi oltásbeadását, jól láthatja, hogy Magyarország az uniós szintet legalább kétszeresen haladja felül, így a magyar idősek is nagyobb biztonságban vannak, mint általában az európai idősek. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök Úr! Köszönöm a szót. Államtitkár Úr! Megerősítette, amit mondtok, ami itt van leírva, hogy az idősek beoltása lenne a legfontosabb! Itt az ígérvény: 60 év felettieknek megoldják húsvétig, amit említettem.

Most más adatot mondok: Müller Cecília mondta, hogy a 80 év feletti 10 százalékát sem oltották be. (*Sic!*) Tehát ön megerősíti, hogy igen, az időseknek kell az oltást beadni. Én is ezt mondom, de a kérdés az, hogy miért nem sikerült.

Nagyon jó, hogy a fiatalok is oltást kapnak, de hallom, tömegével, százezrével kapják, és nem értik, hogy miért hívták be őket, amikor - és azokról beszélek, akik előre, hónapokkal ezelőtt regisztráltak, azért kapták ezt, és nem sikerült megszervezni. A háziorvosok most kapják meg csak a teljes listát, ami alapján ők esetleg be tudják sorolni.

Tehát a kérdés: hol akadt el, mi volt a gond abban, hogy nem sikerült az oltási tervüket betartani? Köszönöm. (*Taps az ellenzéki pártok padosoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás illeti meg az államtitkár urat. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Önök azon a hétvégén beszéltek oltási káoszról, amikor 190 ezer embert oltottak be. Ön akkor beszél nem elég hatékony oltásról, amikor - említettem önnek - a 65 év fölöttiek 85 százaléka került már beoltásra; nem tudom, hány más európai uniós országot talál, ahol

már az időssek oltása ennyire előrehaladott. Ez annak köszönhető Magyarországon, hogy Magyarországnak több vakcinája van, mint a legtöbb európai uniós országnak, azaz biztosan több van, és jobban is halad. Málta után mi vagyunk a másodikak, tisztelt képviselő úr.

Ezért fontos, hogy az egészségügyi dolgozók beoltása után, amely első körben megtörtént, a bentlakásos szociális intézményekben dolgozók és az ott lakók beoltása után, akik egy közösségben vannak, és nyilván labilisabb egészségügyi állapotban vannak az ott gondozottak, utána a kormány azt mondta, hogy a legfontosabb az idős honfitársaink egészségének és életének a védelme.

És valóban, húsvétig eljutottunk oda, hogy a regisztrált idősök 85 százaléka megkapta már a védőoltást, és azon fogunk dolgozni, hogy a maradék rész is a következő napokban megkaphassa. Azt hiszem, ez egy fontos eredmény. Egy magyar idős sokkal inkább érezheti magát biztonságban, mint az Európai Unió más országaiban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Mesterházy Attila, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszter asszonynak: **„Hogy is van ez?”** címmel. Képviselő úr, öné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Üdvözlöm miniszter asszonyt a parlamentben. Javasolom, hogy többször jöjjön közénk, és akkor talán jobban követni tudja azokat a vitákat és javaslatokat, amik itt elhangzanak, mert úgy látszik, hogy amit a médiában vállalnak, azt utána a kormány nem képes teljesíteni.

Miről is szeretnék beszélni? Az elmúlt évben egy komoly botrány rázta meg Magyarországot, ez pedig a Kaleta-botrány volt, amikor egy magyar diplomatát pedofil képek gyűjtésén és ezzel kapcsolatos bűncselekmények elkövetésén kapták rajta; sajnálatos módon nem a magyar hatóságok, hanem külföldi hatóságok.

Tulajdonképpen akkor ezt az ember hazacsempészték, hazamenekítették külszolgálatából, és agyonhallgatta a kormány, a Külügyminisztérium és a fideszes politikusok is ezt az ügyet. Majd aztán, amikor a botrány kirobbant, mert kiderült, hogy egy vállalhatatlanul enyhe ítélet született a hatályos jogszabályok alapján, akkor Szakács László képviselőtársammal egy országgyűlési határozatot terjesztettünk az Országgyűlés elé, amiben azt kezdeményeztük és arra szólítottuk föl miniszter asszonyt, hogy tegyenek valamit, szigorítsanak a jogszabályokon, hogy ilyen még egyszer ne fordulhasson elő. Talán nem meglepő miniszter asszony számára sem, hogy a Fidesz leszavazta ezt a határozattervezetet, pedig a szavak szintjén nagy volt az egyetértés abban, hogy a pedofilokkal szemben, a gyermekeket bántalmazókkal szemben fel kell lépni a törvény legkeményebb szigorával.

Kocsis Máté munkacsoportról beszélt a sajtóban, a miniszterelnök tavaly szeptemberre ígérte 12 törvénynek a módosítását, ami egy átfogó gyermekvédelmi törvény módosítását jelentette volna. Ez a törvény nem került be.

Ebben a Házban sok mindenről tárgyaltunk, mindenféle örültséget meg kellett hogy tárgyaljunk, de pont erre a kormánynak nem volt ideje, hogy a pedofilokkal szemben föllépünk, és ehhez legyen meg a bíróságnak és a nyomozó szervezeteknek a megfelelő eszköze *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a törvények szintjén.

Ezért arról kérdezem a miniszter asszonyt, miért szabotálták el azt, amit a miniszterelnök szeptemberre ígért. Köszönöm, elnök úr, a türelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

(16.30)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga Judit miniszter asszonynak. Parancsoljon!

DR. VARGA JUDIT igazságügyi miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Megtiszteltetésnek érzem, hogy három hetet is várt arra, hogy személyesen tudjak válaszolni a kérdésére. Bár az ilyen kérdések, amelyek a „Hogy is van ez?” címmel kerülnek ide napirendre, talán az „amilyen az adjonisten, olyan a fogadjisten!”, és ha esetleg megtisztelt volna azzal, hogy részletesebb információt ad, akkor talán részletesebben is tudnék válaszolni a kérdésére.

De hadd bocsássak annyit előre *(Leveszi a maszkját.)*, ha így jobban értik, akkor le is veszem, hogy Magyarországon a bíróságok függetlenek, és a hatalmi ágak megosztása értelmében a mindenkori igazságügyi miniszter maximum tanúja lehet az igazságszolgáltatásnak. Tehát nem tisztzem minősíteni a bírósági ítéletet. Abban azonban meg szeretném erősíteni, hogy természetesen teljes joggal háborítja fel az egész társadalmat az, ha gyermekek szexuális kizsákmányolásának bármiféle formája is felmerül.

Folyamatos az Igazságügyi Minisztériumban a jogalkotás, folyamatos a meglévő, szigorú büntető törvénykönyv hatályosulása, a jogalkalmazás gyakorlatának a felülvizsgálata. Egyébként ebből a célból a közelmúltban neveztem ki miniszteri biztossá Kónya István volt kúriai elnökhelyettes urat is, akinek pontosan ez lesz a feladata a minisztériumban.

Tehát mi folyamatosan dolgozunk, és az egész családvédelmi témakörben is miniszteri biztossá neveztem ki Wopera Zsuzsa korábbi polgári peres eljárásért felelős miniszteri biztos asszonyt is. Tehát mi minden erőnkkel azon vagyunk, hogy a magyar jogszabályok a legmagasabb szintű védelmet nyújtsák gyermekeink számára.

Azonban azt hadd tegyem hozzá, hogy ez a jogalkotás nem lehet kapkodó, hiszen a büntető törvénykönyvnek egy nagyon törekeny, belső rendszere van, belső dogmatikája. Ha egy-egy szálát megmozgatunk erős felindulásban, akkor belső összefüggétségeket, aránytalanságokat eredményezhet ez

az elkapkodott, hozzá nem értő hozzányulás, ezért nem politikai nyomás, hanem abszolút a szakma és a társadalom elvárásai szerint kell cselekednünk. Úgyhogy ez a munka zajlik, tisztelt képviselő úr.

Ha további tájékoztatásra van szükség, akkor kérem, írásban vagy akár hozzám intézett levélben tegye fel a kérdést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter asszony választát. Viszonzásra megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Elnézést, miniszter asszony, feltételeztem azt, hogy ön felkészült a pedofilok elleni harc tekintetében. Valószínűleg tévedtem, és ez ki is derült. Azt gondoltam, hogy ez egy olyan téma, amivel egy igazságügyi miniszternek, ha éjjel az álmából felkeltik, akkor így kell tudnia a választ, hogy hogyan fognak odavágni a pedofiloknak. Hiszen nem messze magától ült Kocsis Máté, aki azt is akarta még szankcionálni, ha valakinek a fejében a gondolat megszületik, hogy pedofil gondolatokra vagy ilyen dolgokra adná a fejét.

Önök voltak azok, akik azonnali cselekvést ígértek - azért szavaztak le bennünket -, mi is azt kértük, az ön miniszterelnöke volt, aki azt mondta, hogy szeptemberre ennek az átfogó törvénymódosításnak el kell készülnie, és meglepetéssel hallom, hogy önök hirtelen ilyen megfontoltak lettek a törvényalkotás kapcsán, és a társadalmi elvárásokra hivatkoznak.

Érdekes, semmilyen más esetben önöket nem érdeklí a társadalmi elvárás, nem érdeklí az, hogy sietni kéne, csak pont és kizárólag, amikor a pedofil, aljas szemetekkel szemben kellene fellépni. Na, ez lenne a dolga, miniszter asszony, nem hogy engem oktasson itt a parlamentben, hogy én hogyan tegyem fel a kérdést. Ilyen a popszakma, jöjjön be többször a parlamentbe, akkor talán tudni fogja a választ. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

(Dr. Vinnai Győző elfoglalja helyét a jegyzői székekben.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszter asszonyt. Parancsoljon!

DR. VARGA JUDIT igazságügyi miniszter: Tisztelt Képviselő Úr! Talán épp ez az oka, hogy ez a stílus számomra elfogadhatatlan, úgyhogy szerintem ebből ön is vonja le a megfelelő tanulságokat.

Mint hangsúlyozom, ez a munka folyamatban van, és azért ne felejtjük el, hogy egy világjárvány közepén járunk, ahol a kormány éjt nappallá téve azon dolgozik, hogy az emberi életet és az egészséget mentse. Ennek is köszönhető ez a rendkívüli eredmény, hogy Európában egyedülállóan Magyarországon 25 százalékos már a lakosság átoltottsága.

Az előbb elmondottak is azt erősítik meg, hogy egyrészt Magyarországon egy rendkívül szigorú büntető törvénykönyv van 2013 óta hatályban, amelynek

a folyamatos szigorításán a belső koherenciák tiszteletben tartásával dolgozunk, és meg fog születni egy ilyen szabályozás. Úgyhogy várjon türelemmel! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter asszony választát. Tisztelt Országgyűlés! Bósz Anett, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Miért nincsenek világos szabályok az oltási sorrendre?”** címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat, miniszterhelyettesét jogosította fel. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét. Öné a szó, képviselő asszony.

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A mai napon már egy ellenzéki kollégám jelezte önök felé, hogy zavar van az oltási terv sorrendjében. Februárban megkezdtek a 60 év alatti krónikus betegek Covid-19 elleni oltását. Sajnálatos módon azonban a járvány kezelése és az oltási folyamat körüli zűrzavar erre is kiterjed. Nem tudjuk, mert nem adták a polgárok tudtára, melyek azok a krónikus betegségek, amelyekben szenvedő, 60 év alatti honfitársaink oltását a terv előre sorolta.

A regisztrációval egyidejűleg letölthető és az oltásnál kötelezően leadandó hozzájárulási nyilatkozat első kérdése, hogy van-e a jelentkezőnek krónikus betegsége, példaként pedig felsorolja a cukorbetegséget, a magas vérnyomást, az asztmát, a szív- és érrendszeri betegséget. Joggal gondolhatná ez alapján egy jelentkező, hogy ezek azok a krónikus betegségek tehát, amelyekkel egy 60 év alatti előbbre sorol az oltási sorrend.

Csakhogy a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő honlapja a koronavírus elleni védőoltással összefüggésben ezek közül csak a magas vérnyomást, a cukorbetegséget és a szívbetegségek egy bizonyos típusát említi, illetve ezek bizonyos kombinációit. Arról azonban nem ejt szót, hogy a vesebetegekkel, valamint az asztmásokkal mi a helyzet. Kitér ezzel szemben a COPD nevű krónikus obstruktív tüdőbetegségre, amire viszont a nyilatkozat nem kérdez rá, és amelynek a tünetei ugyan összetéveszthetők az asztmával, egymáshoz ezeknek azonban semmi köze.

Hogy a zűrzavar teljes legyen, tisztelt államtitkár úr, a gyakorlatban kiderült, hogy azok, akik a nyilatkozatban és a NEAK tájékoztatójában egyaránt szereplő magas vérnyomásban igen, más krónikus betegségben azonban nem szenvednek, semmiféle előnyt nem élveznek.

Tisztelettel kérdezem tehát államtitkár urat, hogy miért nem alkotnak világos szabályokat, és miért nem tájékoztatják erről az érintetteket, vagyis hazánk valamennyi polgárát. Várom megtisztelő választát. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Hadd ajánljak a figyelmébe, tisztelt képviselő asszony, három külföldi és három itthoni hivatkozást! Egyrészt a WHO főigazgatója mondta azt, hogy a magyar oltási terv igencsak meggyőző eredményt produkál, nem úgy, mint az Európai Unió teljesítménye; úgy látszik, ön vitában áll a WHO főigazgatójával. Az Európai Unión belül a magyar a második legeredményesebb oltási program, hiszen a második legnagyobb arányban oltottuk be a honfitársainkat. Úgy látszik, ez sem győzi meg önt arról, hogy eredményes lenne a magyar oltási program. A New York Times adatai szerint a világ 11. legeredményesebb országa Magyarország az oltásban, de ön, úgy látszik, a WHO-val, az Európai Unió járványügyi hivatalával és a New York Times cikkével sem ért egyet.

De akkor mondok itthoni példákat: az ön új pártelnöke, mióta átigazolt a DK-ba, Gyurcsány Ferenc azt mondta, hogy „ne kerteljünk, ment, mint a karikacsapás”, így beszélt a saját oltásáról. Szabó Tímea: „az egész folyamat flottul ment”, írta a saját oltásáról. És még az önök főpolgármestere, Karácsony Gergely is azt mondta, hogy „minden jól meg volt szervezve, mindenki tette a dolgát”.

Azok a politikustársai tehát, akik megkapták az oltást, illetőleg azok a nemzetközi kimutatások, amelyek vizsgálják más országok oltási gyakorlatát, azt mutatják, hogy Magyarországon ez sokkal gyorsabban, gördülékenyebben és hatékonyabban megy, mint számos más országban, az Európai Unión belül pedig a második leghatékonyabban, tisztelt képviselő asszony.

Az, hogy pontosan kinek milyen betegsége van, kinek milyen oltás adható, életkortól, betegségtől függően, azt mindenkinek a saját orvosa tudja eldönteni. Az orvos ismeri pontosan a betegnek vagy a nem beteg időskorúnak az egészségügyi különböző adottságait, illetőleg a vakcinának a tulajdonságait. Ebből tudja az orvos megállapítani, hogy ki az, akinek elsőbbséggel kell beadni az oltást, és ki az, akit hátrébb sorol. Ez egy egészségügyi döntés, nem parlamenti politikusoknak kell ezt eldönteni, tisztelt képviselő asszony, hanem gyakorló orvosoknak és háziorvosoknak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak. Parancsoljon!

BŐSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr, abban azért megegyezhetünk, hogy nem válaszolt a kérdésekre. A mai napon visszautaltam már egy ellenzéki kollégára, aki azt mondta önöknek az imént, hogy sok idős ember nem érti, hogy miért nem került még sorra az oltási terv alapján, mert önök azt ígérték, hogy őket már beoltják most hűvös-ig.

Illetve én azt kérdeztem, tisztelt államtitkár úr, hogy miért nem elérhetőek, tételesen felsorolva, azok a krónikus betegségek, ami alapján a 60 év alattiak

feltételezhetik, hogy nagyjából mikor kerülnek sorra, hiszen ez rendkívüli módon érdekli a polgárokat.

(16.40)

Tehát, államtitkár úr, nekem nem az ön által sorolt szervezetekkel van problémám, hanem azzal, amit itt az ellenzéki kollégám is jelzett már, hogy számos fiatal ember nem érti, hogy ő miért került sorra az oltási sorrendben, amikor adott esetben nincs is krónikus betegsége, és egyébként nagyjából a harmincas évei elejét tapossa, mialatt több 70 éven felüli honfitársunk még várakozik az oltásra. Van tehát oltási sorrend vagy nincs? Szerintem ezt kell megválaszolni, nem pedig azt, hogy a politikusok eldöntik-e, hogy mi erre a jó válasz. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Nem el akarom dönteni a jó választ, az ön válaszára várok, tisztelt államtitkár úr. *(Szórványos taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszterhelyettes urat. Parancsoljon! *(Dr. Budai Gyula: Ez hihetetlen!)*

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Képviselő Asszony! Ma már többször elmondtam, de önnek is szívesen elismétlem, hogy a 65 év feletti regisztrált, oltásra jelentkező idős emberek 85 százalékát már beoltottuk. Nem hiszem, hogy van sok ország Európában, amelyik ilyen magas arányt tud felmutatni, és arra törekszünk természetesen, hogy a maradék 15 százalék beoltása is minél hamarabb megtörténjen, és újabb felhívásokat teszünk közzé, hogy még többen regisztráljanak az idősek közül is, hiszen ők vannak a legnagyobb veszélyben, hogy őket is be tudjuk oltani.

Azt viszont biztosan tudom mondani, hogy ha önökön múlna, Magyarországon ma egymillióval kevesebb ember lenne beoltva, mert önök mással sem foglalkoznak tavaly november óta *(Dr. Budai Gyula: Így van!)*, mintsem hogy a kínai vakcina és az orosz vakcina magyarországi behozatalát, engedélyezését megakadályozzák, és az embereket arról győzték meg, és erre pénzt, időt áldoztak, hogy ne is kérjék sem a kínai, sem az orosz vakcinát. Ha önökön múlna, idősök, fiatalok, középkorúak, férfiak, nők, krónikus betegek és nem krónikus betegek biztos, hogy mindnyájan alacsonyabb arányban lennének beoltva. Tisztelt képviselő asszony, önök rendkívül felelőtlen politikát folytattak az elmúlt hónapokban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Ki vállalja a felelősséget miniszterelnök úr?” címmel. Miniszterelnök úr távolléte miatt a válaszára Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jogosította fel. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó

személyét, vagy miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm, megvárom a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Tájékoztatom, hogy miniszterelnök úrnak a második **sonon következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Hohn Krisztina, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a családokért felelős tárca nélküli miniszternek: **„Hogyan kárpótolják a szülőket?”** címmel. Miniszter asszony távolléte miatt a válaszadásra Zsigó Róbert államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Öné a szó, képviselő asszony.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A március 6-án kelt kormányrendelet értelmében március 8-ától kezdődően zárva tartanak az oktatási intézmények, melyek a jelenlegi jelzés szerint április 19-én fogják megnyitni kapuikat. A rendelkezés célja a járvány megfékezése volt, ami azonban sajnos a gyermek munkavállalókat elég lehetetlen helyzetbe hozta. Az otthon maradás által ugyanis kiestek a munkából, ezért sokan kényszerültek arra, hogy akár fizetés nélküli szabadságot vegyenek ki, amennyiben már természetesen nem rendelkeztek szabadsággal. Ez egy 27 munkanapot magában foglaló periódus, ami hatalmas érvágás lehet a családoknak. A szülők mint munkavállalók számára mindenképpen szükség lenne olyan szabályozás kialakítására, amely intézménybezárás esetén lehetővé teszi szükség szerint, szükség esetén a gyermekkel való otthon maradást anélkül, hogy ez egzisztenciális kockázatot jelentene. Tavaly tavasszal egyébként ugyanez játszódott le, sokan kivették az összes szabadnapjukat, szabadságukat, és állami segítség nélkül a családok magukra maradtak.

A fentiek hatványozottan igazak az egyedülálló szülőkre. Kulcsfontosságú lenne, hogy ebben az esetben a szülők a napi átlagkeresetnek megfelelő juttatást kapjanak, hiszen a 12 évesnél fiatalabb gyerekek általában még azért nem elég nagyok ahhoz, hogy hosszabb ideig egyedül maradhassanak. Ezért szeretném megkérdezni, hogy tervezi-e a kormány, hogy kompenzálja a több mint egy hónapos intézménybezárások idejére a gyermekükkel otthon maradni kényszerülő szülőket. Kiemelten kérdezem ezt azokra vonatkozóan, akik fizetés nélküli szabadságra kényszerültek, vagy azokra, akik elvesztették a munkájukat, és mondjuk, segélyre sem jogosultak. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Zsigó Róbert államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

ZSIGÓ RÓBERT, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az ön által

elmondottakkal szemben a családok nem maradtak magukra, a kormány nem hagyta magára sem a magyar embereket, sem a magyar családokat, nem úgy, mint korábban egyébként, 2010 előtt, az akkori baloldali kormányok.

Szükség az azonnali kérdések időkerete ahhoz, hogy mindent felsoroljak, minden intézkedést, amelyet tettünk azért, hogy a magyar családokat segítsük, néhányat engedjen meg, hogy felsoroljak. Bevezettünk hitelmoratóriumot a családok megsegítésére, egyébként jelenleg 1,6 millió család él ezzel a lehetőséggel. Ingyenes internetszolgáltatást vehetnek igénybe azok, akik az otthoni digitális oktatásban vesznek részt. De például a családokon, a szülőkön való segítség az is, hogy az Országgyűlés úgy döntött korábban, hogy a csed összegét az édesanya korábbi bruttó fizetésének 100 százalékára emeli. Ennek következtében egyébként az édesanyák a gyermekük születését követő fél esztendőben magasabb jövedelmet fognak kapni, mint előtte a nettó jövedelmük volt.

A veszélyhelyzet alatt is számos támogatást biztosítunk, és számos esetben egyszerűsödik ezek igénybevétele. A gyermek gondozására, nevelésére tekintettel járó egyes egészségbiztosítási és családtámogatási ellátásokra való jogosultságok meghosszabbításáról szóló rendelet értelmében a gyed, a gyes és a gyet fennálló jogosultságát továbbra is fennállónak kell tekinteni. A jogosultság az általános szabályok szerint a megállapított gyed mellett a hallgatói jogviszony alapján, a nevelőszülői, a nagyszülői, valamint a méltányossági alapon járó gyed esetében és ugyanígy a gyes esetében is jár. A jogosultság meghosszabbítása iránt nem kell külön kérelmet benyújtani az ügyfélnek, mert az automatikusan, hivatalból kerül megállapításra. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, köszönöm szépen az emlékeztetőt, ezekkel a rendelkezésekkel én is tisztában vagyok. Senki nem mondta, hogy ezek rosszak, sőt lehet, hogy ez furcsa lesz, de én ezeket jónak tartom, viszont ez nem pótolja a családok kieső jövedelmét. Jó dolog a hitelmoratórium, és nagyon öröndetes minden olyan családpolitikai intézkedés, amely a családok érdekeit szolgálja, de ez nem pótolja azt a jövedelemkiesést, ami akkor keletkezik, ha kénytelen a szülő otthon maradni a gyermekkel. Tudom, vannak olyan iskolák, illetve az iskolák biztosítanak lehetőséget arra, hogy a gyereket bevihetik megőrzésre a szülő, viszont így a fertőzésveszély kockázata is nagyobb. Ezért sokan inkább kénytelenek azt választani, hogy otthon maradnak, különösen akkor, ha több gyerekről van szó. Tehát még egyszer kérdezem, tervezik-e azt, hogy ezeknek a szülőknél kompenzálják a bevételkiesésüket. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Viszonzás illik meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

ZSIGÓ RÓBERT, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Én készséggel elhiszem önnek, hogy ön jó és segítő szándékkal szól hozzá, viszont kellő tisztelettel el kell mondanom, hogy az ön, az önök újdonsült szövetségesei nem mutattak jó példát válságkezelésből akkor, amikor ők voltak a Gyurcsány-Bajnai-kormányok időszakában, 2010 előtt, az akkori válságok idején nem segítettek a szülőket és a családokat, hanem megszorítások voltak. Megszüntették az otthonteremtési rendszert, elvették az egy- és kétféretes családok adókedvezményét, csökkentették a gyás időtartamát, az idősektől elvették a 13. havi nyugdíjat, a fiataloknak pedig Gyurcsány Ferenc akkor azt ígérte, hogy el lehet innen menni. Ez volt az akkori Gyurcsány-Bajnai-kormányok családokat támogató rendszere.

Ezzel szemben mi a családok mellett állunk. A kormány célja, hogy egyre könnyebb legyen Magyarországon családot alapítani, gyermeket vállalni és gyermeket nevelni. Ebben a koronavírus-járvány okozta válsághelyzetben is számíthatnak ránk a családok. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Kocsis-Cake Olivio és Szabó Tímea, a Párbeszéd képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mi folyik itt?” címmel. Miniszterelnök úr távolléte miatt a válaszadásra Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Megvárjuk miniszterelnök urat.

ELNÖK: Tájékoztatom, képviselő úr, hogy miniszterelnök úrnak a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

(16.50)

Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mi folyik itt?**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan távolléte miatt válaszadásra Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jogosította fel. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen kéri a választ. *(Burány Sándor: Igen!) Igen.* Öné a szó, képviselő úr.

BURÁNY SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Két olyan réteg érdekében intézek most kérdést önökhöz, amelyek védelmében fontos szót emelnünk, többek között ilyenek a pedagógusok és ilyenek a szociális munkások.

A pedagógusok esetében önök végül, nagy nehezen elfogadták a szakma és az ellenzéki politikusok követeléseit, előre vették az oltási sorrendben a pedagógusokat, és elkezdtek az oltásokat. Velük kapcsolatban viszont kitétték őket egy súlyos veszélynek, nevezetesen, hogy napokkal az első oltás beadását követően újra visszaküldik őket a munkahelyükre, a gyerekek közé, pontosan abba a veszélyhelyzetbe, aminek ellenére kell hogy megkapják a vakcinát.

Mindnyájan tudjuk, hogy az első oltás utáni néhány napon belül - ezt csak Orbán Viktor nem tudja - a védettség még nem alakul ki, sőt a szakemberek véleménye szerint, a gyártók szakvéleménye szerint a teljes védettség csak a második oltást követően, attól függ, hogy milyen vakcináról beszélünk, hetekkel a második oltást követően alakul ki. Önök most mégsem hallgatnak a szakma kérésére, és úgy nyitják meg az iskolákat, hogy a pedagógusok még nem rendelkeznek ezzel a teljes védelemmel, súlyos veszélynek kitéve őket.

A második esetben az önök mulasztása még súlyosabb, hiszen a szociális munkások esetében, ellentmondásos módon, de lényegében a szociális munkások nagy részét kizárták a mai napig abból a lehetőségéből, hogy akár az első oltást soron kívül megkaphassák, például az önkormányzat hatáskörében, feladatkörében dolgozó szociális munkások, akik nem egy zárt intézményben dolgoznak.

Az a kérdésem tehát a kormányhoz, mikor vonja le a konzekvenciákat, mikor hajlandó végre a pedagógusokat érdemben is megvédeni, és mikor hajlandó előre venni az oltási sorrendben a szociális munkásokat. Tisztelettel várom választát. *(Szórványos taps az ellenzéki padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A pedagógusokkal kapcsolatos kérdésére azt tudom mondani, hogy nem végül és nagy nehezen cselekedtünk, hanem megfogadtuk először azt a kérést, ami az iskolák átmeneti bezárására, online oktatásra való átállására vonatkozott, majd ezt követően az operatív törzs arról is döntött, hogy ebben az időszakban soron kívül be tudjuk oltatni a pedagógusokat is.

Miután ez Pfizer-oltással történt, ezért anélkül, hogy virológiai vitába mennék bele a képviselő úrral, hiszen egyikünknek sem szakterülete, azt szeretném jelezni, hogy az amerikai gyógyszerhatóság már decemberben azt tette közzé, és a múlt héten ezt meg is erősítette, ráadásul a balliberális média szentelt neki meglepően nagy teret, hogy milyen jó is az amerikai oltás, hogy a védettség jelentős részben már az első oltást követően kialakul. Ez egyébként a halálozási statisztikák alapján is teljesen egyértelmű. Tehát a védettségben az érdemi különbség nem a második oltást követően, hanem az első oltás után áll be. Ez nem azt

jelenti, hogy ne növekedne a második oltás után, ebben nincs köztünk vita, de az érdemi védettség az első oltást követően beáll.

Miután abban a Ház falain belül egyetértettünk, hogy úgy kell védekezni, hogy az élet lehetőleg ne álljon meg, a gazdaság, amennyire lehet, működjön, az emberek ne veszítsék el az állásukat, ez nyilván közvetlen összefüggésben áll az iskolával is, ezért mondtuk azt, hogy két héttel az első oltás beadása után, egyes esetekben majdnem három héttel az első oltás beadása után fennáll az a védettség, aminél lényegesen kisebb védettség mellett egyébként sokan Magyarországon ma is dolgoznak. Ezért mi nem látjuk komoly kockázatát az iskolák újraindításának, sőt azt látjuk, hogy egyébként az élet folyamatossága sokkal inkább biztosítható akkor, hogyha az iskolák április 19-én megnyitják kapuikat.

Az a reményünk, a második kérdésére adott egymondatos válaszként, hogy ennek a hónapnak a végéig több mint négymillió embert be tudunk oltani. Tehát pillanatnyilag 3 millió 950 ezren regisztráltak, ezért úgy gondolom, hogy ez válasz arra is, hogy mindenki sorra kerülhet. Ha nő a regisztrációk száma, akkor még maradnak májusra is *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*, de május végéig mindenkit be tudunk oltani. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen a miniszter úr választát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Miniszter Úr! Amit az első kérdésre adott válaszában elmondott, abban is vannak köztünk viták, viszont szinte semmit nem mondott a szociális munkások oltásáról, miközben arról is kérdeztem.

Tudjuk, hogy a szociális munkások... - és azt mondta, hogy átlagos munkahelyeken is dolgoznak az emberek oltás nélkül is, meg az első oltás nélkül, igen, de ezek nem átlagos munkahelyek. Tehát az nem egy átlagos munkahely, ahol rászorulók százaival kell hétről hétre találkozni akár egy ételosztás, akár egy személyes segítségnyújtás, ügyintézés kapcsán, mint az, hogy bemenni a kollégák közé dolgozni egy irodába. Ez nem ugyanaz. Nem ugyanaz a szituáció, sokkal nagyobb kitettségük van a pedagógusoknak is és a szociális munkásoknak is.

Még egyszer kérdezem tehát, ahhoz hasonlóan, ahogy a pedagógusok oltásának először ellenálltak, Kásler miniszter úr még azt mondta, hogy várjanak a sorukra, csak úgy jelzem, hogy szó nem volt arról, hogy már alig várták, hogy megkérjék önöket, hogy oltsák be őket, és akkor oké, elrendeljük, tehát itt volt egy kormányzati ellenállás, amit először le kellett törni. Most miért állnak ellen a szociális munkások oltásának? Várom választát! *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg a miniszter urat. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Nem volt ellenállás, amit le kellett törni. Van egy oltási sorrend. Az oltási sorrendben először az idősebbek, a legidősebbek kerültek sorra, mert jól látszik a halálozási adatokból, hogy ők a legveszélyeztetettebbek. Amikor rajtuk túl voltunk, és ott a legidősebb korosztálynak a nagy része az oltást megkapta, akkor ezt követően döntött a kormány a pedagógusok oltásáról.

A második kérdésére pedig azt válaszoltam, hogy pillanatnyilag természetesen nehéz megmondani, hogy melyik munkakörben milyen a veszélyeztetettség, a területi közigazgatásban is nagyon sokakkal találkozunk azok, akik most is ügyeket intéznek. A három történelmi egyház képviselője fordult a belügyminiszterhez, akik temetnek, kórházakban járnak, lelkesek, érthető okokból ők is igényt tartanak oltásra, de akár egy boltban dolgozó pénztárosnál is nehéz, tehát nagyon sokakkal találkozunk.

Ezért egy jó megoldás van: az önök ellenkezése dacára sikerült beszerezni rendkívül sok keleti vakcinát, körülbelül minden második vakcina keleti. Ennek köszönhetjük azt, hogy ma jó esély van arra, hogy ennek a hónapnak a végéig több mint négymillió embert be tudunk oltani, a hónapból körülbelül három hét van hátra, több mint négymillió embert, akár 4,4 millió embert is be tudunk oltani, és pillanatnyilag 3 millió 950 ezren regisztráltak. *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Reméljük, nő ez a szám, de jól látszik, hogy néhány héten belül mindenki oltáshoz juthat Magyarországon. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen a miniszter úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Budai Gyula, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: **„A jogszabályi korlátozás ellenére miként folytathatja állatorvosi tevékenységét Hadházy Ákos?”** címmel. A miniszter asszony távolléte miatt válaszára Völner Pál államtitkár urat, miniszterhelyettest jogosította fel. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Dr. Budai Gyula: Igen, köszönöm, elnök úr.)* Igen. Képviselő úr, öné a szó.

DR. BUDAI GYULA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A sajtóban megjelent hírek szerint Hadházy Ákos megsértette az országgyűlési képviselők jogállására vonatkozó összeférhetlenségi szabályokat, ugyanis annak ellenére folytatja állatorvosi praxisát, hogy a 2018-as mandátumszerzése óta a vagyonynyilatkozata szerint szünetelteti azt.

A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal hivatalos tájékoztatása alapján 2020 és 2021. március 10-e között 101 mikrocippel megjelölt kisállat vonatkozásában állítottak ki kisállatútlevelet Hadházy Ákos 2762. számú állatorvosi pecsétjével. De ugyanez a pecsét szerepel a Szekszárdi Központi Állatkórház egy idén február 20-án kelt kórlapján is.

Megkereséssel fordultam a Magyar Állatorvosi Kamarához, hogy miként végezhet állatorvosi tevékenységet Hadházy, amikor azt a vagyonynyilatkozata

szerint szünetelteti. A kamara arról tájékoztatott, hogy a praxisát szüneteltető állatorvos nem használhatja a kamarai bélyegzőjét, valamint nem igényelhet a kamarától és nem használhat fel egységes európai kisállatútlevelet. A kamara szabályzata ráadásul azt is előírja, hogy aki más, jelen esetben az országgyűlési törvény alapján korlátozva van a keresőtevékenysége folytatásában, annak a praxisának a szüneteltetését kell kérelmeznie.

Felmerül a kérdés, hogy mindezek ellenére mégis hogyan használhatja állatorvosi pecsétjét Hadházy. De ami talán még aggasztóbb ebben a dologban, hogy mennyire etikus, hogy a praxisát szüneteltető Hadházy a jogszabályi korlátozás ellenére díjazást vesz fel a kiállított kisállatútlevelekért.

(17.00)

Mindezek alapján kérdezem államtitkár urat, hogy a jogszabályi korlátozás ellenére miként folytatja állatorvosi tevékenységét Hadházy Ákos. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény egyértelműen kimondja, hogy a képviselői megbízatás összeegyeztethetetlen minden más állami, önkormányzati és gazdasági tisztséggel vagy megbízatással. Egy képviselő néhány kivétellel más keresőfoglalkozást nem folytathat, és egyéb tevékenységéért - a tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői és a jogi oltalom alá eső szellemi tevékenységet és a nevelőszülői foglalkoztatás jogviszony keretében végzett tevékenységet kivéve - díjazást nem fogadhat el.

Hadházy képviselő úr állatorvosi praxisa nem tartozik a törvényi kivételek közé, bár az már maga művészet, ahogy el akarja titkolni ezt a tevékenységet az utóbbi napokban. Egyébként ismerjük Hadházy képviselő úr viszonyát az Országgyűlésről szóló törvény rendelkezéseinek betartásával kapcsolatban, elég csak visszaemlékeznünk a trágár, kocsmái stílusú megnyilvánulásaira, amikor cirkusznak tekintette a parlamentet. Semmi sem szent a baloldalnak, emlékszünk a kegyeletsértő halotházás videóra, amelyet a világjárvány idején osztott meg, amikor emberek haltak meg.

A képviselő úr a vagyonynyilatkozata szerint szünetelteti az állatorvosi praxisát, de - ahogy a képviselő úr is említette - a sajtóértesülések szerint a kamarai sorszámozott bélyegzőjének használata ott forog a piacon. Elgondolkodtató, hogy miközben ő maga pénzkereső tevékenységet végez, praxisa szüneteltetésével közben mentesülhet a kamarai tagdíj megfizetése alól. Azért azt is biztosra vehetjük, hogy a Hadházy-

Vet Kft. tulajdonosaként megfelelő osztalékot is kivehet a vállalkozásából, 2019-ben a nettó árbevétele meghaladta a 39 millió forintot - persze kell a luxusrepülőzésre, amivel, tudjuk, hogy itt az eget szántja felettünk, és szívesen forgatja másoknak a magánéletét felforgató filmtudósításait.

Összességében tehát nem folytathat ilyen tevékenységet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót Budai Gyula képviselő úrnak.

DR. BUDAI GYULA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Hadházy Ákosnak nem Budai Gyulával és nem a Fidesz-KDNP-vel van vitája ebben az ügyben, hanem a Magyar Állatorvosi Kamarával, amelynek Hadházy Ákos tagja. A Magyar Állatorvosi Kamara elnökének javaslatára 2021. március 26-án etikai eljárást kezdeményeztem dr. Hadházy Ákos állatorvossal szemben. Az etikai bizottság elnökének válasza alapján az etikai eljárást Hadházy Ákossal szemben a Tolna megyei állatorvosi kamara fogja lefolytatni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, és tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Persze, annyit még hozzá kell tennünk a tevékenységéhez, hogy amellett, hogy - mondhatjuk így talán - illegálisan praktizál, arra azért szakít időt, hogy közben az emberi vakcinák ellen, a keleti vakcinák ellen felszólaljon; önmagát azért persze beoltatja, hasonlóan a baloldal más prominenseihez. Hol tartana az ország - tehetjük fel a kérdést - a keleti vakcinák nélkül?

Ugyanakkor az is nyilvánvaló, hogy ha egy képviselő ilyen nyilvánvalóan megszegi az Országgyűlésről szóló törvény összeférhetlenségi szabályait, akkor indokolt lehet a Mentelmi bizottságnál is egy eljárást kezdeményezni ellene, ahol le lehet folytatni azt az eljárást, hogy az összeférhetlenség fennáll-e, ezt hajlandó-e a képviselő megszüntetni, amennyiben pedig ennek nem tesz eleget, az komoly következményeket vonhat maga után, akár a képviselői megbízatás megszűnését is jelentheti. Hadházy Ákos sem állhat törvények felett. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Völner Pál államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Rig Lajos, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Mit gondol erről, Miniszter úr?**” címmel. A miniszter úr felkérte Rétvári Bence államtitkár urat, hogy válaszoljon a kérdésre.

Kérdezem Rig Lajos képviselő urat, elfogadja-e a válaszó személyét.

RIG LAJOS (Jobbik): Elfogadom, köszönöm.

ELNÖK: Elfogadja. Ön é a szó, képviselő úr.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Engedje meg, hogy itt a felszólalásom elején emlékeztessék mindenkit, hogy ma van az egészségügyi világnap! Bár ez a világnap a prevencióról, a megelőzésről szól, nem mehetünk el szó és köszönet nélkül az egészségügyi dolgozók áldozatos munkája mellett, akik most már több mint egy éve harcot vívnak a vírus ellen egy járványhelyzetben, és védik meg több száz (sic!) honfitársunk életét.

Másrészről engedje meg, államtitkár úr, hogy az Orbán Viktor miniszterelnök úr által bejelentett lazítások kapcsán egypár észrevételt és kérdést tegyek fel önnek! A miniszterelnök úr kijelentette, hogy ha elérjük a két és fél milliós beoltottsági adatot, akkor lazíthatunk. Azt viszont láttuk a mai adatokból, hogy eddig nem látott, 311 fő halálozott el, ez nem túl kecsegtető sajnós. Másrészről Vejkey György, a Bethesda Gyermekkorház főigazgatója elmondta, hogy azt látjuk országgszerte, hogy a harmadik hullámban a vírusnak alapvetően az a sajátossága, hogy gyorsabban terjed, sokkal több a gyermek, olyan is, aki kórházi kezelést igényel, tehát semmi nem indokolja az iskolák újrainyitását, az legalábbis biztosan nem, hogy jelenleg kétszer - még egyszer mondom: kétszer - annyi gyerek van kórházban, mint a járvány korábbi szakaszában.

Azt is láthatjuk - és ez a legfurcsább -, hogy egy dátumbeli egybeesés van a foci-Eb-s döntési pontok és a hazai lazítás mérőföldkövei tekintetében. Április 7-éig kellett jelezni az UEFA-nak azokat az adatokat, amelyeket kértek, illetve 19-én kerül pont a végleges döntésre, hogy hány nézőt tudnak fogadni a meccseken, illetve 19-e, hétfő az a dátum, amikor az iskolák megnyithatnak egy ilyen járványhelyzet alatt és egy olyan beoltottsággal szemben, amit még járványügyi szakemberek sem tudnak értelmezni.

Nyugtasson meg minket, államtitkár úr (*Az elnök csenget.*), hogy nem egy fociimádó miniszterelnöknek a hóbortjai lesznek a következő áldozatok.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban tisztelet és megbecsülés illet minden egészségügyi dolgozót, akik a kórházakban dolgoznak, oltópon-
tokon dolgoznak, hétvégén is dolgoznak, húsvétkor is dolgoztak. Nyilván a kormány igyekszik ezt el is ismerni, hiszen azoknak a házi orvosoknak, akik a hétvégén is oltanak, egy több mint 6 milliárd forintos keretet nyitottunk, hogy napi több tízezer, 80 ezer forintos díjjal ismerjük el azt, hogyha a hétvégén is oltanak, hiszen

fontos, hogy folyamatosak legyenek az oltások, hogy ünnepnapokon is folyjanak az oltások. Önnek is köszönjük, hogy önkéntesként segít a koronavírus elleni küzdelemben (*Dr. Varga-Damm Andrea tapsol.*) saját mentős egészségügyi végzettségét is felhasználva ehhez. Úgyhogy mindenkit köszönet és elismerés illet meg, és azok a politikustársaink, akik viszont Németh Athinára vagy másra hivatkozva támadják az egészségügyi dolgozókat, méltatlan dolgot tesznek.

A kormány igyekszik anyagilag is elismerni az egészségügyi dolgozókat. Elődeink - ön is tudja - elvettek egyhavi bért minden magyar ápolótól és minden magyar orvostól, mi ezzel szemben ennek a generációnak vagy ennek az időszaknak a legnagyobb mértékű orvosibér-emelését valósítjuk meg. Az ápolók esetében egy többlépcsős, 72 százalékos béremelésről beszélhetünk, az orvosoknál pedig szintén egy több mint duplájára emelkedő bérről beszélhetünk, amely idén januárban indult, és a következő években még tovább folytatódik, és így fog folyamatosan emelkedni az orvosoknak a bére.

Ami a nyitást illeti, tisztelt képviselő úr, az ön frakcióvezetője, Jakab Péter azt mondta február 15-én, a harmadik hullám felívelő időszakában, hogy nyitni kell: „Nyitni kell, különben végleg bezárunk.” Azt követelte a harmadik hullám küszöbén az ön pártelnök-frakcióvezetője, hogy a tavaly novemberben elfogadott szigorításokat a kormány oldja fel. Az ön képviselőtársa Nunkovics Tibor erre pár nappal azt mondta: „itt az ideje a szabályozott nyitásnak”, akkor, amikor napról napra emelkedtek a számok. (*Az elnök csenget.*) Dudás Róbert, az ön frakciótársa (*Az elnök csenget.*) szintén pár nappal később: „Itt az ideje, hogy elmozduljunk az újrainyitás felé.” Ez lett volna...

ELNÖK: Köszönöm szépen.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: ...akkor a felelőtlenség. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Visszonválaszra megadom a szót Rig Lajos képviselő úrnak.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Nagyon kevéssé kaptam választ, államtitkár úr. Azért itt amit a párttársaim elmondtak, azt a nyitást a vendéglátóipari egységekre, illetve ilyen dolgokra gondolták.

(17.10)

Azért emlékezzünk arra, hogy az első hullám után és a második hullám előtt engedtek olyan sportrendezvényeket, ahol meghatározott számban és a járványügyi szabályokat betartva részt vehettek nézők. Általában ezek a futballmérkőzések voltak, ahol a meghatározott szám megvolt, de a járványügyi szabályok betartása sajnós nem volt meg. Amikor kiütött, elkezdődött a második hullám, illetve a második hullám már átment a harmadik hullámba, ennek

a hozadékát láthattuk a napi fertőzöttek számának az emelkedésében és a napi halottak tekintetében.

A következő kérdés most az, hogy mivel van 2,5 millió beoltottunk, de azt ön is tudja, hogy abból a 2,5 millió beoltottból 1 millió az, aki biztosan rendelkezik akkora védelemmel, hogy szembemenjen ezzel a járvánnyal, a másfél millió még sajnos nem, csak az első oltáson esett túl, így ön indokoltnak tartja-e azt, hogy április 19-én az iskolák kinyissanak. Köszönöm a megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonzás megilleti az államtitkár urat is.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Még megdöbbentőbb, ahogy ön magyarázta a párt elnökének és képviselőtársainak a megnyilvánulását. Ezek szerint önök a harmadik hullám küszöbén nem az iskolák megnyitására beszéltek, hanem az éttermek és a sörözők megnyitását javasolták a Jobbik politikusai, pár hónappal, sőt igazából éppen hogy egy-két hónappal ezelőtt akkor *(Rig Lajos: Az iskolák esetében több ezer emberről van szó!)*, amikor éppen a brit vírusmutáns bejutott az országba, és sokkal nagyobb intenzitással emelkedtek a számok, mint a korábbi hullámok idején, tisztelt képviselő úr.

Mi arra törekedtünk, hogy minél több ember számára védőoltást biztosítsunk. Arra biztatunk mindenkit hónapok óta, hogy regisztráljanak, és vegyék fel az oltást, tisztelt képviselő úr. Ebben nincs sajnós azonoság a baloldal és a jobboldal között, hiszen a baloldal folyamatosan a vakcinák és a regisztráció ellen próbált agitálni az elmúlt időszakban. A pedagógusok oltása soron kívül zajlik, pontosan azért, hogy mire újraindulnak az iskolák, addigra minden regisztrált pedagógust be tudjunk oltani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most következik Szászfalvi László, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, aki azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Hol tart a pedagógusok soron kívüli oltása?”** címmel. A miniszter úr távollétében kérésére Rétvári Bence fog válaszolni a kérdésére. Elfogadja-e? *(Jelzésre:)* Elfogadja képviselő úr. Öné a szó, Szászfalvi László.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A koronavírus-járványban Magyarország drámai napokat él át, még mindig sok a beteg, és sok honfitársunk esik áldozatul a vírusnak. A Fidesz-KDNP-kormány ezért is döntött korábban a korlátozások szigorításáról, valamint az Európában is kiválóan számító oltási program megvalósításáról. Az egészségügyi rendszerünk, orvosaink, ápolóink hősies küzdelme mellett az oltási programunk még az ünnepek alatt sem állt le, külön köszönet ezért az egészségügyi dolgozóknak.

Az oktatásban már március 8-a óta tantermen kívüli digitális munkarend van érvényben, és bár a tanárok és a digitális oktatási rendszer a nagy terhelés mellett is jól teljesítenek, ez a helyzet nyilvánvalóan nem válthatja ki a személyes jelenléten alapuló oktatást. Ezért döntött úgy a kormány, hogy április 19-étől visszaállítja a jelenléti oktatást az oktatási intézményeinkben. A közös célunk az, hogy a tanítás végre személyesen folytatódjon, és a kisgyermek szülei pedig dolgozni mehessenek. Ehhez egyfelől az intézményi feltételeket, másfelől a biztonságos oktatást kell megszervezni, amelynek legfőbb támasza a pedagógusaink soron kívüli beoltása. A kormány döntésével eleget tett a pedagógusok és az őket képviselő szervezetek kérésének. Itt jegyzem meg, hogy a Pedagógusok Szakszervezete korábban úgy vélte, hogy ha a zárást követően sor kerül az ágazatban dolgozók beoltására, akkor szigorú járványügyi előírások mellett újra megnyithatnak az intézmények. A szakszervezet most a tanárokat próbálja az iskolák április 19-ei nyitása ellen hangolni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az egészségügyi, a szociális dolgozók, a regisztrált idősek, katonák, rendőrök után több mint 400 kórházi oltóhelyen zajlik a pedagógusok soron kívüli oltása. Tisztelettel kérdezem, hol tart ez a soron kívüli oltás. Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szászfalvi képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Láthatjuk a baloldal teljes felelőtlenségét, hiszen egyrészt elleneztek az orosz és kínai vakcinabeszerezéseket, amely azt jelentette volna, hogy mára 1 millió emberrel kevesebbet tudunk volna beoltani, másrészt a harmadik hullám küszöbén folyamatosan nyitást követeltek. Így Jakab Péter mondta azt, hogy nyitni kell, különben végleg bezárunk, Ujhelyi István mondta, hogy túl szigorúan korlátoz a hatályos kormánydöntés, nyitni kell, gondoljuk át, Fekete-Győr András pedig azt mondta, hogy ideje eltörölni az értelmetlen szabályokat, és elkezdni Magyarország újraindítását. Mondták ezt akkor, amikor a brit vírusmutáns sokkal gyorsabban elkezdett Magyarországon terjedni, mint a koronavírus korábbi változatai.

Ha a pedagógusok oltásáról beszélünk, amire a képviselő úr kérdezett rá, akkor azt mondhatjuk, hogy 78 ezer fő kapott behívót az elmúlt napokban, közülük 66 685-en jelentek meg, ez 85 százalékos megjelenést jelent. Már ezt megelőzően, mielőtt a pedagógusok soron kívüli oltása elindult volna, 34 ezer iskolai dolgozó már megkapta az oltását, tehát ez azt jelenti, hogy már több mint 100 ezer pedagógus, iskolai dolgozó oltása megtörtént. Éppen ezért a következő napokban fogják megkapni a lehetőséget a további regisztráltak arra, hogy az oltást megkapják, és igyekeznünk úgy szervezni, akár hétfőgeken is, hogy az

érettségi időpontjával semmiképpen ne ütközzön az oltás beadásának az időpontja.

Tehát a pedagógusok oltása zajlik. Ez annak is köszönhető, hogy Magyarország a második leggyorsabb az oltások tekintetében az Európai Unión belül, és világviszonylatban is kiemelkedő eredményt értünk el az átoltottság terén. Ha a baloldalra hallgatunk volna, ha csak az európai közös beszerzésből adnánk be vakcinákat, akkor ez az eredmény sokkal alacsonyabb lenne, sokkal kevesebb magyar ember egészsége lenne biztonságban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásra van lehetősége Szászfalvi képviselő úrnak.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Nyilvánvaló, hogy a jövő nemzedékek oktatása és nevelése az egyik legfeladatsejtelteljesebb feladatunk, ezért azt gondolom, hogy a pedagógusok oltása és az iskolai dolgozók oltása különlegesen fontos, és természetesen a KDNP is támogatja. Ennek pedig a kormány most megteremtette az előfeltételeit, hiszen a pedagógusok oltása nemcsak a hétköznapiakban, hanem húsvétkor is, az ünnepek alatt is gördülékenyen, folyamatosan történt. Még egyszer köszönöm az egészségügyi dolgozók áldozatos munkáját.

Tudjuk azt is, hogy már az első oltás után is jelentősen emelkedik a védettség a vírushatározás súlyos lefolyása ellen, ami megadja a lehetőséget a biztonságos újranyitáshoz. Köszönöm szépen államtitkár úr választását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szászfalvi képviselő úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt láthattuk a bentlakásos szociális intézmények oltásánál, ahol az ott dolgozókat és az ott gondozottakat oltottuk be - az egészségügyi dolgozók után ők voltak a második kör -, hogy már az első oltás beadása meg tudta állítani a járványt, és azóta természetesen a második oltást is megkapták, szinte mindenki, aki ezt felvette, és nyilván ott teljes mértékben sikerült lezórítani a járványt. Tehát már az első oltás is a szociális intézményekben érezhetően meg tudta állítani a járvány terjedését ott, ahol össze voltak zárva a gondozottak és a gondozók, és ráadásul legyengült egészségi állapotú emberekről beszélhetünk.

A második körben azoknak az oltására kerül majd sor az iskolai dolgozóknál, akik március 24-29-e között regisztráltak a kormányzati honlapon. Bízunk benne, hogy ez az oltás is ugyanolyan gördülékenyen fog menni, mint az előző napok oltása. Azt hiszem, a magyar pedagógusok is láthatják, hogy európai viszonylatban is az elsők között érhetik el a védettséget. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések ideje lejárt. A következő napirendre térünk át.

Soron következik a **Minority SafePack elnevezésű európai polgári kezdeményezésről** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A Nemzeti összetartozás bizottsága által benyújtott előterjesztés H/15586. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzeti és uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

(17.20)

Elsőként megadom a szót Pánczél Károly képviselő úrnak, a Nemzeti összetartozás bizottsága elnökének, a napirendi pont előterjesztőjének, harmincperces időkeretben.

PÁNCZÉL KÁROLY, a Nemzeti összetartozás bizottságának elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Köszöntöm államtitkár urakat, köszöntöm képviselőtársaimat. A Minority SafePack kisebbségvédelmi kezdeményezésről szóló határozati javaslat kapcsán az Országgyűlés Nemzeti összetartozás bizottsága egyhangú szavazással támogatta, hogy az Országgyűlés határozati javaslat formájában erősítse meg támogatását, kiállítását a kezdeményezés mellett, és egyben utasítsuk el az Európai Bizottság döntését. Egyben szeretnék köszönetet mondani a bizottság jelen lévő tagjainak, hiszen ezt a határozati javaslatot egyhangzó igen szavazatokkal tudtuk idehozni a Ház elé.

Tisztelt Ház! Az őshonos nemzeti kisebbségek, nemzeti közösségek melletti kiállítás nemcsak magyar ügy, hanem európai ügy, hiszen az Európai Unió 50 millió polgárát érinti. Az érintett magyarok száma az elszakított országrészekben mintegy két és fél millió fő, töredéke ennek az 50 milliós számnak, annak az 50 millió európai polgárnak, aki nemzeti őshonos kisebbségként éli meg napjait az Unióban. A mai napig nem született átfogó európai uniós kisebbségvédelmi szabályozás. Az Európában őshonos nemzeti kisebbségek jogai szülőföldjükön különböző mértékben biztosítottak. Míg egyes országokban ezen közösségek nyelvét, kultúráját az országot erősítő tényként kezelik, másutt a kisebbségek mielőbbi beolvadásában, erőszakos asszimilációjában vagy elvándorlásukban érdekeltek. Sok esetben a nyelvük, hagyományaik, kultúrájuk, jelképeik a gúny céltáblái, és nem példa nélküli az erőszakos fellépés sem. Európai polgárokról van szó, akik megkülönböztetett védelemre szorulnak.

Tisztelt Ház! Az Európai Unióban a lisszaboni szerződés rögzíti a polgári kezdeményezések lehetőségét és szabályait. Annak idején, közel egy évtizede diadalmasan jelentették be, hogy 2012. április 1-jétől egy vadonatúj eszköz áll az uniós polgárok rendelkezésére, mely lehetővé teszi, hogy részt vegyenek az Európai Unió politikájának alakításában. A lisszaboni szerződés lehetővé teszi, hogy egymillió polgár jogszabályra irányuló javaslatot tegyen. A szabályozás

szerint az Európai Unió országainak legalább egynevedéből kell származni az aláírásoknak, ez jelen esetben legalább hét ország, és az európai parlamenti képviselők számát kell megszorozni 750-nel, akkor adott egy-egy országból a szükséges aláírásszám. Ez Magyarország esetében 14 800 aláírás. Ezt azért emeltem ki, mert a legutóbbi két kisebbségvédelmi polgári kezdeményezésben, ez részben a most folyó Székely Nemzeti Tanács kezdeményezése az európai régiókról, illetve az, amiről beszélünk, a Minority SafePack, mindkét esetben bőven 500 ezer fölött volt a magyarországi aláírók száma.

Összegezve tehát, a jogi környezet lehetőséget ad a polgári kezdeményezésekre az uniós jogalkotásban. Nézzük azonban a tényeket! A FÜEN, az Európai Nemzetiségek Föderatív Uniója és a Romániai Magyar Demokrata Szövetség, az RMDSZ indította el a kezdeményezést 2011-ben, akkor a FÜEN elnöke Hans Heinrich Hansen volt, az RMDSZ akkori és jelenlegi elnöke pedig Kelemen Hunor, az ő közös kezdeményezésük volt ez. 2013-ban az Európai Bizottság még a szándékot is elutasította, így a kezdeményezők az Európai Közösségek Bíróságához fordultak. 2014-ben zajlott tulajdonképpen a per, az Európai Bizottság mellett nem véletlenül Szlovákia és Románia szállt be a perbe, Magyarország pedig a FÜEN, a kezdeményezők mellett. 2017 áprilisában jöhetett el az az idő kedvező bírósági döntés után, hogy az ügyet nyilvántartásba vették, és az aláírásgyűjtés elkezdődhetett. Egy év múlva, '18. április 3-án a gyűjtést lezárták, összegyűlt több mint 1 millió 100 ezer aláírás, tehát érvényes lett a kezdeményezés.

2020. október 15-én a szervezők, az előterjesztők már Vincze Loránt FÜEN-elnök, európai parlamenti képviselő vezetésével nyilvános meghallgatáson mutathatták be a kezdeményezést, és 2020. december 14-én, az Európai Parlament plenáris ülése állásfoglalásában támogatta is a kezdeményezést háromnegyedes többséggel, jogalkotásra szólítva fel az Európai Bizottságot. Akkor ott tavaly decemberben, az Európai Parlament ülésén ez hangzott el: „A regionális nyelveket támogatni és védeni kell, ahol az egy hivatalos nyelven túl más nyelveket is beszélnek. A nyelvi közösségek védelme során pedig tiszteletben kell tartani az alapvető jogokat.” Még egyszer szeretném elmondani, hogy az Európai Parlament 524 igen, 57 nem és 103 tartózkodás mellett, tehát nagyon nagy többséggel támogatta a polgári kezdeményezést. Elhangzott az is, hogy az őshonos nemzeti kisebbségeket valóban erőteljes asszimiláció fenyegeti, és nyelvük elvesztése egy nyelvi és kulturális elszegényedést jelenthet Európában.

Mindezek után szép reményekkel vártuk az Európai Bizottság ülését, és 2021. január 15-én az Európai Bizottság döntött, mégpedig sajnós úgy, hogy nem indít jogalkotást az európai kisebbségvédelmi kezdeményezés 9 beadott pontjában. Ezzel az Európai Bizottság hátat fordított több mint egymillió aláírónak, és hátat fordított Európa 50 millió kisebbségben élő polgárának. A bizottság tagjai közül csak egyet szeretnék kiemelni, Věra Jourová bizottsági tagot, aki tulajdonképpen szépen beszélt a kezdeményezésről. Így

szólt róla: „Ez az ötödik sikeres európai polgári kezdeményezés, amely arról tanúskodik, hogy az európai polgárok hallatni kívánják hangjukat, és részt kívánnak venni az uniós politika alakításáról szóló nyilvános vitában.” Beszélt a szubszidiaritás és az arányosság elvéről, a kisebbségekhez tartozó személyek jogainak tiszteletben tartásáról - mint az Unió alapvető értékéről -, majd jogszabályjavaslat nélkül visszadobták a kezdeményezést. Ez, kérem szépen, cinizmus.

Hiteltelessé vált az Európai Bizottság. Hiteltelessé teszi egyébként az európai polgári kezdeményezés intézményét is, hiszen elindult eddig Európában 60 ilyen polgári kezdeményezés, eddig 5 esetben volt érvényes és eredményes az aláírásgyűjtés, és mind az öt esetben ezt elutasították. Pedig ez az európai részvételi demokrácia eszköze lehetne, de még egyszer mondom: öt sikeres kezdeményezést utasítottak el.

Beszélhetünk-e ezek után, az Európai Bizottság döntése után európai értékekről? Létezik-e az Európai Unióban, az Európai Bizottságban értékközösség, vagy csak egy érdekközösség az Európai Unió? Mert az működik: áruk szabad mozgása, vámmentesség, munkaerő szabad mozgása, új piacok, olcsó munkaerő Kelet- és Közép-Európából, pénzek összeszedése, majd elosztása. De ebből is látszik, hogy az Európai Bizottságnak az érték nem számít, az ember nem számít, és nem számít az őshonos európai polgár.

(17.30)

Bezzeg a bevándorolt kisebbségek érdekeinek széles körű védelmében az Európai Bizottság aktív, jogalkotást kezdeményező szerepet vállal sokszor, és szankciókkal fenyeget.

Tisztelt Ház! Megállapíthatjuk, hogy gyors és látványos sikerek nincsenek a kisebbségvédelemben, pláne, ha az a kisebbség őshonos nemzetiség, de napirenden kell tartanunk az ügyet, tiszteletben tartva a kezdeményezőket, tiszteletben tartva az aláírást összegyűjtőket, és tiszteletben tartva 50 millió európai polgárt.

Két további, egymást erősítő út van a jövőben a kezdeményezés előtt: egy jogi és egy politikai út. A jogi út elkezdődött: március 24-én a kezdeményezők az Európai Unió luxembourgi bíróságán indítottak semmisségi eljárást az Európai Bizottság döntése ellen. A már említett Hans Heinrich Hansen és Kelemen Hunor jogi hiányosságokra hivatkozva kérte az Európai Bizottság határozatának a megsemmisítését: az Európai Parlament háromnegyedes többségének jogi kötelességét nem teljesítette a Bizottság. Jogi hiányosságokra is rávilágítanak, eljárási hibákra hivatkoznak: az Európai Bizottság nem indokolta meg kellőképpen az elutasítást, kilenc javaslat közül hétben egyáltalán nem született indoklás.

A másik út a jogi út mellett a politikai út. Szolidaritási akciókkal, döntésekkel napirenden kell tartanunk az ügyet. A közelmúltban Hargita, Kovászna és Maros megye tanácselnökei, valamint székelyföldi városok polgármesterei - Marosvásárhely, Csíkszereda, Székelyudvarhely, Szováta, Barót, és sorolhatnám a többi települést - közös véleménye, hogy javítsa ki az

Európai Bizottság az elutasító döntést, és kérték mások csatlakozását is a Kárpát-medencéből.

De miután mondtam, hogy ez nem csak magyar ügy, a közelmúltban tárgyalta a Minority SafePack ügyét, sorsát, a Bizottság elutasító cinikus magatartását Frízöld, az Åland-szigetek kormánya, Dél-Tirol parlamentje, az olaszországi Veneto és Friuli-Venezia régió parlamentje, a spanyolországi Valencia tartomány is tiltakozik és foglalkozik az elutasítással. Dánia külügyminisztere kereste és egyeztetett német kollégájával, hiszen korábban a Bundestag is egybehangzó igennel támogatta a Minority SafePack ügyét, és támogatta ezt a holland alsóház is. Ez az európai szolidaritás kell hogy erőt jelentsen a jövőben.

Tisztelt Ház! Ismét szeretném megköszönni azoknak, akik '17-ben és '18 tavaszán gyűjtötték az aláírásokat. Köszönet az aláíróknak is; köszönet azoknak, akik szervezték mindezt. A Rákóczi Szövetség volt Magyarországon a kormány stratégiai partnere az aláírásgyűjtésben, de gyűjtötték egyházak, az Agrárkamara, civil szervezetek, pártok, lelkes aktivisták. És azokhoz a lelkes aktivistákhoz is szólnunk kell, akik '18 tavaszán járták még a házakat, az egyesületeket, a baráti közösségeket, és gyűjtötték az aláírásokat, bíztak benne, és abban reménykedtek, hogy minden egyes aláírással közelebb jutunk a megoldáshoz, és születik jogi védelem Európában az őshonos kisebbségek számára. Ők most el vannak keseredve, és kudarcként élik meg ezt a folyamatot.

A bizottsági ülésen is felmerült, hogy siker-e vagy kudarc a Minority SafePack ügye, és elnézést, hogy idézem képviselőtársamat, Balczó képviselő urat, aki azt mondta, hogy siker az aláírásgyűjtőknek, siker a magyaroknak is, és a kudarc pedig legyen az Európai Bizottságé.

Tisztelt Ház! Európai ügyről van szó, és meggyőződésem, hogy a nemzeti sokszínűség nem veszélyforrás Európában, hanem erőforrás. Az őshonos kisebbségek jogi védelme biztonságot, társadalmi stabilitást, gazdasági fejlődést, jólétet és szülőföldön való megmaradást hozna. A magyarságot is erősíti, és Európa nemzeti jövőjét is erősítheti a kezdeményezés.

Kérem a támogatásukat mind a vitában, mind majd a végszavazásban. Legyen ez az ügy is egy nemzeti minimum, amiben egyet tudunk érteni. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni. *(Dr. Sztáray Péter András jelzésére:)* Igen. Megadom a szót Sztáray Péter államtitkár úrnak.

DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: *(Hangosítás nélkül.)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők!

ELNÖK: A csípető, nem tudom, fent van-e.

DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Igen.

ELNÖK: A kártyája?

DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: *(Igazgatja a mikrofonját.)* Most hallatszik?

ELNÖK: Tökéletes!

DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Igen, most működik. Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném idézni az Európai Unió jelmondátát: „In varietate concordia”, vagyis: egység a sokféleségben.

Az alapító szerződés értelmében, idézem: az Unió az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok - ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait - tiszteletben tartásának értékein alapul. Az Unióban érvényes értékek azonban eddig nem tudták a hátrányos megkülönböztetés eseteit, a kisebbségek jogainak korlátozását, az érintett kisebbségek nyelvét és kultúráját veszélyeztető káros hatásokat megelőzni.

Tudjuk és értjük, hogy a nemzeti kisebbségekhez tartozó személyeket elsősorban annak a tagállamnak kell vagy kellene megvédenie, amelyben azok élnek, ám az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásában az Európai Unió egyre nagyobb mértékben felelős a nemzeti kisebbségekhez tartozó, regionális vagy kisebbségi nyelvet beszélő személyek és közösségek életét befolyásoló jogszabályokért, politikákért és tevékenységekért.

Ez a meggyőződés vezérelte az Európai Nemzeti-ségek Föderatív Unióját, amikor már 2013-ban szorgalmazta az Unió fellépését a nemzeti kisebbségek védelme érdekében. Kezdeményezése arra irányult, hogy az Unió nyelvi, oktatási, kulturális kérdésekben, a regionális politikában, a kisebbségek európai parlamenti jelenlétének kérdésében, a diszkriminációellenesség, a médiaszabályozás és a támogatáspolitiká területén is szabályozza a kérdést.

Az európai kezdeményezés bejegyzését az Európai Bizottság azonban, mint jól tudjuk, elutasította. Arra hivatkoztak, hogy a javasolt szabályozás nem tartozik a jogalkotási hatáskörébe, azt tagállami szinten kell megvalósítani. A kezdeményezők azonban '13. november 25-én megtámadták az elutasító döntést az Európai Unió Bíróságánál, és erőfeszítéseiket siker koronázta, amikor 2017. február 3-ai ítéletében az uniós bíróság megsemmisítette a korábbi határozatot, majd az Európai Bizottság '17. március 29-én kedvező döntést hozott az európai polgári kezdeményezés részleges bejegyzéséről.

Az aláírásgyűjtési kampány sikere széles körben ismert, több mint egymillió érvényes aláírás került összegyűjtésre Magyarországon, Romániában, Szlovákiában, Szlovéniában, Horvátországban, Bulgáriában, Dániában, Észtországban, Lettországon, Spanyolországban és Olaszországban 2018 áprilisáig.

Az előzmények és az uniós bíróság állásfoglalása ismeretében még nagyobb meglepetést keltett a

Minority SafePack európai polgári kezdeményezéssel kapcsolatos újabb európai bizottsági elutasítás.

(17.40)

A 2021. január 14-én kiadott közlemény szerint a Bizottság a meglévő szabályokat elegendőnek tartja ahhoz, hogy a tagállamok támogathassanak a nemzeti kisebbségekhez tartozó személyek jogait és kultúráját előmozdító projekteket. Bár továbbra is iránymutatást ígér a tagállamoknak arra az esetre, ha nehézségekkel szembesülnének a nemzeti kisebbségekhez tartozó személyek jogait és kultúráját támogató intézkedések és a hatályos állami támogatási szabályok összeegyeztetése során, a Bizottság úgy véli, hogy nincs szükség további jogi aktusra.

Csakhogy a kisebbségvédelem uniós szabályozását szorgalmazó uniós polgári kezdeményezést több mint egymillió európai polgár írta alá, az Európai Parlament pedig nagy többséggel szavazta meg azt a támogató állásfoglalást, amelyben felkérte a Bizottságot a kezdeményezésben foglaltaknak érvényt szerző törvényalkotási folyamat elindítására. Mindezt az Európai Bizottság figyelmen kívül hagyta, számára 1 123 422 európai polgár, valamint az Európai Parlament állásfoglalása nem számított.

Ebben a helyzetben felmerül a kérdés, hogy mit is jelent a demokrácia az Európai Unióban. Inkább demokráciadeficitről beszélhetünk és arról, hogy az Európai Bizottság hitelét veszítette ebben a kérdésben polgárai szemében. Az Unió nehezen vehető komolyan abban az esetben, ha egyes tagállamain a demokrácia hiányát kéri számon, ő maga viszont nem hallgatja meg a polgárai kérését.

A kezdeményezők is osztják azt a nézetet, hogy az Európai Bizottság döntése több szempontból is hibás. Hiteltelenné teszi az európai polgári kezdeményezés intézményét, az európai részvételi demokrácia egyetlen eszközét azzal, hogy a jogalkotást már az ötödik sikeres kezdeményezés esetén utasítja el. Az EU ahelyett, hogy közelebb kerülne a polgárokhoz, éppen a polgároktól érkező javaslatokat hagyja sorozatosan figyelmen kívül. A Bizottság ugyanakkor mellőzi az Európai Parlament társjogalkotóként hozott, háromnegyedes többséggel elfogadott felhívását is, és annak ellenére utasítja el a jogalkotást, hogy az Európai Parlamentben minden frakció többsége támogatta a kezdeményezést.

Az Európai Unióban a lakosság 10 százaléka valamelyik őshonos nemzeti közösség tagja. Úgy véljük, hogy érdekeiket, jogaikat figyelembe kell venni, nem ígéretre, hanem lehetőségre van szükség a jogérvényesítéshez. Az őshonos nemzeti kisebbségek jogainak biztosítása, érvényre juttatása a demokrácia szerves része kell hogy legyen. Az elmúlt években egyre erősebb az a felismerés, hogy szükség van a nemzeti kisebbségvédelem jogi alapjainak uniós szintű megerősítésére is, amit a tagállamoknak kötelező jelleggel kellene beépíteniük nemzeti jogrendszerükbe.

Az EU sok esetben hajlik arra, hogy hangsúlyosan foglalkozzon az EU-t érintő új kihívásokkal, míg a régieket, például az etnikai feszültségeket, illetve a

nemzeti kisebbségek jogait háttérbe szorítja. A figyelmen kívül hagyott konfliktusok azonban nem oldódnak meg maguktól, azok bármikor kirobbanhatnak, és veszélyeztethetik a tagállamok közötti, valamint az uniós egységet és a stabilitást.

A fentiekkel összefüggésben támogatásra javasoljuk a Nemzeti összetartozás bizottsága határozati javaslatát, már regionális partnerek is felemelték szavukat az Európai Bizottság döntése ellen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Fontosnak tartjuk a külhoni magyar közösségek és ezzel együtt Európa egyéb őshonos nemzeti kisebbségei melletti kiállást a Minority SafePack elnevezésű európai polgári kezdeményezésről szóló határozat elfogadása révén is. Ezért a kormány részéről támogatjuk a határozati javaslat elfogadását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormány- pártok és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Sztáray Péter államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottsági Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az európai polgári kezdeményezés intézményét, ahogy elhangzott, 2012-ben vezette be a lisszaboni szerződés. Az új jogintézmény értelmében a legalább hét tagállamból származó egymillió aláírás összegyűjtése esetén az Európai Bizottság köteles jogalkotási folyamatot indítani a polgárok által javasolt tárgyban, de még mielőtt sor kerülne az aláírásgyűjtésre, a témajavaslatnak át kell esnie az Európai Bizottság jogi vizsgálatán, amely az uniós hatáskörökbe illeszkedést elemzi.

A Minority SafePack európai polgári kezdeményezés a FÜEN, az Európai Nemzetiségek Föderatív Uniója legfontosabb politikai projektje, amelyet a FÜEN, az RMDSZ, a Dél-tiroli Néppárt és az Európai Nemzetiségek Ifjúsága kezdeményezett. A „Nem vagy egyedül. Egymillió aláírás a sokszínű Európáért!” mottót viselő dokumentum tizenegy intézkedést és jogszabályt javasolt az EU-nak, amely az európai őshonos nemzeti és etnikai kisebbségek védelmét és érdekét szolgálja a következő területeken: regionális és kisebbségi nyelvek, kultúra és oktatás, regionális politika, közképviselés, egyenlő bánásmód, audiovizuális és egyéb média, regionális állami támogatás.

A kisebbségjavaslat-csomagot a kezdeményező bizottság 2013-ban nyújtotta be az Európai Bizottságnál, amely azt elutasította. Ezt a döntést támadták meg a kezdeményezők az EU bíróságán. Az ügymenet során Magyarország a kisebbségek oldalán, és ugye, beszédes, Szlovákia és Románia pedig az Európai Bizottság oldalán lépett fel. A tárgyalásra 2016. szeptember 16-án került sor. A luxembourgi Európai Bíróság az ítéletében végül érvénytelenítette a Bizottság döntését. Az érvénytelenítés formai okokból történt, mert az EB nem indokolta meg kellőképpen a kezdeményezés elutasítását, és nem nevezte meg pontosan

azokat a javaslatokat, amelyek uniós hatáskörön kívül esnek.

A határidő lejártával, április elején a Bizottság végül a Minority SafePack tizenegy javaslatából kilencet befogadott, ezekre vonatkozott az egy évig tartó aláírásgyűjtési időszak, tehát 2018. április 2-áig lehetett gyűjteni az aláírásokat. Az aláírásgyűjtés hivatalosan a 2017. május 17. és 21. között megtartott kolozsvári FUEK-kongresszuson kezdődött el. Az ünnepélyes mozzanatnak a bonchidai Bánffy-kastély adott otthont.

Tisztelt Képviselőtársaim! Határmódosítások és múltbéli történelmi események következtében az Európai Unió területén több tízmillió ember, 50 millió ember él saját szülőföldjén nemzeti kisebbségben valamely uniós tagállam polgáraként, közülük közel kétmillió magyar Románia, Szlovákia, Horvátország, Szlovénia, Ausztria területén. Ezen magyar közösségekhez tartozó személyek ugyanúgy tagjai az Európai Uniónak, mint egy párizsi francia vagy egy frankfurti német, vagy éppen egy Budapesten született magyar, mégsem élhetnek ugyanúgy: nap mint nap akadályokba ütköznek, amikor anyanyelvüket, nemzeti szimbólumaikat használni akarják, amikor kultúrájukat gyermekeiknek továbbadni szeretnék; gyakran még a települések neve sem jelzi, hogy léteznek, magyar nyelvű városnévtáblához sok esetben nincs joguk, vagy nem érvényesíthetik, ha ez írva van, annak ellenére, hogy már ősök is ott éltek, dolgoztak vagy építették az adott települést.

Az Európai Unió nemcsak gazdasági, hanem érdekközösség is. Ez nem működhet hosszú távon, ha az őt alkotó népek nem érzik magukat biztonságban. Elkésérítő és felháborító, hogy még mindig nem jelenik meg a hivatalos európai közbeszédben, az uniós jogalkotásban a tradicionális európai kisebbségek védelmének és támogatásának fontossága. Pedig ha az Unió általános elveit, mint sokszínűség, változatosság, diszkrimináció tilalma, hívom segítségül, akkor igenis értelmezhető lenne európai perspektívában is a nemzeti kisebbségek helyzete, mert értékesek, mert legalább kétnyelvű polgárok, két kultúra ismerői. Ha szülőföldjükön nyugodtan, védve, biztonságban élnének, ezt a plusztudást és energiájukat teljes mértékben a közösségük és lakóhelyük gyarapodására tudnák fordítani. Óriási potenciál van bennük a régió gazdasági és kulturális életének katalizátori szerepére, és szerepük meghatározó lehet a szomszédos államok közötti kapcsolatok építéséhez, a régiós összefogáshoz, együttműködéshez.

Tisztelt Ház! Magyarország felemeli a szavát a határon túli magyar kisebbségek védelmében, valahányszor őket érő jogsértések jutnak tudomásunkra. Az adott ország vezetőit azonban ritkán lehet jobb belátásra bírni, vélt vagy valós belpolitikai érdekeik mentén cselekednek, többnyire a magyar közösségek hátrányára. A problémás kérdéseket ki lehet vinni európai fórumokra, de mindaddig, amíg nincs egységes uniós törvényi szabályozás a kisebbségek védelmében, ezek többfrontos, többfordulós, sok esetben szélmalomharcok.

Ismételten hangsúlyozzuk, az Európai Unió nem hagyhat védtelenül 50 millió uniós polgárt, az Unió nem hagyhat törvényi védelem nélkül kétmillió magyart. Az európai stabilitás alapfeltétele, ahogy államtitkár úr is hangsúlyozta, hogy az Unió területén béke legyen, ne terheljék lokális feszültségek az egyre több külső kihívással szembesülő szövetséget. Az európai gyarapodás feltétele, hogy az egyes régiók jól működjenek. Az egyes régiók akkor tudnak jól működni, ha minden európai polgár jól érzi magát ott, ahol él. Ha valamely régióban belső konfliktusok vannak, az hátráltató tényező.

(17.50)

Az elmúlt bő negyedszázad azt bizonyítja, hogy a tagállamok nem tudnak és hogy nem akarnak egyenrangú állampolgárokként bánni a kisebbségeikkel. Számos esetben bebizonyosodott, hogy belpolitikai síkon nem kezelhetőek a nemzetiségi konfliktusok, mert az erősebbik többségi fél nem ismeri fel, hogy érdekelt a rendezésben, és a nacionalizmus kísértése rendszerint erősebbnek bizonyul a politikai térben. A kisebbségi népcsoportok a szisztematikus manipulált többségi közvélemény céltáblái, folyamatosan ki vannak szolgáltatva aktuálpolitikai érdekeknek, rendszeres elszenvedői a helyi nacionalista erők játszmáinak. Nincs intézményes fékje az ellenük irányuló támadásoknak.

Európai szinten kell biztosítani a kisebbségvédelmet, hogy tiszta jogi helyzetet teremtsen. Egyértelmű irányelveket kell megfogalmazni a tagállamok irányába, ne kelljen megküzdeni minden egyes magyar osztályért, iskoláért vagy himnuszért, nyelvhasználatért, ne Budapestről kelljen emlékeztetni a szomszédos államok vezetőit, hogy tartsák tiszteletben a magyar kisebbségek alapvető jogait.

Tisztelt Ház! Magyarország arra törekszik, hogy minden magyar a szülőföldjén boldoguljon határon innen és túl. Amíg egy szabadkai vagy egy kolozsvári magyar másodrendű állampolgárnak érzi magát saját szülőföldjén, nagy a kísértés annak elhagyására vagy éppen az asszimilációra. Magyarország ott áll a külhoni magyarok mellett, és nemzetközi szinten is mindent elkövet a kisebbségi jogok elismerése érdekében. Ma egy erős Magyarország vág neki a következő száz évnek egy olyan helyzetben, amikor ismét egymásra találtak a magyarok a Kárpát-medencében, megvalósult a közjogi egység az állampolgárság formájában, és egy szélsőséges párt kivételével ma már a magyar társadalom nemzetben gondolkodik, és nem csodálkozik, ha egy szabadkai, kassai, lendvai, eszéki, marosvásárhelyi, beregszászi magyar magyarul beszél.

Ugyanakkor fontos hangsúlyozni, hogy véget ért a száz év magány, ma vannak szövetségeseink, vannak sikereink. Szerbiával soha nem voltak olyan jók a kapcsolatok, mint ma. Szlovákiával a V4 keretén belül nagyon sok kérdésben egyetértünk, bár vannak megoldandó ügyek. A szerb példa bizonyítja, hogy nem a magyarokon múlik az, hogy ma nincs jó viszonyunk például Ukrajnával. Ószintén reméljük, hogy Romániával sikerül rendezni közös dolgainkat, az új

kormány új lehetőségeket kínál, rajtunk ez eddig sem múlt.

Tisztelt Ház! A kapcsolatok kétoldalú rendezése mellett fontosak a nemzetközi intézmények, és csak akkor érhetünk el sikereket, ha mi, magyarok egységesen lépünk fel a nemzetközi szervezetek előtt. A nemzeti kisebbségvédelmi kezdeményezés kapcsán is kialakult egy nemzeti konszenzus, és fontosnak tartjuk ennek megőrzését. Nem szolgálja az egységet, ha a baloldal egyik parlamenti vagy parlamenten kívüli pártja a külhoni magyarok ellen vagy a külhoni magyarok érdekei ellen román pártok mellett érvel. A nemzeti egység szép példája volt az, amikor 2017. november 10-én elfogadtuk a Magyar Állandó Értekezlet 16. ülésének zárónyilatkozatát. A dokumentum leszögezi, hogy a tagszervezetek kiemelt törekvésként kezelik, hogy az anyaországban, a Kárpát-medencében és a diaszpórában aláírással minél többen támogassák a „Minority SafePack - Egymillió aláírás a sokszínű Európáért” elnevezésű, a kisebbségi közösségek európai uniós jogvédelmének megteremtését célzó nemzeti kisebbségvédelmi kezdeményezést.

A zárónyilatkozat értelmében a tagszervezetek üdvözlik, hogy a Rákóczi Szövetség közreműködik a magyarországi aláírásgyűjtésben. És valóban, az akcióban mindenki részt vett, ugyan nem egyenlő mértékben és lelkesedéssel, de végzett feladatot. Kiemelném a mi pártunk, a Fidesz által végzett országos nagyszabású akciók mellett a Rákóczi Szövetség szerepét, de köszönet illeti a hazai nemzeti kisebbségeket, az egyházakat, az állami vállalatokat, például a Postát, a gazdákat, gazdaszervezeteket. A nemzeti összefogás sikerre vezetett, és hadd emeljem még ki Vincze Loránt FÜEN-elnök szerepét, továbbá minden határon túli magyar szerepvállalását. Nem véletlen, hogy ahogy Magyarországról, úgy Felvidékről és Erdélyből is az előírt aláírások többszöröse érkezett.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő politikai nyilatkozat üdvözlöi a nemzeti kisebbségvédelmi kezdeményezést, a sikeres aláírásgyűjtést és az Európai Parlament támogató hozzáállását. A nyilatkozat ugyanakkor kinyilvánítja, hogy a demokratikus szabályokba ütközik és megdőbentő az, hogy az Európai Parlament nagy többséggel elfogadott támogató állásfoglalásával ellentétben az Európai Bizottság a kezdeményezést teljes egészében elutasította, így nemcsak az Európai Parlament támogató véleményét hagyta figyelmen kívül, hanem az európai polgárok akaratát is semmibe vette. Én is úgy érzem, hogy az Európai Bizottság döntésével elmulasztotta azt a történelmi lehetőséget, hogy konkrét intézkedésekkel tegyen tanúbizonyságot az európai őshonos nemzeti kisebbségek iránti elkötelezettségéről, kultúrájuk támogatásáról és védelméről, és vétett a demokrácia szabályai ellen is.

Szükséges lenne, hogy az Európai Unió végre az illegális migránsok jogai helyett az őshonos európai kisebbségek jogaival is foglalkozzon. Tűrheterlennek tartjuk azt, hogy amíg az uniós bürokrácia gondolkodás nélkül, az európai polgárok megkérdezése nélkül túlterjeszti a hatáskörét és beleavatkozva a nemzetállami szuverenitásba, szabályokat alkot az uniós állampolgársággal nem rendelkező illegális migránsok

jogainak védelméről, addig több mint egymillió nemzeti kisebbségben élő, de uniós állampolgár saját jogainak védelmére vonatkozó kezdeményezését indokolás nélkül lesöpri az asztalról.

Az előbbi kérdések uniós szintű koordinálása, irányítása éppen ahhoz a Věra Jourovához tartozik, aki a Bizottság értékekért és átláthatóságért felelős alelnöke, aki egyébként nem spórol időt és energiát, ha éppen Magyarországot és annak kormányát kell bíráltni. Nem gondolja-e az Európai Bizottság és annak elnöke, hogy Jourová biztos tevékenysége, többek között Minority SafePack ügyében képviselt álláspontja alapvetően káros az EU egésze számára, és ahelyett, hogy az európai értékeket és az átláthatóságot képviselné, éppen a polgárok Unióba vetett bizalmát ássa alá? Itt az ideje, hogy most, amikor a Tanács, a Bizottság és az Európai Parlament közös kezdeményezésére május 9-én konferenciasorozat indul, amelynek célja az EU jövőjének felvázolása az állampolgárok és civil szervezetek bevonásával, végre eljussunk oda, hogy az Európa jövőjét meghatározó legfontosabb kérdésekről őszinte párbeszéd induljon. Ezek közül az egyik kétségkívül az őshonos kisebbségek európai helyzete.

Fel kell szólítani a Bizottságot, hogy keresse meg azokat a jogi megoldásokat, amelyeken keresztül ténylegesen tenni képes a Minority SafePackben jelzett problémák megoldásáért, mert egyébként az európai polgároknak azt a következtetést kell levonniuk, hogy a Bizottság nem tölti be a neki szánt szerepet. Most ott tartunk, hogy jogi és politikai eszközökkel is tovább kell harcolnunk. Egyrészt igénybe kell venni jogi eszközöket, ezért az Európai Bizottság döntésének semmissé nyilvánítását kéri az Európai Unió Bíróságánál a Minority SafePack kezdeményező bizottsága. A kezdeményező bizottság, amelyet Hans Heinrich Hansen, korábbi FÜEN-elnök és Kelemen Hunor, az RMDSZ elnöke vezet, március 24-én nyújtotta be a keresetet, miután a Bizottság 2021. január 15-én közölte, nem indítja be a jogalkotást az európai kisebbségvédelmi kezdeményezés kilenc pontja kapcsán.

Másrészt politikai eszközöket is használnunk kell, mint most ez a nyilatkozat, határozati javaslat. A Minority SafePack és a Székely Nemzeti Tanács szintén folyamatban lévő kezdeményezése a nemzeti régiókról, mindkettő nemzetstratégiai ügyek. Mindannyiunk közös felelőssége, hogy elmenjünk a végső-kig. A Székely Nemzeti Tanács által a nemzeti régiók védelmében indított polgári kezdeményezés érdekében még mindig folyik az aláírásgyűjtés, a kitartás ott is eredményre vezethet. Dabis Attila, Izsák Balázs, Pesty László és mások kiállása arra példa, hogy még a reménytelennek látszó helyzetekben is érdemes harcolni, jogorvoslatért folyamodni, ha közösségi ügyről, illetve alapvető jogok védelméről van szó.

Tisztelt Ház! Folytatnunk kell a küzdelmet, energiát kell fektetni a kétoldalú kapcsolatokba, de aktívan kell képviselni a nemzeti kisebbségek ügyét a nemzetközi fórumokon is. El kell érni, hogy Brüsszel belássa, hogy nem söpörheti szőnyeg alá 50 millió európai polgár akaratát. Májustól Magyarország látja el

az Európa Tanács elnökségét, ez is jó lehetőség, hogy a nemzetközi figyelem középpontjába állítsuk a kisebbségi kérdést, és ezt meg is fogjuk tenni, hiszen elnökségünk fő prioritása a nemzeti kisebbségek védelme.

Végezetül, a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a nyilatkozatot. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Zsigmond Barna Pál képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja jelezte, hogy a 15 perces időkeretben két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak.

BALCZÓ ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! A jelenleg tárgyalt polgári kezdeményezésnek annyira elterjedten használjuk az angol elnevezését, Minority SafePack, hogy azért most az egyszer kimondanám a teljes magyar elnevezését: „Mentőcsomag a kisebbségek számára - Egymillió aláírás az európai sokszínűségért”. Ennek az a célja, hogy a nemzeti, etnikai és nyelvi kisebbségvédelem bizonyos területeit az Európai Unió jogalkotással is szabályozza, ezzel segítve az őshonos nemzeti kisebbségek megmaradását. Ha ezt a szót hallom, hogy Minority SafePack, akkor ez két dolgot jelent számomra egyidejűleg, és megtisztelő volt, hogy Pánczél elnök úr erre utalt is: a sikert és a kudarcot.

(18.00)

A kezdeményezőik sikerét, amely abban nyilvánult meg, hogy hosszas jogi küzdelmek megvívását követően sor került egy sikeres aláírásgyűjtésre... - elnyerte a kezdeményezés, a kezdeményezőik az Európai Parlament egyértelmű kiállítását. *(Sic!)* Az pedig, hogy végül ez nem valósult meg, valóban a kudarc az Európai Bizottsághoz kapcsolódik, de most másképp fogalmaznék: nekik ez valójában szégyenük. Nem kudarcuk a szó szoros értelmében, mert nem kísérletet tettek arra, hogy ez valóban jogi formába kerüljön, hanem cinikus módon utasították el, ahogy ezt az előzőekben hallottuk is. És ezzel nemcsak azt fejezték ki, hogy az őshonos nemzeti kisebbségek jogai mellett nem állnak ki, hanem egyben egy bizonyítványt adtak ki arról, hogy maga az európai polgári kezdeményezés mit ér valójában.

A lisszaboni szerződésakor azt hallottuk, hogy íme ez a lehetőség az, ahol aztán igazán közel lehet hozni az Európai Unió intézményeit a lakossághoz, és ők maguk tudnak jogalkotással eredményt elérni.

A történetet nem ismétlem el, elnök úr nagyon részletesen elmondta ezt az egész hosszas procedúrát, amely 2011-ben indult, és végül idén kellett volna, hogy végleg befusson. Igen, nagy kitartás és küzdelem kellett ehhez, és azért arra talán hadd utaljak, hogy amikor 2013 szeptemberében az Európai Bizottság elutasította, akkor arra hivatkozott, hogy az EU szerződése, sem az EU működési szerződése nem nyújt törvényes alapot a kisebbségekhez tartozó személyekkel

kapcsolatos jogalkotáshoz. Ez egyszerűen nem igaz. Egyrészt önmagában azért nem igaz, hiszen az Európai Bíróság, törvényszék elutasította ezt a véleményt, és ezzel azt jelezte, hogy igenis van jogi lehetőség a jogalkotásra, de a gyakorlatban sem igaz.

Ha vesszük a migránsjogok kérdését vagy a szexuális orientációban a kisebbséghez tartozók jogait, akkor ennek a hatékony érvényesítését az Európai Unió, az Európai Bizottság megtalálja, tehát ezekben az esetekben nem tekinti ezt személyes jogoknak, hanem kollektív jogoknak tekinti, és megtalálja az érvényesítés lehetőségét.

Az őshonos nemzeti kisebbségek jogaitól elsősorban az Európai Bizottság, de más intézményei is úgy félnek, mint az ördög a tömjénfűsttől. Hadd tekintsek vissza ebben a kérdésben 2002-2003-ra, amikor az európai alkotmányozó konvent zajlott - sokan emlékeznek, akkor is képviselők voltak, voltunk, 2002-ben még -, és ebben a konventben a csatlakozás előtti tíz ország is lehetőséget kapott ebben a brainstormingban részt venni, és ez alapozta volna meg az Európai Unió alkotmányát.

Egyébként ebben a kérdésben is a kormányoldal alkotmányos értékeit Szájer József képviselte, mint egyébként a magyar Alaptörvény megalkotásánál. Akkor ő kijelentette, és örömmel hallottuk, hogy el lehet érni, hogy ebben az alkotmányban a nemzeti kisebbségek kollektív jogait biztosítani fogják. Az újságcikket is elraktam, hogy micsoda nagyszerű eredmény. Majd utána változtattak, azt mondták, hogy a kisebbségek kollektív jogai, a „nemzeti”-t nem kell odarakni, úgymint mindenki tudja, hogy kollektív jogai a nemzeti kisebbségnek vannak. Majd miután megbukott az európai alkotmány, mi maradt meg? Kisebbséghez tartozó személyek jogai. Tehát azért ezt látni kell, hogy hogyan áll ehhez hozzá az Európai Unió, Európai Bizottság.

Annyit hadd tegyek hozzá a folyamathoz, hogy kik működtek közre. Zsigmond Barna Pál említette - érthetőnek tartom részéről -, a Fideszt emelte ki mint azt a pártot, aki ebben az aláírásban közreműködött. Én ebben az esetben jobbnak tartom azt, ha mindazokat a pártokat megemlítem, akik valóban közreműködtek, amit a Wikipédia-szócikk jelez, tehát nem én önkényesen mondom: tehát a Lehet Más a Politika az aláírásgyűjtők közé tartozott, a Fideszt hallottuk, a Jobbik Magyarországért Mozgalom és az Együtt is. Tehát azért több párt is volt, amely ebben aktívan részt vett.

Az Európai Parlament a plenáris ülésén vitatta meg a Minority SafePack kezdeményezést, és amint hallottuk, háromnegyedes többséggel állásfoglalást fogadott el. Hadd idézzek ebből az állásfoglalásból: „Felszólítja a Bizottságot, hogy ennek - a támogatásnak - megfelelően lépjen fel, és tegyen javaslatot az uniós szerződéseken, az európai polgári kezdeményezésről szóló rendeleten, valamint a szubszidiaritás és az arányosság elvén alapuló jogi aktusokra, rámutat, hogy a Bizottság által nyilvántartásba vett kezdeményezés kilenc területre vonatkozóan jogalkotási javaslatokat kér.” A lényeg: felszólítja jogi aktusra. Ez elég ritka az Európai Parlament esetében, amikor egy társ

uniós szervezetet ilyen konkrétan felszólít, és sajnálatos módon, ahogy látjuk, hogyan döntött az Európai Bizottság: gyakorlatilag elutasította a kezdeményezést, egyetlen elemében sem kezdeményez jogi aktust. Ezzel hátat fordít az őshonos nemzeti kisebbségeknek, és persze azt is bizonyítja, hogy az uniós állampolgárok jogalkotásba való bevonása tartalom nélküli szlogen.

Érdemes emlékeztetni arra, hogy a bíróság az indoklásában központi helyre teszi az európai polgári kezdeményezés intézményének a lényegét, azt, hogy a polgároknak jogi ismeretek hiányában is tényleges lehetőségük legyen részt venni az uniós jogalkotásban. Én nagyon indokoltnak tartom, hogy az előzetes bizottsági határozatunkat ide behoztuk, és reményeink szerint nagy többségű országgyűlési határozattá emelkedik. Én úgy gondolom, hogy ennek már van akkora súlya, hogy az Európai Bizottsághoz is ezt el lehetne juttatni, és úgy gondolom, hogy az Európai Parlament is reagálhatna arra, hogy ha ilyen határozottan, ilyen kategorikusan, ilyen többséggel kiáll amellett, hogy jogalkotás történjen, és ezt lesepri az Európai Bizottság, akkor úgy gondolom, hogy ennek hangot adhatna.

Annyit még hadd mondjak el, itt fölmerült valóban a Székely Nemzeti Tanács kezdeményezése a nemzeti régiókról. Ezért se szabad hagynunk, hogy ha ez befut, akkor lássák, hogy ha lesepri, azt nem hagyhatjuk szó nélkül, akkor továbblépünk politikailag, jogilag. Ezért is kötelességünk ez.

Egyébként természetesen a Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatja a határozat elfogadását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Balczó képviselő úr. Következik Brenner Koloman képviselő úr, és van még 5 perc 35 másodperce.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Nagyon köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Engedjenek meg egy személyes gondolatot. Jómagam akkor még a FÜEN német munkacsoportjának elnökeként 2011 óta részt vettem ennek a polgári kezdeményezésnek az előkészítésében, és személyesen a legelső aláírói között voltam a bonchidai kastélyban egyéb iránt ennek a polgári kezdeményezésnek. Tehát amikor kiegészíthetem Balczó képviselőtársamat ebben a Jobbik-frakció nevében, akkor gyakorlatilag egy picit az én gyermekemről is beszélünk, ha szabad így fogalmaznom.

(18.10)

Egy kicsit azért én még visszább utalnék, mégpedig a rendszerváltoztatás időszakára, hiszen amikor az Európa Tanács nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezménye létrejött, illetve előtte a nyelvi chartát létrehozta az Európa Tanács, én onnan datálom azt a félrehúzó európai uniós - idézőjeles - fejlődést a nemzeti autochton kisebbségek ügyében, mert gyakorlatilag az EU kiszervezte az Európa Tanácsnak ezt az ügyet.

És valóban, pontosan azért egyébként, mert egyes tagállamoknak az ideológiája, a nemzetfelfogása meglehetősen ellentmond a nemzeti kisebbségek ügyének, itt akkor, mondjuk, nevesíthetjük Franciaországot például, hogy egy alapító tagállamot is említsünk.

Tehát én azt látom, hogy nagy szükség van ezekre a polgári kezdeményezésekre. Nagyon fontos az, hogy minél szélesebb körben támogassuk meg, mint például most ezzel a határozattal itt a parlamenti szinten is ezeket a kezdeményezéseket. Azt gondolom, hogy valóban, az Európai Unióban nekünk már a 2019-es európai parlamenti választási programunkban is az szerepelt, hogy kell valahol egy újragombolása a kabátnak az Európai Unión belül, és ebben természetesen a nemzeti kisebbségek ügyének szerepelnie kell. Az indokokat előttem szóló képviselőtársaim nagyon részletesen ismertették.

Azt szeretném még ezenkívül hozzáfűzni, hogy az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének tagjaként tervezek benyújtani egy új indítványt pontosan arról, hogy az Európa Tanács mint szervezet - nyilvánvalóan megérett az idő valóban, ahogy azt a nemzetiségi bizottság ülésén Szili elnök asszony is elmondta, arra, hogy mind a nyelvi chartát, mind a keretegyezményt egy kicsit az új idők új szavaihoz hozzáigazítsuk - megújuljon, és ami a legfontosabb, hogy igenis az Európa Tanácsnak kell az eddig elért eredményeket úgymond az Európai Unió rendelkezésére bocsátania azzal, hogy itt igenis tennivalója van az Európai Uniónak. Hiszen az nem lehet, hogy ez a sok millió európai uniós polgár alapvetően - ahogy Sztáray államtitkár úr ismertette - a szerződésekben fektetett jogaihoz nem jut hozzá. Ez nem lehet az Európai Unió célja! Azt gondolom, ebben a teremben mindahányan, akik ebben a vitában részt veszünk, egyetértünk.

És a rezümé pedig az, amit Pánczél elnök úr is mondott, hogy gutta cavat lapidem, a nemzetiségi kisebbségek ügyében csak úgy tudunk előrelépni, hogyha soha nem adjuk fel, és folyamatosan, minden létező eszközt felhasználunk. Ezért is nagy öröm számomra, hogy reményeink szerint ebben az ügyben is megvalósul valóban egy nemzeti konszenzus és egy nemzeti minimum. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Brenner Koloman képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját 15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Szászfalvi László képviselő úrnak.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Azt hiszem, sokkal jobban örülnénk annak, ha ebben a számunkra létfontosságú kérdésben, a külhoni magyarság, illetve az őshonos európai nemzeti kisebbségi közösségek megmaradása és jövője kérdésében felhőtlen örömmel ülhetnénk itt a

Házban, és tulajdonképpen nem vitatkoznánk, hanem örömmel vennék tudomásul, hogy pozitív előrelépés történt.

Örültünk volna annak, hogy az Európai Bizottság pozitív döntést hozott ebben a rendkívül fontos, létfontosságú kérdésben, de sajnos nem így történt. És azt gondolom, hogy nem pusztán keserű szájjal vesszük ezt tudomásul, de talán az előzőek is azt mutatják, hogy ezen szeretnénk túllépni, és a keserű száj helyett szeretnénk együtt, közösen tenni, cselekedni.

De mégis azt gondolom, hogy az első szavunk a köszönet szava kell hogy legyen, hiszen meg kell köszönnünk mindenkinek a munkáját, akik az előző esztendőknél akár kezdeményezőként, akár szervezőként, akár aláírásgyűjtőként, akár aktivistaként - és nem szeretném felsorolni a szervezeteket, amelyek már elhangoztak - sokat tettek azért, hogy ez az aláírásgyűjtés egyáltalán eljuthasson az asztalra. És ezen túlmenően is köszönjük azt a kitartást, azt az állhatatosságot, amelyet megmutattak az elmúlt esztendőknél során, hiszen újabb és újabb akadályokat kellett legyőzni ezen folyamat során, míg egyáltalán az Európai Unió szintjére kerülhetett ez az ügy.

Ezek után mellbevágóan megdöbbentő volt, azt gondolom, mindannyiunk számára, legalábbis egy frakciót vagy egy pártot leszámítva, az Európai Bizottságnak a teljes elutasítása.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Bizottság ezzel a döntésével megtagadta Európa értékeit. Látványosan és visszataszító módon megtagadta az európai alapdokumentumok szellemiségét, a sokszor immalomszerűen hajtogatott európai szlogent, hallottuk: egység a sokféleségben.

Az igazi európai alapértékek egyik legfontosabbja az Unió lakosságának 10 százalékát kitevő őshonos nemzeti kisebbségek léte, megmaradása. Hogyan lehetséges az, hogy Brüsszelnél mindenféle kisebbségi ügy fontos, minden más kisebbség számít, csak és kizárólag az őshonos nemzeti kisebbség ügye nem?

Másodsor: az Európai Bizottság ezzel a szégyenteljes nem döntéssel - tudniillik a „nem” is természetesen egy döntést jelent - megtagadta Európa érdekeit is. Nemcsak az európai értékeket, hanem Európa érdekeit is, hiszen Európának, az Európai Uniónak létérdeke, hogy a nemzeti kisebbségi közösségek biztonságban élhessenek, és biztonságban megmaradhassanak, ezek a közösségek és azok tagjai őrizhessék meg önmagukat, önazonosságukat, mert csak így maradhat erős és biztonságos Európa. Ezért az Európai Uniónak létérdeke - létérdeke lenne - egy egységes nemzeti kisebbségvédelmi rendszer létrehozása.

Végül, tisztelt képviselőtársaim, az Európai Bizottság ezzel a döntéssel arcul csapta a saját polgárait is; az európai polgárokat, akikre a brüsszeli buborékban nagy erőszakkal szoktak hivatkozni. És az Európai Bizottság nemhogy arcul csapta a saját polgárait, hanem ezt végtelen cinizmussal és a mára már sajnos megszokott kettős mércével tette, teszi. Ezzel magát az európai polgári kezdeményezés intézményrendszerét is zárójelbe tette véglegesen. Eddig összesen 75 kezdeményezést vettek nyilvántartásba,

amelyből öt kezdeményezés volt sikeres, de gyakorlatilag néhány látszatintézkedésen kívül semmi érdemi következménye nem volt ezeknek sem.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos azt a konzekvenciát kell levonnunk, hogy az Európai Bizottságot, Brüsszelt nem érdekli a saját polgárainak a véleménye, akarata, és a polgári kezdeményezés intézményét végzetesen, végletesen kiüresítették ezáltal.

Mi következik mindebből? Azt gondolom, hogy semmiféleképpen sem az, hogy fel kell adni ezt a harcot. Az következik ezekből a tényekből, hogy kettőzött erővel, megsokszorozódó erőfeszítésekkel tovább kell folytatnunk ezt a küzdelmet, napirenden kell tartani az ügyet. Minden lehetséges rendelkezésre álló eszközzel elő kell mozdítanunk az őshonos nemzeti kisebbségekhez tartozó személyek és közösségek védelmének javítását, biztonságát, megmaradását a nyelvi jogok, az oktatás, a kultúra, a közigazgatási részvétel és a támogatások területén is.

Közös feladatunk és felelősségünk van ebben mindannyiunknak. Álljunk ki a külhoni magyar közösségeink és az európai őshonos nemzeti közösségek mellett! Azt gondolom, hogy ez erkölcsi kötelességünk.

(18.20)

Összefoglalóan: köszönet mindenkinek a hatalmas munkáért és összefogásért. Szégyenteljes és elfogadhatatlan az Európai Bizottság döntése, ugyanakkor bátorítás és biztatás, nem adjuk fel, nem adhatjuk fel ezt a számunkra nemzetstratégiai ügyet. Ez közös felelősségünk, legyünk ebben egységesek!

A Kereszténydemokrata Néppárt frakciója mind ezekre tekintettel természetesen támogatja az országgyűlési határozati javaslatot, és erre kérünk mindenki mást itt az Országgyűlésben. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szászfalvi képviselő úr. A 15 perces időkeretből maradt még 7 perc 24 másodperc. Megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő asszonynak.

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Én elsődlegesen szeretném megköszönni a Nemzeti összetartozás bizottságának és elnök úrnak, hogy ezt a nagyon fontos határozati javaslatot idehozta. Meggyőződésem, hogy a XXI. századnak az a nép és nemzet lesz győztese, aki képes megvívni a nemzeti önazonosságáért és a nemzeti identitásáért vívott harcot. Azt gondolom, nagyon fontos szakpolitikai hozzászólásokat hallottam itt a képviselőtársaimtól.

Hadd jegyezzem meg azt személyesen, hogy hosszú évek óta doktori disszertációként kutatom a nemzeti kisebbségek jogainak védelmét, és ez egy nagyon-nagyon komplex terület, és azt gondolom, hogy ez a polgári kezdeményezés egy olyan történelmi pillanat lett volna az Európai Bizottság számára, amelyet elhalasztott *(sic!)*. Azzal szeretném kiegészíteni a hozzászólásomat, hogy annak az esszenciája, hogy ez a

polgári kezdeményezés, a Minority SafePack miért jelent ilyen sokat: egyrészt azért, mert a 27 európai uniós tagállamból minden tizedik európai polgár valamelyik nemzeti kisebbséghez tartozik.

Beszéltünk már arról, hogy a lisszaboni szerződés ugyan egységes keretbe foglalta az európai uniós jogrendszert, de ahogy Balczó képviselőtársam is utalt erre, van egy nagyon nagy hiátusa a lisszaboni szerződésnek, tekintettel arra, hogy az Európai Unióról szóló szerződés annyit mond ki, hogy a kisebbségekhez tartozó személyek jogainak a tiszteletben tartása. A lisszaboni szerződés másik része, az Európai Unió működéséről szóló szerződés pedig nem emelte uniós hatáskörre a kisebbségek jogainak védelmét, ugye, van tagállami, osztott és kizárólagos uniós hatáskör. De ugyanakkor a polgári kezdeményezés által megadta azt a lehetőséget és kizárólagos jogot az Európai Bizottság számára, hogy az uniós jogalkotás eljárás megindításáról döntsön.

A másik óriási teher, ami magát az Európai Uniót terheli, és nemzetközi jogászok, akik ezt kutatjuk, küzdünk azzal, hogy nincsen „kisebbség” fogalom. Mit jelent az, hogy kisebbség? Nincsen „nemzeti kisebbség” fogalom. Ez annyira nehézzé teszi az uniós jog értelmezését, amellyel alapvetően játszik is a Bizottság, hiszen sok esetben, mikor mi nemzeti és őshonos kisebbségek jogairól beszélünk, akkor kifejezetten elviszi ezt a kérdést a bevándorlók jogainak az irányába. Ezért nagyon fontos a Minority SafePack, a székelyek által indított polgári kezdeményezés, mert ezt a hiátust próbálja pótolni, amely az Unió értékrendjéből és a gondolkodásából hiányzik.

Óriási lépésnek tartom, hogy a több mint egymillió aláírás összegyűlt, hogy a 11 tagállam össze tudott fogni, és azt a fajta hiányt és hiátust pótolni, amely a nemzetközi szervezetek közötti átjárhatóságot is nehezíti. Hiszen, ugye, az Európa Tanács parlamenti közgyűlése delegációjának tagjai vagyunk.

Itt két olyan fontos nemzetközi egyezményt szeretnék kiemelni, amely meghatározza a nemzeti kisebbségek jogainak védelmét. Az egyik a regionális vagy kisebbségi nyelvek európai chartája, a másik pedig a nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezmény. És hogy miért nehéz az, hogy nincsen uniós hatáskör, és miért vagyunk ilyen helyzetben: azért, mert ezek a nemzetközi dokumentumok úgynevezett soft tone-nak minősülnek, az, hogy egy tagállam aláírta, és ratifikálta ezt a szerződést, tagállami kompetenciában marad, hogy ezeket a nemzetközi kötelezettségvállalásokat milyen mértékben teljesíti.

Amiben fontosak ezek a polgári kezdeményezések, és amelyben lépést érhetünk el az Európai Unió vonatkozásában, az azért nagyon-nagyon értékes dolog, mert maga az Európai Unió egyetlenegy pillanatban figyel jelenleg a nemzeti kisebbségek jogainak a védelmére, akkor, amikor dönt arról, hogy felvesz-e egy tagállamot az Európai Unió tagjai közé vagy nem. Nincs folyamatos és utánkövetés, ezért fontos a Minority SafePack, és várjuk a luxembourgi bíróság döntését erre vonatkozóan.

Nagyon fontos válasznak tartom, és köszönöm azt, hogy részese lehettem, amikor februárban az első

határideje volt a székelyek által indított nemzeti régióért polgári kezdeményezésnek, hogy Spanyolországban a Baszk Nemzeti Tanácson tudtam tárgyalni, és meg tudtuk őket győzni, és be tudtuk hozni hetedik országnak Spanyolországot. Azóta már több határidőmódosítás is volt, hiszen nagyon nehéz helyzetben vagyunk a Covid miatt, de ez egy olyan üzenet volt abban a történelmi pillanatban, amikor megtudtuk azt, hogy a Minority SafePack elutasította az Európai Bíróság Véra Jourovával az élen, amikor azt éreztük, hogy igen, most le kell az asztalra tenni még egy európai polgári kezdeményezést.

Szintén nagyon fontosnak tartom azt elmondani, hogy májusban veszi át Magyarország az Európa Tanács elnökségi feladatait, amelynek az egyik prioritása a nemzeti kisebbségek jogainak védelme. Mindaz az érték, amelyet képviselünk, és mindaz, amit az Alaptörvény D) cikke is képvisel, hogy felelősséget viselünk a határon kívül élő magyarok sorsáért, az elnökségi prioritásaink között is ott lesz. És ott is fel fogjuk hívni arra a figyelmet, hogy ezeknek a polgári kezdeményezéseknek, amelyeknek az élen járunk az Európai Unióban, ezeknek az a feladata, hogy megőrizzék az Európai Unió kulturális sokszínűségét, és ez az őshonos kisebbségekre vonatkozik, nem pedig a bevándorlók jogára.

És fontosnak tartok még egy dolgot hozzátenni: a nemzetközi szervezetek az elmúlt időszakban egy olyan tendenciát kezdtek el folytatni, amire fontos odafigyelni. Amikor kisebbségekről beszélnek, sok esetben le hagyják a nemzeti kisebbség szót, még annak ellenére is, hogy maga a nemzetközi dokumentum ezt tartalmazza. Nagyon nagy feladatunk van ebben, és köszönöm mindannyiunknak és mindazoknak a képviselőtársaimnak, akik ehhez hozzászóltak, buzdítottak az aláírásra, vagy aláírták ezeket a polgári kezdeményezéseket.

Ez a feladatunk: megőrizni Európa őshonos kisebbségeinek jogait. Nagyon szépen köszönöm. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Juhász Hajnalka képviselő asszony. Most megadom a szót Varga László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezetőjének.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan ritka pillanat van itt most az Országgyűlésben, amikor széles körű konszenzus látszik kibontakozni egy előterjesztés kapcsán. Ugye, tartalmilag itt arról van szó, hogy az Európai Nemzetiségek Föderatív Uniója 2013-ban útjára indított egy kezdeményezést, a Minority SafePack nevű kisebbségvédelmi európai polgári kezdeményezést.

Az európai polgári kezdeményezés egy olyan eszköz egyébként, amely, azt gondolom, hogy lehetne, ha hatékonyabb lenne, az Európai Unió egy nagyon fontos eszköze; az Európai Unió polgárainak egy nagyon fontos eszköze, egy közvetlen demokratikus eszköze. Ezért is - és különösen a magyar honfitársainkat

érintő vonatkozása miatt is -, amikor 2013-ban ez a kezdeményezés napvilágot látott, azonnal, az elsők között a Magyar Szocialista Párt is támogatta, támogatásáról biztosította ezt az előterjesztést, illetve ezt a kezdeményezést.

Gyakorlatilag jól látható, és el is hangzott, hogy egy olyan kezdeményezésről van szó, amely az európai polgárok 10 százalékát érinti. Mintegy 50 millió európai polgár érintett abban tehát, hogy a kezdeményezésnek megfelelően, annak a törekvésnek megfelelően őshonos kisebbségként az anyanyelvhasználatának és anyanyelvi oktatásának az ügye előmozduljon.

Erről szól ezt a kezdeményezés, és valóban tetten érhető volt az első pillanatoktól fogva az, hogy az Európai Bizottság arra hivatkozva tulajdonképpen, hogy ezek a kérdések tagállami hatáskörbe tartoznak, ha finoman fogalmazok, azt mondom, nem volt túl aktív, ha súlyosabban fogalmazok, akkor azt mondom, hogy sok esetben akadályozta ennek a törekvésnek a sikerét.

Ne felejtjük el, több mint kétmillió nemzettársunkat érinti ez a kérdés, több mint kétmillió olyan magyart érint, akik az Európai Unió polgárai, és nem Magyarország területén laknak, de őshonos kisebbségként itt, a Kárpát-medencében igenis generációk óta vagy hosszú évszázadok óta élnek azon az adott területen vagy a településükön, ahol születtek, és sokszor akadályoztatva vannak ezeknek az alapvető kollektív jogoknak a gyakorlásában.

(18.30)

Magam is támogatója voltam ennek a kezdeményezésnek, több párttársam is, Tabajdi Csaba, Ujhelyi István, akiket most meg kell említenem. Ujhelyi István maga is nyilatkozott mint európai parlamenti képviselő, amikor az Európai Bizottság végül, annak ellenére, hogy az Európai Parlament is támogatásáról biztosította a kezdeményezést, elutasítóan lépett föl korábbi megállapításaira hivatkozva. Pedig valóban megvalósult, a nehéz időkben is megvalósult egy nagyon komoly összefogás a kezdeményezés mögött, és össze is gyűlt 1,1 millió aláírás, amit a nehézségek ellenére én nagyon komoly sikernek tartok, és szeretném is megköszönni mindenkinek az MSZP-frakció nevében, aki részt vett ebben a kezdeményezésben, akár aláírásával támogatta, vagy bármilyen módon a nyilvánosságban mellé állt.

Én azt vallom, és azt hiszem, hogy többek között ilyen elvi alapú ügyek támogatása miatt is fontos az Európai Unió, és fontos, hogy értékközösség legyen az Európai Unió, ne csak egy érdekközösség, hanem egy komoly értékközösség is. Úgyhogy a 2013-as azonnali felsorakozásnak megfelelően azt tudom mondani az MSZP és az MSZP-frakció nevében, hogy változatlanul támogatjuk az előterjesztést, illetve a kezdeményezést, és értetlenül állunk az Európai Bizottság döntése előtt. Tesszük ezt azért is, mert ez magyar honfitársainkat, nemzettestvéreinket is, azt gondolom, sért, illetve fontos európai értékekbe is ütközik.

Ezért a határozati javaslatot itt a Ház előtt támogatni fogjuk, és erre kérünk minden képviselőt itt a Házban. Köszönöm, elnök úr. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga László képviselő úr. Megadom a szót Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Én is azzal kezdeném, ahogy Varga képviselő úr, hogy ugyan szerintem ez végtelenül természetes dolog, hogy ilyen kérdésben konszenzus van, mégis azért emlékezzünk meg róla, hogy annak ellenére, hogy itt legtöbbször azért ebben a teremben késhegyre menő vitákat folytatunk, és gyanítom, hogy ez így lesz holnap is és holnapután is, most egy teljes konszenzus körvonalazódik egy ügy mentén, és én azt hiszem, hogy ez egy nagyon komoly érték, hogy ebben a kérdésben, legalább ebben a kérdésben, mondhatjuk, hogy így majd nem teljes konszenzus alakul ki, és én bízom benne, hogy majd a szavazáskor is ez érvényesül, és ez látszani fog.

Én azt tudom mondani, hogy tulajdonképpen minden előttem szóló képviselőtársam valamennyi gondolatával egyetértek. Nyilván a hangsúlyokról lehet vitatkozni, de azt gondolom, hogy nagyon-nagyon fontos gondolatok hangoztak el, és én nagyon köszönöm Szászfalvi képviselő úrnak azt a gesztust, hogy azzal kezdte, hogy megköszönte a munkáját mindenkinek, aki ennek a fontos európai kezdeményezésnek kezdeményezője volt, illetve mindenkinek, aki dolgozott érte, aki gyűjtötte az aláírást, aki aláírta. Azt gondolom, fontosnak tartom, hogy én is ehhez csatlakozzak, és az LMP-frakció nevében magam is köszönetet fejezek ki. Hasonlóképpen egyébként a többször említett, a Székely Nemzeti Tanács által elindított nemzeti régiók fejlesztése érdekében elindított európai polgári kezdeményezés esetében is köszönöm mindenkinek, mind a kezdeményező munkáját, mindenkinek, akik a kezdeményezés, aláírásgyűjtés előtti hosszú-hosszú jogi procedúrában segítséget nyújtottak a kezdeményezőknél, és minden polgárnak Európai Unió-szerte, aki az aláírásával támogatta.

Valóban, ebben is egyetértek nagyon Szászfalvi képviselő úrral, hogy ezek a fejlemények, amikről most beszélgetünk, ezek az ilyen szempontból szégyenteljes fejlemények, amiket láttunk az Európai Bizottságnál, ezek arra kell hogy sarkalljanak minket, hogy cselekedjünk. Nagyon sok ember számít arra, hogy ezek a kezdeményezések sikert érnek el, nyilván ezért is támogatták, és nekünk feladatunk, hogy soha ne adjuk fel ezt a küzdelmet, és feladat, és ez nagyon fontos, hogy Balczó képviselő úr utalt rá, feladatunk, hogy ez jól látható, érthető és hallható legyen az Európai Unió politikai fellegvárában úgymond, az Európai Bizottság környékén, hogy ebben Magyarországon teljes konszenzus van, és nagyon-nagyon sok ország, nagyon sok régió, nagyon sok közösség csatlakozik ehhez az ügyhöz. Tehát én is azt gondolom, hogy két nagyon erőteljes gondolat alá kell hozni a felelősségünket, hogy kökeményen, közösen, ebben az ügyben közösen cselekedniünk kell, hogy ne hagyjuk ezeket az ügyeket így lesöpörni az asztalról.

Rendkívül fontos kezdeményezés, én nem ismétlem meg ennek a Minority SafePack kisebbségvédelmi kezdeményezésnek a céljait. Azt gondolom, óriási siker volt, hogy bőven megvolt a szükséges számú aláírás, bőven megvolt a kellő számú támogató ország, és én egy picit talán az előttem szólóhoz viszonyítva keményebben kimondom, hogy az Európai Bizottság egy álszent és abszolút politikailag motivált döntést hozott, és valóban, én úgy gondolom, hogy nem lehetett volna helye a mérlegelésnek, itt egy egyértelmű politikai döntéssel utasították el a jogalkotást, ami gyalázat, és én nagyon bízom benne, hogy sikerül majd jobb belátásra téríteni az Európai Bizottságot ebben a kérdésben.

Legyen világos, hogy a nemzeti, az őshonos nemzeti kisebbségek jogainak védelme az alapvető európai értékekhez kapcsolódik, és az Európai Bizottságunk kéne az élen járnia, hogy ebben a kérdésben kezdeményezőként, a jogalkotás kezdeményezőjeként is lépjen, és azt a nagyon-nagyon hosszú idő óta fennálló mulasztást próbálja orvosolni, ami látható.

Egyébként hasonlóképpen nagyon sok gyalázatos megnyilvánulást láthattunk, mondjuk, a külhoni magyarokkal szemben a különböző szomszédos országokból, és az különösen döbbenetes, hogy ilyenkor valamiért az Európai Unió politikai elitje, az Európai Bizottság nem érzi fontosnak, hogy hallassa a hangját, nem érzi fontosnak, hogy odaszóljon azoknak az államoknak, akiknek a prominens politikusai egészen gyalázatos, olykor fenyegető hangnemet megengedve támadnak, mondjuk, külhoni magyarokat. Ez mindenképp említést érdemel, hogy ez egy nagyon-nagyon súlyos mulasztás.

Nagyon köszönöm Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, hogy említette a Székely Nemzeti Tanács által elindított európai polgári kezdeményezést, hiszen ez a két polgári kezdeményezés nem konkurál egymással, ezek egymást kell hogy erősítsék, és én azt gondolom, hogy erről is beszélnünk kell. Tehát amikor a Minority SafePack sikeréről, másik oldalon az Európai Bizottság szégyenteljes magatartásáról beszélünk, akkor meg kell emlékeznünk erről is, és már most világossá kell tennünk, hogy annak ellenére, hogy még körülbelül egy hónap visszavan az aláírásgyűjtésből a nemzeti régiók fejlesztéséért indított kezdeményezés tekintetében, de már most fel kell készülnünk arra, hogy ebben a kérdésben is, amint itt hivatalosan lezárul az aláírásgyűjtés, és a beadvány megérkezik az Európai Bizottsághoz, közösen, a kormánypárti és ellenzéki pártoknak, frakcióknak a nemzetközi kapcsolatokat felhasználva, közösen kell tudni fellépni nagyon-nagyon határozottan, annak érdekében, hogy ez a gyalázatos döntése az Európai Bizottságnak ne ismétlődhesse meg.

Nekünk nagyon határozott véleményünk, hogy a Minority SafePack esetében kötelessége lett volna az Európai Bizottságnak a jogalkotást elrendelni, teljesen igaza volt az Európai Parlamentnek, és úgy látjuk, hogy a nemzeti régiókért indított polgári kezdeményezés esetében is ez fennáll. Némileg más megközelítéssel élt ez a kezdeményezés, itt egy fejlesztéspolitikai eszköz alkalmazása, érvényesítése maga a

cél, tehát azt célozza a nemzeti régiókért indított európai polgári kezdeményezés, hogy az ilyen nemzeti régiók ne szenvedhessenek hátrányt a fejlesztési források leosztásánál, felhasználásánál. Ebben azért nyilván sok mindent el tudunk képzelni, nagy a fantáziája ez Európai Bizottságnak, de ebben azért mégiscsak nehéz elképzelni, hogy hogyan mondhatná azt, hogy nincs jogalkotási hatásköre, hiszen itt fejlesztési források eléréséről vagy éppen diszkriminatív eljárásnak köszönhetően a nem eléréséről van szó. Ezért nyilván egy picit más a helyzet, de én azt gondolom, hogy készüljünk arra, hogy itt minden erővel kell küzdenünk azért, hogy ez a gyalázat ott ne ismétlődhesse meg.

Ebben az ügyben is, a nemzeti régiók ügyéről is el kell mondanunk, hogy már önmagában óriási siker volt, hogy maga a nemzeti régiók fogalma ilyen módon bekerülhetett az Európai Unió joganyagába, ha lehet ilyen pongyolán megfogalmazva ezt itt mondani. Tehát itt tulajdonképpen olyan helyzetben vagyunk, hogy már elismerték magát a problémát, tehát az európai jog ilyen szempontból már kénytelen volt elismerni a problémát, hogy létezik ez a probléma. Ilyen módon is fontos ez a kezdeményezés, és nagyon örülök, hogy itt többször említésre került abban az ügyben a kezdeményező, a Székely Nemzeti Tanács.

Én ezt mindig szeretném hangsúlyozni, és szeretném elmondani, hogy itt-ott különböző riportokban érdekes megközelítéssel, székely értelmiségiek s a többi, ilyen megközelítésből lehet használni ezt, vagy éppen már úgy, hogy az irdala.hu polgári kezdeményezés. Nem, itt a Székely Nemzeti Tanács által elindított európai polgári kezdeményezésről beszélünk, ami valóban a Minority SafePackhez hasonlóan egy nagyon széles körű és valódi magyar nemzeti együttműködést tudott felmutatni, és ezért is különösen fontos, hogy mindig említsük a kezdeményezőket, az ő állhatatos munkájukat, és mindig is köszönjük meg nekik, hogy ezt a kezdeményezést megtették.

(18.40)

Tehát valóban feladatunk van, hogy mind a két ügyben a lehető legszélesebb körű együttműködést felmutatva az anyaországi politikában, a nemzetközi kapcsolatainkat is felhasználva küzdjünk ezeknek a kezdeményezéseknek a sikerre viteléért, hiszen közös feladatunk, én azt gondolom, hogy minden szempontból a legfontosabb közös feladatunk az egész Kárpát-medencére érte a szülőföldön való megmaradás feltételeinek a biztosítása. Ez a legfontosabb feladatunk, ez egy közös nemzeti ügy, és nekem meggyőződésem ellenzéki politikusként is, hogy mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy ez soha ne legyen megkérdőjelezhető, és hogy ez a szempont és ez a közös feladat és felelősség mindig a pártpolitikai logika és a pártpolitikai gondolkodás felett álljon, és én azt tudom mondani, hogy ahogy eddig is ilyen módon politizált az LMP országgyűlési frakciója, ez ezután is így lesz, és mi mindig a leghatározottabban fogunk kiállni az ügyek mellett. Így történt ez a múlt évben is, amikor egy általunk kezdeményezett határozati javaslat

egy majdnem teljes konszenzust teremtett az Országgyűlésben múlt év februárjában. Én azt gondolom, ez is egy ilyen örömteli és üdvözítő pillanat volt.

Nagyon röviden beszélnék én is arról a méltatlan helyzetről, amilyen helyzetbe ez az intézmény, az európai polgári kezdeményezés került. Itt mondták a képviselő-kollégák a számokat, hogy hetven-egynéhány kezdeményezésből gyakorlatilag egy sem érte el azt a szándékot vagy egy sem érte el azt a célt, amiért elindult, és szerintem erre is egyetlenegy szót lehet mondani, azt, hogy „gyalázat”, vagy éppen azt, hogy „szégyen”.

Nagyon-nagyon sokszor megfogalmazódott már az a kritika, hogy az Európai Unió súlyos hibát követ el, hogy a jogalkotás és a döntéshozatal szintje rettentő nagy távolságra került maguktól az európai polgároktól, az Európai Unió polgáraitól és az ő érdekeitől. Ugye, voltak különböző kezdeményezések, például a régiók bizottságának mint testületnek a felállítása, ami pont azt szolgálta, hogy egy ilyen regionális, helyi szintű, ilyen idézőjeles második kamaraként megpróbálja továbbvinni a döntéshozatalt, de nyilvánvalóan a legfontosabb lépés lehetne egy valóban olyan jól működő, hatékony eszköz, amely a részvételiséget erősítené, amely megadja a lehetőséget a közvetlen demokráciagyakorlásra az Európai Unió polgárainak, hogy valóban érezzék azt, hogy van egy lehetőség, van egy eszköz a kezükben, amellyel ők konkrétan tudják befolyásolni, tudják irányítani az Európai Unió döntéshozatalt. Az, hogy ezt az eszközt az Európai Bizottság gyakorlata, sok-sok éves gyakorlata ilyen szinten kilúgozta, kiüresítette, mindenképpen gyalázatnak tekinthető, és ez önmagában egy feladat számunkra, a fontos ügy mellett, amiről most beszélünk, önmagában egy nagyon fontos feladat, hogy azért is meg tudjunk küzdeni, hogy ez az eszköz, maga az európai polgári kezdeményezés, az európai demokrácia minőségének, javításának egy nagyon-nagyon fontos eszköze valóban olyan változáson menjen keresztül, amely valóban egy hatékony eszközt jelenthet, hogy az európai polgárok tényleg érezhessék azt, hogy nem távolodott el azért mégsem végletesen tőlük egy ilyen elefántcsonttoronyban az Európai Unió politikai elitje.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy az is feladatunk - annak ellenére, hogy nyilván a magyar Országgyűlésnek formálisan ebben nincs mozgástere, nincs lehetősége -, hogy fontos, hogy egy hasonló politikai, közös politikai deklaráció, üzenet megfogalmazásával üzenjünk Brüsszelnek, és ezt most itt jó értelemben mondom, hogy mi, magyarok, függetlenül attól, hogy kormánypártiak vagy ellenzékiek vagyunk, megköveteljük az Európai Bizottságtól, hogy adja meg a tiszteletet az Európai Unió valamennyi országának, valamennyi polgárának, hogy ezt az eszközt komolyan vegye, és valóban egy olyan eszközként tekint rá, amellyel az európai polgárok érezhessék vagy érezhetik, hogy az Európai Unió az övék, és beleszólhatnak az Európai Unió döntéshozatalába.

Én nagyon bízom benne, hogy lesz módunk arra, hogy ezzel kapcsolatban is kifejtjük közösen a politikai nézeteinket, de most visszakanyarodva én

azt gondolom, hogy önmagában itt egy nagyon fontos kezdeményezésről beszélünk, és gondolom, az magától értetődő, hogy az LMP-frakció természetesen támogatni fogja ezt a kezdeményezést és minden olyan hasonló indítványt és kezdeményezést, amely ezt a nagyon-nagyon fontos ügyet támogatja és elősegíti. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat, ezért megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, aki a pulpitusról beszél. Köszönöm.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Minority SafePack elnevezésű európai polgári kezdeményezés határozati javaslatát tárgyaljuk. Egy rendkívül hosszadalmas jogi procedúra végén vagyunk - remélem egyébként, hogy ezzel itt most nem ért véget ez a folyamat -, rendkívül komoly erőfeszítés, nagyon sok ember nagyon sok munkája van ebben a kezdeményezésben, és ezért is rendkívül sajnálatos az Európai Bizottság döntése.

Köszönetet szeretnék mondani minden kezdeményezőnek. Köszönetet szeretnék mondani mindenkinek, politikusnak, civil személyeknek és szervezetteknek, akik a legszélesebb körben igyekeztek az aláírástokat határidőben és megfelelő számban összegyűjteni.

Melyek az országgyűlési határozati javaslat legfőbb elemei? Az Országgyűlés megerősíti, hogy üdvözli az Európai Nemzetiségek Föderatív Uniója és a Romániai Magyar Demokrata Szövetség által közösen elindított Minority SafePack elnevezésű európai polgári kezdeményezést; az Országgyűlés örömet fejez ki, hogy a kezdeményezők a megadott határidőig összegyűjtöttek több mint 1,1 millió érvényes támogató nyilatkozatot, amelyek száma 11 tagállamban elérte a szükséges küszöbértékeket, így a kezdeményezés sikerrel járt; az Országgyűlés örömet fejez ki, hogy a Minority SafePack kezdeményezést az Európai Parlament plenáris ülése is megvitatta, ezt követően kiadott állásfoglalásában pedig támogatásáról biztosította azt, jogalkotásra szólítva fel az Európai Bizottságot; az Országgyűlés mély megdöbbenéssel fogadja, hogy az Európai Parlament nagy többséggel elfogadta, hogy az Európai Parlament nagy többséggel elfogadta, a Minority SafePack célkitűzéseit támogató állásfoglalásával ellentétben az Európai Bizottság a kezdeményezést teljes egészében elutasította, így nem csak az Európai Parlament támogató véleményét hagyta figyelmen kívül, hanem az európai polgárok akaratát is semmibe vette.

Meggyőződésem, tisztelt képviselőtársaim, hogy az Európai Bizottság nem ismerte fel az ebben a kezdeményezésben meglévő jövőbeni lehetőségeket, hanem szüklátóköriően, a saját pillanatnyi politikai sértegettségéből kiindulva hozott meg hosszú időre bélyegként rásülő döntést. Miként indokolta az Európai Bizottság ezt az elutasítást? Azt közölte, hogy 2013 óta

olyan jogalkotási folyamat valósult meg az Európai Unióban, amely már eddig teljesítette mindazokat a követeléseket, amelyeket a kezdeményezés tartalmaz, ezért számára nem teremtdőtt jogalkotási kényszer.

Az Európai Bizottság nem vette figyelembe azt az alapvető tételt, hogy a politikusok jönnek-mennek, de a nép marad. Az sem érthető számomra, hogy nem ismerték fel: amely európai politikusok miatt hozták ezt a pitiáner döntést, azok ebből a döntésből hosszú távra politikai erényt fognak kovácsolni maguknak, s megalapozottan kampányolnak az Európai Közösség ellen. Azt is elfelejtették az Európai Bizottság képviselői, hogy az Európai Unióban az összlakosságban belül nemcsak egyes személyek, egyes népcsoportok, hanem kivétel nélkül mindegyik nemzet kisebbséget alkot, s a nemzeti integritás és azonosság-tudat megadása törvényi, alkotmányos garanciái nélkül valamennyi kisebbséghez tartozó nemzet méltósága és értékei sérülhetnek. Itt csatlakozom KDNP-s képviselőtársnőm azon előadásához, amikor arról beszélt, hogy még odáig sem jutottunk el az Európai Unióban, hogy a kisebbség mint fogalom valójában definiálva legyen.

Azt is elfelejtették az Európai Bizottságban, hogy mindazoknak a kezdeményezőknél és azoknak a kisebbségeknek, amelyek Európában őshonosként élnek, azoknak már eddig is fenntartásaik voltak az Európai Unió és az Európai Bizottság bürokratikus rendszerével szemben, és ezek a fenntartások fel fognak erősödni, és azok a hangok is, amelyek gyakran emlegetik - és ezt európai polgároktól Portugáliától Romániáig hallhatjuk -, hogy nagyon gyakran úgy tűnik, az európai közösségi politika színterére vezető pozícióba egyre több országból olyan politikusokat delegálnak, akikkel otthon már nem tudnak mit kezdeni. Én sem szeretem ezeket a hangokat, de az ilyen döntések bizony az Európai Unió teljes intézményrendszerével szemben komoly állampolgári elégedetlenséget és engedelmisségnélküliséget fognak eredményezni.

Magyarországon a nemzeti kisebbségek jogai és intézményrendszere példamutatóan alakult ki és működik a kormányok ideológiai beágyazottságától függetlenül. El is várhatnánk azon országokból, amelyek népéből származó nemzeti kisebbségek élnek hazánkban, hogy az ő országukban is ilyen példamutatóan épüljön fel, működjön a nemzeti kisebbségeket támogató politikai, tudományos, oktatási és kulturális intézményrendszer.

Képviselőtársaim rendkívül széleskörűen mutatták be ennek a polgári kezdeményezésnek a történetét, rendkívül széles jogi és politikai aspektusból közelítették meg azt, hogy miként és miért hozott az Európai Bizottság helytelen döntést. S nagyon ritkán van alkalmunk ebben a Házban a kisebbségek kérdése vonatkozásában olyan típusú vitát folytatni, amikor az ember talán megengedheti magának, hogy a kisebbségek kérdéséről egy kicsit más oldalról és más aspektusból, politikai kérdésként a Ház elé hozza, ezért ha tisztelt képviselőtársaim megengedik, mondanék erről pár gondolatot.

(18.50)

Ha már a kisebbségek jogainak kérdése ennek a határozati javaslatnak témája, élnek azzal a lehetőséggel, hogy egy kicsit Magyarországot a fókuszba helyezve a kisebbség és többség kérdéséről szóba hozzam. A demokrácia nem azt jelenti, hogy a többség uralkodik a kisebbség felett, de azt sem, hogy a kisebbség sajátíthatja ki a hatalmat, legyen akár politikai, akár társadalmi, kulturális vagy akár gazdasági hatalom. Ha ilyesmi mégis előfordulna, akkor sérülne a demokrácia elve, és ezt egészen másnak kellene nevezni. További problémát szokott jelenteni, amikor egy kisebbség vagy többséghez tartozó csoport uralja, illetve csoportok uralják, esetleg uralni akarják a politikai, társadalmi, kulturális és gazdasági szférát, netán rettegésben tartják nemcsak saját népcsoportbeli társait, hanem a többséget vagy az olyan többséghez tartozókat is, akik az adott helyen, településen kisebbségben élnek. A problémafeltevés nem mesterkél, hanem valós tényeken alapul. Ez idézet Balogh Gábor volt parlamenti képviselőtársunk azon felszólalásából, amikor a nemzetiségek jogairól szóló törvényt tárgyalta az Országgyűlés. Azért hoztam ide, tisztelt képviselőtársaim, ezt a pár évtizeddel korábbi gondolatot, mert élve a jelenlegi nem elfogadható európai bizottsági döntés okán keletkezett vitával, szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy ne dugjuk homokba a fejünket. Ne csak akkor gondolkozzunk a kisebbségek kérdéséről, amikor a nemzetiségi kisebbségekről beszélünk, illetőleg az őshonos európai kisebbségek jogairól, hanem arról is beszéljünk, és ne hallgassuk el azokat a körülményeket, azokat a szervezeteket, politikai, gazdasági szervezeteket és személyeket, akik - ha tetszik, ha nem - próbálnak kisebbségként a többség felett uralkodni. Ha politikai színtéren szeretnék megnevezni valakit, aki a legnagyobb tökélyre vitte ezt Magyarországon, akkor az az SZDSZ volt; ennek szellemi örökösei ma is itt ülnek közöttünk.

A mai társadalomban már nagyon széles körben nem a többség akarata érvényesül, hanem a kisebbségé, gyakran odáig eljutva, hogy a többség inkább igazodik a kisebbséghez azért, hogy ne nevezzék őket kirekesztőnek, gyakran a legnevetesebb kérdésekben is. Gyakran úgy érzem, hogy a példamutató nyugati demokráciák is kisebbségi demokráciává alakulnak át, mert rettegnek attól a politikusok, hogy ha valami blódségnek ellene mondanak, akkor az iszonyatos lobbierővel bíró kisebbségek hadjáratot indítanak ellenük. Vagy leszűkítve akár a hazai viszonyunkra is, retteg a hivatalnok, ha jogosan fellép a kisebbséghez tartozó bűnözővel, szabálysértővel szemben, mert akkor tömegek bosszújától tarthat, hiszen az állam képviselői nem védik meg őket, mert a vezető politikusok is tartanak a kisebbségek megbélyegzésétől.

Konklúzióként azt kérem a jelenlegi és jövőbeni politikusoktól, hogy ne legyen semmi tabu, merjük bármiről elmondani őszintén a véleményünket, és a nagy tolerancia jegyében ne segítsünk abban, hogy foglyul ejtse bármelyik kisebbség bármilyen többséget. A határozati javaslat, amely az őshonos európai kisebbségek jogait és jogos érdekeit védi, és elvárja,

hogy európai szinten jogalkotás deklarálja jogait, kulturális, politikai és egyéb jogait, ez ne maradjon el, ne vesszen el, és igenis álljunk ki azért, hogy ha mi Magyarországon már a nemzeti kisebbségekkel, az őshonos kisebbségekkel szemben ilyen rendkívül széleskörűen és mindenfajta jogait garantálva, óriási erőfeszítésekkel kialakított rendszert tudunk megvalósítani, akkor Magyarország mint példa legyen az Európai Unió országainak és az Európai Bizottság előtt is példaként, és minden erőnkkel legyünk azon, hogy ezt az Európai Bizottságnál el tudjuk érni. Nemcsak a kisebbségek, nemcsak a nemzeti kisebbségeink tekintélye, nemcsak az európai őshonos kisebbségek tekintélye, hanem Magyarország tekintélye is növekedhet, ha ezzel a határozati javaslattal a nemzetközi fórumon, az európai uniós fórumokon Magyarország Országgyűlése egységes, egybehangzó szavazattal ezt a javaslatot meg tudja támogatni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Alexov Lyubomir szerb nemzetiségi szószólónak, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Öné a szó.

ALEXOV LYUBOMIR, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Poštovani Predsednice! Poštovana Skupštino! U ime Odbora za narodnosti u Mađarskoj i u svoje ime Vas s poštovanjem pozdravljam! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága és a magam nevében tisztelettel köszöntöm önöket. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért szószólóként tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága a Minority SafePack elnevezésű európai polgári kezdeményezésről szóló határozati javaslatot a 2021. április 7-én megtartott ülésén megtárgyalta.

Ezt megelőzően bizottságunk március 24-én a 2/2018-2022. számú bizottsági tájékoztatójában állást foglalt a Minority SafePack elnevezésű európai polgári kezdeményezésről. Az állásfoglalásban az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága továbbra is kiáll az államalkotó tényezőként elismert magyarországi őshonos nemzetiségek, valamint az Európai Unió lakosságának közel 10 százalékát kitevő nemzeti kisebbségek mellett. Következésképpen támogatja ezen nemzetiségi közösségek önazonosságának védelmét, az egyéni és közösségi jogait, valamint egyéb autonómiajogok kiteljesedését, a szülőföldhöz való jogukat és az ott élés biztonságát. A bizottság felkérte bizottságunk elnökét, hogy állásfoglalását az Európai Parlament valamennyi magyar képviselőjének is továbbítsa.

Az Európai Unió a sokféleségre épül. Az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikke értelmében, amint ezt ma már hallhattuk is, az Unió az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az

egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok - ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait - tiszteletben tartásának értékein alapul. A 3. cikk kimondja emellett, hogy az Unió tiszteletben tartja saját kulturális és nyelvi sokféleségét, továbbá biztosítja Európa kulturális örökségének megőrzését és további gyarapítását. A sokféleség tehát elválaszthatatlan az európai identitástól. Jogi keret biztosítja a kisebbségekhez tartozó személyek jogainak fenntartását. Az alapjogi charta 21. cikke tiltja a faji, etnikai származás, vallás, nemzeti kisebbséghez tartozás, valamint a nyelv alapján történő megkülönböztetést. A 22. cikke előírja, hogy az Unió tiszteletben tartja a kulturális, vallási és nyelvi sokféleséget.

De kanyarodjunk vissza az alapokhoz, hogy átlásuk, milyen koncepció alapján indult a kezdeményezés, és mi történt egy évtized alatt! A nemzeti és nyelvi kisebbségek jogait nem mindig és nem mindenhol tartják tiszteletben. Sok esetben tetten érhető a nemzetiségi nyelv és kultúra veszélyeztetése. Pedig nincs másról szó, csak arról, hogy ezek a közösségek lehetőséget akarnak arra, hogy életüket saját hagyományaik szerint éljék. Ha változatos és élhető Európát akarunk fenntartani, akkor szót kell emelnünk ezen értékek támogatása érdekében. A tíz évvel ezelőtti kezdeményezésről Pánczél elnök úr és államtitkár úr is részletesen beszélt, ezért én teljességében nem kívánom megismételni, viszont a 2017-ben elkezdődött újabb egymillió aláírás gyűjtését az európai sokszínűségért csak azért említem meg, mert már mint létező bizottság a Magyarországi nemzetiségek bizottsága is aktívan bekapcsolódott ebbe a munkába.

(19.00)

Magával a kezdeményezéssel az Európai Bizottság, mint tudjuk, csak akkor foglalkozott érdemben, ha 2018. április 3-áig összesen több mint egymillió hiteles aláírást sikerül összegyűjteni az EU legalább hét tagállamában. A kezdeményezés sikeresen lezárult, és a hitelesítés 2018 nyarán megtörtént. Mivel a kezdeményezést csak egy alkalommal lehet benyújtani, így előzetes egyeztetést szerettek volna kérni az EB elnökétől. Mivel az Európai Bizottság elnöke nem kívánt előzetesen egyeztetni a szervezők szándékairól, ezért annak tudatában, hogy az európai parlamenti választásokra majd hamarosan sor fog kerülni, a kezdeményezést lebonyolító szervezet úgy döntött, hogy a választások után megalakuló új Bizottságnak fogják benyújtani az aláírásokat. Ez végül 2020. január 10-én történt meg, így a kidolgozott törvénykezdeményezési javaslatot 2020. február 5-én mutatták be az Európai Bizottságnak.

Az Európai Parlament 2020 decemberében rendezett vitát a Minority SafePackról. Biztató volt számunkra, hogy az Európai Parlament az eddigi sikeres európai polgári kezdeményezések egyikét sem karolta fel támogató állásfoglalásával, ebben az esetben azonban megtette, továbbá az EP-képviselők elsöprő többsége szavazott a kulturális és nyelvi sokszínűség megerősítése mellett. Az Európai Parlament 2020. de-

cember 17-ei állásfoglalása többek között támogatásáról biztosítja a „Minority SafePack - Egymillió aláírás a sokszínű Európáért” európai polgári kezdeményezést. Felszólítja a Bizottságot, hogy ennek megfelelően lépjen fel és tegyen javaslatot az uniós szerződéseken, az európai polgári kezdeményezésről szóló rendeleten, valamint a szubszidiaritás és arányosság elvén alapuló jogi aktusokra. Rámutat, hogy a Bizottság által nyilvántartásba vett kezdeményezés kilenc területre vonatkozóan jogalkotási javaslatot kér, és emlékeztet a kezdeményezésben foglalt kérésre, hogy minden egyes javaslatot önnön érdeme szerint vizsgálják és értékeljék. A kisebbségvédelmi kezdeményezés ügyét egyébként a nemzeti parlamentek, így a magyar Országgyűlés is támogatta.

Majd 2021 januárjában jött a hideg zuhany. Az Európai Bizottság úgy döntött, hogy több mint egymillió európai polgár kérését, valamint az Európai Parlament állásfoglalását egyszerűen nem veszi figyelembe, és nem indít jogalkotást a nemzeti kisebbségek védelmében. A Bizottság úgy véli és azt az álláspontot képviseli, hogy a meglévő szabályok elegendőek ahhoz, hogy a tagállamok támogathassák a nemzeti kisebbséghez tartozó személyek jogait és kultúrájukat előmozdító projekteket. A Bizottság továbbra is irányutatást nyújt, ha a tagállamok nehézségekkel szembesülnek, amikor a nemzetiségi kisebbséghez tartozó személyek jogait és kultúrájukat támogató szándékolt intézkedéseiket összeegyeztethetővé kívánják tenni a hatályos állami támogatási szabályokkal. A fentiekre tekintettel a Bizottság úgy véli, hogy nincs szükség további jogi aktusokra.

Én mint nemzetiségi kisebbséghez tartozó pedig mélységes csalódással és értetlenül állok ezen indoklás előtt, mert nem találok rá magyarázatot, hogy hogyan is fordulhat ez elő, hogyan lehet folyamatosan semmibe venni ennyi ember kérését. Elgondolkodom azon, hogy akik a döntéseket hozzák, egyáltalán tisztában vannak-e azzal, hogy az országhatárok nem feltétlenül igazodnak mindig az ott élő emberek identitásához. A XXI. században egy egységes Európában mint őshonos nemzetiséghez tartozó nem értem, hogy miért nem akarják, hogy a nemzeti, etnikai és nyelvi kisebbségvédelem bizonyos területei az európai uniós jog részei legyenek. Itt az ideje, hogy határozottan és elég hangosan elmondjuk, hogy a nemzeti kisebbséghez tartozók nem akarnak semmit elvenni a többségi közösségektől, főleg nem az Európai Uniótól, csak egyszerűen változatosabbá akarják tenni a kultúrát.

Az Európai Unióban élő valamely őshonos nemzeti kisebbséghez tartozó polgárok száma meghaladja az 50 millió főt. Egyes tagállamok ezen kisebbségek nyelvét és kultúráját támogatják, míg mások, ha kimondatlanul is, de jogaik csorbításával mielőbbi beolvasztásukra törekszenek. Tehát megállapíthatjuk, hogy vannak szerencsés nemzeti kisebbségek és kevésbé szerencsések. Nemzetiséghez tartozóként ma itt, Magyarországon a szerencsések közé sorolhatjuk magunkat. A parlament ülésén hangot adhatunk a véleményünknek, és van beleszólásunk a nemzetiségi lét védelmébe és támogatása területén, de tudjuk, hogy

nem mindig volt ez így, és hogy mit hoz a jövő egyes tagállamok életében, azt viszont nem látjuk előre.

Ezért is kell most határozottan kiállnunk azért, hogy a nemzeti, etnikai és nyelvi kisebbségvédelem bizonyos területei az uniós jog részei legyenek. Meglátásunk szerint az Európai Bizottság ezzel a döntésével a polgároktól érkező javaslatokat hagyta figyelmen kívül úgy, hogy az uniós polgárok akaratát az Európai Parlament képviseli, akiknek az álláspontja pedig egyértelmű. Számunkra nagyon fontos, hogy az Országgyűlés e határozati javaslat elfogadásával is kiálljon Európa valamennyi őshonos nemzeti kisebbsége mellett. Ennek értelmében mint a nemzetiséghez tartozók bízunk abban, hogy érvényesülni fog kívánalmunk, ezért támogatólag lépünk fel minden olyan kezdeményezés során, mely elősegíti az őshonos kisebbségi nyelvek és kultúra érvényesülését és védelmét. Számunkra csak így valósulhat meg az az Európa, mely minden polgárát egyenlőnek tekinti.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága elfogadásra ajánlja a határozati javaslatot, és egyben kéri valamennyi képviselőt is a támogatására. Köszönöm, hogy elmondhattam a hazánkban élő nemzetiségek véleményét és kívánalmait. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Alexov Lyubomir szerb nemzetiségi szószóló gondolatait. Most pedig megadom a szót Gál Kinga európai parlamenti képviselő asszonynak.

GÁL KINGA európai parlamenti képviselő: Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Több mint egymillió érvényes támogató aláírást összegyűjteni az Unió legalább hét különböző tagállamából és eközben a megfelelő küszöbértékeket betartani, komoly teljesítmény a mai valóságban. Mi sem mutatja ezt jobban, hogy eddig 76 bejegyzett európai polgári kezdeményezésből összesen hatnak sikerült teljesíteni, közöttük a Minority SafePacknek a több mint 1 millió 100 ezer érvényes aláírásával.

Ilyen számban mozgósítani eltérő történelemmel, hagyományokkal, érzékenységekkel rendelkező közösségeket egy közös cél érdekében, már önmagában komoly siker, de elgondolkodtató siker. Azt bizonyítja, hogy a hagyományos nemzeti és nyelvi kisebbségben élő közösségek, a megannyi szép jogelv, charta, határozat és nyilatkozat mellett is, mai napig nem érzik, hogy egyenlő esélyekkel rendelkeznének a többségi polgártársaikhoz képest Európa-szerte, hogy ők is ugyanúgy számítanak. Gondoljunk csak, képviselőtársaim, a jelen vagy közelmúlt felháborító ügyeire! A Beke-Szócs koncepció per, az úzvölgyi katonatemető ügye, a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem máig megoldatlan sagája, vagy a lasan szinte feledésbe merülő Malina Hedvig-ügy.

Nem csoda tehát, hogy ennyire hűsbavágó az uniós kisebbségvédelem bármilyen lehetősége minden határon túli magyar számára. Köszönünk tehát minden egyes aláírást, mozgósítást, kiállást. Még a reaktív eredményeket sem adják könnyen kisebbségvé-

delem területén. Így a Minority SafePack kezdeményezés alaposan megküzdött a talpon maradásért. 2013-ban került először benyújtásra, amikor már a kezdeményezés pusztán bejegyzését is visszautasította az Európai Bizottság. Az Európai Bíróság hivatalos döntésére volt szükség a bejegyzés kikényszerítéséhez.

(19.10)

És most, nyolc évvel később, hosszú évek kitartó munkája, több mint egymillió aláírás összegyűjtése után ott tartunk, hogy az Európai Bizottság ugyanolyan fásult unottsággal seprí le a kérdést az asztalról, pedig a kezdeményezés abban egyedi, hogy tálcán kínált nem is csak egy keretjogszabályt, hanem összesen kilenc olyan jogszabálytervezetet, amelyek mentén számos területen kezdeményezhetett volna jogalkotást az Európai Bizottság az őshonos nemzeti és nyelvi kisebbségek védelmében. Ezek mind olyan területek, ahol, ha lenne politikai akarat, ha lenne jó szándék, nagyobb erőfeszítések nélkül a gyakorlatban is tehetne az Európai Bizottság konkrét lépéseket.

De a Bizottság most sem hazudtolta meg önmagát: egyértelműen kimondta, hogy nem él jogszabálykezdeményezéssel, és cinikus módon a szubszidiaritás elvére hivatkozik, miközben folyamatosan ássa alá a tagállamok szuverenitását, és lényeges tagállami hatásköröket igyekszik felülírni, ha a politikai érdek éppen úgy kívánja. Más típusú kisebbségek esetén, más szubszidiaritás körébe eső esetekben a Bizottság kevésbé szegyenlős, nyíltan ad hangot véleményének, és avatkozik tagállami politikákba, ezt az elmúlt évek tapasztalatai tökéletesen mutatják. Elfogadhatatlan az ilyen mértékű kettős mérce alkalmazása folyamatosan.

A Minority SafePack sorsának alakulását, kedves képviselőtársaim, a kezdetektől figyelemmel kísérte az Európai Parlament kisebbségi munkacsoportja, az elhíresült úgynevezett Intergroup, amelyet 17 éve elnöklök valamilyen formában. A tavaly októberi hivatalos nyilvános meghallgatás előtt ez volt az egyetlen európai parlamenti fórum, ahol ezt a kérdést rendszeresen meg lehetett vitatni, napirendre lehetett tűzni. Ezt számos alkalommal meg is tettük, így értesülhettek a képviselők első kézből a kezdeményezés bejegyzését övező nehézségekről, az aláírások összegyűjtésének folyamatáról, és kapcsolódhattak be maguk is saját közösségeikkel a kezdeményezés sikerre vitelébe.

Az európai polgári kezdeményezések szabályozásának megfelelően az Európai Parlament teret kell adjon nyilvános meghallgatáson minden sikeres kezdeményezés esetében. Erre a ma este már oly gyakran elhangzott meghallgatásra került sor három szakbizottság részvételével, amelyet a tavalyi év októberében szerveztek. Itt arra hívtam fel a figyelmet, hogy az elmúlt tíz évben összesen tizenöt alkalommal adta írásba az Európai Bizottság, papíron, feketén-fehéren: „Az őshonos nemzeti és nyelvi kisebbségek diszkriminációja mindig-mindig egyes konkrét ügyekre és

esetekre vonatkozott, akár oktatásban, akár nyelvhasználatban, akár szerzett jogait tekintve vagy a gyűlöletbeszédet illetően, ez nemzeti hatáskörbe tartozik.” - ezért nem kíván foglalkozni problémáikkal.

Ezért a meghallgatás során a kezdeményezők most októberben részletesen indokolták, hogy miért gondolják úgy, hogy uniós kompetenciába tartoznak a felsorolt jogszabály-kezdeményezések. Reméltük, hogy ezúttal mindez halló fülekre talál az Európai Bizottság szintjén annak ellenére, hogy a felelős Jourová biztos asszonytól csak egy semmitmondó üzenetre futotta.

Aztán a nyilvános meghallgatást követően kéremény egyeztetések révén sikerült kellő politikai támogatást szerezni ahhoz, hogy plenáris vitára kerüljön az Európai Parlamentben a kérdés, és határozat szülessen. Hosszú évek sikertelen próbálkozásai után ez szimbolikus értékű már önmagában. Aztán végül több mint kétharmados többséggel került elfogadásra a határozat, amely támogatásáról biztosította a kezdeményezést, és felszólította a Bizottságot, hogy annak megfelelően lépjen fel, és tegyen javaslatot konkrét jogi aktusokra, valamint emlékeztet arra, hogy minden egyes javaslatot önnön érdeme szerint vizsgáljanak és értékeljenek - ezt kéri az Európai Parlament a Bizottságtól.

Mind ez alatt nemzeti, regionális és helyi parlamentek a tavalyi év vége óta határozatokban szólították fel a Bizottságot, hogy adjon kedvező választ és értékelést erre a Minority SafePackre. Aztán az elutasító válasz óta pedig mára meghaladta az ötvenet azon hatósági és szervezeti határozatok száma, amelyek jobb belátásra próbálják bírni az Európai Bizottságot. A mai országgyűlési határozati javaslat szépen illeszkedik ezek sorába. Nemzeti szinten a Bundestag, számos tartományi és regionális parlament, így a fríz, a dél-tiroli, de helyi önkormányzatok hosszú sora is csatlakozott a kezdeményezéshez, mint a székelyföldiek is, ahogy ma hallottuk Pánczél Károlytól. Emellett számos hivatalos nyílt levél is hangot adott a csatlakozásnak.

Mi a kisebbségi munkacsoportban hetven európai parlamenti képviselő támogatásával levelet küldtünk Ursula von der Leyen bizottsági elnök asszonynak és Věra Jourová biztosnak. Erre pontosan tegnap érkezett meg a hivatalos válasz, újabb semmitmondó válasz, amelyet ezúttal maga von der Leyen elnök asszony írt alá. Idézem: „A bizottság mind a kilenc kezdeményezést megvizsgálta, és úgy találta, nincs szükség jogszabály kezdeményezésére.” - ez a tegnapi válasza Von der Leyen asszonynak.

Szomorú, hogy az Európai Bizottság nem veszi észre, hogy bort iszik, miközben vizet prédikál. Szemünk előtt távolodik az Unió a polgáraitól, miközben fennhangon hangoztatja a polgári közelségét, hiszen amikor erre konkrét lehetősége adódna, elzárkózik minden gyakorlati lépéstől. Nemhogy bizalmat nem épít, de hitelességéből veszít így az Unió.

Nyolc év megfeszített munka, egymillió aláírás összegyűjtése és a Bizottság kedvezőtlen válasza után most a kezdeményezőknek nem maradt más lehetősége, mint hogy újra bíróságra vigyék az ügyet.

A kezdeményező bizottság az Európai Bizottság döntésének semmissé nyilvánítását kéri az Európai Unió törvényeszkétől. A kereset alapja, hogy a Bizottság közleményében súlyos hiányosságok vannak, és amellet, hogy döntésével hátat fordított több mint egymillió aláírónak, Európa 50 milliónyi kisebbségben élő polgárának és az Európai Parlament háromnegyedes többségének, jogi köteleességét sem teljesítette. Tehát újabb hosszú jogi procedúra elé nézünk, de csak ebben van remény, hogy a kérdés napirenden tartható. Ezt megerősítendő van szükség a maihoz hasonló politikai határozatokra.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Minority SafePack újra megmutatta számunkra a magyar nemzeti összefogás erejét. 850 ezer magyar járult hozzá támogató aláírásával a kezdeményezés sikeréhez, és mi sem mutatja jobban a kérés létjogosultságát, és hogy ez mennyire fontos a magyaroknak a Kárpát-medencében: most, amikor látták a Minority SafePack sikertelenségét, ennek dacára, ennek ellenére sikerült ugyancsak magyar előterjesztésre újabb európai polgári kezdeményezést sikerre vinni, amely a régiók egyenlőségét és a regionális kultúrák fenntarthatóságát szorgalmazza a kohéziós politika vonatkozásában. Az összmagyarság sikerei ezek, amelyek megerősítik az összetartozás érzését, megmutatják a nemzetünkben rejlő erőket határoktól függetlenül.

Ezúton, képviselőtársaim, felszólítom Jourová biztos asszonyt, hogy hagyjon fel felháborító kettős mércéjével: miközben szemet huny az őshonos nemzeti kisebbségek konkrét és valós jogsértései fölött a szubsidiaritás elve mögé bújva, más esetekben ott is jogsértést vél felfedezni, ahol semmi nem indokolja, ha ezt politikailag nem tetsző kormányok dresszírozására használhatja. Felkérem továbbá, hogy jól nyissa ki fülét, és hallja meg végre a közös kérésünket: most lenne rá konkrét lehetőség, hogy az Unió visszanyerje őshonos nemzeti kisebbségekhez tartozó több millió állampolgárának bizalmát, és ne veszítse tovább hitelességét.

A ma előterjesztett országgyűlési határozati javaslat minden egyes bekezdésével egyetértek, ezért kérem, önök is támogassák ezt a határozatot. Köszönöm. *(Taps.)*

(19.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gál Kinga képviselő asszony. Kettő percre adom meg a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy már elhangzott, szeretném megismételni, hogy az MSZP-frakció támogatja ezt a határozattervezetet, ahogy egyébként, amikor ez a kezdeményezés elindult, akkor is támogattuk már. Ez 2013 óta élvezzi a mi támogatásunkat is. Én akkor elnökként fontosnak tartottam, hogy erről az MSZP országos elnöksége is egy politikai döntést hozzon; ez meg is történt, és ez a döntés azóta is jellemzi a párt hozzáállását.

Szerintem nagyon sok fontos és hasznos gondolat hangzott el az eddigi vitában, ezért én röviden egy-két dologra szeretnék csak kitérni. Az egyik az, hogy egyetértek azokkal, akik azt mondták, hogy politikai döntés született. Gál Kinga is arról beszélt, hogy a jogi feladatait nem teljesítette az Európai Bizottság. Én is azt gondolom, hogy itt egy világos politikai döntés született. Egyszerűen nem akartak, nem mertek ezen a területen frontot nyitni, és nem mertek belevágni egy olyan feladatba, ami egyébként az Európai Unió megalapítása óta felelőssége és kötelessége lenne az Európai Bizottságnak, amiről Szászfalvi úr is beszélt már, hogy a sokszínűség mégiscsak egy érték kell hogy legyen az Európai Unió számára.

A másik, hogy az az értékelés is igaz, hogy bizonyos szempontból talán ki is játszották a kezdeményezőket az Európai Bizottságban, hiszen nem az volt a kérés, hogy jogszabály-kezdeményezésekkel éljenek, hanem ahol már van az EB-nek joghatósága, ott vegyék figyelembe a kisebbségek érdekét. Ez sem történt meg ezzel a döntéssel.

És még arra biztatnám magunkat, egyetértve több hozzászólóval, hogy ezt a küzdelmet, ezt a harcot nem szabad feladni, hiszen nagyon sokan - országok, tagállamok - azzal a reménnyel csatlakoztak az Európai Unióhoz, hogy majd akkor a kisebbségek helyzete is javul, hogyha valaki európai uniós tagállam lesz. Most erre számos példa van, hogy sajnos ez nem valósult meg, több alkalommal sem.

Éppen ezért nem automatizmus *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejáratát.)*, ahogy itt elhangzott, hogy az európai uniós tagság egyből Kánaánt jelent a kisebbségeknek. A mellékelt példa azt mutatja, hogy ez nagyon nincs így, tehát a küzdelmet folytatni kell. Köszönöm szépen a türelmet, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzék padsorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Németh Zsolt képviselő úrnak, Fidesz, 15 perces időkeretben.

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem fogom igénybe venni a 15 percet. Nagyon örülök ennek a színvonalas, izgalmas eszmecsere-nek, amelybe, gondolom, elnök úr is és jegyző úr is szívesen bekapcsolódna, hiszen ők is elkötelezettjei ennek a témának. Néhány szót szeretnék szólni szóhasználati kérdéstről, utána a kezdeményezés és a ma este jelentőségéről, majd a küzdelem színteréről és állásáról néhány gondolatot. Tehát ez a három vonatkozás lenne, amit szeretnék érinteni.

Ami a szóhasználatot illeti: a Minority SafePack kifejezést használjuk, és meglehetősen elterjedt most már, de nem értik a honfitársaink. Ezért én kifejezetten szeretném kérni önöket arra, képviselőtársaim, hogy amikor erről az ügyről beszélünk, akkor használjuk a Magyar Állandó Értekezlet által megfogalmazott magyar szóhasználatot, ami nemzeti kisebbségvédelmi kezdeményezésnek aposztrofálja a Minority SafePacket. Azt gondolom, hogy jól összefoglalja a Minority SafePack polgári kezdeményezés és miegymás, hogy

nemzeti kisebbségvédelmi kezdeményezésként utalunk rá.

A másik: a székely petíció kérdésével kapcsolatban szintén szóhasználati kérdés. Én itt azt szeretném javasolni, mivel ez is egy nagyon hosszú címmel rendelkezik - Gál Kinga ezt ismertette -, én azt javaslom - és erről nincs még a Magyar Állandó Értekezletnek határozata -, hogy hívjuk a székely petíciót nemzeti régiókról szóló polgári kezdeményezésnek, mert ez a kezdeményezés nagyon egyértelműen a nemzeti régiókról szól, és jól tükrözi azt a jogi jelentőséget is, amit egyébként itt az előttem szólók többen is már érintettek.

Meg szeretném jegyezni, hogy a két polgári kezdeményezés valóban nincs ellentétben egymással, hanem nagyon jól egészíti ki egymást, mint ahogy egyébként itt az elmúlt évtizedekben kialakult autonómiavitákban is eléggé jól összezsíroztuk a kulturális autonómia és a területi autonómia fogalmi közötti összhangot. És egyébként egyáltalán nem véletlen, hogy ha megtaláljuk a kulturális és a területi autonómia közötti összhangot, ennek köze van a két kezdeményezéshez, hiszen a nemzeti kisebbségvédelmi kezdeményezés alapvetően a kulturális jogokról szól, míg a nemzeti régiókról szóló kezdeményezésnek van egy nagyon fontos területi dimenziója, ami felértékeli a jelentőségét.

Tehát a két polgári kezdeményezés jól kiegészíti egymást, és itt meg szeretném jegyezni, hogy egy hónap van hátra a nemzeti régiókról szóló polgári kezdeményezés aláírásgyűjtésének a lezárultáig, és még nem érte el mind a hét országban azt a 25 százalékos többletet, amennyivel túl kell gyűjteni ahhoz, hogy érvényes legyen a kezdeményezés. Ezért én szeretnék mindenkit bátorítani arra, hogy ne lankadjunk, és továbbra is támogassuk az aláírásgyűjtést, különösen azokban az országokban, ahol még nem érte el ezt a küszöbértéket az aláírások száma.

Miben látom a jelentőségét az előttünk fekvő nyilatkozatnak, egyáltalán a kezdeményezésnek? Három dologban. Először is, valóban az európai kisebbségvédelmi rendszer európai uniós pillére megteremtésének a kihívása előtt állunk. Azért kell európai kisebbségvédelmi rendszer, mert nincsen rendezve az európai nemzeti kisebbségeknek a helyzete. És az európai kisebbségvédelmi rendszernek van több pillére, amely már létrejött. Fontos pillére az Európa Tanács, hallottunk róla többek részéről; fontos pillére az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet. Itt fontos lépések is vannak, és magának ennek a két szervezetnek az Európai Unióhoz való viszonyában is fontos fejlemények történnek, hiszen például a lisszaboni szerződés előírta azt, hogy az Európai Uniónak csatlakozni kell az Európa Tanácsnak az égisze alatt elfogadott emberi jogi egyezményhez, és talán más egyezményéhez is, amit az Európa Tanács már megalkotott, így például a kisebbségvédelmi egyezményekhez is adott esetben, aminek a szempontjából tehát döntő kérdés, hogy megtörténik-e az Európai Unió részéről ez a döntő lépés, ez a csatlakozási esemény.

A magyar Európa tanács elnökség, amely most májustól novemberig fog tartani, foglalkozni fog ezzel

a kérdéskörrel is, de amit most szögezzünk le és zárjunk rövidre, hogy az Európai Unió nem húzhatja ki magát ennek az európai kisebbségvédelmi rendszernek a kiépítéséből, és azt gondolom, hogy jó irányba haladunk: ez az alulról fölfelé történő építkezés azon területeken, ahol már van egyértelmű joghatósága az Európai Uniónak, lehet a kiindulópont.

Másodszor: valóban szó van a polgári kezdeményezésekről, ahogy itt a vitában hallhattuk. Egészen botrányos az, hogy az Európai Unió demokratikus deficitjének a kezelésére irányuló jogintézmény, amelynek egyébként a jelentéstevője Schöpflin György európai parlamenti képviselőnk volt - emlékezzünk meg őrára is -, itt egészen botrányosnak tartom, hogy nulla jogalkotási kezdeményezés fakadt az összes érvénytelen és az összes érvényes polgári kezdeményezésből. Azt gondolom, ez az Európai Bizottságnak nagyon komoly felelősségét hordozza, és nekünk valóban a polgári kezdeményezéseknek a védelmében is föl kell lépni, amellett, hogy a nemzeti kisebbségeknek a védelmében föllépünk, amikor erről a kérdéssel beszélünk.

És a harmadik jelentősége talán kevésbé közvetlen ennek a mostani vitának, de az Európai Unió jövőjéről induló vita újraindul most májusban.

(19.30)

Egy komoly konferencia keretében egy komoly struktúra jött létre, és nem mindegy, hogy milyen irányt fog venni az Európai Unió jövőjéről szóló vita. Lesz-e Európában nemzeti kisebbségvédelem? Úgy gondolom, hogy mi erről nem mondhatunk le, mint ahogy ne értékeljük le azt a sikert, hogy a lisszaboni szerződésben sikerült - még ha olyan formában is csak - megjeleníteni a nemzeti kisebbségek jogaira vonatkozó kérdést. Magyar diplomáciai eredmény volt az is, és most sem mondhatunk le arról, hogy szerepeljen ennek a vitának a napirendjén a nemzeti kisebbségvédelem ügye. Hasonlóan fontos, hogy az Európai Unióban tagadhatatlanul meglévő demokratikus deficit kérdése is és ennek összefüggésében a polgári kezdeményezések helye megfelelőképpen az európai jövőről szóló vitában megfelelő megoldást találjon.

És el van rejtve ebben a vitában ma este, de nem is olyan nagyon, hogy mi a helye az Európai Bizottságnak az Európai Unió intézményi struktúrájában, mi a helye az Európai Bizottságnak ebben a hierarchiában. Ez nem egy mellékes kérdése az Európai Unió jövőjéről szóló vitának, erről is beszélgetünk, és erről is sok szó lesz az elkövetkezendő hónapokban.

A harmadik téma, amit röviden szerettem volna érinteni, ez pedig hogy hogyan áll ez a küzdelem, mi ennek az állása, milyen színterei vannak. Valóban, jogi és politikai dimenziója van, és noha kétarcú a ma esti helyzet, de úgy gondolom, fontos azt is hangsúlyoznunk, hogy igenis van minek örülni. Van, amit már nem lehet az elmúlt évek eredményeként elvenni mitőlünk, lépésről lépésre haladunk, de úgy gondolom, hogy haladunk ennek a bizonyos nemzeti kisebbségvédelmi rendszernek a kiépítése felé.

Jogi értelemben az Európai Bizottsággal szemben a kisebbségi szervezetek rendkívül komoly győzelmet arattak több körben is az Európai Bíróság előtt. Tíz éve zajlik ez a vita mind a két polgári kezdeményezés esetében - '11, '13, '16, '19, '21. Egy tízéves regény jogi értelemben, ami itt előttünk van, és egy páratlan siker, ha végiggondoljuk azt, hogy hányszor akarta elfektetni az Európai Bizottság ezt az ügyet, és hányszor támadt föl ez az ügy az elmúlt tíz esztendőben. Kevés ilyen izgalmas jogi problematika van. És én is azt mondom, amit itt többen képviselőtársaim hangsúlyoztak, hogy ha már ennyire sok energia és ilyen sok apró győzelem benne van ebben a történetben, akkor ezt folytatni kell.

Üdvözlöm azt, hogy most a FUEN perre megy újra az Európai Bizottság ellen, és úgy vélem, hogy erre föl kell készülni akkor is, amikor majd a nemzeti régiók ügyét fogja akarni elfektetni az Európai Bizottság. A nemzeti régiók ügyében az Európai Bíróság kimondta, hogy van nemzeti régió. Akkor innentől fogva mi a nemzeti régió? Innentől nemzeti régiókat lehet adott esetben definiálni, és adott esetben aztán finanszírozásnak és támogatási lehetőségnek kitenni.

És végül a politikai helyzet, küzdelem állása. Valóban, másfél millió aláírás összegyűjtése két körben, egymás után, elkezdődve 2017-ben, és most is zajlik még itt, '21-ben, négy éve zajlik ez. Hihetetlen kitarítás, elkötelezettség, elszánás van e mögött a másfél millió, kétszer másfél millió aláírás mögött. A magyar összefogásnak nagyon fontos színtere volt a két polgári kezdeményezés itt, a Kárpát-medencében. Elismerés az RMDSZ-nek, a Székely Nemzeti Tanácsnak; Magyarországon a Rákóczi Szövetséget ne felejtjük el kétszeresen, sokszorosan megemlíteni, hiszen több mint 600 ezer aláírás közvetlenül a Rákóczi Szövetséghez kötődött a nemzeti kisebbségvédelmi kezdeményezésben; Pesty László: irdala.hu.

Rendkívül fontos, hogy a magyarországi nemzetiségek olyan hangon szólalnak meg ebben a kérdésben, ahogy ezt a szószóló úrtól hallhattuk, és a Magyarországi nemzetiségek bizottsága odaáll ebben a kérdésben egy ilyen fontos nemzeti ügy mellé, a legnagyobb elismerés illeti a bizottság jelen lévő elnökét is.

A nemzetközi összefogás - micsoda politikai eredmény az, hogy végre a FUEN, egy alvó szervezet képes volt arra, hogy európaileg releváns, látható politikai kezdeményezéssel éljen és megjelenítse 50 millió ember akaratát! Az Európai Parlamentben elismerés illeti Gál Kingát, az Intergroupot, hogy egy ilyen határozatot sikerült az Európai Parlamentben elfogadtatni közel 80 százalékos támogatással, szemben az Európai Bizottsággal. Nem gyakran történik meg, hogy az Európai Parlament ezt teszi. Vonjuk le a meghallgatásból, az európai parlamenti sikerből a tanulságokat, és készüljünk föl, hogy újabb ilyenekre lesz szükség, mert a székely petíció esetében nagyon könnyen lehet, hogy ezeket a tapasztalatokat használni lehet. És vonjuk le azt a tanulságot, hogy egyedül nem megy, és ütni kell a vasat. A nemzetpolitika igenis diplomácia is. Sokarcú a nemzetpolitika, de diplomácia

is. Magyarországnak szövetséget kell építenie, a külhoni magyar szervezeteknek meg kell tanulniuk angolul, és nemzetközi nyelven elfogadhatóvá és érthetővé tenni a szándékaikat és követeléseiket.

Köszönet illeti a Nemzeti összetartozás bizottságát ezért a nyilatkozatért, a kezdeményezésért. És nagyon fontosnak tartom, hogy a Nemzeti összetartozás bizottsága megjeleníti azt a nemzeti konszenzust, amely létfontosságú feltétele annak, hogy a nemzetpolitikában Magyarország sikert tudjon elérni. Köszönöm szépen a figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm, Németh Zsolt képviselő úr. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönetemet szeretném kifejezni egyrészt azért a kegyelmi pillanatért, ami most a Házban uralkodik, hogy egy téma mentén végre a parlament pártjai valami közös minimumban meg tudnak állapodni talán és le tudják ezt tenni az asztalra. Én a kezdeményezések egyszerű aláírójaként és egyébként óriási szimpatizánsaként szeretném megköszönni mindenkinek, aki részt vett ezekben és részt vesz a jövőben, hiszen ha most ezen a ponton abbamarad a kezdeményezések története, vagy elkönnyveljük azt, hogy hát, csúnya Bizottság, úgymond lesöprik, nincs értelme, akkor az valóban egy kudarcélmény lenne. Szerintem nem erre fognak menni a folyamatok, és ne is legyen ilyen! Nyilvánvaló módon a továbbélés lehetőségeit kell keresni itt is.

Azt látom, hogy bár önmagában siker az, hogy a 76 elindított kezdeményezésből hat keresztülment, és ebből egy, aztán majd még egy a témához köthető, és amúgy biztos, hogy rengeteg embert megmozgató történés, de azért én akkor lennék nyugodt, ha azon gondolkodnánk, hogy mit tudunk mi még közösen a polgári kezdeményezéseken kívül megtenni az ügy sikere érdekében.

Hogy mindenképp pozitívumoknál maradjak, volt azért ilyen parlamenti vita jó pár évvel ezelőtt, amikor számon kellett kérnem a kormányt, hogy többet költ a költségvetésből brit visszatérítésre, tehát az akkori brit gazdáknak járó kompenzációra, amit a magyar költségvetés fizetett az EU-belépésből és a csatlakozási szerződésből kifolyólag, mint a teljes Bethlen Gábor Alapra. Volt ilyen költségvetési év. Szerencsére ezek a vészterhes idők talán már mögöttünk vannak, és most már elmondható, hogy sokkal nagyobb összeg mozdul meg arra, hogy akár gazdaságfejlesztési, akár más célokra fordítsák őket. Lehet természetesen vitatni ezek hatékonyságát, nagyon sok vitát le fogunk még folytatni ezekről a kérdésekről, de talán abban is megállapodhatunk, hogy drámai az a kettős mérce, ahogy sok esetben a brüsszeli gépezet kezeli a nemzeti kisebbségeket érintő ügyeket és egyéb, talán divatosabb politikai kérdéseket, miközben az elszakított részekben akár egy lobogó kítűzéséből is óriási diplomáciai jellegű bonyodalom keletkezhet.

Én a kilencvenes évek második felében, amikor nemzeti gondolkodású fiatalként elkezdtem közélettel aktívabban foglalkozni, akkor dermesztő módon hasonló, a nemzeti kisebbségeket elnyomó jelenségekkel találkoztam és húztam fel magam akkoriban azokon, mint amilyeneket ma látok.

(19.40)

Azt látom, hogy a két időszak között azért itt egy drámai vesztség bekövetkezett, a Kárpát-medencében élő magyarok száma nagyságrendileg egymillió fővel csökkent. Azt látom, hogy egy demográfiai tél, egy demográfiai veszélyhelyzet közepén nagyon fontos az, akár az elszakított részek magyarságáról van szó, akár a most itt élőkről, minden létező segítséget megkapjanak azok a családok, akik a szülőföldjükön akarnak boldogulni. Magam is elképedve nézem azt, hogy a szülőföldön boldogulás és a nemzeti kisebbségek kérdése nem kapcsolódik valahogy össze Brüsszelben és Strasbourgban úgy, ahogy kellene. De azt is látom, hogy nyugodtabb lennének a kérdéseket illetően, ha mondjuk, magyar cégek, közepes és nagyobb méretű vállalkozások, akik, mondjuk, Erdélyben gazdálkodási tevékenységet folytatnak, teszem azt, ne Bukarestbe küldenék azt az iparűzési adót, hanem, mondjuk, ott lenne a székhelyük, ahol azért kimutatható magyar nemzeti kisebbség él, és adott esetben az az iparűzésiadó-befizetés gazdagíthatná azt a régiót, ahol magyar testvéreink próbálnak a szülőföldjükön boldogulni.

Adott esetben, és tudom, hogy ez nem feltétlenül parlamenti műfaj, hiszen nem tudunk és nem is akarunk magáncégek életébe ilyen módon beleszólni, de ha szerves egészként kezeljük ezt az ügyet, akkor talán idetartozik az is, mint ahogy nagyon sokszor láttuk az utóbbi két évtizedben, hogy a határon túlra érve magyar tulajdonú társaságok esetében nem mindig a határon túl élő magyarok tették ki az alkalmazottak döntő többségét, hanem nagyon sok esetben ez még akár hátrányt is jelenthetett.

Én örülök, ha elmozdulás következhet be ezeken a területeken. Mindenképpen bátorítani szeretném a kezdeményezőket, a résztvevőket a tekintetben, hogy váljon akár kampányszerűvé ez a folyamat, hiszen most akárhogy is számoljuk, már kétfélmillió letett aláírás fölött tartunk összességében, és még jöhetnek a továbbiak, ha további kezdeményezések indulnak. El kell érni talán egy olyan tömegnyomást, amire már egyetlen szerveződés sem mondhat nemet.

Mi az összes hasonló tisztességes kezdeményezést támogatni fogjuk, és amennyiben ez a kegyelmi pillanat megmarad vagy ez a klíma együtt marad, akkor talán az lenne a legszerencsésebb, ha minden politikai párt a saját követőit, szimpatizánsait együttesen tudná Magyarországon arra buzdítani, hogy a nemzeti kisebbségek érdekében álljunk ki, kutya kötelességünk kiállni, és ez ne legyen vitakérdés Magyarországon. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót 15 perces időkeretben Bencsik János képviselő úrnak.

BENCSIK JÁNOS (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék a figyelmükbe ajánlani egy mostanában, talán a mai napon megjelent tudósítást, ha esetleg elkerülte volna a figyelmüket. Ursula von der Leyen európai bizottsági elnök asszony látogatást tett Charles Michel Európai Tanács-elnökkel a török államfőnél, Erdoğannál, és a beszélgetés kezdetén, mielőtt elkezdődött volna, a bizottsági elnök asszonyt az a méltatlan, megalázó helyzet érte, hogy a kanapéra ültették, miközben a török elnök és az Európai Tanács elnöke helyet foglaltak a székeken. Azt gondolom, hogy ennek az egész ügynek a szimbolikus üzenete mint cseppben a tenger hordozza az egész Európai Uniónak mint politikai intézménynek mindenfajta nyomorát.

Fel kell tenni a kérdést, hogy hogyan jutottunk el idáig. Mi, magyarok is 2004 óta európai uniós állampolgárok vagyunk - legtöbbször szép reményekkel, nagy várakozásokkal csatlakoztunk ehhez a politikai közösséghez -, és biztos, hogy számos oka van, hogy eddig a pontig eljutott a történet, hogy az Európai Unió jelenleg egy identitását veszített, érdekérvényesítő képességében korlátozott, az utóbbi időben kelet-európai despoták és államférfiak által kispadra ültetett, megalázott intézmény képét mutatja. Számos oka lehet ennek. Azt gondolom, hogy egy nagyon fontos oka ennek az, hogy az Európai Unió elveszítette azt a közösségi szellemet, azt a kötőanyagot, azt az erkölcsi fundamentumot, amely egykor megvolt.

Ha megnézzük azt, hogy a mostani Európai Uniót milyen közös értékek, milyen közös vállalások, milyen közös célok tartják össze, akkor sajnos azt látjuk, hogy a sokszor hivatkozott alapító atyák által lefektetett értékekből sokat már csak nyomokban tartalmaz ez a mostani Európai Unió, az egykori Unió alapító értékeit. Ha nagyon sommás ítéletet akarunk vonni, én azt látom, hogy a mostani formájában, a mostani vezetése alatt az Európai Unió mint politikai intézmény szinte kizárólag egy dologra jó, hogy a tőkeerős multinacionális cégeknek a profitszerzését, a piacfoglalását támogassa, az előttük lévő jogi akadályokat kiiktassa. Nagyon szomorú, hogy ez így van.

Nagyon szomorú az, hogy mindazok a közös ügyek, eszmék és célok, amelyek az alapvetését, a fundamentumát kellene adják ennek a 450 milliós közösségnek, ezek teljesen marginális szerepben vannak, vagy értetlenséggel, vagy érdektelenséggel találkoznak az európai uniós vezetők részéről.

Több mint egymillió ember az aláírásával tanúsította azt, hogy jogot formál arra, hogy a szülőföldjén, azon a földön, ahol az ősei és az őseinek az ősei is ezt a földet belakták, benépesítették, kultúrát építettek, identitást adtak, hátrányos megkülönböztetés nélkül tudjon boldogulni. És erre azt mondja az Európai Bizottság egy mozdulattal, hogy kösz, nem, ezzel nincs dolgunk, ezt oldjátok meg ti magatok.

Hogyan lehet ezután bármilyen európai uniós polgárnak... - és nem kevés emberről beszélünk egyébként. Több tíz millió ember van, aki valamely nemzeti közösséghez tartozik az Európai Unión belül. Milyen üzenete van ennek az európai uniós polgárok felé? Hogyan lehet ezután hitelesen kiállni bármiféle kisebbségvédelmi vagy bármiféle közösségi ügy mellett? Azt gondolom, hogy hitelesen sehogy.

Bár nekem, a magyar nemzethez tartozó állampolgárként különösen is fáj az, hogy az Európai Bizottság nem hajlandó foglalkozni ezzel a nagyon-nagyon fontos, a világban és a Kárpát-medencében több országra szakadt magyarság számára hűsbavágó kérdéssel, az ügy ezen is jóval inkább túlmutat.

Azt gondolom, hogy egyetlen esélye van az Európai Uniónak, hogy újra a világ színtere előtt ne egy kispadra ültetett, megalázott, kvázi papírforma szerinti világhatalom, a valóságban pedig egy másodrangú politikai közösség képét mutassa, az pedig az, ha visszatalál az alapító értékeihez, és megbecsüli a saját közösségének a tagjait. A megbecsülésnek nagyon sokféle formája van. Az egyik legminimálisabb kifejezési forma az lenne, hogy az Európai Unió világossá teszi, hogy nincsenek elsőrangú és másodrangú állampolgárai, függetlenül attól, hogy milyen közösséghez tartoznak. Idáig kéne eljutni.

Azzal együtt is, hogy politikai értelemben ez a küzdelem most átmenetileg megfeneklett, vagy legalábbis egy oldalvágást kapott, én bízom benne, hogy a kezdeményezőkben lesz elég elszántság és kitartás, hogy ezt végigvigyék. Bízom benne, hogy a nemzeti kisebbségvédelmi kezdeményezés egy olyan ügy lesz, amely szabályt erősítő kivételként talán itt, a Ház falain belül is a különböző politikai pártcsaládokhoz tartozó és a különböző politikai nézeteket valló képviselőket egy adott, közös cél mentén egyesíti, és közös cselekvésre készíti.

Mind a saját magam nevében, mind a Polgári Válasz Mozgalom nevében, aminek képviselője vagyok, a támogatásomról tudom biztosítani mind a kezdeményezőket, mind pedig azokat a szervezeteket, beleértve egyébként a magyar kormányt és a magyar kormányhoz kötődő különböző lobbiszervezeteket, uniós intézményeket, amelyek azért küzdenek, hogy ez a több éve tartó szakadatlan kisebbségvédelmi, jogi, identitáspolitikai harc ne legyen hiábavaló. Sok sikert kívánok önöknek! (*Németh Zsolt tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bencsik János képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót az előterjesztőnek, Pánczél Károly elnök úrnak, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra.

(19.50)

PÁNCZÉL KÁROLY, a Nemzeti összetartozás bizottságának elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Olyan örömteli azt mondani,

hogy nem nagyon tudok vitatkozni önökkel, hiszen a bizottság által idehozott határozati javaslattal mindenki egyetértett és azt támogatta.

Többször elhangzott az, hogy milyen fontos, hogy ha legalább nemzetpolitikai kérdésekben konszenzus van, az milyen jó dolog. Szerencsére már ez azért nem az első eset, hiszen a nemzeti kisebbségvédelmi kezdeményezés is volt már itt a Ház előtt, és a képviselők nagy többsége akkor is támogatta. A székely nemzeti régiók ügye hónapokkal ezelőtt volt itt, és szintén a magyar Országgyűlés nagy többsége támogatta; de ha egy kicsit régebbre megyek vissza, akkor az ukrán nyelvtörvény elleni tiltakozás is sok-sok frakció támogatását élvezte, úgyhogy szerencsére tudunk mondani most már több példát, ami egy nemzeti minimum, és konszenzus van.

Elhangzott itt a mai vitában - idézőjelben mondom, hogy vitában - a nemzeti önazonosság védelme többször. Talán emlékeznek rá képviselőtársaim, hogy tavaly fogadtunk el egy politikai nyilatkozatot, amelynek pontosan ez volt a címe: A nemzeti önazonosság védelme. Akkor erősítettük meg azt, hogy amiről tulajdonképpen ma is beszélünk, hogy a kultúrát, az anyanyelvet, a hagyományokat megőrizni az őseinktől, továbbadni a gyermekeinknek, unokáinknak, és a szülőföldön jól érezni magunkat - amiről Zsigmond Barna képviselő úr is beszélt, hogy ha a szülőföldön jól érzi magát az ember és ott boldogul, akkor ott béke van, stabilitás van, jólét van - ezekben a nemzetiségi régiókban, az használ az állam többségének is, és akkor azt is mondtuk, hogy ez is európai ügy. Mert azt gondoljuk, hogy ez megillet Európában mindenkít, sőt azt mondtuk, hogy alapvető emberi jog kellene hogy legyen a nemzeti önazonossághoz való jog, és ez a két ügy, a nemzeti kisebbségvédelmi kezdeményezés vagy az önazonosság védelme szorosan összetartozik.

Úgy tűnik, hogy az Európai Bizottságban ezt nem európai ügynek tartották, hanem magyar ügynek, és ezért jólesett egy jó nagyot belénk rúgni. Én azt gondolom, hogy egyébként hibát követtek el. Amekkora felzúdulás van ma Európában Frízföldtől Venetóiig vagy Székelyudvarhelytől Valenciáig, szerintem itt az Európai Bizottság ebben a tekintetben is nagyon-nagyon nagy hibát követett el, sok-sok szövetségest találtunk magunknak pillanatokon belül. És politikailag nagyobb felzúdulást hozott ez a mindent elutasító döntés, mint ha látszólag elfogadtak volna két-három semmitmondó intézkedést. Valami álmos észak-olasz kisvárosban létrehoztak volna egy nemzetiségi nyelvek központját, hoztak volna egy-két látszatintézkedést, kiszűrhatták volna a szemünket; vitatkozhatnánk rajta, hogy ez nagyon kevés, ők meg azt mondhatták volna, hogy de kérem szépen, mi támogattuk a polgári kezdeményezés több pontját. Azt mondom, politikailag még szerencsésebb helyzetben vagyunk így, hogy mindent elutasítottak, és ez valóban legyen - ahogy Balczó képviselő úr fogalmazott ma is találan - nemhogy az Európai Bizottság kudarca, hanem legyen ez az ő szegyenük.

Nagyon szépen köszönöm a nemzetiségi bizottság támogatását is, és köszönöm azt is, hogy ismét,

mondjuk így, a magyar ügy mellé álltak, bár azt gondolom erről, hogy egy magyarországi szerbnek is - nagyon helyesen, ahogy Alexov Lyubomir is teszi - a saját nemzettársai felé is kell fordulni például abban az esetben, ha egy szerbnek a szülőföldje, mondjuk, a mai Horvátország területén van vagy Temesvár környékén, vagy egy bolgár szülőföldje, hazája, mondjuk, Görögország területére esik vagy Romániába; közös érdekünk és egy közös európai ügy az őshonos nemzetiségi kisebbségek ügye.

Úgyhogy köszönöm szépen. Remélem, három hét múlva, amikor szavazásra kerül a sor, itt mi is elmondhatjuk, hogy ugyanúgy egybehangzó igennel szavaztunk, mint a Bundestag, és elmondhatjuk, hogy ebben az ügyben konszenzus van Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Pánczél Károly képviselő úr, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására április 12-én, hétfőn 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a napirend utáni felszólalások következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, Lehet Más a Politika: „A mi városunk, Pécs 46.” címmel.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban, a napirend utáni felszólalásaimban szűkebb hazámról, Pécsről, illetve Baranya problémáiról szoktam beszélni. Ez így lesz ma is, ugyanakkor ma olyan kérdésekről beszélek, melyek messzemennt országos jelentőségűek.

Egy olyan rendszerproblémára szeretnék baranyai, pécsi példákkal rámutatni, ami az ország valamennyi pontján jelen van. Emlékezzünk vissza, 2020. február 16-án Orbán Viktor miniszterelnök egy nagy érvértékelő beszédben több bejelentést tett, több ígéretet fogalmazott meg. Ezek között szerepelt az is, hogy a kormány felszámolja az illegális hulladéklerakókat, és megbünteti a szennyezőket.

Ehhez képest, azt hiszem, summázhatjuk úgy - és ez, ismétlem, teljes mértékben igaz a teljes országra -, hogy a kormány ezt az ígéretét nem tudta teljesíteni, és azóta, mondhatjuk, nemhogy jobb lett a helyzet az illegális hulladéklerakók tekintetében, hanem még inkább minthogyha rosszabb irányba fordult volna a helyzet, tehát egyre-másra szaporodnak ezek az illegális hulladéklerakók, és mondhatjuk, hogy a hatóságok tehetetlenek, az önkormányzatok és a helyi közösségek nem tudnak megbirkózni ezzel a feladattal.

Sok szempontból ez azért van így, mert egyszerűen a jelenlegi törvények rosszak, a felderítés nem kellően hatékony, a kormányhivatalok nagyon sokszor még azokkal az eszközökkel sem élnek, melyek ott vannak a kezükben, amire lehetőségük lenne, és a büntetési tételek pedig semmiképpen nem olyan szigorúak, nem olyan erejűek, hogy azok elrettentő hatást tudjanak kifejteni.

Ugyanakkor, hogy mennyire súlyos a helyzet, azt szeretném néhány konkrét példával megvilágítani. 2019 decemberében, nem sokkal, néhány nappal karácsony előtt egy óriási botrány járta be nemcsak a helyi, hanem mondhatjuk, hogy a teljes országos sajtót, amikor Pécestől nem messze, Baranya megyében Komló és Mánfa között egy kamionról teljesen illegális módon, törvénytelenül 40 tonnányi hulladékot raktak le egy zöld területre, tehát 40 tonnányi gumi- és műanyag hulladékot raktak le mindenféle engedély nélkül. És érdekes módon ez a kamion akkor besüpedt a sárba, rögtön tetten is érték az elkövetőt, a feljelentés megszületett, azóta kiderült, hogy mi a hulladék származási helye; gyakorlatilag az ügygel kapcsolatban minden információ azonnal a hatóságok rendelkezésére állt. Ismétlem: ez 2019. december végén volt, nem sokkal karácsony előtt.

Most, 2021-ben, 2021 tavaszán ott tartunk, hogy ez a hatalmas mennyiségű hulladék továbbra is ezen a helyen van, és a rendőrség, mint az nem olyan régen kiderülhetett, lezárta a nyomozást. Ebben az ügyben a hulladékgazdálkodás rendjének megsértése miatt született meg a feljelentés és indult el a nyomozás, majd nem olyan régen én is kézhez kaptam a rendőrségnek a jelentését, miszerint a rendelkezésre álló adatok, illetve bizonyítási eszközök alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése, ezért a nyomozás megszüntetésre kerül.

Egy egészen penetráns példa ez, tisztelt képviselőtársaim. Tehát ismétlem: 40 tonna hulladékot raktak le úgy egy önkormányzati területre, hogy az önkormányzat nem is tudott róla, értelemszerűen nem adott rá engedélyt, a cég, aki ezt végezte, nem rendelkezett semmilyen engedéllyel ezzel kapcsolatban. Ismétlem az elkövető, a szállító cég, a hulladék származása - Olaszországból érkezett ide egyébként ez a hulladék -, és a hatóságoknak nem sikerült bűncselekményt feltárni. Hozzáteszem, a rendőrség még a levélben tájékoztat arról is, hogy a kormányhivatal felé továbbította ezt az ügyet; azt el tudom mondani, hogy a kormányhivatal valamiféle tessék-lássék módszerrel valamiféle kötelezettséget állapított meg, ugyanakkor ez semmilyen módon nem volt hatásos, ez a hulladék még mindig ott van. Ez a penetráns példa, azt gondolom, rámutat arra, hogy jelenleg Magyarországon a jogszabályi környezet rossz, a hatóságok nem tudják vagy sok esetben nem akarják a feladatukat ellátni, és ez, mondhatjuk, hogy minden szempontból a magyar kormány hibája.

(20.00)

Nem olyan régen az Országgyűlés elé terjesztettünk pontosan ezek miatt a problémák miatt szigorító javaslatokat, törvénymódosító javaslatokat, amelyek ezeket a rendszerproblémákat hivatottak megoldani, és egészen megdöbbentő módon, március elején egyébként, legutóbb egy bizottsági ülésen a kormánypárti képviselők hozzá se szóltak, nem állapítottak meg semmi véleményt ezzel kapcsolatban, egyszerűen csak nemet nyomtak rá. Tehát a kormány nem

végzi el a feladatát, nem szigorítja a vonatkozó törvényeket, ennek ellenére leszavazza azokat a módosításokat, amiket mi teszünk.

Hasonlóképpen egy egészen döbbenetes példa volt, hogy Pécs és Cserkút határán egy elképesztő méretű, illegális gumilerakó éktelenkedett évek óta, és ebben az ügyben is feljelentést tettünk, a tapasztalat hasonló volt, a katasztrófavédelem sem tudott mit kezdeni ezzel a helyzettel, az önkormányzat is panaszkodott, hogy nem tudott lépni, nem tudta ezt a helyzetet felszámolni, és hasonlóképpen minden hatóság gyakorlatilag béna kacsának bizonyult.

Ez a kérdés, már az utóbbi, a gumilerakó ügye gyakorlatilag megoldódni látszik, most már lényegesen kisebb lett ez a hulladéklerakó, de az döbbenetes, hogy ebben az ügyben nem született elmarasztaló ítélet, szintén nem állapítottak meg bűncselekményt.

Mi nem teszünk le arról, hogy ezeket a feladatokat megoldjuk, ezért ismét az Országgyűlés elé fogunk terjeszteni olyan javaslatokat, amelyek kellő szigorúságú büntetések kiszabását teszik lehetővé, amik elrettentő erővel bírnak, és nagyon bízunk benne, hogy tanulnak a hibáikból a kormánypárti képviselők, és azt támogatni fogják. Elnök úrnak köszönöm szépen a türelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga-Damm Andrea, független képviselő asszony: „Amikor az egyetemeket még nem a közvagyon eltulajdonítására használták” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 151 éve, 1870. április 7-én Eötvös József az első és harmadik magyar kormány vallás- és közoktatási minisztere terjesztette a képviselőház elé a Műegyetem megszervezéséről szóló törvényjavaslatot.

Közép-Európa és Magyarország egyik legnagyobb presztízzsel rendelkező műszaki egyeteme a Műegyetem, amely 1782-es alapításával a világ első műszaki egyeteme volt, pontosabban az első olyan intézmény, amely egyetemi keretek között, egyetemi struktúrában folytatott mérnökképzést. Mára már nem maradhatott Műegyetem, pedig mindenki eként fogja hívni örök időnkig, aki 2000 előtt született, és aki büszke erre a nagyszerű, 239 éves intézményre.

Sajnos, az 1848-49-es forradalom és szabadságharc után a mérnöki intézetet 1850. szeptember 29-én császári rendelettel megszüntették. Ez is a forradalomért folytatott uralkodói bosszú egyik eleme volt, és hozzácsatolták az 1846-ban felállított Ipartanodához.

Sok-sok átalakítás után az 1867-es kiegyezés okozta enyhülés eredményeként Eötvös József 1870. április 7-én terjesztette a képviselőház elé törvényjavaslatát, a József Műegyetem újjászervezéséről. Az előterjesztésben többek között ez szerepel: „Mután a Műegyetemen a matematikai és természettani tudományok a vizsgálódás épp oly magaslatán és épp oly szabadtudományos módszerrel adatnak elő, mint általában minden tudomány az egyetemen, törvényben

mondassék ki a Műegyetemnek az állam többi egyetemeivel egyenlő állása.”

Császárság volt ekkor, az abszolutizmus politikai rendszerében élt népünk, de képes volt a politikai osztály és az uralkodó ezen felülemelkedve állami egyetemek létrehozatalát támogatni és fenntartani. Megtehetette volna, hogy saját közvetlen uralkodói irányítás alatt tartsa az egyetemeket? Megtehetette volna. Megtehetette volna, hogy nem a tudományos életből, hanem kizárólag családi vagy a nemesi osztályból származó embereket küld az egyetemek feletti felügyeletre? Megtehetette volna. De nem tette, mert tudta, hogy a tudomány egyetemes, és azok kezébe kell adni, akiknek legmagasabb szintű tudása és képessége van azok megszervezésében, fenntartásában.

Majd eltelik 151 év, és ott tartunk ma, hogy politikusi, baráti társaságok foglalják el olyan javadalmas mellett, amelyben az elmúlt 239 évben nem sok egyetemi vezető részesült, az egyetemek vezetői pozícióit, teljes mértékben foglyul ejtve a tudományt és azt a szellemi értéket, amelyekből az egyetemek táplálkoznak.

Elévülhetetlen bűn mindez. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszönöm. Köszöntöm képviselőtársaimat ismételten. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bencsik János képviselő úr, független: „Meddig még?” címmel. Parancsoljon!

BENCSIK JÁNOS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék ezúton is köszönetet mondani és a hálámat kifejezni mindazon háziorvosoknak, egészségügyi dolgozóknak, rendőröknek, a hivatásos állomány tagjainak és mindenkinek, akinek szerepe van abban, hogy a húsvéti hosszú hétvégén én és több százezer magyar honfitársam megkapta a koronavírus-járvány elleni védőoltását.

Szeretnék ugyanakkor mélységes csalódottságnak is hangot adni, amely a magyar politikai elitet illeti itt, ebben a Házban, ellenzéket és kormánypártot egyaránt. Az elmúlt hónapok után többször bizonyították önök, hogy képtelenek felelős kormánypártként és képtelenek felelős ellenzéki pártokként viselkedni. Az ellenzéki pártok az elmúlt hónapban egymással versenyezve utasították el és próbálták bojkotálni a keleti vakcinákat.

Jakab Péter néhány héttel ezelőtt ezekben a pad-sorokban emberkísérletről beszélt, a Demokratikus Koalíció aláírásgyűjtést indított a keleti vakcinák ellen, Fekete-Győr András pedig kijelentette, hogy ő biztos nem fogja magát beoltatni kínai vakcinával, és megért mindenkit, aki így tesz.

Aztán mit ad Isten? Húsvétkor nézem a Facebookon, az ellenzéki pártvezetők közös videóban buzdítanak, és szólítanak fel az oltás mellett. Nagyon örvendetes ez a pálfordulás, milyen kár, hogy ez

nem, mondjuk, három hónappal ezelőtt történt. Három hónappal ezelőtt a vezető ellenzéki pártok - önök közül mindannyian - azzal voltak elfoglalva, hogy hogyan lehet az emberek frusztrációjából, félelméből, a vakcinákkal szembeni megalapozott vagy megalapozatlan idegenkedéséből lájkokat gyűjteni. És amikor esélyük lett volna arra, hogy a felelős magatartást válasszák, vagy a lájkadászatot válasszák, akkor a lájkadászatot választották.

Egyetlenegy olyan felelős, ellenzéki politikai közösség volt, amely a kezdet kezdetén világosan elhatározta magát az oltás mellett, az a Polgári Válasz volt, érdemes visszanézniük. Akkor, amikor úgy fordultunk rá a 2021-es évre, hogy a magyar társadalom döntő többsége, kétharmada még szkeptikus volt a vakcinákkal kapcsolatban, de mi nem azt mérlegeltük, hogy mi mennyi lájkot hoz, hanem vállaltuk annak az ódiáját, hogy ez nagyon nagy nemtetszést, támadást fog kiváltani. Mert azt éreztük helyesnek, azt éreztük a helyes és felelős hozzáállásnak, hogy beleállunk az oltáspárti kampányba.

A pedagógusok oltásáról szóljunk néhány szót. Ugye, ez is egy olyan javaslat, amiért a Polgári Válasz január végén az ellenzéki pártok közül elsőként - a kormánypártot is ideértve - állt ki. Akkor, ha ezt meglepte volna a kormány, akkor most nem tartanánk attól, hogy ki kell centizni, hogy április 19-én mikor és hogy lehet újranyitni az iskolákat, akkor már az összes pedagógust be lehetett volna oltani ennyi idő alatt.

A miniszterelnök azt mondta, hogy aki március 24-éig regisztrál, azok közül húsvétig mindenki megkapja legalább az első oltását. Szeretném önöknek jelezni, tisztelt kormánypárti képviselők, hogy önök kudarcot vallottak ezzel a vállalással. Érthetetlen módon kivették a pedagógusok közül az óvodában dolgozó pedagógusokat és a szakiskolában dolgozókat; ráadásul úgy, hogy március 24. és 29. között 84 ezer új pedagógus regisztrált. Tehát jelenleg most úgy állunk, hogy van több mint százezer pedagógus, aki még az első oltását sem kapta meg. Hogy akarják önök ezeket az embereket újra visszaküldeni, visszakényszeríteni a tantermekbe? Hát, önök is pontosan tudják, hogy az oltás még nem jelent azonnali védettséget.

Mai friss hír, hogy vasárnapig százezer embert terveznek beoltani. Tehát ha senki mást nem oltanak ebben az országban egy hétig, csak pedagógusokat, akkor sem, a sor végére kerülők már nem kapnának védettséget április 19-éig.

Szeretném megismételni azt a kezdeményezést, amelyet két héttel ezelőtt ezen a napon a Ház falai között tettem: ne nyissák újra az iskolákat, ne kényszerítsék a tanárokat újra az iskolapadokba, a tantermekbe addig, amíg nem kapják meg az oltás után járó védettséget! Nem telik el annyi idő, amíg az ő védettségük, legalább a minimális, részleges védettségük az első oltás után ki nem alakul, ami legalább két hét.

Azt is szeretném kérni önöktől, hogy legyen vége annak a folyamatnak most már, hogy idős honfitársainkat pusztán az életkoruk miatt automatikusan előre sorolnak a rendszerben. Ha beoltották az összes krónikus betegséggel küzdő időst és fiatalot, és beoltották a pedagógusokat, akkor vegyék előre az

oltási sorrendben az aktív dolgozókat; azokat az embereket, akik nem tehetik meg, hogy otthon maradjanak, mert nem tudnak távmunkában dolgozni, nem tudják csökkenteni a kontaktszámukat, mert minden egyes nap fel kell kelniük, el kell menniük dolgozni, hogy el tudják tartani a családjukat, és akik most fokozottan, ugyanolyan nagy veszélyben vannak, ki vannak téve a vírusveszélynek, mint az idős honfitársaink.

Kérem önöket, hogy cselekedjenek, amíg nem késő. Köszönöm szépen.

(20.10)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Horváth László képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Elkerülő útból, nem kerülő út 2.” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Immár másodszor kérek szót a gyöngyösi elkerülő út ügyében. Előző felszólalásomban a kezdetektől, ez esetben 2003-tól 2010-ig követhettük nyomon ennek a máig sehova sem vezető, semmit el nem kerülő útnak a kálváriáját. Az érdeklődők számára talán röviden úgy foglalhatnám össze az előző rész tartalmát, hogy az amúgy sok szempontból indokolt, hasznos és szükséges fejlesztést, ami 2002-2010 között visszatérő kampányigérete volt mind az MSZP-nek, mind a Gyurcsány-, Bajnai-kormányoknak egyaránt, azért hagyták félkészben sorsára és az enyészetre, mert menet közben eltűnt 900 millió forint a Kóka János vezette közlekedési tárcától, tegyük hozzá zárójelben, 2006-os forinról beszélünk.

Persze kérdezheti bárki, mi az, hogy egy folyamatban lévő fontos beruházást, amire az állam már elköltött több mint egymilliárd forintot az adófizetők pénzéből, azért nem lehetett befejezni, mert csak úgy eltűnt 900 millió forint. Miért tűnt el? Hova tűnt el? Egyáltalán ki tüntette el? Mindezt máig nem válaszolta meg egyetlen akkori szocialista politikus sem. 2007-ben Hiesz György, akkor még MSZP-s polgármestere Gyöngyösnek minden különösebb magyarázat nélkül közölte a száraz tényt a hoppon maradt gyöngyösielkelekkel. Persze terjedtek mindenféle rosszulindulatú pletykák, ahogy az ilyenkor lenni szokott. Egyes jól értesültek tudni vélték, hogy igazából a Gyurcsány-kormányban két miniszter összeveszett egymással, és a torzsalkodásnak az lett a vége, hogy az egyik miniszter kollégáját ekképpen leckéztette meg. De hagyjuk is a pletykákat! Egy biztos, hogy a 2008-as gazdasági világválságra nem lehet fogni azt, hogy 2007-ben eltűnt a 900 millió. Ezt csak azért kell leszögezni, mert a baloldali magyarázkodás a későbbiekben és ma is a gazdasági világválságra szokott mutogatni magyarázatképpen.

De lépünk is tovább! Ahogy az lenni szokott, 2010 után, miután a baloldal elvesztette a választást, gyorsan átnavigálta magát a felejtés mezejére, és saját be nem váltott ígéretét az Orbán-kormányon kezdte

számonkérni, az Orbán-kormányon kezdte követelni a végrehajtást.

És valóban logikus a kérdés első látásra, hogy miért is nem lehetett a 2010-es kormányváltást követően gyorsan, ripsz-ropsz befejezni a már évek óta magára hagyott, enyésző utat. Hát, azért, mert a Gyurcsány-korszak nemcsak egy befejezetlen utat hagyott maga után Gyöngyösön. 2010-ben nemcsak az ország, hanem Gyöngyös városa is a csőd szélére került. Nyomasztó munkanélküliség, devizahitelbe csábított és kényszerített családok, vállalkozások, adósságban úszó, működésképtelenség határán vergődő intézmények, pluszban még a hírhedt szocialista egészségügyi privatizációs rémálom miatt padlóra került városi kórház, ami nem mellékesen 120 ezer ember ellátásáért felelt és felel. Ez volt a szocialista hagyatéka Gyöngyösön, plusz a félbehagyott elkerülő út. Ebben a hagyatékban nem is volt köszönet, de ha már itt tartunk, akkor igenis, innen is és újból köszönetet kell mondani mindazoknak, akik többéves kitartó erőfeszítéssel talpra állították Gyöngyöst, talpra állították Magyarországot. (Z. Kárpát Dániel: *Éljen a párt! Éljen a párt!*)

A baloldal 2010-ben Gyöngyös városát több mint ötmilliárdos adóssággal adta át, és még annyit sem mondott, hogy elnézést. Az Orbán-kormány meg azt mondta, hogy Gyöngyöst ki kell szabadítani ebből a helyzetből. A város többmilliárdos adósságát kifizette, iskolát, kollégiumot, közgyűjteményt, kórházat mentett meg a csődtől, munkahelyeket létrehozó vállalkozásokat támogatott jelentős összegekkel, jelentős számban. Igen, ebben a mára magunk mögött hagyott időszakban nem a félbehagyott elkerülő út ügye volt az első a sorban, de nem is lett elfelejtve a megörökölt, be nem tartott ígéret.

2011-ben Fónagy János, az akkori Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkára azt tudta mondani felelősséggel, hogy a be nem fejezett útszakasz megvalósítására a 2017-2020 közötti időszakban nyílik lehetőség. Akkor ez az időpont nagyon távolinak, nagyon fájdalmasan távolinak tűnt, de eljött 2017, és a kormány felvette az országos közútfejlesztési tervbe a gyöngyösi elkerülő utat, és adott százmillió forintot az előkészítés fedezetére. És hogy mi történt ezután, azt a következő felszólalásomban fogom elmondani. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Meddig még?” címmel. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Parlament falai rengeteg mindent hallottak már a válságkezelés értékelése kapcsán, kormánypárti öndicsőítő dicshimnuszokat, ellenzéki jogos kritikákat és nyilván az ezekről folyó vitákat, ugyanakkor talán megállapodhatunk abban, hogy egy járványügyi veszélyhelyzetben minden magára valamit adó közszereplőnek kutya kötelessége egyfajta humanitárius, emberi minimumot gyakorolni és emellett tűzön-vízen át kiállni.

Mire gondolhatunk viszont akkor, amikor szembeesünk azzal, hogy az önmagát dicsőítő és folyamatosan magát dicsérő kormányzat hagyja kipörögni a kilakoltatási moratóriumot, a járványügyi veszélyhelyzet kellős közepén, azon napokban, hetekben, amikor a halálozási adatok sajnálatos módon valami egészen borzalmas képet mutatnak és festenek fel a közeljövőre nézve is? Egy magára valamit adó kormány ilyen helyzetben nem engedné meg, hogy családok elhelyezés nélkül az utcára kerüljenek.

Mi itt anyagi türelemmel igyekszünk végighallgatni a termelési jelentéseket, a propagandahimnuszokat és minden egyebet, amivel ez az egyébként rettegő kormányzat megpróbálja a saját kis törékeny önbizalmát helyreállítani azt illetően, hogy ő igazából jól csinálja, amit csinál, csak aztán szembejön a rögválóság. Szembejön a valóság, és azt mutatja, hogy ezen hónap végével kipörög a kilakoltatási moratórium. Ez a kormány a bátor, ám véleményem szerint álnemzeti és álkeresztény harcosok gyülekezete - itt a harcosra idézőjelet kérünk tenni -, egész egyszerűen nem mer szembeesni ezzel a problémával, nem válaszol az ezt érintő felvetésünkre, sőt az egyik bizottságban, ahol ilyen irányú ellenzéki javaslat beért, közölték, hogy igazából nem is az ellenzéki képviselő, hanem a háttérhatalom követeli a kilakoltatási moratórium meghosszabbítását.

Azt várom el tehát ettől a kormánytól, hogy valljon színt, valljon színt, hogy a 2015 februárjában az EBRD-vel aláírt paktum, a bankokkal kötött kiegyezés irányítja, vagy pedig hajlandó végre hazánk választópolgárai felé fordulni és azon alapvető létérdeket megfogalmazni, artikulálni és megvédeni, amely arról szól, hogy veszélyhelyzet közepén senkit ne dobjanak ki az otthonából. Elvárom tehát minden kormánypárti képviselőtől azt, hogy nyilvánuljon meg ebben a kérdésben, vagy ha nem képes rá, akkor a 2022-es választáson nyilván majd a választópolgárok fogják a történelem bizonyos ítélőszéke elé húzni azokat, akik most hozzájárultak a szavazatukkal vagy a tétlenségükkel ahhoz, hogy magyar állampolgárok ezreit tegyék ki az otthonukból, még egyszer mondom, elhelyezés nélkül. Hogyan neveznék, képviselőtársaim, azt a folyamatot, amikor egy járvány közepén valakit az utcára dobnak? Egész egyszerűen jelzőket nem lehet erre találni.

Megtettek önök már a családok ellen nagyon sok mindent. Megtették a 27 százalékos áfa bevezetését az alapvető élelmiszerekre és a gyermeknevelési cikkekre, a kenyértől a pelenkán át nagyon sok olyan cikkig, ami a gyermeket nevelő családokat sújtja. Önök megadóztatták a minimálbért, amely korábban azért mérhető kedvezményeket élvezett. Azt is látjuk, hogy a forint tudatos gyengítésével évente a legnehezebb sorban lévő családokra is egy ezermilliárdos nagyságrendű különadót vetettek ki, és a családi pótlék összegét is hagyják elinflálódni, nagyjából az értékének a felét veszítette el, mivel 2010 óta az összege ugyanannyi. Mi, jobbikosok egy családi kártyán, alapvető élelmiszerekre és gyermeknevelési cikkekre fordítható módon szeretnénk megduplázni

a családi pótlékot, de szerintem a megduplázás kapcsán nem lesz vita az ellenzéki pártokkal sem.

Azt látjuk ugyanakkor, hogy kétségkívül vannak családtámogatási eszközök, ezeket nem szabad elvitatni, szerintem, ami jó, azt inkább meg kell dicsérni, inkább az a világrekord Magyarországon, hogy ilyen sok odacsoportosított forrásból ennyire kevés eredmény jöjjön ki. Hiszen ha valaki miniszteri fizetéssel építkezik a Balatonnál, arra 10 milliós nagyságrendű kedvezményt tud a választópolgárok kontójára, az adófizetők kontójára lehívni, aki fiatakként, mondjuk, az albrétből szeretne kiszabadulni, jó esetben kedvezményes hitelhez jut és néhány százezer forint támogatáshoz, ha a közvetítő bank úgy dönt.

(20.20)

Ez a Fidesz Magyarországa, bankok és multi cégek hálózatai diktálják a tempót a kormányzati tánchoz. Mi viszont azt szeretnénk, hogy a bankárokkal kötött paktum helyett a magyar választó legyen járvány közepén az első, a második és a harmadik helyen, és azonnal rendeljék el a kilakoltatási moratóriumot egészen a járványügyi veszélyhelyzet végéig.

Ennél kevesebbel nem akarjuk beérni, de nem is fogjuk, nem fogjuk eltérni, hogy minden idők egyik legkegyetlenebb magyar kormánya járvány közepén tegyen utcára elhelyezés nélkül magyar polgárokat. Ott leszünk, igyekszünk megvédeni őket, ameddig erőnkől telik. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Rig Lajos képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Átmeneti vagy végleges?” címmel. Öné a szó.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor erre a felszólalásra készültem, még nem gondoltam arra, hogy az élet átírja a felszólalás lényegét. A mai napirendi pontok között hallhattunk olyat, hogy úgy praktizál egy jogász, és ad jogi tanácsokat, hogy nincsen szakvizsgálója, nagy felháborodás volt a padosok között, és úgy praktizál egy állatorvos, hogy közben ő parlamenti képviselő, milyen felháborító, hogy állatokat is gyógyít. Érdekes módon, amikor az önök pártcsaládjához tartozó emberről kiderül, hogy úgy volt egy egészségügyi intézménynek a vezetője, hogy hamis érettségivel rendelkezik, akkor az önök által finanszírozott média és önök is hallgatnak, most, a járványkezelés alatt meg pláne.

Sümege és térségét körülbelül már fél éve borzolja az a hír, hogy a sümegei járóbeteg-szakellátó igazgatójának hamis az érettségije. A polgármester úr többször elmondta, hogy álhír, nem igaz, ez az ellenzéknek a vádaskodása, majd húsvét előtt három nappal jött a Pécsi Rendőrkapitányság jogerős döntése, amelyben grafológus-írászakértő megállapította, hogy az őáltala bemutatott és önála lefoglalt bizonyítvány, érettségi bizonyítvány hamis. Tehát van egy jogerős végzésünk. Most kapaszkodjanak

meg: erre a hamis érettségire épített fel egy főiskolát és egy doktoranduszt, így lehet ő a járóbeteg-szakellátás vezetője.

Ami engem a legjobban aggaszt - és most nem akarok jogi tézisekbe belemenni, mert az majd a Tapolcai Rendőrkapitányság dolga, hogy milyen egyéb bűncselekményt valósított meg, mert valószínűleg az elévülés órá is vonatkozik, viszont ami engem ebben az egészben nagyon aggaszt -, az az, hogy a Sümegei Kistérségi Többcélú Társulás az Emberi Erőforrások Minisztériuma által kiírt EFOP-2.19-17 számmal járóbeteg-szakellátó szolgáltatások fejlesztésére nyert 178 millió forintot, a finanszírozó az Unió, a kiíró a magyar állam volt, és itt pluszpontozást kapott az, aki magasabb végzettségű szakmai vezetővel rendelkezik, és az igazgatónő saját magát ajánlotta magasabb végzettségű szakmai vezetőnek. *(Derűtség a Jobbik soraiban.)*

Felmerül bennünk a kérdés, hogy ha ő tudatában volt annak, hogy a diplomája egy hamis érettségire alapul, megtévesztette a magyar államot, megtévesztette a finanszírozót, az Uniót, és mivel ez egy több társulásból álló pályázat volt, véleményem szerint sajnos megkárosította az önkormányzatokat. Mert ha kiderül, hogy ez az őáltala benyújtott pályázat, amely így nyert még plusztámogatást, pluszpontokat, és ezt rosszul használták fel, téves adatszolgáltatást, hamis adatszolgáltatást adhatott az EMMI felé, akkor ezeknek az önkormányzatoknak, köztük több kis önkormányzatnak - itt párat felsorolnék: Bazsi, Bodorfa, Csabrendek, Dabronc, Gógánfa, Gyepükaján, Rigács, Sümegeprága, Szentimrefalva, Ukk, Zalaszegvár - ezt vissza kell fizetniük. Hát, tudják, hogy most milyen könnyű helyzetben lesznek ezek az önkormányzatok, a mellényzsebükből ki fogják fizetni ezt az összeget.

Azt, hogy ő erkölcsileg, morálisan véleményem szerint teljes mértékben megbukott Sümegeen, azt most már elfogadták az emberek. Egy dolgot nem tudnak elfogadni: azt a több mint féléves hallgatást, hogy a helyi Fidesz vagy mondjuk, a polgármester úr, aki az ő munkáltatója volt, miért nem függesztette fel őt addig, amíg a vizsgálat le nem zárul. Ennyit kellett volna megtenni. Én nem mondom azt, hogy ő tudott róla, lehet, hogy őt is megtévesztette, de az lett volna a kötelessége, hogy ha egy ilyen gyanú felmerül, addig, amíg nem tisztázza magát - ugyanúgy, mint ahogy más egészségügyi dolgozó, legyen az akár mentődolgozó -, hogyha őt vád éri, amíg nem tisztázzák, őt addig a munkavégzés alól felmentik. De nem, ő mindezt havi 2 millió, még egyszer mondom, havi 2 millió 68 ezer forintot zsebelt be *(Z. Kárpát Dániel: Szégyen!)* úgy, hogy valószínűleg a munkáltatóját is megtévesztette. Na, innen jönnek azok a büntetőjogi eljárások, amelyeket majd a Tapolcai Rendőrkapitányság véleményem szerint lefolytat, és akkor is várom a felháborodott hangokat a fideszes padosorból, amikor ennek az ügynek pont kerül a végére.

Egyet szeretnék: hogy Sümegeen béke legyen, ehhez a békéhez viszont az kell, hogy ezt az igazgató aszszonyt, mivel ő hamis érettségivel rendelkezett, a munkája alól mentsék fel. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport: „A vidék hangja - 6.” címmel. Öné a szó.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Megszokhattuk az önök politikájánál, hogy vannak egyenlőbbek az egyenlők között, na de hogy ez a fideszes padosorokban is megvalósuljon, arra azért elég kevés a példa. De lássuk, hogy mi is történt itt az elmúlt időszakban! Hát, ami sikerült Semjén Zsoltnak, az nem sikerült Szűcs Lajosnak. Ugyanis a vadászok kiemelt támogatást kapnak a tárgyan, hogy éjszaka is kiülhetnek a magaslesre a kijárási korlátozások alatt. Szűcs Lajosnak nem sikerült elérnie, hogy a horgásztársadalomnál is megtegyék ezt a különbséget, és szigorú járványügyi intézkedések mellett kiülhessenek a tavak partjára egyedül, és ott horgásszanak.

Hát, nézzük is, hogy a magyar horgásztársadalom hogyan viszonyul ehhez a kettős mércéhez! Hát, elég mérgesek, közlöm önökkel itt a Parlament falai között, ugyanis azzal, hogy kiváltják az éves területi engedélyüket, azzal kemény tízezreket fizetnek meg itt a pandémia idején. Kártérítést nem kapnak, a kijárási korlátozások, kijárási tilalom alatt pedig nem ülhetnek ki a tavak mellé még egyedül sem éjszaka, holott a vadászoknál el tudta érni Semjén Zsolt, hogy éjszaka egy igazolással, valóban a szigorú járványügyi intézkedések betartásával, egyedül a magaslesen tartózkodjanak.

Miben különbözik egy horgász és egy vadász? Miben különbözik egy magyar ember egy másik magyar embertől? A honfitársaink egyformák, egyenlők - ezeket a szempontokat kellene figyelembe venni. Mert valóban problémás az, hogyha egy helyen sokan tömörülnek, és úgy hódolnak a szenvedélyüknek, de itt nemcsak szenvedélynek való hódolásról beszélünk, vannak ugyanis olyan halfajok, amelyeket kifejezetten csak éjszaka lehet horgászni, és előfordult, mert a Balatonnál is így van, hogy halászati tilalom lépett életbe most már sok évvel ezelőtt, tehát egyedül a horgászok azok, akik az ökológiai egyensúlyt helyre tudnák állítani bizonyos vizeken. De ha önök megfosztják attól a lehetőségtől a horgászokat, hogy éjszaka is kimenjenek, és a járványügyi szabályok szigorú betartása mellett egyedül horgásszanak, akkor ezzel a vizeink és tavaink, folyóink ökológiai, természeti kincseit is veszélyeztetik.

Kérdezem én, Szűcs Lajos mint a Magyar Országos Horgász Szövetség elnöke, miért hallgat. Miért nem áll ki azért a több százezer horgászért? Miért nem képviseli a hangjukat itt, a magyar Országgyűlésben is, és éri el a kormányzatnál, hogy most, a mai naptól este 10-től reggel 5-ig tartó kijárási tilalom alatt mentesüljenek, és igazolást kapjanak a tekintetben, hogy egyedül éjszaka ott lehessenek a vízpartokon? De ha már ezt nem tudják megengedni, akkor legalább abban tegyenek különbséget, hogy ezen kijárási tilalom alatt ők végig kint tartózkodhassanak a part mentén,

mert ezzel is tudják őket segíteni; ahogy mondtam, a területi engedélyek több tízezer forintba kerülnek, amikor kiváltották ezeket az éves engedélyeket, akkor nem tudták, hogy ilyen jogcsorbítás fogja őket érni, és joggal vannak felháborodva, tehát már az is egy rész-megoldás lehetne, hogyha számukra az este 10-től reggel 5 óráig tartó kijárási tilalom alatt engedélyeznék a horgászok éjszakai kinntartózkodását.

(20.30)

Tehát ami sikerült Semjén Zsoltnak, az nem sikerült Szűcs Lajosnak, a Mohos nem tette meg azt a kiállást a magyar horgásztársadalomért, amit meg kellett volna tenni. Ez mélységesen felháborító, úgyhogy innen is kérem Szűcs Lajos képviselőtársamat, a Költészetbizottság alelnökét és a Mohos elnökét, hogy álljon a sarkára, és érje el a kormányzatnál, hogy igenis a magyar horgászok az éjszakai, még egyszer mondom, szigorú járványügyi intézkedések betartása mellett horgászhatnak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett: „A vidék élni akar” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Úgy gondoltam, hogy nem mehetünk el szó nélkül itt az Üzbég-Magyar Burgonyakutató Központ mellett. Nem azért, mert én is, mondjuk, gúnyolódni akarnék rajta, persze bőven van min, már ha hozzáteszük azt is, hogy mondjuk, kormánypárti képviselőtársaink rendszeresen szeretnek burgonyával szavazatokat vásárolni. Nem, én megpróbálok tényleg a hazai burgonyatermesztők szemszögéből rávilágítani erre a történetre.

Hazánk korábban, mondhatom azt, hogy burgonya-nagyhatalom volt, a csúcsidőben 3 millió tonnát is képesek voltunk előállítani. Ez mostanra 300 ezer tonnára zuhant, azaz a tizedére. Hogy értsük, hogy ez a magyar fogyasztó szempontjából mit jelent, nagyságrendileg 30 kilogramm körül fogyaszt egy átlag magyar állampolgár egy évben burgonyát, és ha megnézzük azt, hogy mondjuk, 240 mázsát vagyunk képesek egy hektárról behozni, akkor jól látható, hogy az említett 300 ezer tonna termelés mellett körülbelül ugyanennyi a hiányunk.

Tehát ma a magyar emberek durván a saját szükségleteik felét tudják hazai burgonyából fedezni; ha hozzávesszük azt, hogy ebből a hazánkban megtermelt burgonyából azért kerül kivitelre is, akkor ez a szám még szomorúbb képet mutat. Tehát ilyen adatok mellett joggal vetődik fel a kérdés, hogy miért pont Üzbegisztánban kell nekünk közpénzből burgonyafajtákat kísérletezgetnünk, miközben például a Keszthelyi Egyetem keretein belül több évtizedes hagyománya van a hazai krumpli nemesítésének; miközben jól tudjuk, hogy mi a probléma, tehát

érezhető, a szakmában jártas emberek már régóta felhívták a figyelmet arra, hogy ez a fajta termelésbeli kiesés meg fog jelenni, és hogy ezt bizony lehetne orvosolni. Tehát szerintem sokkal jobban jártunk volna el, hogyha azt a közpénzt, mondjuk, a hazai gazdálkodók megsegítésére szánnánk.

Mik itt a problémák? Mi okozhatta ezt a brutális mértékű visszaszorulást a hazai burgonyatermesztésben? Egyrészt az, hogy a hazai klíma miatt korábban is, az egyre szélsőségesebb időjárási jelenségek okán egyre fokozottabb mértékben, mostanában pedig már biztonságosan nem természetes öntözés nélkül. Márpedig a magyar termőterületek döntő többsége, 95 százalék fölötti mértékben jelenleg nem rendelkezik öntözhetőségi lehetőséggel, és így már eleve a legtöbb gazdálkodó ki is esik abból a természetes lehetőségből, hogy burgonyát termesszen. Tehát jobb lett volna például az öntözhetőség arányát növelni, és erre korábban rengeteg állami ígéret volt, nem sok gyakorlati hasznát és értelmét láttuk mind ez idáig.

A másik probléma pedig maga a piacvédelem hiánya és annak a szövetkezési lehetőségnek a hiánya, melyet a mezőgazdaságban számtalan más területen is megtapasztalunk, azaz hogy tizenegy éve várjuk az új szövetkezeti törvényt és az ehhez szükséges egyéb jogszabályokat, és nem mellesleg a forrásokat. Hiszen jól láthatóan Nyugat-Európában, a nálunk szerencsésebb agrártörténelmi fejlődésű országokban ez az egyetlen olyan módja annak a gazdálkodásnak, ami hosszú távon, fenntartható módon képes egy adott közösséget, egy adott terméket piacon tartani.

Vagy ha további tippelést kell adnom, hogy mondjuk, mire költhettek volna még inkább így burgonyával kapcsolatban, jelentek meg olyan kártevők a hazai földeken is sajnos, olyan új gomba- és egyéb kártevő fajok, típusok, amelyek ellen a védekezés - legfőképpen információ hiányában - még nagyon gyerekcipőben jár. Tehát mondjuk, itt is érdemes lenne a kutatás-fejlesztésre sokkal komolyabb forrásokat fordítani. Tehát ezek után, azt hiszem, hogy jól körüljártuk azt a kérdéskört, hogy mire lehetne még inkább ezt a közpénzt fordítani, ahelyett, hogy Űzbeigisztánba szivattyúzzuk ki.

Nagyon szomorú vagyok a tekintetben is, hogy például a hektáronként lehozható burgonya mennyiségében is Európa végén kullogunk. Tehát amíg Magyarországon örülünk, hogyha sikerül 26 tonnát lehozni egy hektárról, addig például a tőlünk nyugatabbra található országokban az 58 tonna sem ritkaság, sokszor egyébként rosszabb termelési körülmények között is képesek akár a dupláját lehozni egy hektárról, ami értelem szerűen végeredményben a nyereségességet is radikálisan befolyásolja és rontja.

Tehát csak tényleg néhány tippet akartam adni a kormánynak arra vonatkozóan, hogy mire kellett volna inkább ezt a közpénzt elkölteni. Köszönöm a lehetőséget. *(Potocskáné Kőrösi Anita tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett

Hajdu László képviselő úr, DK-képviselőcsoport: „Oltásellenes baloldal? Nem! Felelőtlen és alkalmatlan kormány!” címmel. Öné a szó.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Igen, ma itt többször is elhangzott, ez volt a vezér-szóösszetétel, hogy oltásellenes a baloldal. Ezzel kapcsolatban szeretnék néhány felvetést tenni itt napirend után.

A március 15-ét megelőző szombaton szemlét tartottak nálunk, hiszen az én választókerületem Rákospalota, Pestújhely, Újpalota, itt baloldali többség van, tehát oltásellenes többség van, és ugyanez a helyzet van Újpesten is, mert a választókerület kisebb része Újpestre is kiterjed. Mind a két helyen szemlét tartottak, és az oltásellenes baloldal jelentkezett, hogy oltópontok legyünk, ehhez egy szemlét tartottak és alkalmasan tartották mind a két területet arra, hogy fognak jönni a vakcinák és itt oltani fognak. Tehát ez az oltásellenes baloldal ebben a tekintetben önként jelentkezett, hogy szeretne oltást, és maga meg fogja szervezni.

Ez akkor nem sikerült, nem érkeztek a vakcinák, noha Újpest ígéretet is kapott, és ott várták az orvosok, ez már itt elhangzott egyszer a Házban, az orvosok ott várták az ügyeleten, hogy nyolc órára fog érkezni a vakcina, és mindenkit hazaküldtek, a vakcina nem érkezett. Szombathely is hasonló módon egy ilyen oltásellenes baloldal által vezetett, nekik is volt ígéret, és nem kapták meg.

Azonban fordulat következett be, fölmelegítették ezt a szemlét, és most húsvétkor, húsvétszombatra, -vasárnapra, húsvéthétfőre és a mai napra viszont oltóközpontok lettünk egyik pillanatról a másikra úgy, hogy pénteken kaptunk egy telefont, amely telefon alapján fel kell készülni és mozgósítani, több mint ezer embernek az oltását négy nap alatt el kellett végezni, oltóközpontok lettünk, és húsvéti nyusziként, ajándékként megkaptuk az oltóközponti feladatokat.

Nálunk a húsvét úgy telt, hogy szombaton is, vasárnap is, húsvéthétfőn is álltak sorba az emberek, merthogy sikerült mozgósítani őket. De ennek az a megoldása, hogy sok ember úgy érkezik, hogy nem arra az időpontra, hanem már félórával előbb ott van. Tehát lényegében ez az oltásellenes kerületi többség úgy állt hozzá, ma a kormány államtitkárai sorozatban hangoztatták az oltásellenes baloldalt, hogy minél több ember is megkaphassa a védőoltását; miközben a háziorvosok ezzel egy időben ugyanezt a feladatot már korábban elkezdték, kisebb mértékben, mint ezen az ünnepi hétvégén.

(20.40)

Szeretném jelezni csak a jegyzőkönyv kedvéért, hogy az újpalotai, rákospalotai, pestújhelyi, de mondhatom az újpesti embereket is, ugyanakkor izgatja az, hogy ez az oltásellenes baloldal olyanokat lát, mint hogy a vadászati vilákiállításnak 50-60-70 milliárd forintra fölkúszott a költségvetése, olyanokat lát, hogy hatalmas, tíztonnás, szarvasagancsból csinált kapuk lesznek.

Olyat is látunk és olvasunk, hogy az a mentőszolgálat, amely hatalmas szolgálatot végez most itt a járvány időszakában, mindössze 53 milliárdból működik országos hálózatként.

Azért is sértő az a kijelentés, hogy oltásellenes a baloldal, mert csak a választókerületemet figyelembe véve - nem akarok országos példákat hozni, de tudnék -, nálunk hatvan-egynéhány helyen plakátok vannak, hogy oltasd be magadat. Személyesen én is szerepelek a helyi újságban, a helyi televízióban, hogy oltassad be magadat. Kerületi díszpolgárokat és ismert kerületi embereket kértünk meg arra, hogy mozgósítsák az embereket, hogy el kell menni, regisztráljatok, és ezek után azt kell hallgatni, hogy oltásellenes a baloldal, egyébként persze igazságtalanul, ezért adtam azt a címet, hogy „Oltásellenes baloldal?“, vagy pedig nem megfelelő a kormány e feladat megvalósítására, tehát valami ilyesemben gondolkodtam.

Barkóczy Balázs, aki a DK szóvivője, a televízióban, rádióban, a Facebook különböző kis videóin folyamatosan azt mondja, hogy a DK kifejezetten oltáspárti, ezért meg ezért kérjük, hogy jöjjenek el oltakozni, ezért ennek ellenére azt, hogy oltásellenes, visszautasítom az összes baloldali párt nevében. *(Taps a DK és a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr, DK-képviselőcsoport: „Mi történik Újpesten?” címmel. Öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Abban a szerencsés helyzetben vagyunk ismét, hogy az élet a legjobb forgatókönyvíró, mert itt többek között a szerencse és az időbeosztás úgy hozta, hogy a XV. kerület után, Rákospalota után Újpest egyik képviselőjeként Hajdu László képviselőtársam után következhetek ebben a témában, amelyben szeretném folytatni ezt a gondolatot, hiszen mindannyiunkat érint az, ami most történik. Önmagában talán nem is nagyon lehet másról beszélni ma, mindenkit az foglalkoztat igazából, hogy a koronavírus-járványnak milyen következményei vannak, és mi történik körülöttünk. Akkor, amikor már 22 ezer ember halálát követelte önmagában egy ilyen járvány, akkor, amikor Újpesten, ha ezt így viszonyítjuk, közülünk és közvetlen mellőlünk több mint kétszázán mentek el csak a kerületből, azt hiszem, végig kell gondolnunk, hogy erre a távozásra miért is volt igazából szükség. Nekik a sors még adott volna időt, de a vírussal szemben erőtlenné bizonyuló kormányzati védekezés nem tudott nekik segíteni.

Éppen ezért tartom végre egy olyan döntésnek és egy olyan lépésnek, amely ezen a hétvégén történt, amikor megkezdődött Újpesten is a tömeges oltás. A kerület már hetekkel ezelőtt biztosította a feltételeket ahhoz, hogy a szakrendelőben mindez megtörténhessen, de ahhoz, hogy ez elindulhasson, szükség lett volna és szükség lett azokra a védőoltásokra, amelyek végül is megérkeztek. Azt nem értem, és nem tudom, azt hiszem, sosem fogom megérteni, miért volt szükség arra, hogy ez csak egy, mondhatnám, államosítás

után történhessen meg, hiszen hetek óta rendelkezésre álltak a szakemberek, maga a hely és a mód arra, hogy ez elindulhasson, de mondhatjuk azt, hogy végre.

Előző héten azonban kiderült tehát, hogy az a hétvége, ami mögöttünk van, illetve azok a hetek, amelyek a felkészülés alatt voltak, azt eredményezték, hogy a húsvéti időszakban egész napos munkával öt oltóponton több mint 3 ezer újpesti kaphatta meg az oltást az újpesti szakrendelőben. A folyamat természetesen az egészségügyi előírásoknak megfelelően zajlott, és éppen ezért örülök annak, hogy ezt az időt sikerült erre kihasználni. Nagyon büszke vagyok arra, hogy a szakrendelő munkatársai a tőlük megszokott profizmussal végezték a munkát, fegyelmezetten, amiért az egész kerület és azt gondolom, én magam is személyesen hálás vagyok azért, ami itt történt. Dicséret illeti azokat, akik ebben közreműködtek, és azok a lakosok, azok a betegségeket megelőzni akarók, akik a védőoltásért jöttek, akik az egészségükért aggódnak, valóban ehhez az oltáshoz hozzájuthattak.

De tegyük hozzá azt is, hogy Újpest továbbra is igyekszik elismerni azokat, akik a frontvonalban dolgoznak, és éppen ezért a házi gyermekorvosok és azok a házi orvosok, akik ebben közreműködtek ezen a hétvégén, külön támogatásban részesültek. Nem lehet kétség afelől, hogy minden elismerést megérdemelnek, hiszen ahogyan Újpesten és az országban is erőn felül teljesítenek az egészségügyi dolgozók, nekik köszönhető, hogy még nem omlott össze ez az ország, ezért végtelen hálával tartozunk mindannyiuknak.

Tegnap Déri Tibor polgármester úrral alkalmas időpontban meg is látogattuk a dolgozókat, köszönetet mondtunk erőfeszítésükért, de igazán azért lehetünk büszkék rájuk, mert egyetlen panasz nélkül honfitársaikért érzett aggodalommal végzik erőn felül munkájukat. A köszöneten felül azzal tudunk a legtöbbet segíteni, hogy egyébként pedig betartjuk a korlátozásokat, regisztrál mindenki arra az oldalra, ahol ezt kell. Kérem, hogy ezt tegyék meg.

Az ellenzék ugyanis minden ellenkező híreszteléssel szemben nem oltásellenes, sőt kifejezetten biztat a regisztrációra. Tisztában vagyunk azzal, hogy egyetlen módja van a járvány megelőzésének, és én is erre kérek minden újpestit és minden magyar polgárt, hogy tegyünk meg mindent saját magunk, a közvetlen családjunk és a munkatársaink érdekében. Egészséget kívánok mindenkinek! Köszönöm szépen. *(Taps a DK és a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bósz Anett képviselő asszony, DK-képviselőcsoport: „A helyi közösségek szerepe a járványkezelésben” címmel. Öné a szó.

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Higgyék el nekünk, hogy nem előre megbeszélte forgatókönyvet látnak akkor, amikor három választókerület remek oltási tervének végrehajtásáról beszélünk, de azt is el kell mondjam önöknek, hogy az egészségügyi világnapon különösen

fontos köszönetet mondanunk mindazoknak, akik részt vesznek a járványügyi védekezésben, azoknak, akik a szeretteink életét mentik, és azoknak is, akik bizony a menthetetlenek mellett az utolsó percekben is ott állnak. A legnagyobb hála és köszönet illeti őket.

Valamivel több mint egy évvel ezelőtt olyan helyzet elé állított mindannyiunkat a pandémia, amelyet korábban el sem tudtunk volna képzelni. A tavalyi tavaszi hullámban civilek tömegei mozdultak meg, hogy összefogva a helyi önkormányzatokkal, a karanténban rekedt idős vagy beteg emberek, esetleg frissen munka nélkül maradt fiatal keresők ellátásra kerüljenek. Kiskereskedők vagy nagyobbak adtak zöldséget, kenyeret, előző nap akár eladatlan péksüteményeket, és próbálták fenntartani a szerencsétlenül járt honfitársaink viszonylagos életszínvonalát. Már akkor megtapasztalhattuk a közösségek erejét és azt, hogy a helyben felmerülő problémákra helyben adhatók a legjobb válaszok. A legnagyobb sajnálatomra egyébként a kormány ezt sajnos nem igyekszik elismerni, éppen ezért vonja el folyamatosan a forrásokat az önkormányzatoktól.

Van viszont, tisztelt képviselőtársaim, valami, ami nem pénzkérdés, ez pedig a szervezés és az emberség, és erről szeretnék önöknek ma röviden beszámolni, ugyanis Érden és Törökbálinton egy rendkívüli siker az oltás. Az elmúlt hetek tapasztalatai azt mutatják, hogy valóban megérte az a sok-sok munka, ami egyébként a helyi hivatalok vezetői között történt kommunikáció. Azok a törekvések, amelyekben egyébként ezek a helyi vezetők el tudták mondani egymásnak, ha hibát vélték felfedezni adott esetben valakinek a munkájában, így még azelőtt lehetett korrigálni a hibát, hogy Érden például az első polgár megkapta volna az oltást. Szerintem ez egy egészen elképesztő, jó példa arra, hogy ha kihagyjuk a nagypolitikát az egész oltási tervből, merünk szólni, hogyha valami nem jó, merünk szólni, hogyha azt gondoljuk, hogy valami lehet, hogy nem sikerül abban a formában, és tudjuk egymást keresni akár önkormányzati, akár más helyi szinten, akkor elképesztő sikereket lehet közösen elérni.

(20.50)

Azt kell mondanom, most, hogy a koronavírus-járvány harmadik hullámában megkezdődtek a tömeges oltások, tudnunk kell, hogy minden nemzeti és nemzetközi krízisnek emberarca van. Olyan emberek kapnak oltást, akik nagypapák, nagymamák, krónikus beteg testvérek, férjek és feleségek, leendő édesanyák. Én magam is megdöbbszem és meg is hatódtam, amikor például egy idős baráti házaspár megkapva a Romics László Egészségügyi Intézményben az oltást, természetesen maszkban, megfelelő védőfelszerelésben elindultak sétálni a Dunára, és nekünk még beintegettek a kerítésen, és boldogan mondták, hogy megkapták az oltást, hamarosan övük lesz a szabadság.

Azt gondolom, hogy ezt kell mindig szem előtt tartani. Azt is látom, hogy Érden és Törökbálinton azok az egészségügyi dolgozók, akik ezekért az emberekért és a

jövőben beoltandókért küzdenek, elképesztő szolgálatot végeznek. Tényleg óriási köszönet érte. Azt gondolom, hogy mindenkinek, aki részt vesz ebben a folyamatban, a legnagyobb elismerés jár.

Csatlakozva a képviselőtársaimhoz azt kell mondanom, hogy tényleg nem éri meg a nagy politikai csatározás, tényleg nem éri meg rásütni bárkire a bélyeget, hogy oltásellenes lenne, már csak azért sem, mert tudnunk kell, hogy ezek mögött az oltások mögött sorsok vannak. Egyébként a lélegeztetőgépek mögött is sorsok vannak. Azok mögött a folyamatok mögött is sorsok vannak, ha elszabadul a járvány, és a mögött is sorsok vannak, ha sikerül megfékezni a járványt. Ez mindenképpen közös érdekünk.

Azt gondolom, tudnunk kell, hogy az a politikai csatározás, amelyben a kormány rásüti az ellenzékre, hogy oltásellenes, rendkívüli módon rombolja a közbizalmat. Azokban az országokban és azokban a társadalmakban volt a legeredményesebb a járványügyi védekezés, tisztelt képviselőtársaim, ahol a kormány, a polgárok és az egészségügyi dolgozók kölcsönösen bíztak egymásban. Reménykedem benne, hogy kicsit bölcsőbbek tudunk lenni a jövőben mi itt, Magyarországon is. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga Zoltán képviselő úr, DK-képviselőcsoport: „De, miért? Az alagsorban rohadnak a fürkészekkel és portyázókkal, 300 milliárdért elbizniszelt lélegeztetőgépek, de a Debreceni Egyetem vett még négyet a biztonság kedvéért” címmel. Oné a szó.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Azt hittük, már mindent láttunk, hogy már nincs út lefelé. Láttuk a nemzeti oligarchát, akire rámutatott a miniszterelnök, hirtelen elveszítette vagyona nagy részét, és eltűnt. Láttuk a gyerekkori cimborát, aki írni, de beszélni is alig tud, rámutatott a miniszterelnök, és tíz év alatt a világ leggazdagabb embereinek klubjába került. Láttunk strómanokat, akik frissen gründolnak részvénytársaságokat, és ezzel a frissen gründolt céggel milliárdos bizniszeket hoznak létre a magyar kormánnyal kínai vakcinákat behozva, messze túlárázva azokat. De láttunk strómanokat, akik ugyanígy milliárdos, százmilliárdos biznisszel lélegeztetőgépeket vagy annak látszó eszközöket hoztak be szintén az országba.

De még mindig érnek meglepetések, hiszen uniós közbeszerzési közlönyben jelent meg alig néhány hete, hogy a Debreceni Egyetem ismét lélegeztetőgépeket vásárol. Átlagos helyzetben az ember ilyenkor örül, mert azt mondja, hogy vélhetően azért, mert kell nekik, mert szükség van rá, ismerjük a helyzetet, hogy mi van most jelenleg a kórházakban. De nem ismerem a NER alá- és fölérendeltségi viszonyait, az informális és információs csatornáit, mégis azt valószínűsítem, hogy a Debreceni Egyetem vezetése is értesült az elmúlt hónapokban hatalmas botrányt kavarázó kínai lélegeztetőgép-bizniszről. Mivel az ország egyik járványban leginkább érintett egészségügyi intézményéről beszélünk a Debreceni Egyetem kötelékében, ahol

rengeteg covidos beteget is ápolnak, ezért úgy gondolom, joggal feltételezhetjük, hogy ők is nyomon követték az Orbán-kormány biznisztét, amely során több mint 300 milliárd forintért szerzett be Kínából jó néhány stróman a valóságos ár sokszorosáért 16 ezer lélegeztetőgépet vagy legalábbis annak mondott eszközt. Tudjuk, hogy rengeteg gép ebből különben csak inkább légzésszűrőnek tekinthető, mint lélegeztetőgépnek, és hogy nagyon sok kínai géphez nem kaptunk csak kínai használati utasítást és kezelési útmutatót. De nyilván van közöttük azért olyan készülék, előlegezzük meg a bizalmat a kormánynak, amely üzemképes is, használható is, és megvan hozzá minden dokumentum, amivel ezt használni tudják.

Ezzel ellentétben viszont mély titok övezi, hogy ezeket a gépeket használják-e egyáltalán, hogy hol vannak. Nem tudjuk, kik és milyen célból használják és egyáltalán használhatják-e őket. A médiából értesülhettünk, hogy ezekkel a jelenleg egy alagsorban porosodó, 300 milliárd forintért strómanokon keresztül elbizniszelt készülékekkel most a külügy házal, mint valami porszívóügynök, és próbálják azokat, akár mélyen a beszerzési ár alatt is, rásózni valakire. Reménytelenül. Már most ingyen osztogatják különben ezeket a gépeket. Azaz az Orbán-kurzus elvileg lélegeztetőgép-nagyhatalommá vált, ami azt is feltételezné, hogy minden egészségügyi intézménybe különösebb kérés nélkül is kerülnek az amúgy most használaton kívül egy alagsorban porosodó gépekből.

Ezek után rengeteg kérdés merül fel az emberben a Debreceni Egyetem által megvásárolt gépek kapcsán, hiszen az egyetem nem a kormányzat által beszerzett, már meglévő, és ahogy az előbb is mondtam, egy pincében rejtve, de vadonatúj gépeket veszi igénybe, hanem egy külsős cégtől, a Hoge Systems Kft.-től vásárol nettó 16,3 millió forintért négy készüléket. Én kérdéseket tettem fel a Debreceni Egyetem vezetőinek, nem kaptam rájuk választ, ezért ezeket a kérdéseket most is felteszem, bár tisztában vagyok vele, hogy itt sem fogok választ kapni.

Miért nem a kormányzat által megszerzett, valahol még dobozokban porosodó több mint 16 ezer készülék egyikét használja a Debreceni Egyetem? Tájékoztatták-e a magyar egészségügyi kormányzatot, hogy a Debreceni Egyetemnek szüksége van lélegeztetőgépekre? Kérték-e, hogy a sajtóságos kínai bizniszből beszerzett 16 ezer gépből biztosítson a kormány a Debreceni Egyetem számára akár egyet is? Egyáltalán hol vannak a kormány által aranyáron megvásárolt lélegeztetőgépek?

Őrület, ami ebben az országban folyik. Őrület, amit látunk nap mint nap. Több százan halnak meg naponta, több mint húszezer fölött van a halálos áldozatok száma, mégis azt látjuk, hogy kórházak lélegeztetőgépekre pályáznak az Európai Uniótól, miközben valahol 16 ezer lélegeztetőgép porosodik és meggyöngyösödik használat nélkül. Rengeteg kérdésem van. Attól tartok, ezekre a kérdésekre nem fogunk választ kapni. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Steinmetz Ádám képviselő

úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Fonyódligeti gyermektábor gyermekek nélkül” címmel. Ön a szó.

(21.00)

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Fonyódligeten járva a gyermektábor lezárt kapuján a következő tájékoztatás olvasható: „Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a strandszakasz nem üzemel, a balatoni fürdés lehetősége nem biztosított.” Nos, a felhívás második részén nincsen semmi meglepő, hiszen bevallom férfiasan, így április elején én sem érzek csillapíthatatlan vágyat, hogy beugorjak a tizenegynéhány fokos magyar tengerbe, az viszont annál inkább érdekes, hogyan lehet, hogy 2018 óta a gyermektáborban nem táborozhatnak gyerekeket.

Mi is történik Fonyódligeten? Nos, a Fidesz-kormány nemesnek nem mondható egyszerűséggel öt évvel ezelőtt ezt a páratlan szépségű, 1,5 kilométer hosszú balatoni partszakasszal bíró közművesített ingatlant, amely egyébként sportkomplexummal is rendelkezik, egyszerűen ingyen átadta egy alapítvány tulajdonába; egy olyan alapítványnak, amelyet 2013-ban alapítottak, éppen ezért számottevő gyakorlattal nem bírhattak a gyermektáboroztatás terén, viszont sokkal inkább látható az, hogy a kuratórium tagjai több szálon is köthetőek a jelenlegi kormánypártokhoz.

Itt van például Hornyák Tibor úr, aki arról vált ismertté - most tessék figyelni! -, hogy napi 110 ezer forintért bérelt úszómedencés házat. Tehát még egyszer mondom: nem havi, hanem napi 110 ezer forintért bérelt magának úszómedencés házat. A somogyi emberek felfogása szerint azért ez a fajta urizáló életmód és a hátrányos helyzetű gyermekek üdültetése finoman fogalmazva sem összeegyeztethető.

Felmerül hát a kérdés, hogy miből engedhette meg magának ezt a luxuséletmódot Hornyák Tibor és a kuratórium egyes tagjai. Hát, vajon abból a 13,5 milliárdból, amit az Európai Unió és a magyar adófizetők adtak össze ennek az alapítványnak gyermekek üdültetésére, amely pénzből egyébként, mint említettem, 2018 óta egy darab gyermek sem üdülhetett Fonyódligeten?

Mi is zajlik most Fonyódligeten, és ha nem gyermekek zivajjától hangos, akkor mitől is hangos ez a tábor? Hát, kérem szépen, munkagépek zajától hangos: fákat vágtak ki, vízesblokkokat dózeroltak el, faházakat takarítottak el az ingatlanról. Nem fogják megtalálni, hogy kinek a cégei dolgoznak ott! Mészáros Lőrinc cégei. Mészáros Lőrinc a fél Balaton-partot már kiscigány módjára felvásárló oligarcha és társai, nem kell bemutatni egyébként, mindezt közel 5 milliárd forint jó magyar adófizetői pénzből teszik.

Röviden összefoglalva, csak hogy mindenki számára világos legyen, mi is történt: egy 17,5 milliárd forint értékű állami tulajdont, egy nemzeti vagyont a Fidesz-kormány ingyen átad egy Fideszhez köthető alapítványnak, 5 milliárd forint közpénzből ezt felújítják, egyébként szintén közpénzből, nem kevés 13,5 milliárd forintból lehetőséget kap hátrányos

helyzetű gyermekek üdültetésére, ezzel szemben gyerekek nem üdülnek ott már évek óta. És hab a tortán mindennek tetejébe: információim szerint 5-15 év múlva ez az alapítvány szabadon rendelkezhet ezzel az ingatlannal, ami azt is jelentheti, hogy akár értékesítheti, akár pedig más célra is hasznosíthatja a korábbi úttörőtábort, a korábbi Somogy megyei gyermektábort. Ez felháborító, ezt mi nem fogjuk hagyni!

Szeretnénk azt is tudni, hogy mikor lesz végre gyermekek táboroztatására alkalmas a fonyódligeti gyermektábor, ki a felelőse a csúszásnak. Az ígéretek ellenére hogy lehet, hogy valószínűleg idén sem nyaralhatnak ott hátrányos helyzetű gyermekek? Illetőleg azt is szeretnénk tudni, hogy ki a felelős azért,

hogy Fonyód város önkormányzata és számos somogyi embernek munkát és megélhetést adó helyi vállalkozás most már évek óta jelentős bevételtől esik el a gyermektábor zárva tartása miatt. Ezekre a kérdésekre is szeretnénk választ kapni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 21 óra 02 perckor ért véget.)

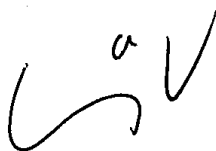
Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s. k.
jegyző

A kiadvány hitelélül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)